

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ศาลรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๗๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ จากการที่เราได้พิจารณาและอภิปราย หรือประชุมกันเมื่อวานนี้แต่ยังไม่จบ คือเรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มีผู้ที่เข้าชื่ออภิปรายทั้งหมดอีก ๒๑ ท่าน ผมเรียนที่ประชุมตั้งนั้นะครับ ถ้าท่านพร้อมผมก็จะเปิดประชุมและก็จะให้อภิปรายไปเพื่อไม่ให้เสียเวลา เพราะจะมีกฎหมายอื่น โดยเฉพาะร่างพระราชบัญญัติการศึกษาทยอยอยู่อีกฉบับหนึ่งนะครับ ท่านแรกคือ นายบุญญา หลีเหลด ๒. นายผ่อง เล่งอี้ ๓. นายสนธิ จันทวงศ์ ๔. นายทองใบ ทองเปาด์ ๕. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ๖. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ ๗. นายประยุทธ์ ศรีมีชัย ๘. นายปราโมทย์ ไม้กลัด ๙. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ๑๐. ดอกเตอร์สมเกียรติ อ่อนวิมล ๑๑. พันเอก สมคิด ศรีสังคม ๑๒. นายมนต์ รุ่งเรือง ๑๓. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ ๑๔. นายสมบูรณ์ ทองราวณ ๑๕. นางนันทิชา อมรรังคนเมธา ๑๖. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ๑๗. นายเกษม มาลัยศรี ๑๘. นายแก้วสรร อดิโพธิ ๑๙. นายจิโรจน์ ไรดิพันธุ์ ๒๐. ดอกเตอร์วิทยา มะเสนา ๒๑. พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภาพ มี ๒๒ ท่านนะครับ ท่านประเกียรติขอเพิ่มเติมใช่ไหมครับ ท่านที่ ๒๒ เป็นท่านประเกียรติ นะครับ มีท่านผู้ใดอีกไหมครับ อาจารย์สมควรเพิ่มหรือครับ ขอเชิญครับ

นายสมควร จิตแสง (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ไม่ขอเพิ่ม เพียงแต่อยากจะหารือเท่านั้นเองว่า ในจำนวนคนที่จะอภิปรายนี้ความจริง ๑ วันเต็มมาแล้ว และวันนี้เป็นวันที่ ๒ เราจะต้องเปิดเพิ่มไปอีกเท่าไร ไม่มีกำหนดใช้หรือไม่

หรืออย่างไร แล้วแต่จะมีการเสนอปิดอภิปรายหรืออย่างไร เพราะว่ากรอภิปรายเรื่อง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นี้ถ้าใช้เวลา ๒ วัน ในทัศนะของผมในเรื่องของการรับหลักการค่อนข้างจะยาวนานไปเท่านี้เองครับ ท่านครับ ก็อยากจะเสนอแนะเป็นข้อสังเกตเอาไว้ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณอาจารย์สมควรครับ ก็คงถือกฎกติกาเดิมนะครับ เมื่อวานที่ช่วงสุดท้ายที่อาจารย์ดอกเตอร์บุญทัน ทำหน้าที่ประธานฯ ให้คนละ ๑๐ นาที เมื่อจบคนละ ๑๐ นาทีตามเวลาที่ตั้งก็เองตามนั้น ถือกติกาเดิมจะได้เหมือนกันกับเมื่อวานนี้แหละครับ ท่านคำพันธ์มีอะไร เชิญครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมก็เห็นเหมือนท่านสมควรนะครับ อยากจะให้ยุติการเลมขอชื่อเพราะมีจำนวนมากพอสมควร ส่วนมากประเด็นที่พูดก็ซ้ำ ๆ กัน ทุกท่านซ้ำกันหมด คือถ้าอยากจะพูดให้สะใจแล้วก็คงไม่สะใจทุกคนหรอกครับ คือไม่เห็นด้วย แต่ว่าเมื่อคำนึงถึงระยะเวลาพอสมควรแล้วก็น่าจะยุติ ก็ขอให้ท่านที่เสนอไปแล้วก็ได้พูดทุกท่าน แต่ท่านที่จะเสนอต่อไปก็อยากจะขอทราบขอภัยว่าควรจะยุติ และกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าเวลา ๑๐ นาที ก็คงจะต้องควบคุมให้เป็นไปตามกำหนดการนั้น ขอกราบขอบพระคุณครับ

~~ประธานวุฒิสภา : ขอบุญคุณท่านคำพันธ์ ป็องปาน นะครับ ก็ดำเนินการตามข้อเสนอที่ปรึกษาครับ ท่านบุญญาจะแนะนำหรือว่าจะอภิปรายครับ ถ้าอย่างนั้นผมเข้าระเบียบก่อน เพราะตอนนี้ผมยังไม่ได้เปิดประชุมครับ~~

ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เป็นเรื่องที่จะกราบเรียนที่ประชุมให้ทราบ เพื่อรับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ยืนขึ้นครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาอ่านพระบรมราชโองการครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง

พระบรมราชโองการ)

นายจันทน์ สวมประก่ำ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

สำนักงานเลขาธิการสภา
 เลขที่: ๑๒๓๔๕
 วันที่: ๒๓/๑๐/๒๕๖๕
 เวลา: ๑๖.๒๐ น.

ที่ รล ๐๐๑๙/๐๑๖๒๐

สำนักเลขาธิการ
 พระบรมมหาราชวัง ถนน ๑๐๒๑๑

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ทราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือกราบบังคมทูลพระกรุณา ที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ตามที่ ขพพช. ขอพระราชทานทูลเกล้าฯ ถวายร่างประกาศพระบรมราชโองการ
 แต่งตั้ง นายทูลทรัพย์ นิยะธเนศวร์ ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อพร
 บังการงาน ของขอรับด้วยพระภาคดำริ ขอพระราชทานพระมหากรุณาทรงลงพระปรมาภิไธย
 เพื่อดำเนินการต่อไป ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ความทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว ทรงลงพระปรมาภิไธยในประกาศพระบรม
 ราชโองการดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งได้เชิญคืนมาพร้อมนี้

(นายจิรทัพนันท์ ไพโรฤกษ์)
 รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการ

กลาง

โทร ๐๒-๒๕๖๒๕๖๓-๖๒ ต่อ ๓๑๑๒

โทรสาร ๐๒-๒๕๖๒๕๖๔

กรมการคลัง
 เลขที่: ๑๒๓๔๕
 วันที่: ๒๓/๑๐/๒๕๖๕
 เวลา: ๑๖.๒๐ น.
 สำนักเลขาธิการสภา

ศูนย์บริการข้อมูล
 เลขที่: ๑๒๓๔๕
 วันที่: ๒๓/๑๐/๒๕๖๕
 เวลา: ๑๖.๒๐ น.
 สำนักเลขาธิการสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ถ้าหาก)
ประกาศ
แต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(พระปรมาภิไธย) จุฬินพลอดุลยเดช ปร

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามประกาศ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แล้วนั้น โดยที่วุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เลือกลงผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้ และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน บริหารกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณชน และมีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ จำนวนหนึ่งคน ให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายพูนทรัพย์ นิชะอนันต์ เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มขึ้น ตามคำสั่งแนะมาของวุฒิสภา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี นายพลเอก ชูชีพ
ประธานวุฒิสภา

ตำแหน่งที่ว่าง

(นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน)

ผู้อำนวยการสำนักงานแต่งตั้ง ออกถอนและตรวจสอบ
สำเนาคำเกินและตรวจสอบ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวง กรม พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว วันนี้สภาเราจะเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ เมื่อวันพุธที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ท่านสมาชิกฯ ครับ โดยที่ในการประชุมครั้งที่ผ่านมา เมื่อวันพุธที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระเรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ และเรื่องด่วนเรื่องที่ ๒ พร้อมกัน โดยอภิปรายร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับรวมกันไป ซึ่งมีสมาชิกฯ ได้อภิปรายไปแล้วทั้งหมด ๒๘ ท่าน ลงเหลืออีก ๒๒ ท่านที่จะต้องอภิปรายในวันนี้ แต่หลังจากอภิปรายแล้วเราจะพิจารณากรณีทีละฉบับ เพราะฉะนั้นต่อไปกระผมขอเชิญท่านบุญญา หลีเหลด อภิปรายครับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ สมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ กระผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก่อนอื่นผมใคร่ขอให้กำลังใจกับรัฐบาลในการแทนพระองค์พระราชบัญญัติการปฏิรูประบบราชการแผ่นดิน บริหารของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ สิ่งที่ยากจะสนทนา ที่จริงแล้วไม่ได้มากมาย ที่เตรียมไว้มาก แต่ด้วยเหตุว่าสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายมามากพอสมควร สิ่งที่ยากจะเสนอที่ยังไม่ได้ระบุ มาดูในหมวด ๕ กระทรวงพัฒนาสังคมและสวัสดิการก็ไม่ได้ระบุ ก็คือสภาพที่เป็นปัญหาอยู่ขณะนี้ในด้านสังคมโดยเฉพาะสังคมด้านการเกษตรของคนบ้านนอก ผมดูในกระทรวงเกษตรฯ ก็ไม่ได้ระบุก็คือกลุ่มที่ถูกทอดทิ้งก็คือกลุ่มเกษตรกรส่วนหนึ่งเกษตรกรผู้ยากจนที่สุดเป็นผู้ผลิต แต่ส่วนตัวเกษตรกรเองเรามีปัญหามากมาย ปัญหาด้านวิชาการ ปัญหาสวัสดิการสังคม สิ่งที่ผมพบเห็นอยู่บ่อย ๆ ก็คืออุบัติเหตุจากเกษตรกรในการประกอบอาชีพ ด้านแรงงานเราก็มีสวัสดิการด้านแรงงาน มีกองทุนสำหรับคุ้มครองผู้ประกอบการ พนักงานและคนงาน แต่ส่วนเกษตรกรรายย่อยที่พบเห็นกันอยู่บ่อย ๆ มาถึงขนาดที่ว่าถ้าคนขึ้นต้นตาลก็อุบัติเหตุจากการตกต้นตาล อุบัติเหตุจากงูกัด ในส่วนอุบัติเหตุจากเครื่องมือการเกษตรยังไม่ได้ระบุไว้ในส่วนของกระทรวง อาจจะมีรายละเอียด แต่ว่าเพื่อเป็นข้อสังเกตให้ทางรัฐบาล รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต้องดูแลกลุ่มนี้ตลอดไปถึงผลผลิตที่อาจจะตกต่ำหรือผลผลิตที่ขาดทุน รัฐบาลจะมีการสนับสนุน ส่งเสริมและให้การสนับสนุนโดยตรงกับเกษตรกรอย่างไร ส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๒ ส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการมาสู่ที่กรมศาสนา ผมเป็นมุสลิมผมอยากจะให้รักษากรมนี้เอาไว้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่อาจจะมีส่วนที่เป็นองค์กรที่เป็นอิสลามหรือศาสนาอื่น คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการจะไว้ตรงไหน ซึ่งเป็นข้อสังเกตว่าผมอยากจะเรียกร้องให้ทางฝ่ายรัฐบาลดูแลในเรื่องของศาสนา ผมสนทนากันมาตลอดว่าศาสนาเป็นสิ่งที่คุ้มครองโลก คอรัปชั่น การเอารัดเอาเปรียบกัน ผมมีกรณีตัวอย่างที่จะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีผ่านประธานวุฒิสภา มีคนเอาทรายซึ่งใช้รดหลวงมาจำหน่ายให้กับผม ยกตัวอย่าง ราคาปกติก็คือ ๒,๐๐๐ บาท แต่มาแจ้งจรรยาการค้ามันแค่ ๕๐๐ บาท ผมให้คำตอบว่าให้ฟรีผมก็ไม่เอา เพราะเป็นสิ่งที่ไม่สุจริต สิ่งที่เรา

กินเข้าไปไม่สุจริตในอิสลามนั้นเชือกฏแห่งกรรม บาป บุญ คุณ โทษอะไรต่าง ๆ เหล่านี้
นี่คือ^{ดียว}ที่จะให้อุญรักษ์เอาไว้ เพราะหลายท่านได้ให้การสนับสนุนในรัฐบาลนี้และรัฐบาลนี้ก็
มีแนวโน้มที่ให้การสนับสนุนด้านกิจการศาสนาทุกศาสนา และรัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดไว้
จะต้องส่งเสริมศาสนาในมาตรา ๘๓ ในแผนนโยบายแห่งรัฐ ก็ด้วยเวลาอันจกเกิดเผื่อไว้
สำหรับท่านอื่นด้วย

ส่วนสุดท้าย สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งยังไม่มีภารกิจปราบของสมาชิกฯ ของลงรายละเอียดเล็กน้อยว่าขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี ผมเข้าใจว่ารัฐบาลก็ตระหนักและดูแลอยู่แล้ว แต่อยากจะอภิปรายให้เห็นข้อสังเกตเอาไว้ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความสัมพันธ์กับประชาชนเป็นจำนวนมากทุกพื้นที่ การให้อำนาจกับบุคคลคนเดียว ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ ขณะที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น ผมไม่มีประสบการณ์ในการดูแลเปรียบเทียบระหว่างประเทศ แต่คนในท้องถิ่นเขาอยากเห็นตำรวจที่เป็นตำรวจของท้องถิ่น และสุดท้ายจริง ๆ ครับ ผมเองก็ระมัดระวังที่จะกล่าวถึงโครงการพระราชดำริซึ่งพระราชดำรินั้นเป็นสิ่งที่ดีงาม แต่ผู้ปฏิบัติงานหลายท่านบางหน่วยงานมีการร้องเรียนว่าไม่ยุติธรรม ท่านรัฐมนตรีที่จะขึ้นต่อนายกรัฐมนตรี โปรดช่วยดูแลครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรอง เล่งอี้ ครับ

นายรอง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม รอง เล่งอี้ สมาชิกวุฒิสภาจากกรุงเทพมหานคร กระผมขอโอกาสแสดงความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้เพื่อผ่านไปยังเพื่อสมาชิกฯ ผ่านไปยังรัฐบาลและที่ผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ มีอยู่ ๒ ประเด็นที่กระผมเห็นด้วยคือ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องกระทรวงวัฒนธรรม กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด และเป็นเรื่องที่ดีที่รัฐบาลได้จัดตั้งกระทรวงนี้ขึ้นมา แต่ถ้าจะให้ดีกระผมคิดว่าน่าจะชื่อว่าการกระทรวงศาสนาและวัฒนธรรม ครับ อาจจะฝากกรรมการฯ ได้นำไปพิจารณาชื่อของกระทรวงนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกย่องศาสนา ประเทศเรามีสถาบันหลักอยู่ ๓ สถาบัน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การยกย่องเชิดชูสถาบันเหล่านี้เป็นหน้าที่ของคนไทย เป็นสิริมงคลแก่ชาติบ้านเมืองครับ และก็เป็นการปลูกจิตสำนึกของคนในชาติ

ประเด็นที่ ๒ กระผมเห็นด้วยกับการจัดตั้งกระทรวงยุติธรรม โดยรวบรวมเอากระบวนการยุติธรรมไปไว้ในกระทรวงเดียวกัน จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมของสังคมดีขึ้นครับ ต่อไปนี้กระทรวงยุติธรรมก็จะได้กลายเป็นกระทรวงที่จะรับภารกิจในการจะทำให้คนในสังคมได้รับความเป็นธรรมที่เท่าเทียมกัน ผมต้องขอแสดงความชื่นชมและ

สนับสนุน เพราะสิ่ง ๒ สิ่งนี้เป็นหัวใจของความเป็นชาติ ถ้าคนไทยมีความสำนึกในความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม มีความเชื่อในศาสนาแล้วได้รับความยุติธรรมในบ้านเมือง ชาติไทยก็จะมีความมั่นคง ปัญหาต่าง ๆ ก็จะถูกแก้ไขโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าเรื่องเศรษฐกิจ หรือเรื่องต่าง ๆ เรื่องที่กระผมไม่เห็นด้วยมีอยู่ ๕ - ๖ ประการ ท่านประธานฯ ครับ ขอโอกาส

ประการแรก คือกระผมไม่เห็นด้วยเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่าน ที่ได้อภิปรายไปเมื่อวานที่ได้ให้อำนาจรัฐบาลในการจัดตั้งหน่วยงานระดับกรม โดยอาศัยแค่ออกพระราชกฤษฎีกา อันตราย ท่านประธานฯ ครั้น เป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขตการจัดตั้งหน่วยงานระดับกรมนั้นเป็นนิติบุคคลจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ จะต้องผ่านการตรวจสอบของประชาชนโดยรัฐสภา รัฐบาลมาอ้างว่าเพื่อความคล่องตัว กระผมเป็นห่วงว่าถ้าวิ่งเร็วเกินไปอย่างนี้วันหนึ่งจะคว่ำแล้วใครจะรับผิดชอบ รัฐบาลยอมรับว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นของทุก ๆ คนเป็นวาระแห่งชาติ แต่ท่านทำสิ่งที่สำคัญโดยละเอียดกระบวนการทางนิติบัญญัติกระผมไม่เห็นด้วย จึงขอฝากเพื่อนกรรมาธิการกรุณาพิจารณาประเด็นนี้ให้จงหนัก

ประการที่ ๒ การปฏิรูประบบราชการโดยเสนอพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ขึ้นมา แล้วนายกรัฐมนตรีท่านบอกว่า เป็นวาระแห่งชาติทุกคนต้องช่วยกัน ไม่ใช่ของรัฐบาลฝ่ายเดียว แต่กระผมมีข้อสังเกตว่า เรื่องที่มีความสำคัญระดับวาระแห่งชาติ แต่ในทางปฏิบัติท่านกลับไม่ถามประชาชน ท่านกลับไม่ได้เคยหารือผ่านการประชาพิจารณ์ในเรื่องสำคัญอย่างนี้ ท่านทำได้แค่ฟังบุคคลในวงการเดียวกันจัดสัมมนาเวิร์กช็อป (Work shop) เอาผลจากการสัมมนาเวิร์กช็อปมาออกเป็นพระราชบัญญัติ ผลก็คือว่าคนที่มีส่วนร่วมเข้าไปร่วมในการร่างพระราชบัญญัตินี้ทำเวิร์กช็อปก็ได้ประโยชน์ ส่วนประชาชนจะได้ประโยชน์แค่ไหนยังสงสัย ถึงจะได้คิดว่าคงจะนาน แต่ที่ได้ทันทีก็คงจะเป็นบุคคลในวงการราชการนั้นแหละ

ประการที่ ๓ การออกพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ ท่านบอกว่าเป็นการประหยัด กระผมว่าเปลือง เห็นชัดครับ ชื่อกระทรวงบางกระทรวงตั้งอยู่แล้ว แต่ท่านไปเปลี่ยน เช่น กระทรวงศึกษาธิการมันไพเราะและดีใช้มานานใช้ชื่อนี้ไม่ได้ทำให้เสียหยาดงเงิน ไม่ได้ทำให้เลวลงตรงไหน แต่ท่านกลับไปเปลี่ยนเป็นชื่อกระทรวงการศึกษา แต่เปลี่ยนชื่อกระทรวง ท่านประธานฯ บ้ายเท่าไร ไม่ใช่มีป้ายกระทรวงอย่างเดียว หน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงนี้จะต้องเปลี่ยนป้ายหมด ผมว่าประหยัดดีกว่า ท่านประธานฯ ช่วยกันประหยัด อยากรจะฝากเพื่อนกรรมาธิการ อย่านไป

เปลี่ยน ใช้ชื่อเดิมกระทรวงศึกษาธิการ ไพเราะดีที่สุด ดั้งเดิมเป็นประวัติศาสตร์ แล้วประหยัด
 เงินงบประมาณด้วย แล้วเอาเงินงบประมาณไปบำรุงพระศาสนาดีกว่า เอาเงินไปช่วยวัด
 วัดต่าง ๆ ต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาล เราอยากเห็นรัฐบาลลงทุนในทางศีลธรรม
 ให้พอ ๆ กับทางด้านอื่น เพราะเราละเลยในเรื่องนี้ ปัญหาวิกฤติต่าง ๆ ของชาติจึงเกิดขึ้น
 เพราะเราละเลยสิ่งที่ควรลงทุน ไม่กล้าลงทุน แต่ไปลงทุนในสิ่งที่ไม่ควรลงทุนก็เป็น
 ข้อสังเกต อยากจะฝากไว้รวบเมื่อไรค่อยเปลี่ยน ทำอย่างไรก็ได้ถ้ารวบ แต่ตอนนี้แค่
 เศรษฐกิจแย่ หรือว่าไม่เอาไปช่วยวัด เอามาช่วยขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการก็ยังดีจะได้
 มีกำลังใจทำงาน

อีกประการหนึ่งที่กระผมมีความรู้สึกว่าจะต้องทำความเข้าใจ เรื่องของ
 กระทรวงเกษตรฯ เพราะว่ากระผมในฐานะที่อยู่กระทรวงเกษตรฯ และก็เป็นสมาชิกฯ
 ก็ตาม และประชาชนมักจะมาร้องถามเรื่องกระทรวงเกษตรฯ อยู่เรื่อย ก็ตั้งคำถามฝากมา
 ให้ช่วยถามด้วยว่า-----

กระทรวงเกษตรฯ ให้มีการ โอนงานกรมป่าไม้ไปอยู่ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เมื่อวานนี้ท่านรองนายกฯ ปองพล ท่านได้ชี้แจงว่าถ้างานใดมีลักษณะเป็นการผลิตก็จะให้อยู่ในกระทรวงเกษตรฯ แต่ถ้างานใดมีลักษณะอนุรักษ์ก็จะให้ไปอยู่ในงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงว่าท่านยังไม่ได้พิจารณาเรื่องปรัชญาของการป่าไม้ให้รอบคอบ ความจริงปรัชญาของการป่าไม้นั้นคือทำอะไรให้ป่าอยู่ยั่งยืนและนำผลประโยชน์จากป่ามาใช้ประโยชน์ มีการจัดการและมีการเรียนการสอนกันในมหาวิทยาลัยถึงขั้นปริญญาเอก ถ้าท่านไปมองแค่เฉพาะเรื่องอนุรักษ์อย่างเดียวจะเป็นการละเลยเรื่องการผลิตไม้ ซึ่งตอนนี้โลกกำลังขาดแคลน ประเทศไทยขาดแผนงานในการที่จะให้ประชาชนปลูกป่าขึ้นมารองรับความต้องการใช้ไม้ในอนาคต ขณะนี้เรามีการสั่งไม้จากต่างประเทศมูลค่าหลายหมื่นล้านบาท แต่เราจะไม่มีความมั่นใจได้อย่างไรว่าโลกในอนาคตเขาจะไม่ขอยุไม้ให้เรา ถึงชายที่แพง เราต้องช่วยตัวเอง รัฐบาลจะต้องมีแผนการส่งเสริมให้ประชาชนปลูกป่าขึ้นมาให้ได้เช่นเดียวกับที่ปลูกพืชเกษตรทั้งหลาย เมื่อถึงจุดนี้ก็จำเป็นต้องเรียนว่า งานของกรมป่าไม้นั้นมีงานด้านการผลิตอยู่ส่วนหนึ่ง

ประธานวุฒิสภา : หหมดเวลาแล้วครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตให้จบอีกนิดได้ไหมครับ ท่านประธานฯ อีก ๒ เรื่องนะครับ คือเรื่องเจ้าภาพ เมื่อวานนี้ท่านนายกรัฐมนตรียกชื่อว่าตามพระราชบัญญัติแบ่งส่วนราชการที่มีอยู่เดิมหาเจ้าภาพไม่ได้ ถ้ามีใครทำผิดในหน่วยงานไหน ก็หาคนรับผิดชอบไม่ได้พูดง่าย ๆ เพราะฉะนั้นก็ทำให้กระผมคิดว่า การที่เกิดคดีโจรปล้นอาวุธปืนที่อุทยานแห่งชาติปางสีดา จังหวัดฉะลา ท่านนายกฯ หาเจ้าภาพไม่ได้ ก็หาเจ้าภาพได้คือข้าราชการ ซี. ๕ ความจริงข้อเท็จจริงก็คืออุทยานแห่งชาติแห่งนี้ไม่มีข้าราชการมีแค่ ๒ - ๓ คน ไม่มีเจ้าหน้าที่ มีอาวุธปืน ๓๐ กว่ากระบอกเอาไปเก็บไว้ไม่มีคน ไม่ต้องปล้นหรอกครับ ไปหยิบเอาเขา ๆ ก็ได้ เพราะฉะนั้นเจ้าภาพหาไม่ยาก ท่านช่วยหาหน่อย อาจจะได้ตัวโตใหญ่ ๆ ก็ได้ อย่าไปเอา ซี. ๕ เลขครับ มันไม่ยุติธรรม น่าสงสารครับ

และอีกอย่างหนึ่งข้อสุดท้าย ท่านประธานฯ ขออนุญาตนะครับ คนเขาลามกันมาก เขาลามว่า มติคณะรัฐมนตรียังศักดิ์สิทธิ์อยู่หรือเปล่า เพราะว่าเมื่อ ๒ - ๓ เดือนนี้ข่าวว่าได้มีมติ ครม. แต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการระดับอธิบดีกรมต่าง ๆ ในกระทรวงเกษตรฯ แต่เขาบอกว่าเงินมัดดินั้นมาแล้วยังไม่มีการเดินทางไปรับหน้าที่ ถ้าว่า รัฐบาลยังเคารพในมติของตัวเองอยู่หรือเปล่า มีมติคณะรัฐมนตรีแล้วรัฐบาลไม่ทำตามแล้วจะให้ใครทำตามครับ แล้วคำชี้แจงของรัฐบาลต่าง ๆ ที่รับปากต่อสภาแห่งนี้ว่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจะเชื่อถือได้แค่ไหนครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นโดยสรุปกระผมคิดว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ถึงจะปรับปรุงอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ว่าคนที่เหมือนเดิมอุปมาเหมือนน้ำเก่า ๆ นะครับ เราไปเปลี่ยนใสในขวดใหม่ ทางที่ที่รัฐบาลควรจะทำน้ำนี้ให้เป็นน้ำดีแล้วหาขวดสวยงามอย่างใหม่มาใส่ก็ได้ครับ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสนธิ จันทรวงศ์ ครับ

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี กระผมไม่เห็นชอบด้วยกับการปฏิรูประบบราชการ และไม่เห็นชอบด้วยกับ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. เนื่องจากว่าในพระราชบัญญัติที่ตั้งมาศึกษาพิจารณาที่เร่งรัดเกินไป ถ้าค่อยเป็นค่อยไปก็จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน และรัฐบาลนี้ก็ไม่ได้มีการให้ประชาชนได้มาร่วมคิด รัฐบาลนี้มีแต่ยุทธวิธี ไม่มียุทธศาสตร์ เพราะยุทธศาสตร์ ๔ ปี. นั้นรัฐบาลควรจะไปใช้เน้นครับ ประโยชน์เพื่อประชาชน ประหยัด โปร่งใส และก็เป็นที่ประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม แต่รัฐบาลนี้เร่งรัด ตามมาตรา ๒ บอกว่า “ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ อันนี้ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่าทำไมจะต้องเร่งรัด ถ้าล่าช้าไปกว่านั้นละครับ ทำไมจะต้องมาบีบบังคับให้วุฒิสภานี้จะต้องผ่านให้ได้ ถ้าวันนี้มีการรับหลักการในวาระที่ ๑ ไปแล้ว และก็ไปแปรญัตติแล้วเกิดมีการแปรญัตติกันหลาย ๆ มาตรา เพราะว่าตามร่างพระราชบัญญัติที่ตั้งมานี้ มีข้อผิดพลาดอยู่หลายสิ่งหลายอย่าง แต่ก็มีหลายท่านบอกผมว่าต้องให้ผ่าน ถ้าไม่ผ่าน รัฐบาลนี้ก็สามารที่จะยกกฎหมายขึ้นใช้ได้โดยใช้นิติของสภาผู้แทนราษฎร อันนี้ผมก็เห็นด้วย แต่ไม่เป็นไรหรอกครับ หลาย ๆ ท่านบอกว่าให้ผ่านไปก่อนแล้วจึงค่อยมา

พิจารณาแปรญัตติในวาระที่ ๒ รัฐบาลนี้มีความกล้าหาญในกรณีที่เสนอพระราชบัญญัติ
ทั้ง ๒ ฉบับนี้เข้ามา ผมก็ต้องขอขอบคุณว่ารัฐบาลนี้มีความกล้าหาญมากเพราะมีเสียง
ข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็อาจจะมีเสียงในวุฒิสภาเป็นเสียงเด็ดขาดที่มีสมาชิก
เกินกว่ากึ่งหนึ่ง มีประมาณ ๓๐๐ กว่าท่าน จะทำอะไรก็ได้ แต่ถ้าสมารถที่จะบีบบังคับ
ให้วุฒิสภาของเราดำเนินการตามที่รัฐบาลต้องการก็ไม่ควรที่จะมีวุฒิสภา มีแต่
สภาผู้แทนราษฎรอย่างเดียว สภาผู้แทนราษฎรนั้นใช้มติพรรคเป็นสิ่งสำคัญเป็นหลัก
แต่สมาชิกวุฒิสภาไม่ได้สังกัดพรรค เป็นอิสระทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนร่วม
เป็นที่ตั้ง ลูกเสือลูกจระเข้ที่ว่าคุณนะครับ ถ้าเราทำทั้งเสียก็จะไม่เกิดประโยชน์ แต่ถ้าเรา
โอบอุ้มเอามาเสียงดูทำให้แข็งแล้วก็คืบแต่ให้สวยงามก็จะเกิดประโยชน์ จึงเห็นว่า
เห็นควรรับหลักการมาไว้พิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ยกตัวอย่างว่ารัฐบาลนี้มีสิ่ง
ไม่ชอบมาพากลหลายอย่าง เช่น จาก ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง ตั้งเป็น ๒๐ กระทรวง
๑๖๑ กรม เพื่อใครครับ เพื่อตั้งพรรคพวกตัวเองหรือไม่ ถ้ารัฐบาลมีคุณธรรมก็ไม่มีปัญหา
แต่ถ้าเกิดรัฐบาลทำเพื่อพรรคเพื่อพวกแต่งตั้งผู้อาวุโสน้อยขึ้นไปดำรงตำแหน่ง ผู้ที่อาวุโสสูง
แต่ไม่ได้รับตำแหน่งจะเฉื่อยชาทำให้ประเทศชาติเสียหายนะครับ อันนี้ผมขอฝาก
ท่านรัฐมนตรี และขอฝากกรรมการวิสามัญไว้พิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อประโยชน์
ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ นะครับ ผมขอถามรัฐบาลว่า รัฐบาลนี้ปฏิรูประบบราชการนี้
ด้วยความกล้าหาญ ผมเห็นด้วย แต่รัฐบาลนี้ปราบปรามคอร์รัปชัน ปราบปรามผู้ที่กระทำ
ผิดระเบียบแล้วหรือยัง -----

ยกตัวอย่างเช่น โครงการเร่งรัดปรับปรุงน้ำท่วมเทศบาลนครหาดใหญ่ ได้ให้ยื่นของ
 ๒ ของ ของหนึ่งเป็นของเทคนิค ของที่ ๒ เป็นของประกวดราคา แต่เสร็จแล้ว
 เมื่อเปิดซองเทคนิคแล้วทั้งหมดก็เอาผู้ที่ผ่านด้านเทคนิค ๓ ของมาไว้ แล้วก็มาเปิดดู
 ว่าใครได้คะแนนสูงสุด ก็เปิดซองประกวดราคาเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด อันนี้
 ขัดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุอยู่แล้ว แต่ว่าจนบัดนี้เป็นเวลาเกือบ ๑ ปี
 ยังไม่ได้ดำเนินการอะไร ขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลได้ดำเนินการไปแล้วหรือยัง
 ซึ่งผมได้ทราบข่าวว่าทางจังหวัด ได้รายงานมาว่าไม่ผิด อันนี้ผมก็จะส่งให้กับรัฐบาล
 ไปดำเนินงานกันต่อไป อีกอันหนึ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพ ถนนวงแหวนของ
 กรุงเทพมหานคร ของกรมโยธาธิการ แต่ไม่เกี่ยวกับท่านอธิบดีผู้นี้ได้ดำเนินการตั้ง
 งบประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ผูกพันต่อมาจนถึงปี ๒๕๔๗ เป็นเงิน ๓,๖๐๐ กว่า
 ล้านบาท แล้วก็ได้เบิกเงินแอดวานซ์ (Advance) ไปแล้วล่วงหน้า เบิกเงินล่วงหน้า
 ไปแล้ว แต่ยังไม่ได้ดำเนินการ ผมได้มีจังหวะพบกับบริษัทผู้รับเหมา ถามเขาว่า
 ใครเป็นคนดำเนินการ เขาบอกว่าผมนี้แหละครับ ญี่ปุ่นหนีไป ๒ ปีแล้ว เงินก็เอาไปฝาก
 ธนาคารไว้ทำอะไรไม่ได้ ขอให้รัฐบาลนี้เร่งรัดแล้วก็ดำเนินการปราบปราม
 การทุจริตโดยเคร่งครัด เคร่งครัดในการบังคับใช้กฎหมาย ไม่ต้องไปแก้กฎหมาย
 หรอกครับ กฎหมายเก่าคืออยู่แล้ว แต่ผู้ปฏิบัติขอมให้มีคุณธรรมก็จะสามารถแก้ไข
 ปัญหาได้ ที่นี้มาครา ๑ ที่ให้อำนาจกับฝ่ายบริหารแต่ไปลดอำนาจนิติบัญญัติ
 อ้างว่าเร่งด่วน ตามที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านผ่อง เล็งอี้ ได้กล่าวแล้ว ถ้าสมมุติว่า
 ไม่มีคุณธรรม แล้วเชื่อได้ไหมครับว่า รัฐบาล รัฐมนตรีทุกท่านจะมีคุณธรรม
 ผมว่าเกิน ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ผมรู้อยู่แต่ใจเพราะผมเคยเป็นอดีตผู้แทนราษฎร ไม่มีใคร
 หรอกครับบริสุทธิ์ แต่บริสุทธิ์มากหรือบริสุทธิ์น้อยแค่นั้น ท่านประธานฯ ครับ
 ข้าราชการที่ถูกยุบกระทรวง ถูกยุบกรม เขามีกังวล งานไม่ได้ทำกินหรอกครับ
 ถามอยู่ตลอดเวลาว่าผมจะไปอยู่กรมไหน ผมจะไปอยู่อย่างไร ยกตัวอย่างเช่น รพช.
 ยุบเขาไปแล้ว เอาไปไหน ไปบรรเทาสาธารณภัย ตามมาตรา ๓๓ การป้องกันและ
 บรรเทาสาธารณภัย แล้วถามว่า รพช. มีอยู่ ๑๐ ศูนย์ ปัจจุบันก็ยังคงไว้อยู่ใช่หรือไม่
 เสร็จแล้ว รพช. จังหวัดจะ让他ไปอยู่ไหน ข้าราชการที่อยู่ อันนี้ขอเรียนถาม

ท่านรัฐมนตรีต้องตอบด้วยว่า จะให้เขาทำอะไร รับประชาสัมพันธ์ให้เขา
 มิฉะนั้นแล้วบ้านเมืองไปไม่ไหว เพราะว่าบุคคลเหล่านี้จะเลื้อยขา จะไม่ทำงาน
 แล้วในการที่ตั้งรัฐมนตรี ๒๐ กระทรวง หั่งอริบตี ตั้งปลัดกระทรวงอีก ๒๐ คน
 แล้วรองปลัดกระทรวงอีก แล้วก็มาตั้งอธิบดีอีก ๑๖๑ คน รองอธิบดีอีก ผู้ช่วยรัฐมนตรี
 อีก อันนี้ผมขอเรียนถามว่า ทำเพื่อพรรคเพื่อพวกผู้ที่มีผลประโยชน์ร่วมกันใช่หรือไม่
 เพื่อยึดอำนาจเบ็ดเสร็จ ผมจึงใคร่ขอฝากให้กรรมการวิสามัญของวุฒิสภาเรา
 ช่วยกันกลั่นกรอง เพราะเราไม่มีพรรค เอนเอียงนิดหน่อยไม่มีปัญหา แต่ว่าทำไปเพื่อ
 ประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านทองใบ ทองเป่าด์ ครับ

นายทองใบ ทองเป่าด์ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภา ท่านรัฐมนตรี ผมคงจะมีข้อสังเกตอยู่ไม่ยาวเท่าไร ขอรับกวนเวลาหน่อยครับ

ประการแรก เมื่อวานนี้มีสมาชิกฯ บางท่านได้พูดแล้วว่า สงสัยว่า
 การปฏิรูปนี้จะให้อะไรแก่ประชาชนบ้าง พอผมไปตั้งคำถาม ประชาชนจะได้อะไร
 จากการปฏิรูประบบราชการจาก พ.ร.บ. ๒ ฉบับนี้ อันนี้คือคำถามที่อยากถาม
 เพราะว่าในกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้เป็นแต่เพียงพูดกว้าง ๆ ในเรื่องการจัดระบบงาน
 แล้วก็กระทรวง ทบวง กรม แต่ว่าประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับนั้นเป็นอย่างไร
 อันนี้คือสิ่งที่อยากถามนะครับ

ประการที่ ๒ ก็มีความสงสัยเช่นเดียวกับท่านสมาชิกฯ หลายท่าน ก็คือกฎหมายฉบับนี้แปลกตรงที่ว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินใน มาตรา ๒ บอกว่า “พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป” ก็ฟังเคยเห็น เพราะเมื่อก่อนนี้ก็ไม่มีเลขเห็นกฎหมายที่ออกมาแบบนี้ ถ้าพูดตามภาษาชาวบ้านก็คงว่านี่บังคับกันเลข คุณจะต้องอนุมัตินะ เพราะฉันจะใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม เป็นต้นไป อันนี้ทำให้เกิดข้อสงสัย จริงอยู่ในตอนต่อไปบอกว่า ถ้าหากว่าประกาศหลังวันที่ ๓๐ กันยายน ก็ให้ใช้หลังวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป อันนี้พิกล ๆ เมื่อเขานี้ออกมาไปอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งก็เห็นหนังสือพิมพ์ เขาเกริ่น ผมไม่ยืนยันว่าเป็นคำพูดของใคร เขาบอกว่า นายฯ บอกว่ากฎหมายฉบับนี้ ใช้ทันวันที่ ๑ ตุลาคมแน่ถ้าวุฒิสภาไม่มีทิสู ผมเชื่อว่าท่านนายฯ คงปฏิเสธว่าท่านไม่ได้พูด หนังสือพิมพ์พูดเอง แต่ผมไม่อยากจะเห็นคำอย่างนั้นเลยนะครับ เพราะสมาชิกวุฒิสภานั้น ไม่มีทิสู สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ใหญ่ครับ มีอายุมากกว่าท่านนายฯ อีก และเราไม่มีทิสู เราจะพิจารณาทุกอย่างโดยยึดประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก อันนี้ก็อยากให้เข้าใจ

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง ก็คือว่าหลังจากปฏิรูปแล้วดังที่ผมได้กล่าวแล้วว่า ทั้ง ๒ ฉบับนี้พูดแต่ตัวรูปร่าง ตัวกฎหมาย ตัวอะไรต่าง ๆ แต่มีสิ่งที่ยังไม่ได้พูดถึงเลย อาจจะอยู่ในกฎหมายฉบับอื่นก็คือว่าการปฏิรูปคน ตรงนั้นจะอยู่ตรงไหน เพราะว่าการกฎหมาย ดี ระเบียบอะไรต่าง ๆ ดี แต่ถ้าคนไม่ดีแล้วก็มีปัญหาเกิดขึ้น ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ เอาเรื่องที่เกิดขึ้นมาแล้วนะครับ ไม่อยากจะพินิจอะไร แต่ว่าเป็นเรื่องที่อยากจะพูดถึง อย่างเช่น เหตุเกิดที่กรุงเทพฯ นี้เองแหละครับ ชายคนหนึ่งมาจากภาคอีสาน จากบ้านผมนั่นแหละ ถูกจับมีกระสุนปืนนัดเดียว ตำรวจยิงไว้ ๕๑ วัน ไปศาลก็อรับสารภาพตั้งแต่นั้น แล้วศาล พิพากษาปรับ ๓๐ บาท ลดฐานลักทรัพย์ ๑๕ บาท แต่เขาติดคุกอยู่ ๕๑ วัน ใครรับผิดชอบ ที่ตรงกับความเสียหายที่เกิดขึ้น คนคนหนึ่งต้องอยู่ในคุก ๕๑ วัน รัฐเปลืองงบประมาณ ค่าใช้จ่ายเลี้ยงดูเขาทำไร ที่มีการปฏิบัติอย่างนี้จะได้รับการแก้ไขหรือไม่ อีกอันหนึ่ง เผอญผมมีเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ในกรุงเทพฯ ก็เช่นเดียวกันครับ เมียของตำรวจขับรถไปเฉียด เอรอดของคนที่ถูกชนยกที่มันเก็บขยะ พอดีคืนแล้วเมียตำรวจก็บอกว่า โทษศัพท์แฉ่งสามี่ ซึ่งเป็นผู้กองบอกว่า พวกชาวบ้านจะรุมทำร้าย สามี่ขับรถมาต่อหน้าต่อตาคนมากมายเลย

๑๓

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

วิมล ๕/๒

ตั้งข้อแสดงอำนาจจับกุมคนหนึ่งชอกกับกำแพงหัวแตกเลือดไหล อีกคนหนึ่งอายุมากหน่อย ก่อนข้างจะเมพาไปที่โรงพัก แล้วก็จัดการตามระเบียบ ซ้อมนระคับ ซึ่งโครงการ ๑ - ๘ ที่ผมทำคดีเรื่องนี้เอง แต่ว่าภายหลังก็ได้มีการวิ่งเต้นกัน เรื่องนี้ก็เลยหายไป ไม่มีในสารบบบันทึกประจำวันก็ไม่มี นี่คือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่าใช้อำนาจแบบนี้ใช้อำนาจอะไร เมื่อใช้ผิดไปแล้วก็มีการปกป้องคุ้มครองกัน สภาพอย่างนี้ก็ยังมืออยู่หรือเป่านระคับ ผมก็อยากจะฝากเรื่องนี้ไว้

อีกเรื่องหนึ่ง เมื่อวานนี้เองก็มีเรื่องมา ส่งจดหมายมา ส่งถึง ส.ว. ทองใบ บอกว่าขอความช่วยเหลือด้วย เรื่องก็คือว่าชาวบ้านไปแจ้งความคัดตำรวจบอกว่ามีคนประทุยร้ายพยายามฆ่า แจ้งไว้แล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจรับแจ้ง แต่ทำไมไม่ส่งติดตามจับกุม เขาก็ไม่รู้จะทำอะไร เพราะหวาดกลัว ก็เลขมูฟองศาลปกครองตรี ศาลปกครองก็ไม่รับเสียอีก เขาก็เลยถามว่านี่จะช่วยเขาได้อย่างไรให้ได้รับความยุติธรรม คำสั่งของศาลอยู่ที่นี้ครับ ส่งควมมาเลขครับ ^{๑๖} อันนี้เป็นอันหนึ่งที่เกิดขึ้น ผมอยากเรียนให้ท่าน ผมไม่ทราบที่ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ที่นี้คนหนึ่งท่านก็นั่งอยู่ เคยอยู่กระทรวงยุติธรรมทั้งคู่ เป็นนักกฎหมายทั้งคู่ ผมก็หวังพึ่งท่านนะครับ

แล้วท้ายที่สุด ผมอยากยกตัวอย่างตัวที่ ๔ เพิ่งมาจากจังหวัดลำพูน มีปัญหาชี้รายชื่อผู้ถูกจับเต็มเลขฟ้องเป็น ๒๐ คดี เกี่ยวกับเรื่องยา บางที่เราฟ้องซ้ำ ๆ ซ้อน ๆ กัน ก็มี ถ้าไปประกันตัว คดีหนึ่งประกันตัวตีราคา ๘๐,๐๐๐ บาท รายชื่อนี้มีอยู่มาก ปัญหาที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ แน่นนอนก่อนรัฐบาลนี้เข้ามา แต่เป็นปัญหาที่หมกหมมอยู่ อยากรจะให้ท่านแก้ไขปัญหาย่างนี้เพื่อชาวบ้านจะได้มีความสุขเสียที พันทุกขเสียทีนะครับ ^{๑๗} อันนี้ก็คือสิ่งที่ผมหวัง ผมยกตัวอย่างมาแค่ ๔ ปัญหา เพื่อที่จะให้เห็นว่าเมื่อปฏิรูปแล้วประชาชนจะได้อะไรจากการปฏิรูปนี้ ได้รับจากกฎหมายที่เราจะดำเนินการต่อไปที่จะให้ความยุติธรรมเกิดขึ้นแก่พวกเขา

- ๑๐/๑

LIART

ประการต่อไปที่อยากตั้งข้อสังเกตก็คือว่า เมื่อหลังปฏิรูปแล้วการบริหารราชการแผ่นดินจะเร็วขึ้นหรือไม่ เพราะว่าอ่านดูในฉบับกฎหมายแล้วรู้สึกว่าจะไปรวมศูนย์อยู่ที่ท่านนายกฯ แม้แต่จะให้กรมหรือเทียบเท่ากรมดำเนินคดีอาญากับใครก็ต้องได้รับอนุมัติจาก กรม. ทุกวันนี้ที่ไม่ต้องผ่าน กรม. เลยก็ขีดยกพออยู่แล้ว แต่ว่าในกฎหมายนี้จะมีบอกว่าบางส่วนจะต้องให้ กรม. อนุมัติ หรือ กรม. อนุมัติให้ฟ้องร้องคดีได้ อย่างนี้ก็จะอยู่ในตรงนั้นด้วย

ข้อที่ ๔ อย่างที่เมื่อสักครู่นี้หลายท่านได้พูดถึงก็คือ การที่ให้กระทรวงหนึ่งมีอำนาจออกพระราชกฤษฎีกาตั้งกรมหรือเทียบเท่ากับกรมขึ้นมาได้ ตรงนี้จะมีปัญหาอยู่ตรงที่ว่า ไม่มีกำหนดว่าให้ตั้งโดยพระราชกฤษฎีกาได้นั้นให้ตั้งกี่กรม กี่กระทรวง หรือกี่กรม ก็คงกันแน่ ไม่มีข้อจำกัด เกลือบคลุม ผมกลัวว่าที่ท่านนายกฯ บอกว่า ท่านเพิ่มเพื่อลด ไม่ใช่เพิ่มเพื่อเพิ่ม ผมกลัวจะกลับตรงกันข้ามกัน กลัวว่าจะเพิ่มเพื่อเพิ่มมากกว่า เพราะว่าเปิดให้อำนาจมาก กลัวว่าคำของท่านนายกฯ จะไม่เป็นไปตามที่ท่านพูด ฉันนี้ประการหนึ่ง สิ่งหนึ่งที่ผมกลัวก็คือว่า ถ้าทำตามข้อ ๔ ที่ผมว่าจะกลายเป็นระบบที่มีนายกฯ บุรณาการ หรือที่เรียกว่าผู้ว่าฯ บุรณาการ ผู้ว่าฯ ซีอีโอ (CEO) จะมารวมอยู่ ท่านนายกฯ หหมด ผมกลัวว่าท่านจะแบกรับภาระนี้หนักเกินไป จะหนักมากเลย ถ้าไม่แบ่งเบาให้คนอื่นไปด้วย ผมไม่อยากเห็นนายกฯ บุรณาการเลย ยิ่งเมื่อวาน ได้ฟังท่านพูด เมื่อวานท่านบอกว่า ท่านได้ทราบ ว่า นายกรัฐมนตรี โทนี่ แบลร์ ของอังกฤษ มาจากพรรคเลเบอร์หรือจากพรรคแรงงาน โทนี่ แบลร์ ไปเยือนสหภาพโซเวียตหรือไปโซเวียตรัสเซียซึ่งปกครองในระบอบสังคมนิยม ไปพบนายกรัฐมนตรียูเรนดซิน ซึ่งเขาชี้ให้ดูว่านี่โรงงานนี้จะปิดแล้วจะทำอย่างไรต่อไป ผมไม่ทราบนะครับว่าท่านนายกฯ จะคุ้นเคยกับ ๒ ผู้นำนั้นหรือเปล่า คนหนึ่งมาจากพรรคแรงงาน อีกคนหนึ่งอยู่ประเทศที่ปกครองโดยสังคมนิยม ท่านได้ความคิดอย่างนั้นมาหรือเปล่าผมไม่ทราบ แต่ผมเป็นห่วงท่าน เพราะที่ท่านหาบิขยมฯ อีกอันหนึ่งที่ผมห่วงที่เขียนไว้ในกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ ในกฎหมายฉบับแรกผมกลัวว่าจะมีการชุกช่อนอะไรไว้หรือเปล่า แต่อย่างไรก็ตามผมก็รับอยู่แล้ว เพราะว่าอันดีที่จะให้มีการปฏิรูปการปกครองของเรา ยิ่งเมื่อวานท่านบอกว่าระเบียบของเรา

ใช้มาตั้งแต่ ๑๐๐ ปี ๑๐๐ ปีโลกเราวิวัฒนาการมากแล้วต้องมีการแก้ไข ก็อยากให้มีการแก้ไข
 ครั้งนี้นะครับ และผมก็ตั้งใจครั้งนี้ ที่ผมพูดมาท่านอาจจะรู้สึกว่าจะมองในแง่ร้ายหรือเปล่า
 พอผมอ่านมาตรา ๓/๑ ผมตั้งใจ ที่ใจที่บอกว่า การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้อง
 เป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ผมชื่นใจคำนี้ครับ เป็นเหมือนน้ำทิพย์เลย ผมอยาก
 ให้ท่านมีการปกครองเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างแท้จริง และในวรรคสามของ
 มาตราเดียวกันบอกว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการ
 บ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงานและการมี
 ส่วนร่วมของประชาชน อยากให้ท่านปฏิบัติอย่างนี้ อย่างเขียนไว้สวย ๆ เกษ ๆ เพราะว่า
 ถ้าไปเห็นแล้ว

ประธานวุฒิสภา : ขอโทษครับ หหมดเวลาแล้วครับ

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : หหมดแล้วหรือครับ ท่านไม่ได้
 บอกผมตั้งแต่ต้นว่าจะให้เวลาที่นาที

ประธานวุฒิสภา : ๑๐ นาทีครับ เมื่อสักครู่นี้ประกาศแล้วครับ
 ประกาศตั้งแต่เมื่อวานแล้วครับ

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : สงสัยละเมิดสิทธิของผม
 หรือเปล่า ถ้าท่านบอกผม ผมก็จะหยุด ผมจะไม่พูดตรงนั้น ท่านไม่ได้บอกผม
 ถ้าท่านบอกผมก็จะพูดตามเวลา ขออีกนิดหน่อยครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาสรุปเลยครับ

นายทองใบ ทองเป่า (มหาสารคาม) : ฉบับที่ ๒ ผมเห็นด้วย
 ที่ท่านมีการปฏิรูปกระทรวง ทบวง กรม ผมเห็นด้วยที่จะมีการตั้งกระทรวงพัฒนาสังคม
 และความมั่นคงของมนุษย์ เพราะตรงกับรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ บอกว่า
 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพของประชาชนต้องได้รับความคุ้มครอง มาตรา ๒๖
 บอกชัดเจนว่าในการใช้อำนาจขององค์กรรัฐนั้นต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
 สิทธิเสรีภาพของประชาชน และอยากให้ท่านเน้นในมาตรา ๑๐ ของรัฐธรรมนูญว่า
 ข้าราชการมีหน้าที่ปฏิบัติราชการเพื่อให้บรรลุตามกฎหมาย อำนวยความสะดวกและให้บริการ

แก่ประชาชน เพราะที่ผ่าน ๆ มานั้นเราก็อทรากัน พุดกันอยู่ตลอดเวลาว่าข้าราชการ
ทำตัวเป็นนายของประชาชนตลอดครับ ผมเห็นด้วยที่ท่านจะมีการจัดตั้งกระทรวงกีฬา
และกิจการเยาวชน เช่นเดียวกันกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม -----

- ๑๑/๑

สมบัติของสมุทรรวม

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือกระทรวงยุติธรรม ในฐานะที่เป็นนักกฎหมายคนหนึ่ง ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะมีการตั้งกระทรวงยุติธรรม แล้วก็มีการจัดตั้งกรมต่าง ๆ เช่น กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือสถาบันนิติเวช วิทยาศาสตร์ เป็นสิ่งที่ดีมาก นะครับ แล้วก็สงสัยอยู่นิดเดียวว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ทำไปไม่มีอะไรจะต้องเลย เพราะสิ่งสำคัญที่สุดที่เกิดขึ้นก็คือสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อความสุข ความยุติธรรมและ เสรีภาพของประชาชนมากที่สุดก็คือกรมตำรวจ แต่ปรากฏว่ารัฐบาลนี้ไม่กล้าไปแตะต้องเลย ปล่อยอยู่อย่างเดิม **ฉันนี่** ขอฝากไว้ครับ ขอขอบพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้อภิปรายครับ เพื่อทบทวนคตินะครับ ท่านละ ๑๐ นาทีนะครับ แล้วก็ยกถอดเดือนท่านครับ ขอพระคุณท่านนะครับ เชิญคุณหมอนิรันดร์ พัทธย์วัชระ ครับ

นายนิรันดร์ พัทธย์วัชระ (อุบลราชธานี) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ผม นายแพทย์นิรันดร์ พัทธย์วัชระ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขออนุญาตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ. ๒ ฉบับ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของหลักการในการปฏิรูประบบราชการ ผมคิดว่า ณ บัดนี้คงไม่มีใครปฏิเสธถึงความจำเป็น แต่ก็มีความต้องการที่เรา จำเป็นจะต้องมีการปฏิรูประบบราชการ และขอยืนยันว่าผมเองเป็นส่วนหนึ่งและเป็น คนหนึ่งที่ไม่มีแนวคิดในการที่จะต่อต้านการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งเราก็คงคิดว่ามีอายุ ประมาณ ๑๐๐ กว่าปีมาแล้วนะครับ แต่สิ่งที่ผมคิดว่า ผมและเพื่อน ๆ สมาชิกวุฒิสภาทุกคน ควรเห็นพ้องต้องกันว่า ทำอย่างไรถึงจะทำให้การปฏิรูประบบราชการนั้นให้ได้ประโยชน์ สูงสุด และผมคิดว่าประโยชน์สูงสุดซึ่งพวกเราทุกคนได้พูดกันมาและสอดคล้องต้องกัน ก็คือว่า ประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชน ทั้งนี้เนื่องจากว่างบประมาณประมาณ ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ประมาณ ๘ แสนล้านบาทนั้น แล้วก็ข้าราชการประมาณ ๒ ล้านกว่าคน เป็นงบประมาณที่มาจากพี่น้องประชาชน แต่ขณะนี้ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า งบประมาณดังกล่าวที่พี่น้องประชาชนนั้นได้เสียแล้วจางเป็นเงินเดือนของราชการประมาณ ๒ ล้านกว่าคนนั้น ได้ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดของพี่น้องประชาชนหรือเปล่า ในทัศนะ ของผมคิดว่ายังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้องประชาชนได้ ทั้งนี้เพราะว่าปัญหาของ พี่น้องประชาชนในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิกฤติของความยากจน วิกฤติในเรื่องของ

ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม หรือวิกฤติในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน และในทั้ง ๓ ประการนี้ ในขณะที่มีความสำคัญมาก ๆ ก็คือว่า นำไปสู่ขบวนการในเรื่องของความขัดแย้งและความรุนแรงในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ดินลำพูนที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านทองใบ ทองเปาด์ ได้กล่าวเมื่อสักครู่ นั่นคือการแสดงถึงการใช้อำนาจรัฐที่อึกheimตนเองเป็น ส.ว. คนหนึ่ง ซึ่งไปในพื้นที่ และเป็นคนหนึ่งที่ใช้ตำแหน่งไปประกันตัวชาวบ้านด้วยจะเห็นว่ามีการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม มีการเลือกการใช้อกฎหมายในทางที่ไม่ยุติธรรมต่อพี่น้องประชาชน มีการเพิ่มข้อหาฟ้องร้องประชาชนแต่ละคนด้วยข้อหาประมาณ ๑๘ คดี ๒๐ คดี คดีหนึ่งประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๘๐,๐๐๐ บาท ท่านทราบหรือไม่ครับว่า ในบรรดาพี่น้องประชาชนประมาณ ๑๐ กว่าท่านที่ถูกจับกุมไปในกรณีที่ดินลำพูนรวมมูลค่าในการที่จะต้องเข้าไปประกันประมาณ ๒๐ ล้านบาทครับ ถามว่ามีประชาชนคนไหนสามารถที่จะมีเงินค่าประกันเหล่านั้นได้ ผมไม่ได้ต้องการที่จะให้ประชาชนได้รับการปลดปล่อย ผมยังยืนยันอยู่ว่า กระบวนการในการยุติธรรมนั้นจะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าการเกิดปัญหาเรื่องการทุจริตที่ดินที่ลำพูนนั้นมีความไม่ชอบธรรมแค่ไหน แต่โอกาสของกลไกรัฐในการที่ให้ประชาชนมีโอกาสในการพิสูจน์ความยุติธรรมนั้นก็ถูกปิดกั้นด้วยขบวนการที่มีกลไกของรัฐ และถูกตอกย้ำด้วยพฤติกรรมอึกheimของข้าราชการฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจที่ต้องการจับกุมและเพิ่มข้อหากับพี่น้องประชาชน ซึ่งผมคิดว่านั่นคือการแสดงว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่พี่น้องประชาชนเสียในเรื่องเงินเดือนต่าง ๆ ที่จ้างข้าราชการทั้งหมดนั้น ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น-----

เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมคิดว่ากลไกในระบบราชการ ซึ่งเราต้องการที่จะปฏิรูปยังไม่สามารถที่จะตอบสนองในประเด็นปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน งานวิจัยของนักวิชาการ ในข้าราชการก็ช่วยชี้ให้เห็นแล้วว่าสิ่งซึ่งเป็นตัวการสำคัญในระบบการทุจริตคอร์รัปชันก็คือในระบบธุรกิจการเมืองและกลไกข้าราชการที่เป็นอยู่ เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เห็นในขณะนี้ในลักษณะกลไกของระบบราชการ ประชาชน ถูกละเมิดในหลายสิ่งหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องถูกละเมิดในเรื่องของสิทธิชุมชน ถูกละเมิดในเรื่องของการกำหนดทางเลือกในการประกอบอาชีพ ถูกละเมิดในเรื่องของสิทธิและความเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับความคุ้มครองทางกฎหมาย ถูกละเมิดในเรื่องของสิทธิและความเท่าเทียมกันในการที่จะเข้าถึงทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ดินลำพูน กรณีที่ลุ่มน้ำมูล กรณีที่ทะเลที่คลองด่าน กรณีที่ทะเลที่บ่อนอก หินกรูด คนเหล่านั้นถูกกีดกันจากสิ่งซึ่งเขาจะสามารถที่จะทำให้เขามีชีวิตและสังคมวัฒนธรรมที่อยู่ได้ด้วยทุนทางสังคมที่เขามีอยู่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะสรุปว่ากลไกของรัฐหรือระบบข้าราชการที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เป็นกลไกที่สำคัญที่จะจำเป็นจะต้องมีการปฏิรูป แต่ถามว่ากฎหมายของการปฏิรูป ทั้ง ๒ ฉบับสามารถแก้ปัญหาข้างต้นหรือเปล่า ผมขอตอบว่ายังไม่เกิดขึ้น

ประการที่ ๑ ก็คือว่าจุดเริ่มต้นของการออกกฎหมายฉบับนี้ท่านนายกฯ ได้บอกแล้วว่าได้เรียนเชิญอดีตนายกฯ พรรคการเมือง แต่ถามว่าส่วนของพี่น้องประชาชน ซึ่งเป็นนายจ้างเป็นคนที่เสียเงินนั้นกฎหมายฉบับนี้ได้ไปตามหรือเปล่า ในมาตรา ๓/๑ ตามว่าต้องการที่จะสร้างการมีส่วนร่วมของพี่น้องประชาชน แต่กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการสอบถามความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนหรือเปล่า กฎหมายรัฐธรรมนูญของเรา นั้นเป็นกฎหมายฉบับประชาชน มีการสอบถามความต้องการทำประชาพิจารณ์จากพี่น้องประชาชนอย่างถ้วนหน้าใช้เวลาประมาณ ๑ ปี แต่กฎหมายที่มีความสำคัญมีมูลค่าสูงประมาณ ประมาณ ๑ แสนล้านบาท มีความสำคัญในการที่พิทักษ์รักษาความยุติธรรมกับพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาสำคัญในการที่จะตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาของเขาหรือเปล่า

ประการที่ ๒ ในเนื้อหาหลักการของกฎหมายนั้น ผมมีความเห็นว่าให้อำนาจต่อนักการเมืองในการที่จะเข้าไปจำกัดในการทำงานของระบบราชการ ไม่ว่า

จะเป็นลักษณะของกฎหมายปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ที่กำหนดให้มีสำนักรัฐมนตรีที่มีอำนาจในทางการเมืองที่จะไปครอบงำ หรือในมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ที่ทำให้มีเงื่อนไขในการใช้อำนาจ ในการออกพระราชกฤษฎีกาที่จะไปแก้ไข พ.ร.บ. ต่าง ๆ หรือการออกพระราชกฤษฎีกาในการที่จะโอนทรัพย์สิน งบประมาณหรือภาวะผูกพันต่าง ๆ ตรงนี้ส่อให้เห็นว่าแนวโน้มที่น่ากลัวในการที่จะทำให้เกิดการครอบงำในทางการเมือง ตามว่าการเมืองที่ผ่านมาเน้นแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการที่จะไปควบคุมกลไกรัฐหรือเปล่า ตอบว่ายังไม่เกิดขึ้น เพราะเรามีตัวอย่างในเรื่องของกลไกของนักการเมืองที่ไปครอบงำ ไม่ว่าจะเป็นประเด็นเรื่องของปัญหาการทุจริตในกระบวนการการทุจริตยาที่กระทรวงสาธารณสุข หรือปัญหาในเรื่องการโยกย้ายข้าราชการในกระทรวงสาธารณสุข จนกระทั่งมีการฟ้องร้องแล้วมีการตัดสินของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ประการสุดท้าย สิ่งซึ่งผมเห็นในเรื่องของกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ผมพบว่าลักษณะการทำงานของแต่ละกระทรวงนั้นจะมีลักษณะของการทำงานในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่ไม่เหมือนกัน อาทิเช่น ในกระทรวงสาธารณสุขที่ผมได้ทำงานอยู่ กระทรวงสาธารณสุขนี้ควรจะเป็นกระทรวงที่เน้นในเรื่องของวิชาการและการบริการ แต่ปรากฏว่าเมื่อคุณคนโครงสร้างในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้มีการพยายามที่จะใส่ในเรื่องของอำนาจในทางการเมืองเข้าไป เพราะฉะนั้นการที่หยิบยกในเรื่องของกรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยหรือการแพทย์ทางเลือกขึ้นเป็นกรม ผมไม่คิดว่าจะมีโอกาสในการที่จะทำให้งานทางด้านวิชาการหรือการบริการนั้นนำสนองต่อเป้าหมายในการที่จะไปสู่สุขภาพทางเลือกให้แก่พี่น้องประชาชน และผมมีความเชื่อว่าคนที่จะไปได้รับการบรรจุในตำแหน่งของอธิบดีกรมนั้นต้องไม่ใช่เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ แต่ต้องเป็นคนซึ่งจะวิ่งเข้าหานักการเมืองในการที่จะต้องการอำนาจ ต้องการตำแหน่งและต้องการผลประโยชน์ครั้นนั้นมากกว่า นี่ก็คือสิ่งที่เป็นความเินห่วงเป็นใยในลักษณะของกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะสรุปในสาระสำคัญหรือข้อสังเกตทั้ง ๓ ประการ ผมเองมีทัศนะที่เห็นว่าท่านนายกฯ ได้กล่าวเมื่อวานนี้ว่าขอให้เห็นว่า พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับนี้เป็นเบื้องต้นของการปฏิรูประบบราชการผมเองก็เห็นด้วย แต่เบื้องต้นของการปฏิรูป

ระบอบราชการที่เขาภารกิจเป็นคำหลักต้องสื่อให้เห็นว่าแนวโน้มในการที่จะผ่านกระบวนการ และขั้นตอนนั้นนำไปสู่ซึ่งผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนหรือเปล่า แต่สิ่งซึ่งเห็นและผมอยากจะสรุปใน พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับก็คือว่าในการเพิ่มอำนาจทางการเมืองมากกว่า เป็นการลดอำนาจของข้าราชการ ขณะเดียวกันนั้นอำนาจของพี่น้องประชาชนหรืออำนาจของสังคมในการที่จะเข้าไปตรวจสอบ ในการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดโชคชะตาของเขาหรือสิ่งที่เขาควรจะได้รับในระบบราชการนั้นไม่ปรากฏเลย เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีโดยผ่านท่านประธานฯ ถามว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ท่านคิดว่าประชาชนจะได้อะไรจากการปฏิรูประบบราชการครับ

- ๑๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านแก้วสรร อติโพธิ ครั้น ต่อจากท่านแก้วสรร อติโพธิ ก็เป็นนายประยุทธ์ ศรีชัย ครั้น

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ข้อแรกที่ผมคงต้องขอเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาล จากที่กรรมาธิการซึ่งก็ไม่ได้มีโอกาสรายงานอะไรนี้ นะครับ ได้เขียนไว้ในหนังสือว่า สิ่งที่รัฐบาลเสนอมายังไม่สามารถสะท้อนวิสัยทัศน์ ว่าต้องการจะทำอะไรกับบ้านกับเมืองบ้าง แล้วทำไมถึงต้องจัดส่วนราชการอย่างนั้น อย่างนี้ ตรงนั้นเป็นมติเอกฉันท์ แล้วผมก็เป็นคนเขียนเองครับ แต่โปรดสังเกตนะครับ บอกว่าสิ่งที่เสนอมายังไม่สามารถสะท้อนวิสัยทัศน์ เราไม่ต้องบอกรัฐบาลให้มีวิสัยทัศน์ แต่ท่านไม่สามารถสื่อสารให้ทั้งสภานี้ได้ก็ชาวบ้านเข้าใจได้ว่า สิ่งที่เขาต้องการให้การตัดสินใจทั้งหลาย ความรับผิดชอบทั้งหลายลงไปซึ่งพื้นที่ ส่วนจะเป็นศาลากลางหรือเป็น อบจ. อะไรนั้น ไปเถียงกันทีหลัง อย่างกระทรวงสาธารณสุข ขอบภัยต้องเอชชานะครับ ที่คุณหมอนิรันดร์เพิ่งอภิปรายไปนี้ รัฐบาลแบบเดิมเป็นกระทรวงตัวอย่าง บรรดากรมทั้งหลาย เป็นกรมสนับสนุนทางวิชาการ นโยบายผ่านปลัดฯ แล้วปลัดฯ ก็ระดมเอากรมต่าง ๆ มา สนับสนุนงานวิชาการให้แก่โรงพยาบาลตามภูมิภาค สำนักปลัดฯ ไม่ใช่แม่บ้านเท่านั้น ~~หรือ~~ กองโรงพยาบาลภูมิภาค หรือแม้กระทั่งสำนักงานแพทย์แผนไทยอะไรทั้งหลาย นั้นไม่ใช่กุญแจ โดยเฉพาะกองโรงพยาบาลภูมิภาคเป็นกุญแจที่จะประสานภูมิภาคให้ทำตาม ทิศทางแล้วก็การสนับสนุนจากส่วนกลาง แล้วตอนที่ท่านทำสำนักปลัดฯ เหลือแต่เพียง แม่บ้านภายใน แล้วจะไปเชื่อมต่อกับโรงพยาบาลภูมิภาคอย่างไร กระทรวงที่อยู่แนวหน้า ที่สุดในการแบ่งอำนาจให้ภูมิภาคท่านเปลี่ยนมันเสีย แล้วถามว่าการส่งมอบอำนาจและ ภารกิจงบประมาณ ไปทำการตัดสินใจในพื้นที่ทำอย่างไรครับ ตรงนี้ท่านไม่ได้ชี้แจง ท่านอาจจะคิด เมื่อวานนี้ท่านนายฯ บอกว่าต้องมีการปฏิรูปต่อไปในชั้น ๒ ชั้น ๓ ชั้น ๔ ชั้นเหล่านั้นคืออะไรครับ เพราะฉะนั้นการปฏิรูปนี้เหมือนกับช้างทั้งตัว แต่ท่านยื่นส่วน

๒๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ภาวนา ๑๓/๒

เรียน ๆ มาให้เราดูเรากำลังเฝ้ากระทั่งว่าอันนี้จงหรือหาง ไม่เห็นทั้งตัวเลขเดาไม่ออกด้วยว่า
ตัวอะไร เพราะฉะนั้นมันต้องขอพูดตรง ๆ ว่า การสื่อสารทั้งแก่สังคมก็ดี ทั้งแก่สภาก็ดี
ขาดตกบกพร่องมาก -----

- ๑๔/๑

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำอะไรรับท่าน ในพื้นที่ของท่าน
 วิสัยทัศน์ของท่าน ท่านต้องการอะไรช่วยอธิบายชีวิตรับ ไม่มี แต่ถ้าท่านอธิบายว่า
 ได้รับฟังมาหลายฝ่ายแล้ว เราต้องการจะจัดการลุ่มน้ำให้เป็นหนึ่งเดียว แม่น้ำทำกิน
 ไม่ใช่ไปแบ่งกัน กรมชลประทานกันเขื่อน พอน้ำเต็มบอกว่าเป็นเรื่องของกรม
 ควบคุมมลพิษ ชาวบ้านเขาไม่ฟัง สภาก็ไม่ฟังครับ เราต้องการจะจัดการลุ่มน้ำ
 ทั้งลุ่มเป็นลุ่ม ๆ เพราะฉะนั้นจึงเอาทรัพยากรทั้งหลายมารวมกัน ถ้าท่านอธิบายอย่างนี้
 นี่คือการปฏิรูปครับ แต่ถ้าท่านอธิบายอย่างนี้คำถามจะมีต่อไป ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่เอา
 กรมชลประทานมา เอาเฉพาะส่วนที่ท่านไปแบ่งกรมทรัพยากรธรณีนั่นถูกแล้วครับ
 ผมเห็นด้วยเลย เอาส่วนที่เป็นการวางแผนจัดการนั้นแหละครับท่าน เอามาอยู่ที่กระทรวง
 ทรัพยากร กระทรวงยุติธรรมในพื้นที่ท่าน ท่านต้องการอะไรครับ นโยบายรัฐบาล
 ผมสนับสนุนเต็มที่ เหตุผลที่บอกว่าทุกคนวันนี้คนล้วนถูก เพราะเราใช้กฎหมายอาญากัน
 เพื่อไป คนบางคนแก้ไขได้ การดูแลกันในคุกต้องดีกว่านี้ ใครคิดต้องรีบปล่อยออกมา
 นี่คือการความฝันที่ทุกคนอยากเห็น ท่านเลยตั้งกระทรวงยุติธรรม ถ้าอธิบายอย่างนี้ โอ.เค.
 ผมสนับสนุน แล้วผมก็จะถามต่อ ถ้าอย่างนั้นทำไมไม่เอางานตำรวจกับงานอัยการ
 มาละครับ บอกเขาไม่ได้เป็นกรมแล้ว เขาเป็นส่วนงานอิสระไปแล้ว แต่ก็ยังต้องเชื่อมกับ
 งานยุติธรรมใช่ไหมครับ ถ้าใช่ก็เป็นส่วนงานที่ไม่ได้สังกัดกระทรวงยุติธรรม แต่ขึ้นตรง
 ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไม่ได้หรือครับ เพราะฉะนั้นเราอาจจะช่วย ผมเป็น
 คนหนึ่งที่ขอมือรับรอง นโยบายรัฐบาล เมื่อท่านจะทำตามนโยบายนั้นผมมีหน้าที่
 สนับสนุน เพราะท่านได้รับเสียงข้างมากมา ประชาชนให้อาณัติมา สภามีหน้าที่
 สนับสนุน แต่เมื่อท่านจะขออำนาจจากเราท่านก็ต้องบอกให้หมดจะได้ช่วยกันคิด
 กันอ่าน เพราะฉะนั้นในร่างกฎหมายนี้เดิมที่ผมได้ลงมติไม่รับหลักการ เพราะผมไม่รู้ว่
 หลักของท่านคืออะไร แต่มานั่งนึกดูนะครับ ผมสรุปอย่างนี้ถูกไหมครับ การปฏิรูปคือ
 อะไรนั่นพักไว้ก่อน ภาพรวมเป็นอย่างไรพักไว้ก่อน อาจจะไปหมกไว้อยู่ที่ ค.ป.ร.
 ซึ่งก็คืออะไรก็ยังไม่ทราบ ทำงานอย่างไรก็ยังไม่รู้แต่ผมเอาเฉพาะหน้า สิ่งที่รัฐบาล
 ต้องการผมมานึกดูถ้าผมเป็นรัฐมนตรีผมเห็นใจท่านครับ ปัญหาบ้านเมืองมันค่อนข้าง
 คิดแผนงานซึ่งเป้าหมายมาใช้งานไม่ได้ ติดโนนติดนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านต้องการก็คือ

๒๕

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๔/๒

ท่านต้องการ จะทำส่วนกลางให้รัฐมนตรีทั้งหลายของท่านกระจายกันไปรับผิดชอบงานให้ถนัดมือขึ้น แยกงานสวัสดิการสังคมออกมาเสีย แรงแรงงานก็แยกออกมาเสีย มีเหตุผลครับ จะได้แบ่งให้รัฐมนตรีดูแลไม่ต้องมาทะเลาะอะไรกัน แล้วก็ดูแล โดยเฉพาะ วิเหตุผลครับ แต่สิ่งที่ท่านเสนออยู่นั้นครับ เราสนองได้ไหมเพื่อให้ได้ ในสิ่งที่ท่านต้องการประเด็นอภิปรายมีอยู่อย่างเดียวครับ คือทำอะไร ไม่ให้เป็น การเพิ่มอัตรากำลังคนตรงนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถ้าท่านต้องการแค่นี้แล้วเรามี หน้าที่จะช่วยท่านผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการหรือวาระที่ ๒ คงมีโอกาสคุยกันได้ ฉะนั้นผมจะลงมติรับหลักการแล้วก็จะขอยุ้ว่า ถ้าท่านต้องการอย่างนี้ยกตัวอย่าง ท่านเสนอที่แรกนะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ที่แรกท่านถูกแล้วนะครับที่ท่านใช้ทบวง ถูกแล้วนะครับ ท่านต้องการกลุ่มภารกิจที่ท่านดูแลโดยกระชั้น เป็นรัฐมนตรีดูแล โดยตรง ตั้งทบวงถูกแล้วนะครับ สมมติทบวงภายใน กลุ่มภารกิจนี้รัฐมนตรีดูแล โดยเฉพาะ แล้วไม่ต้องไปขึ้นกับสำนักปลัดฯ ท่านก็ให้ดูแลสมคิดนี่แหละครับ เป็นทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและเป็นทั้งรัฐมนตรีทบวงภายในได้ครับ และขณะเดียวกันทบวงภายในไม่ต้องมีสำนักปลัดฯ ไม่ต้องสร้าง ซี. ขึ้นมาใหม่ ได้ครับ เพราะฉะนั้นยังมีโอกาสคิดอะไรอีกมาก-----

- ๑๕/๑

แล้วยกตัวอย่างอีกข้อหนึ่ง ท่านทำลายสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นเพียงแม่บ้าน แล้วท่านงบบอกสำนักแพทย์แผนไทยทำอะไร จะอยู่ตรงไหน งานนิดเดียวท่านให้เป็นกรม ให้ได้อย่างไรครับ ปรากฏว่าสิ่งที่ท่านคิดไว้ตอบปัญหานี้ได้ทำไมท่านไม่ใช้ครับ ส่วนราชการใดมีความสำคัญถึงต้องการข้าราชการผู้ใหญ่มาดูแล แต่มีฐานะไม่เท่ากรม ท่านก็ให้ตรงนี้เป็นซีกรับ แต่อย่าให้เป็นกรมเพราะเป็นไม่ได้ ในทำนองเดียวกันสำนักงานส่งเสริมความเสมอภาคหญิงชาย เป็นกรมได้อย่างไรครับ แต่มันมีความสำคัญ ในนโยบายของท่านท่านต้องการข้าราชการผู้ใหญ่มาดูแล ท่านก็ออกตรงนี้ได้ ฉะนั้นผมมานอนคิดอยู่คืนสองคืนที่ครับ การปฏิรูประบบราชการผมไม่พูดกับท่านแล้ว ท่านไม่ได้เสนอสิ่งนี้มา ท่านเสนอแต่เพียงว่าทำอะไรจะจัดกระทรวง ทบวง กรม ให้ตั้งการบ้านเมืองได้นักกว่านี้ เรื่องท้องถิ่น เรื่องภูมิภาคอย่าเพิ่งพูด ผมคิดไว้ไว้นสมองแล้ว หรือกำลังเห็นคล้ายคล้ายคลาหรือคิดออกแล้ว แต่ผมยังไม่บอกกับท่าน ท่านไม่บอกกับพวกเราก็ตามใจ แต่เฉพาะเรื่องที่ท่านต้องการจะดูแลกระทรวง ทบวง กรม ให้ถนัดมือ ตรงนี้คุยกันได้ แต่มีข้อระวังมากมายซึ่งผมคิดว่าพวกผมต้องช่วยกันดู

ข้อแรก การเกลี่ยงบประมาณ การเสนองบประมาณตามแผนงาน แผนอะไรครับ ประเมินงบบจากไหน เหลือเศษเกลี่ย ๆ กัน ได้อีก ตรงนี้ต้องคุมแน่นอน ท่านมีหลักประกันอะไรคุยกันได้

ข้อที่ ๒ สำนักรัฐมนตรีหรือเลขาฯ รัฐมนตรี เดิมที่เป็นแค่เลขาฯ รัฐมนตรี ไปนั่งประชุม แต่ต่อไปจะเป็นคลังสมองทางฝ่ายการเมืองที่จะเดินกระทรวง ควบ ไหม ผมคิดว่าถ้าผมเป็นรัฐมนตรีผมก็อยากได้สำนักแบบนั้นเป็นเรื่องเป็นราว แต่จะต้องไม่ใช่สำนักที่ไปดึงข้าราชการ ซี. ๘ ซี. ๕ ซี. ๑๐ ซี. ที่วิ่งเดินเก่ง ๆ มายึดไว้ตรงนี้

ประธานวุฒิสภา : หมาดเวลาแล้วครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : อย่างนั้นตัวนี้มีจุดที่ต้องคุยกันมาก เพราะฉะนั้นผมสรุปอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ สิ่งที่เสนอไม่ใช่การปฏิรูประบบราชการ คืออะไรยังไม่ทราบ ยังไม่บอก แต่สิ่งที่เสนอเป็นรัฐบาลมาขอ

ว่า โปรดจัดกระทรวง ทบวง กรม ให้บริหารได้ถนัดมือ จุดยืนที่พวกเราน่าจะขึ้น ก็คือว่า โอ.เค. แต่ตำแหน่งอัตรากำลังคนต้องไม่เพิ่ม งบประมาณต้องไม่ไหว ถ้าजूอยู่ แล่นี่ผมรับหลักการ แล้วจะแปรญัตติอยู่ข้างนอก ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประยุทธ์ ศรีมีชัย ครับ ต่อจากท่านประยุทธ์ แล้วท่านรัฐมนตรีพงศ์เทพจะตอบ แล้วถึงจะสมาชิกฯ อภิปราย เชิญครับ

นายประยุทธ์ ศรีมีชัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายประยุทธ์ ศรีมีชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กระผมขึ้นมาอภิปรายวันนี้ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องของจำนวนกระทรวง ทบวง กรม แต่กระผมจะอภิปรายเกี่ยวกับความรู้ของรัฐบาลชุดนี้ เพราะว่าการจัดกระทรวง ทบวง กรม นั้นต้องเอาให้กลุ่มเดียวกันมารวมกัน หรือว่าเหมือนกันมาอยู่ในกระทรวง - เดียวกัน แต่ในการสำรวจและการทำแผนที่นั้นเอาไปกระจายไปทั่วทั้งหมด ผมสังเกตเห็น ๘ กรมด้วยกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะทำให้รวมเป็นกระทรวงเดียวกันเหมือนกับ นานาประเทศที่เขาปฏิบัติกัน เพราะฉะนั้นกลุ่มที่จัดมาอยู่กระทรวงได้

ประการแรกก็คือ การทำการสำรวจทางการสื่อสาร ^{ตัวนี้ก็เป็น}การสำรวจ ท่านประธานฯ อาจจะไม่เคยชินกับคำว่า “สำรวจ” และการทำแผนที่ คือทำการสำรวจก่อน แล้วมาทำแผนที่ตอนหลัง เพราะฉะนั้นทุกอย่างในการสื่อสารแม้แต่มือถือที่รัฐมนตรีโทร. อยู่ปัจจุบันนี้ก็มาจากการทำแผนที่ เพราะจะปรากฏว่าพื้นที่อะไรบ้าง ที่ในมือถือ

๓๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๑๖/๑

ประการที่ ๒ การสำรวจทางด้านอุตุนิยมฯ ~~ตัวนี้~~ก็อยู่ในการสำรวจเหมือนกัน แต่เอาไปไว้อีกที่หนึ่ง อย่างลมฟ้าอากาศ พวกนี้ก็อยู่ในการสำรวจและทำแผนที่

ประการที่ ๓ การสำรวจทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ เพราะประเทศชาติ ที่จะเจริญได้จะต้องรู้เกี่ยวกับเรื่องแผนที่ เรามีทรัพยากรธรรมชาติ มีอะไรบ้าง มีน้ำมันเท่าไร มีแร่เท่าไร เราสามารถที่จะสำรวจได้ ปัจจุบันก็รู้ได้

ประการที่ ๔ การสำรวจทางด้านภูมิศาสตร์ ~~ตัวนี้~~ก็เอาไปไว้ทั่วไปหมดครับ ผมแปลกใจจริง ๆ เพราะไม่มีคนรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ไม่รู้จริง ๆ ผมจะแยกให้ท่านดูครับ เพราะว่าเราถือว่าแผนที่สำคัญมาก มีปัญหาระหว่างประเทศปัจจุบันนี้โทษกับพม่า มาเลเซีย อะไรต่าง ๆ ทั่วประเทศเลย เพราะการแผนที่ของเราไม่ดีเท่าที่ควร แม้แต่การทะเลาะกัน ภายในประเทศ พื้นที่ที่ออกโฉนดก็เหมือนกัน เพราะการแผนที่เราไม่ดีเท่าที่ควรหรือว่า ระหว่างกรม กองต่าง ๆ กรมป่าไม้ กรมที่ดิน กรมพัฒนาที่ดินก็เหมือนกันไม่เข้าใจ ซึ่งกันและกัน ผมจะจำแนกให้ท่านดูว่า รวมแล้วมีอยู่ทั้งหมด ๘ กระทรวงด้วยกัน เริ่มต้นจากกระทรวงกลาโหม เช่น กรมแผนที่ทหาร กรมแผนที่ทหารก็ยังแยกออกเป็นกรม ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศอีก รวมเต็มไปหมดทั้ง ๆ ที่งานขึ้นเดียวกัน

ประการที่ ๒ คือกระทรวงการคลัง กรมธนารักษ์ ~~ตัวนี้~~ก็การทำแผนที่ กระทรวงที่ ๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เช่น กรมชลประทาน กรมพัฒนาที่ดิน สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กรมส่งเสริมสหกรณ์ ท่านดูนครับ อยู่กระทรวงเกษตรเต็มไปหมด กระทรวงที่ ๔ กระทรวงคมนาคม เช่น กรมทางหลวง กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี อันนี้ไปอยู่ ๒ กรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ~~ตัวนี้~~ก็ถูกต้อง แต่เอามาเพียง ๒ กรมเท่านั้น แต่ทั้งหมดที่ ประกอบด้วย ๔ กรมด้วยกัน เพราะฉะนั้นเราดู อย่างเช่น กรมอุตุนิยมฯ ~~ตัวนี้~~ก็ถูกต้อง และการสื่อสารที่ผมกล่าวมาแล้วและกระทรวงที่ ๖ คือ กรมที่ดิน กรมโยธาธิการและ การผังเมือง กระทรวงที่ ๗ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง กรมป่าไม้ กระทรวงที่ ๘ คือ กระทรวงอุตสาหกรรมและประกอบการ เช่น กรมการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ท่านประธานฯ ดูเต็มไปหมด

๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศักดิ์วัลย์ ๑๖/๒

กระจายเดี๋ยวไปหมด ทั้ง ๆ ที่ด้านแผนที่มีความสำคัญ แต่ทำไมต้องไปแยก อันนี้ผมก็สงสัย
อย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมใคร่เสนอว่า รัฐบาลชุดนี้น่าจะมารวมกัน รวมกรม กองต่าง ๆ
เหล่านั้นให้มาอยู่ที่เดียวกัน: เช่น ปัจจุบันนี้ท่านทราบไหมว่า ถ้าเราต้องการแผนที่เราก็ไป
เอาที่กรมแผนที่ทหาร แต่ถ้าเราต้องการรู้ค่าที่กระจ่าย เช่น ค่าพิภค เส้นรุ้ง เส้นแวง เราจะไป
เอากรมหนึ่งกรมใด เพราะฉะนั้นกระจัดกระจายไปหมด ระบบก็ไม่เป็นระบบ กรมที่ดินก็
ไปอีกอย่างหนึ่ง กรมชลประทานก็ไปอีกอย่างหนึ่ง กรมพัฒนาที่ดิน กรมป่าไม้ อะไรต่าง ๆ
คือคนละระบบไม่สามารถที่จะรวมกันได้ ตามที่เราเคยพูดว่าประเทศไทยเราทำงานเป็นทีม
ไม่ได้ ทำเฉพาะอย่าง -----

- ๑๗/๑

เพราะฉะนั้นต้องสร้างของตัวเองทั้งหมด ท่านคิดว่าถ้าเราตั้งเป็นกระทรวงเดียวกัน เมื่อรวมมาเป็นกระทรวงเดียวกันจะลดภาระเกี่ยวกับงบประมาณเป็นอย่างมาก ผมยกตัวอย่างว่า เครื่องพล็อต (Plot) แผนทีอย่างนี้เครื่องหนึ่ง ๖๐ ล้านบาท อาจจะทราบว่าของกรมแผนที่ทหารมีกี่เครื่อง *ตรี* ทหารเรือมีกี่เครื่อง *ตรี* ทหารอากาศมีกี่เครื่อง กรมที่ดินมีกี่เครื่อง กรมพัฒนาที่ดินมีกี่เครื่อง กรมป่าไม้มีกี่เครื่อง แล้วเอา ๖๐ ล้านบาท มาคูณดูว่าจะใช้งบประมาณเท่าไร หรือเครื่องรับด้วยสัญญาณดาวเทียม ตอนที่กระผมเป็นข้าราชการอยู่นั้น กรมที่ดินมีอยู่ ๑๕ ชุด ๆ ละ ๓ ล้านบาท กรมป่าไม้มี ๕๒ ชุด กรมพัฒนาที่ดินมี ๒๕ ชุด มีทุกกรมกองเต็มไปหมด แม้แต่เครื่องที่ท่านเดินไปที่ไหนก็แล้วแต่ เราจะเห็นว่าคนที่ขึ้นส่องอยู่กลางถนน คือมีกล้องเขาเรียกว่ากล้องทีโอโคไลต์ (Theodolite) อันนั้นก็เหมือนกัน เต็มไปหมดในกรมกองต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๓๐๐ - ๔๐๐ ตัว ฉะนั้นถ้าหากเรารวบรวมพวกเบ็ดเตล็ดตามที่ผมกล่าวมาแล้วใน ๘ กระทรวงนี้มาอยู่ที่เดียวกัน ผมคิดว่าจะลดงบประมาณของประเทศไม่ใช่น้อยทีเดียว ที่กระผมแนะนำมานี้ก็เพื่อให้เห็นว่า ถ้าในเมื่อรัฐบาลนี้คิดใหม่ทำใหม่จริงเราน่าจะคิดเรื่องนี้ด้วย หรือว่ารัฐบาลชุดนี้ไม่ทราบเกี่ยวกับเรื่องการสำรวจและการทำแผนที่ ถ้าท่านไม่ทราบก็ปรึกษากับอาจารย์ที่จุฬาลงกรณ์ เพราะมีผู้เชี่ยวชาญเต็มไปหมด อาจารย์คอกเคอร์เต็มไปหมด หรือไม่รู้จักจริง ๆ ปรึกษาผมก็ยังได้ เพราะผมจบทางวิศวกรรมสำรวจ ใน ๒๐๐ คนนี้ผมกล้าพูดได้ว่าผมคนเดียว เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอให้ท่านพิจารณาเรื่องนี้ด้วย อย่างไรก็ตาม ก่อนที่กระผมจะเข้ามาประชุมผมเจอกับอาจารย์สวนกุหลาบฯ ท่านบอกว่ ส.ว. เราเสนอกันจริง ๆ เพียงเสนออย่างเดียว ฝ่ายปฏิบัติหรือว่าแก้ไขเกือบไม่มีเลย นี่ก่อนจะเข้าสภาผมก็ว่าอย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นผมใคร่เรียนฝากท่านประธานวุฒิสภาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีทั้งหลายให้มองเห็นความสำคัญของการทำแผนที่ เวลาผมหมดพอดี ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีทั้งเทพ เทพกาญจนา
ครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ
เทพกาญจนา รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิก

ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตและได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับการที่ปฏิรูประบบราชการแล้วประชาชนจะได้อะไร ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นคำถามที่มีความสำคัญมาก ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านอยากทราบ หรือน้องประชาชนอยากทราบ ท่านประธานฯ ครับ กระผมเหมือนท่านประธานฯ ท่านสมาชิกฯ บางท่านที่เป็นข้าราชการมาก่อน ข้าราชการเองก็ทราบดีครับว่าระบบราชการมีปัญหาอะไร สิ่งที่ประชาชนไปติดต่อราชการแล้วประชาชนรู้สึกว่าคุณพอใจที่ได้รับบริการที่ได้ไม่เหมือนไปติดต่อภาคเอกชน เป็นสิ่งที่ไม่เพียงแต่ประชาชนทราบ ข้าราชการก็ทราบดี เมื่อมีการปฏิรูปใหม่ ๆ ครับ แนวคิดนี้ใหม่ ๆ กระผมได้รับเชิญให้ไปบรรยาย ข้าราชการท่านหนึ่งมาถามผมครับ มาถามผมว่าปฏิรูปครั้งนี้เจ้าหน้าที่ในกรมนั้นได้อะไร กระผมก็มองหน้าเขาครับ กระผมบอกว่าคำถามที่ท่านถามนี้ก็น่าถามอยู่หรอก แต่ไม่น่าเป็นคำถามแรก คำถามแรกที่จะต้องถามก็คือประชาชนจะได้อะไร จากนั้นข้าราชการถึงจะถามว่าแล้วตัวเขาจะได้อะไร-----

ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาของระบบราชการในอดีตที่ผ่านมาซึ่งมีอยู่มาก จำเป็นครับ ไม่มีใครปฏิเสธว่าจำเป็นที่เราจะต้องปฏิรูประบบราชการ เพียงแต่ว่าแนวคิดในการปฏิรูปนั้นจะปฏิรูปกันอย่างไร ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า สิ่งที่เราจะเห็นได้ชัดขึ้นถ้าเราสามารถที่จะทำให้ระบบราชการเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ใช้คนอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด เป็นระบบที่ใช้งบประมาณน้อย เป็นระบบที่รวดเร็ว จะเห็นได้ว่าอย่างแรกที่เราเห็น ขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำงานของราชการที่ยาวนาน กว่าจะตัดสินใจได้ เช่น ไปแล้ว ๕ คน บางแห่งก็ ๑๐ คน จนถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจ แน่نونครับว่ากระบวนการที่ล่าช้าเหล่านี้คืออะไร บริการที่คนที่ไปขอยื่นคำร้องแล้วกว่าจะได้รับทราบ ว่าคำร้องนั้นจะได้รับอนุมัติหรือได้รับการพิจารณาอย่างไร กินเวลายาวนานมาก ขั้นตอนครั้งนี้เป็นกระบวนการที่การปฏิรูปนี้จะทำอย่างไรที่จะให้ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานลง ซึ่งหัวใจก็อยู่ในมาตรา ๓/๑ ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีกลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน กระจายอำนาจการตัดสินใจ

เรื่องของประสิทธิภาพ เมื่อเราใช้คนมากเกินไปในการทำงานขึ้นหนึ่ง นอกจากเสียเวลาในการทำงานมาแล้ว เราเสียบุคลากร เราเสียค่าจ้าง เราเสียค่าผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ต้องให้แก่ข้าราชการ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้บอกไว้ เราเสียงบประมาณในปี ๆ หนึ่งเป็นงบประจำและเงินเดือนมาก เพราะเราใช้ข้าราชการจำนวนมาก เราใช้คนไปทำงานขึ้นหนึ่งมากกว่าที่เราจำเป็นจะต้องใช้ มากกว่าที่เราควรจะต้องใช้

ท่านประธานฯ ครับ เรื่องของความโปร่งใส การทำงานที่โปร่งใสช่วยแก้ปัญหาในเรื่องของการคอร์รัปชัน การทำงานที่เร็วขึ้นก็ช่วยแก้ปัญหาการคอร์รัปชัน ที่น้องประชาชนหลายคนไม่ต้องการหรือครับที่จะไปเสียเงินพิเศษ แต่ถ้าระบบราชการนั้นมีขั้นตอนที่ยาวนาน เขาต้องการเร็ว เขาก็ต้องหาวิธีที่ทำอะไรที่จะให้ได้รับบริการที่เร็วขึ้น เป็นขั้นตอนหนึ่งซึ่งนำไปสู่ช่องทางของการคอร์รัปชัน

การประเมินผลงานท่านประธานฯ ครับ การประเมินผลงานซึ่งแต่เดิมราชการทำงานมาแล้ว แต่การประเมินผลเป็นอย่างไร การประเมินผลที่ดีมีประสิทธิภาพนั้นจะทำให้ข้าราชการต้องรับผิดชอบมากขึ้น มีความพยายามทำงานมากขึ้น

ท่านประธานฯ ครับ ท่านสมาชิกฯ ได้มีการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องของ
 หลายมาตรา ที่ท่านบอกว่ากรณีทีระบุนไว้ในมาตราเหล่านั้นจะเป็นการช่วยอย่างไร
 ผสมกัตัวอย่างง่าย ๆ ครับ มาตราหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตตั้งแต่
 เมื่อวานนี้จนถึงวันนี้ คือมาตรา ๑ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 ทีระบุนให้ตั้งส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้รับผิดชอบตำแหน่งระดับอธิบดีขึ้นไป
 โดยพระราชกฤษฎีกา ท่านสมาชิกฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่าทำไมเอาอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ
 ไปให้ฝ่ายบริหาร ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ จะได้อุ
 มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญ ไม่ต้องอาศัยมาตรานี้ ในมาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญ
 กำหนดให้การตั้งกระทรวง ทบวง กรมที่เป็นการรวม การโอนกระทรวง ทบวง กรม
 อย่างเช่น โอนกระทรวง ก ไปเป็นกระทรวง ข หรือการตั้งกรมใหม่โดยการรวมหรือ
 การโอนกระทรวงเก่า หรือทบวงเก่า หรือกรมเก่ามานั้นทำได้อยู่แล้วโดยพระราชกฤษฎีกา
 แต่ถามว่าทำไมถึงต้องมีบทบัญญัติในมาตรา ๑ ขึ้นมา ให้มีการตั้งหน่วยงานระดับกรม
 แต่ไม่มีฐานะเป็นกรม แล้วมีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา มีประโยชน์อะไร ท่านประธานฯ ครับ
 ถ้ามีการใช้บทบัญญัติ มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญในการตั้งกรมใหม่ ปกติกรมใน
 ประเทศไทยนั้นจะมีหน่วยงานที่เป็นอัญญาบริหารของกรม จะมีหน่วยงานที่ดูแลในเรื่อง
 ของการเงินคือกองคลัง หน่วยงานที่ดูแลในเรื่องของเจ้าหน้าที่คือกองการเจ้าหน้าที่
 จะมีหน่วยงานกลาง กองกลาง บางแห่งมีสำนักงานเลขานุการกรม เหล่านี้ต้องเป็น
 องค์ประกอบที่มากับกรม ก็มีการเสียด่าใช้จ่ายในเรื่องของข้าราชการต่าง ๆ เพื่อให้
 เป็นกรม-----

แต่ในระบบใหม่นั้น ท่านประธานฯ ครับ จากกรมที่มีอยู่ซึ่งต้องมีกองคลัง กองการ
 เจ้าหน้าที่ กองกลางต่าง ๆ ๒ กรมก็ต่างคนต่างมี แต่ในระบบใหม่นั้นสามารถที่จะทำให้
 กรม ซึ่งมีอัฐบริวารมากมายนี้สลายความเป็นกรมไปเป็น ไม่ใช่กรม แต่มีผู้รับผิดชอบ
 ระดับสูงดูแลอย่างเดิมครบ ซึ่งตรงนั้นจะประหยัดข้าราชการ แทนที่จะต้องมีผู้อำนวยการ
 กองการเจ้าหน้าที่ ๒ คนครบ ก็เหลือคนเดียว เจ้าหน้าที่ในกองต่าง ๆ เหล่านั้นก็ลดจำนวน
 คนได้ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติได้ตั้งคำถามอีกมาตราหนึ่งครบ ซึ่งท่านถามว่า ทำไม
 ระบุในมาตรานี้ ทำให้สายงานยิ่งยุ่งยากขึ้นยิ่งซ้ำซ้อนหรือเปล่า ท่านตั้งข้อสังเกตใน
 มาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่ระบุให้คณะรัฐมนตรี
 อาจกำหนดให้มีกรมมอบอำนาจ ตลอดจนกรมมอบอำนาจให้ทำนิติกรรม ฟ้องคดีและ
 ดำเนินคดีแทนกระทรวง ทบวง กรม ท่านถามว่าทำไมต้องไปถึงคณะรัฐมนตรี ยิ่งไม่ซ้ำ
 กว่าเดิมหรือ ท่านประธานฯ ครับแต่เดิมในอดีตถึงในปัจจุบัน การมอบอำนาจให้ทำ
 นิติกรรม ฟ้องคดี ดำเนินคดี ต้องให้หัวหน้าส่วนราชการเป็นผู้ดำเนินการ เพราะต้องทำเรื่อง
 เสนอขึ้นมาให้ระดับอธิบดี ระดับปลัดกระทรวงเป็นผู้ลงนาม แต่เดิมนั้นกรมมอบอำนาจ
 ตรงนี้ก็ไม่ค่อยมีคนกลัมอบเท่าไร เพราะวามอบไปแล้วตัวเองรับผิดชอบอยู่ แต่ของใหม่นี้
 หมายความว่าอย่างไรครบ ไม่ใช่บอกว่าให้คณะรัฐมนตรีมอบครบ แต่คณะรัฐมนตรี
 จะกำหนดหลักเกณฑ์ใหญ่ ๆ เลख्या เรื่องพวกนี้ให้อธิบดีทั้งหลาย ซึ่งแต่เดิมท่านเคย
 เสนอเองให้มอบลงไป มอบไปยังผู้ดำเนินงานระดับล่าง ซึ่งจะลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 ท่านประธานฯ ครับ มีประเด็นซึ่งท่านสมาชิก ได้ตั้งข้อสังเกตซึ่งมีเหตุผล อย่างเช่นใน
 เรื่องของชื่อกระทรวง ว่าทำไมถึงมีการเปลี่ยนชื่อกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นชื่อกระทรวง
 การศึกษา ในชั้นที่มีการพิจารณากันนี้นะครบก็ได้เห็นอยู่เหมือนกันว่า การเปลี่ยนชื่อ
 กระทรวงนั้นก็จะมีผลที่ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในเรื่องของป้าย ในเรื่องชื่อต่าง ๆ
 ในเรื่องเอกสารต่าง ๆ มากพอสมควร อย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวง กรมนี้ผูกโยงกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
 ซึ่งมีชื่อของกระทรวงเหมือนกัน ในตอนชั้นพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นเราได้อตามร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีการเปลี่ยนชื่อกระทรวงมาก่อนแล้วในปี ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตาม

๓๕

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

รัฐสภา ๑๕/๒

กระผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นประเด็นที่น่าพิจารณาครับ ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ คงจะได้พิจารณาต่อไปในชั้นกรรมาธิการว่า การเปลี่ยนแปลงชื่อตรงนี้แล้วจะมีค่าใช้จ่ายอะไร และคุ้มค่ากับการเปลี่ยนชื่อหรือไม่ ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนยืนยันในนามรัฐบาลได้ันะครับว่า ในการที่มีการตั้งกระทรวงใหม่ หรือมีกรมใหม่เพิ่มขึ้นนั้น การตั้งกรมใหม่หลายกรมเป็นการที่ต้องมีอยู่แล้ว ถึงแม้ไม่มีการปฏิรูปครั้งนี้ เนื่องจากกรมเหล่านั้นเป็นกรมซึ่งต้องตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลายฉบับครับ ซึ่งระบุให้ต้องมีกรมเหล่านั้น ส่วนการแต่งตั้งข้าราชการต่าง ๆ ยืนยันได้ว่ารัฐบาลจะใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการ ที่จะสร้างความมั่นใจให้แก่ข้าราชการในระบบว่าท่านเหล่านั้นจะได้รับการพิจารณาเรื่องของการแต่งตั้งตามความสามารถ ท่านประธานฯ ครับ มีคำถามว่าข้าราชการในบางหน่วยงาน เช่น กรมเร่งรัดพัฒนาชนบทซึ่งปัจจุบันไม่มี ต้องมีการโอนหน่วยงานบางส่วนของกรมนี้ไปอยู่ที่กรมอื่น ข้าราชการไปไหน ส่วนหนึ่งของข้าราชการนั้นในกรณีที่เป็งานที่จะต้องมีการถ่ายโอนไปที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะนี้รัฐบาลกำลังจัดระบบที่จะให้มีการโอนบุคลากรจากราชการส่วนกลางไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ระบบสมัครใจ ซึ่งต้องเป็นข้าราชการที่แสดงความจำนงหลายท่าน หลายท่านชอบต่างจังหวัดครับ อยากรู้จังหวัดนี้ ซึ่งก็แสดงความจำนงมาแล้วเราก็จัดระบบที่จะทำให้ความต้องการของข้าราชการตรงกับความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กระผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นประเด็นสุดท้ายนะครับ เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า การที่รัฐบาลได้กำหนดวันใช้บังคับของพระราชบัญญัตินั้นมีวัตถุประสงค์อะไร เป็นการบิดวุฒิสภาหรือไม่ -----

ขออนุญาตกราบเรียนครั้นว่า รัฐบาลนั้นไม่เคยคิดที่จะใช้วันในการใช้พระราชบัญญัติ เป็นเครื่องมือสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เป็นเจตนารมณ์ของรัฐบาล ว่า ปึงบประมาณของประเทศไทยนั้นเราเริ่มวันที่ ๑ ตุลาคมของทุกปี การปฏิรูปนั้น ดูทั้งระบบ คือทั้งเรื่องของบุคลากร เรื่องของระบบบริหาร เรื่องของระบบงบประมาณ รัฐบาลก็มีความตั้งใจครับว่า เมื่องบประมาณปี ๒๕๕๖ ใช้ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ก็เห็นว่าวันที่ ๑ ตุลาคมนั้นเป็นจังหวะที่ดีในการที่จะเริ่มระบบใหม่ กระผมขอกราบเรียน ย้ำอีกครั้งหนึ่งนะครับ ท่านประธานฯ ครับว่า การปฏิรูปนั้นไม่ใช่เสร็จสิ้นในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ๑ ตุลาคมนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้น เป็นก้าวแรกที่ก้าวใหญ่ แต่หลังจากนั้นแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ จะเห็นได้ ถ้าท่านประธานฯ ดูในร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานฯ ครับ จะมีการระบุไว้ให้ กพร. คือ คณะกรรมการพัฒนาและจัดระบบราชการ ภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ กพร. จะต้องเสนอแนะคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุงโครงสร้างระบบราชการ ระบบงบประมาณ ระบบบุคลากร การปรับเปลี่ยนส่วนราชการเป็นองค์การมหาชน หรือองค์กรรูปแบบอื่นซึ่งไม่ใช่ส่วนราชการในมาตรา ๑๖ ซึ่งตรงนั้นแหละครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่ความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่าน ถามว่า ความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่จะมาจากไหน จะมาตรงนั้นอีก ระลอกหนึ่ง หลังจากทีก่อนหน้านี้เราก็ได้รับความเห็นจากพี่น้องประชาชนเข้ามาเป็น ระยะ ๆ อยู่แล้วครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านปราโมทย์ ไม่กั๊ด ครับ แล้วคือด้วย พลตำรวจเอก วิรุฬห์ นะครับ ท่านปราโมทย์ เชิญครับ

นายปราโมทย์ ไม่กั๊ด (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ ผม ปราโมทย์ ไม่กั๊ด สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ผมขอแสดงความเห็นต่อกรที่รัฐบาลจะปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ โดยเน้นหลักการสำคัญว่า จัดกลุ่มภารกิจในกระทรวงใหม่ แล้วกำหนดหน้าที่และภารกิจของแต่ละหน่วยงาน ที่รับผิดชอบให้ชัดเจน ไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ ก็ได้

อภิปรายทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยหลากหลายมาแล้วนะครับ สำหรับกระผมใคร่ขอ
 อภิปรายวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการกิจของการจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งเป็นทรัพยากร
 ธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ซึ่งโครงสร้าง
 การปฏิรูประบบราชการใหม่นี้ ภารกิจด้านการจัดการทรัพยากรน้ำที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
 หรือการเพาะปลูกพืชให้อยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่เราเรียกกรมนั้นว่า
 กรมชลประทาน ส่วนภารกิจอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำอีกส่วนหนึ่ง
 ก็ให้อยู่ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้รับผิดชอบ มีหน่วยงานใหม่
 ขึ้นมาเรียกว่า กรมทรัพยากรน้ำ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อพิจารณาถึงบทบาท กระผม
 ใคร่ขอทราบเกี่ยวกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านประธานฯ
 คงจะเห็นนะครับว่า มุ่งเน้นไปในด้านการดูแล ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 เป็นหลัก แล้วก็เมื่อวานนี้เองท่านรองนายกฯ ท่านรองพล อธิการสภา ก็ยืนยันชัดเจนแล้วว่า
 กรมทรัพยากรน้ำในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นก็ให้มุ่งเน้น
 ในเรื่องของ การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำเป็นหลักเท่านั้น ท่านประธานฯ ครับ กล่าวโดยสรุป
 หน่วยงานใหม่ที่มีภารกิจในด้านการจัดการทรัพยากรน้ำในประเทศไทยต่อไปนะครับ
 จะมีอยู่ ๒ กรมใน ๒ กระทรวง พุคกันง่าย ๆ มีภารกิจหลักชัดเจน แยกบทบาทของ
 กระทรวง สรุปแล้วก็คือว่า การจัดการน้ำเพื่อสนับสนุนการเพาะปลูกหรือเพื่อการเกษตรนั้น
 ให้อยู่ในสังกัดของกระทรวงเกษตรฯ ส่วนการจัดการน้ำด้านการอนุรักษ์แยกสังกัดไปอยู่ใน
 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งชัดเจนแล้วนะครับว่า รัฐบาลมีแนว
 นโยบายจะจัดองค์กรเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ
 กระผมเองมีมุมมองต่างกับรัฐบาลที่ทำอย่างนี้ เพราะว่าผมเองมองไม่สามารละแก้ไขปัญหา
 เรื่องน้ำในทุกกลุ่มน้ำที่มีอยู่ในทุกภาคของประเทศที่เรามุ่งหวังว่าจะให้เกิดความสำเร็จได้
 ตามที่เราต้องการ ทำให้ผมจึงมีความเห็นอย่างนั้น ท่านประธานฯ ครับ ปัญหาเกี่ยวกับน้ำ
 ในประเทศไทยมีปัญหาลใหญ่ ๆ อยู่ ๓ อย่าง ๓ ด้านด้วยกัน

ปัญหาแรกคือ ปัญหาการขาดแคลนน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบกันอยู่ทุกปีในฤดูแล้ง ได้แก่การขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคของชุมชนเมืองและชุมชนชนบท ซึ่งท่านประธานฯ ก็คงจะทราบคิณะครีว่า เรามีภาวะการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้อยู่ทั่วไปในทุกภาคของประเทศ การขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่เราก่อให้เกิดการขาดแคลนน้ำ การขาดแคลนน้ำเพื่อการสนับสนุนการพัฒนาอื่น ๆ อีกมากมายเราขาดแคลน นอกจากนั้นเรายังขาดแคลนน้ำเพื่อการรักษาระบบนิเวศอีกด้วย ซึ่งวิกฤติการณ์ขาดแคลนน้ำที่มีอยู่ในทุกภาคนั้น ท่านประธานฯ คงได้ยินนะครึบในสุดสมัยนี้เราพูดกันเสมอว่ามีปัญหาภัยแล้ง ๆ ทางฝ่ายมหาดไทยก็แจ้งอยู่เสมอนะครึบว่า ในเดือนมกราคมนี้จะมี ๖๐ - ๗๐ จังหวัดที่มีปัญหาภัยแล้ง จะต้องมีการบรรเทาให้ความช่วยเหลือแบบเร่งด่วนฉุกเฉินทุกปี ในหน้าแล้ง เรียกกันว่าแล้งซ้ำซากกันเลยนะครึบในประเทศไทย เพราะฉะนั้นอันนี้ก็แสดงว่ายังขาดกระบวนการแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องนี้อย่างทั่วถึงแบบदारที่ชัดเจน อันนี้คือปัญหานี้

ปัญหาที่ ๒ ก็คือปัญหาน้ำท่วม ปัญหาน้ำมากเกินไปในลุ่มน้ำต่าง ๆ จนเกิดปัญหาอุทกภัย ทำความเสียหายให้กับชุมชนเมือง ชุมชนเกษตรกรรม จนบางแห่งบางท้องที่ก็เรียกกันว่าท่วมซ้ำซาก การป้องกันหรือบรรเทาน้ำท่วมนี้กระผมเองจัดว่าเป็นงานที่มีความสำคัญต่อการเศรษฐกิจ ชุมชนและประเทศชาติโดยส่วนรวม จะต้องมีการจัดการให้ครบถ้วน มีองค์กรที่มีความรับผิดชอบเข้าไปรับผิดชอบจัดการดูแลอย่างจริงจัง

อีกปัญหาหนึ่งคือปัญหาด้านคุณภาพน้ำ ปัญหาน้ำเสีย ตามแหล่งน้ำชุมชนต่าง ๆ ซึ่งเวลานี้แม้จะมีองค์กรที่จะดูแลเรื่องนี้ แต่ท่านประธานฯ คงจะเห็นแล้วนะครึบว่า ในด้านการปฏิบัติการ องค์กรที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ นี้ครึบคือสภาพปัญหาวิกฤติเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่มีอยู่คล้าย ๆ กันในทั่วทุกภาคของประเทศที่จะต้องมีการบริหารจัดการแก้ไข ด้วยเหตุนี้การจ้ดองค์กรเข้ามามีภารกิจ บทบาทในการแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งต้องมีบทบาททำงานร่วมกันและครบถ้วน ผมมีความเห็นว่าไม่ใช่จะมีองค์กรเพียงเพื่อจัดหาน้ำในการกิจด้านการเกษตร กับองค์กรจัดการน้ำด้านการอนุรักษ์แล้วบริหารแยกส่วน แยกกระทรวงกันอย่างนี้นะครึบ กระผมเองมีความเป็นห่วงและหลายฝ่ายที่มีประสพการณ์แก้ไขปัญหานี้เรื่องน้ำเป็นระบบลุ่มน้ำก็มีความเป็นห่วงว่า

องค์กรทั้ง ๒ องค์กรที่อยู่ใน ๒ กระทรวงนี้จะดำเนินการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำไม่บรรลุเป้าหมาย การแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์และทรัพยากรน้ำในทุกภาคของประเทศ ในทุกกิจกรรมที่เราตั้งความหวังไว้ก็คงจะไม่บรรลุผลชัดเจน

ท่านประธานฯ ครับ การจัดการทรัพยากรน้ำที่สัมฤทธิ์ผล ไม่ว่าจะในประเทศใดก็ตาม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศนั้นก็ต้องทำเป็นกระบวนการจัดการทรัพยากรน้ำแบบเป็นระบบลุ่มน้ำโดยรวม ซึ่งมีกระบวนการจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพธรรมชาติและสังคม สภาพท้องถิ่น เพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร เพื่อการอุตสาหกรรมและอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ ที่เราเรียกกันว่า ภัยแล้ง นี้ให้ได้ ต้องทำให้ได้เสร็จสิ้นอย่างถาวร ต้องมีกระบวนการจัดสรรและบริหารการใช้น้ำให้มีประสิทธิภาพ ในหน้าแล้งน้ำน้อยจะจัดสรรแบ่งปันกันอย่างไร อันนี้เป็นปัญหาในชุมชน ในลุ่มน้ำนั้นครับ ต้องมีกระบวนการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำและแหล่งน้ำที่มีอยู่ว่าจะสามารถอนุรักษ์แหล่งน้ำและน้ำให้มีใช้อย่างยั่งยืน แหล่งน้ำสาธารณะที่มีปัญหาต้องปลอดภัยจะจัดการอย่างไร อันนี้ก็คือกระบวนการที่จะต้องจัดการ ต้องมีกระบวนการแก้ไขปัญหาทั่วมม ปัญหาทุกภัยในแต่ละลุ่มน้ำที่มีปัญหาให้ชัดเจนนะครับ และเวลานี้ก็เป็นที่ทราบว่ายังไม่สามารถที่จะระบุแน่ชัดว่าวิธีการ องค์กร แผนหลักในการแก้ไขมีอย่างไร นอกจากนั้นก็ถือการแก้ไขปัญหาในด้านคุณภาพน้ำ ปัญหาน้ำเน่าเสีย ท่านประธานฯ ทั้งหมดที่ผมกล่าวมานี้ ก็คือกระบวนการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ครบถ้วนเป็นระบบลุ่มน้ำ ขณะนี้เราทำงานแก้ไขปัญหาร่องน้ำแบบแยกส่วนกันอยู่ แบบเอกเทศ ต่างกิจกรรม ต่างทำก็ไม่มีความสำเร็จ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ถ้าจะกล่าวโดยสรุปแล้วต้องจัดการหลาย ๆ ด้านเป็นองค์รวมให้ประสานกัน หน่วยราชการที่มีอยู่ในปัจจุบันก็เป็นที่ยอมรับแล้วนะครับว่าเป็นหน่วยงานระดับกรม เป็นนิติบุคคล จึงทำงานแก้ไขปัญหาร่องน้ำแบบต่างคนต่างทำ ท่านประธานฯ ครับ ผมเองก็ได้ทำงานด้านนี้มานานมากกว่า ๑๐ ปี กระผมมองภาพออกครับว่า องค์กรแก้ไขปัญหาร่องน้ำหรือเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่รัฐบาลมีความตั้งใจปฏิรูปจะทำอย่างไร เราจะหวังผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาร่องน้ำให้ครบในทุกด้านได้มากน้อยเพียงใด

กระผมขอกล่าวในที่นี้เลยนะครับว่าคงจะยาก คงไม่มีสภาพที่จะหวังความสำเร็จได้มาก เหมือนที่มุ่งหวังกัน เพราะผมเองมองเห็นถึงความซ้ำซ้อนในบางอย่างที่อยู่ต่างกระทรวงกัน มองเห็นภารกิจบางอย่างที่บางกระทรวง ไม่ได้ทำและก็ค่อนข้างจะเป็นปัญหาในอนาคต ท่านประธานฯ ครับ ในต่างประเทศหลายประเทศเขามีกระทรวงหรือทบวงจัดการทรัพยากรน้ำ แต่ว่าสำหรับประเทศไทยนี้กระผมก็คงจะไม่หวังอย่างนั้นนะครับ แต่กระผมก็หวังว่ารัฐบาลน่าจะคิดทบทวนจะอย่างไรในกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำน่าจะทำเป็นหน่วย เป็นองค์กรรวมเป็นหน่วยเดียวให้มีเอกภาพในทุกด้าน ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีความเห็นว่าสมควรอย่างยิ่งที่จะย้ายหน่วยงานที่อยู่ต่างกระทรวง ไปอยู่กระทรวงเดียวกัน

ประธานวุฒิสภา : หมาดเวลาครับท่านครับ

นายปราโมทย์ ไม้กลัด (กรุงเทพมหานคร) : ร่วมงานกระทรวงเดียวกัน จะไม่ดีกว่าหรือ ๒ กรมร่วมกันทำงาน นี่คือนโยบายของกระผมขอเสนอท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน ต่อไปเป็น ดอกเตอร์สมเกียรติ ต่อจาก พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ครับ

พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน (เชียงราย) : เรียนประธานฯ ที่เคารพครับ ผม พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงรายครับ ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เข้ามาทั้ง ๒ ฉบับ และทางกระผมได้พิจารณาแล้วโดยหลักการในทั่วไปก็เห็นด้วยนะครับ แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนี้มีข้อที่อยากจะฝากผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลในบางเรื่องที่ยังท่านได้พูดกันไปแล้วในหลายประการ แต่ผมก็ฝากไปยังทางด้านกระทรวงยุติธรรมนะครับ ในฐานะที่ทำงานในด้านตำรวจมาก่อน เป็นที่สังเกตว่าที่กระทรวงยุติธรรมนั้นที่ตั้งขึ้นในงานของกระทรวงยุติธรรมที่ปรับปรุงใหม่นั้น ได้ปรับปรุงตามแนวความคิดใหม่นั้นได้เองงานของด้านของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีมาอยู่ ๔ งาน ก็คืองานเกี่ยวกับตรวจคนเข้าเมือง งานเกี่ยวกับการสอบสวนคดีพิเศษ งานเกี่ยวกับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มี ๓ งานนะครับ

สิ่งที่จะฝากไว้ก็คือที่อยากจะให้ข้อคิดก็คือว่า เดิมทีนั้นงานของด้านการรักษาความมั่นคงภายใน งานรักษาความสงบเรียบร้อยนั้นเป็นงานเกี่ยวกับอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย แต่ตามร่าง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนั้นปรากฏว่างานรักษาความสงบเรียบร้อยนั้นให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และงานของกระทรวงยุติธรรมนั้นเป็นหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องการจัดงานทางด้านความยุติธรรม อยากจะเรียนว่างานตรวจคนเข้าเมืองที่อยู่ที่สำนักงานตำรวจชาตินั้นมีความรับผิดชอบอยู่ใน ๓ ด้านนะครับ คือด้านเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามซึ่งจะควบคุมตรวจตราสำหรับบุคคลเข้าเมืองและการส่งกลับ การสืบสวนสอบสวนดำเนินคดี การสกัดกั้นและการดำเนินการข่าว และการดำเนินคดีต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้าหญิง การค้าเด็กต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น นอกจากนี้แล้วก็มีดำเนินการเกี่ยวกับความมั่นคงและความปลอดภัยต่อประเทศชาติ ด้านการติดตามข่าวคนร้ายข้ามชาติ การป้องกันและปราบปรามคนต่างด้าว คนผิดกฎหมายบ้านเมือง และโดยเฉพาะด้านความมั่นคงก็คือการดำเนินการกับคนร้ายสากล ที่เป็นเรื่องที่สำคัญที่สุดก็คือในขณะนี้ปัจจุบันนี้ก็คือการก่อการร้ายสากลนะครับ ที่เราต้องดำเนินการที่สัมพันธ์อยู่กับหน่วยต่าง ๆ และกิจการที่สำคัญที่สุดของตรวจคนเข้าเมืองก็คืองานการตรวจคนเข้าออกซึ่งเป็นคนเข้ามาเป็นประจำนะครับ คนต่างด้าวที่เป็นคนตรวจคนเข้าเมืองคนเข้าออก ลักษณะภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ของประเทศไทยนั้นไม่ใช่เป็นประเทศเกาะ เป็นประเทศที่ติดต่อกับชายแดน ซึ่งเราจะเห็นว่าไม่ว่าพม่าก็ตาม ด้านลาวก็ตาม ด้านเขมรก็ตาม ด้านมาเลเซียก็ตาม ก็มีความสัมพันธ์อยู่กับประเทศเพื่อนบ้านและการตรวจคนเข้าเมืองนี้มีความสัมพันธ์กันแล้วก็มีทางอากาศที่เพิ่มมากขึ้น ทางทะเลก็มากขึ้น และทางอากาศก็มีความสัมพันธ์กับต่างประเทศมากขึ้น

และมีขบวนการต่าง ๆ ที่สำคัญก็คือขบวนการต่าง ๆ ขณะนี้ก็มีคนร้ายข้ามชาติที่มีการเข้ามาเป็นงานที่ทำงานจริง ๆ ก็คือเป็นงานป้องกัน ไม่ใช่งานปราบปราม ไม่ใช่กระบวนการของกระบวนการยุติธรรม เป็นงานป้องกัน งานตำรวจนี่งานสำคัญคืองานรักษาความสงบเรียบร้อยที่เราพูดกันมากก็คืองานป้องกันนะครับ งานตำรวจคืองานป้องกัน งานรักษาความสงบพื้นฐานงานตำรวจคืองานป้องกัน งานสอบสวนนั้นเป็นงานที่หลังจากมีการดำเนินการจับกุมแล้วจึงสอบสวน เป็นงานที่ต่อเนื่องที่ดำเนินการในกระบวนการยุติธรรม แต่งานคืองานป้องกันคือ ทำอย่างไรคนร้ายถึงจะไม่เข้ามาในบ้านเรา คนไม่ดึงมาอยู่บ้านเรา การดำเนินการนี้ตามการข่าวการต่อเนื่องต้องงานสัมพันธ์กัน ก็จะฝากไปยังรัฐบาลว่าการที่เอางานตรวจคนเข้าเมืองเข้ามาในที่ที่เราคิดแล้วหรือยัง ครอบงำโดยรอบคอบแล้วหรือยัง เท่าที่ทราบมากก็คือว่าเรื่องนี้ในร่างของพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอเข้ามา นั้นไม่มี แต่ได้เข้ามาในภายหลัง ในการแปรญัตติในขั้นต้นก็ไม่มีนะครับ มามีในภายหลัง ซึ่งเป็นห่วงเป็นใยว่าผลร้ายจะเกิดขึ้น ไม่ใช่งานของกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงยุติธรรมใหม่ที่ได้รับมานี้แม้แต่ทางราชทัณฑ์ก็ตามครับ ราชทัณฑ์นี้เราจะเห็นชัดเจนก็คืออย่างทุกวันนี้งานราชทัณฑ์เกี่ยวกับผู้ต้องขังหรือผู้ที่ต้องโทษหลังคำพิพากษานี้เราจะเห็นแล้ว อย่างผู้กักขังนี้ค่าปรับนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นี้เป็นของหน้าที่ราชทัณฑ์ เอาไปให้ตำรวจทำ ตำรวจเอาไปกักขังนี้แล้วก็มีปัญหาเรื่องผู้ต้องหาในห้องขังบ้าง ผู้ฝากขังสั่งให้กักขังบ้าง เรื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ยังไม่เอาคืน ไปเลยครับ ซึ่งกระทรวงยุติธรรมนี้จะต้องรับไปดำเนินการ และงานของกระทรวงยุติธรรมมีอยู่มากที่จะต้องทำ ก็เป็นห่วงเป็นใย อย่างเช่นที่สุราษฎร์ธานีซึ่งไม่กี่วันนี้ เรื่องผู้กักขังอีกแล้ว เรื่องผู้กักขังทั้งนั้นนะครับที่จะต้องเอาไปพบว่าในขณะที่งานตรวจคนเข้าเมืองเป็นงานป้องกัน เป็นงานความมั่นคง เป็นงานที่มีความสัมพันธ์กันนะครับ ในประเทศที่มีชายแดนติดต่อกันนี้โดยระบบของเรานั้น โดยระบบตรวจคนเข้าเมืองเราที่งานอยู่กับตำรวจนั้น แล้วก็ระบบของประเทศเยอรมนีซึ่งมีชายแดนติดต่อบรรณ หรือระบบของประเทศฝรั่งเศสที่มีชายแดนติดต่อบรรณก็ใช้ระบบตำรวจแล้วข้อเท็จจริงจริง ๆ แล้วนี้ครับตำรวจตรวจคนเข้าเมืองทุกวันนี้มีอยู่ ๓,๐๐๐ คน แต่ที่ตรวจคนเข้าเมืองที่คุม ใ้ได้อยู่ทุกวันนี้นะครับอหัยใครครับ อาศัยตำรวจด้วยกันเป็นคนที่ช่วยดูแลอยู่ ไม่ว่าตำรวจภูธรก็ตาม ตำรวจตระเวนชายแดนก็ตาม ตำรวจรถไฟก็ตาม ตำรวจน้ำ

๔๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศรยุทธ ๒๓/๒

ก็ตามนี้ มีส่วนช่วยในการดำเนินการอยู่ ถ้าจะโอนไป โอนมาเป็นกระทรวงยุติธรรมนะครับ จะมารับงานไป ตั้งกรมใหม่ขึ้นมา ๓,๐๐๐ คน ตั้งกรมใหม่ขึ้นมาจะมารับภารกิจนี้ ใหม่นะครับเพิ่มคน เพิ่มงบประมาณใหม่ในขณะนี้ในภาวะเช่นนี้นะครับ ก็อยากจะฝากมายัง ทางรัฐบาลนี้ครับ คือครั้งแรกท่านก็ไม่มีแต่ตอนหลังมีขึ้นมาตอนปรับปรุงในขั้นที่พิจารณา ในขั้นสภาผู้แทนราษฎรนี้ให้ช่วยได้พิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง และก็ฝากไปยัง บรรดาท่านสมาชิกวุฒิสภาและกรรมการได้พิจารณาเรื่องนี้โดยรอบคอบนะครับ ในส่วน ที่เกี่ยวกับสำนักงานกรมตรวจคนเข้าเมืองที่จะตั้งในกระทรวงยุติธรรมเข้ามาในครั้งนี้ครับ เฉพาะด้านของกระผมขอฝากเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณ

- ๒๔/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์สมเกียรติ เชิญครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ท่านประธานฯ ครับ หัวใจของการปฏิรูประบบราชการหรือปฏิรูปอะไรก็แล้วแต่ อยู่ที่การปฏิรูปคน ซึ่งปฏิรูปความคิดและพฤติกรรม การออกพระราชบัญญัติเพียง ๒ ฉบับนี้ ทางรัฐบาล ก็บอกแล้วว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ การปฏิรูปทั้งหมด อันนี้ผมเข้าใจดี แต่ว่าพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ไม่มีหัวใจของการปฏิรูปที่เกี่ยวกับการปฏิรูปความคิดและพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้อง ๓ กลุ่ม กลุ่มสำคัญที่สุดหลายท่านพูดไปแล้ว เมื่อวานนี้ท่าน พลเอก วัฒนา ธรรมพานิช พูดได้ประทับใจผมมากคือ นักการเมืองหรือรัฐบาลกลุ่มนี้ต้องปฏิรูปตัวเอง มิให้ไปก้าวก่ายแทรกแซงการทำงานอย่างสร้างสรรค์ของข้าราชการ กลุ่มที่ ๒ ข้าราชการก็ต้องปฏิรูปความคิดและพฤติกรรมของตัวเอง กลุ่มที่ ๓ ประชาชนก็ต้องปฏิรูปในแนวเดียวกันและต้องมีส่วนร่วม ไม่ใช่รัฐบาลจะรวบอำนาจให้มีการบริหารแบบบูรณาการในหลาย ๆ จังหวัดโดยส่วนกลางสั่ง แล้วส่วนกลางที่จังหวัดไม่ต้องการ การมีส่วนร่วมของประชาชน ผมมีคำถามทั้งหมดใน ๘ นาทีที่เหลือประมาณ ๓๐ คำถาม ถ้าท่านรัฐมนตรี ไม่ตอบให้ครบถ้วนทั้งหมด ผมจะไม่รับหลักการของร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้

ในร่างแรก ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ขอดถามว่า คณะรัฐมนตรีจะปฏิรูปตัวเองอย่างไรในการบริหารประเทศให้เกิดการปฏิรูปทั้งระบบ เพราะทุกวันนี้ดูแล้วยังมีได้มีการปฏิรูปตัวของท่าน ท่านจะให้ข้าราชการปฏิรูปตัวข้าราชการอย่างไร ในคำถามต่อไป ในหมวด ๘ อันนี้เป็นเรื่องเฉพาะชนิดหน่อที่บอกว่าคุณหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในต่างประเทศหมายถึงใคร ซึ่งผมไม่เข้าใจ ไม่มีคำว่า เอกอัครราชทูต หมายถึงท่านเอกอัครราชทูตด้วยหรือเปล่า อันนี้ก็เป็นข้อบ่งชี้ว่า เอกอัครราชทูตเข้ามาในสภาอย่างไร

รวดเร็วให้เราพูดกันนิดหน่อย ไม่มีข้อมูลให้เราศึกษา รัฐมนตรีจาตุรนต์ ฉายแสง ได้กรุณา
กล่าวเมื่อวานนี้ว่าศึกษายานานและมีฐานข้อมูลมาก ไม่เห็นแบ่งให้เรารู้บ้าง เพราะฉะนั้น
คำถามง่าย ๆ อย่างนี้ผมยังไม่รู้เลยว่าหัวหน้าคณะผู้แทนคือใคร

ในร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ร่างที่ ๒ หมวดที่ ๔
ว่าด้วยกระทรวงการต่างประเทศชัดเจนว่าไม่มีกระบวนการปฏิรูปกระทรวงการต่างประเทศ
ให้เห็นอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกเหนือจากที่เห็นอยู่ในหมวด ๔ แล้ว การปฏิรูป
ตัวของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า ทั้งนายกรัฐมนตรี ทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม ไม่มีพฤติกรรมเชิงปฏิรูปในการปฏิบัติต่อนโยบายต่างประเทศระหว่างไทยกับ
ประเทศอื่น ๆ โดยเฉพาะพม่าในช่วง ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา แต่คำถามเฉพาะที่จะถามก็คือว่า
กระทรวงนี้ไม่ปฏิรูปในระบบกรมที่แยกภูมิภาคในการดำเนินนโยบาย ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้บอกว่ามีกรมยุโรป อเมริกา และแปซิฟิกใต้ กรมอาเซียน เอเชียตะวันออก กรมเอเชีย
ใต้ ตะวันออกกลางและแอฟริกา จะเห็นว่ายังไม่ทำความเข้าใจกับความเปลี่ยนแปลงของโลก
โดยเอาแปซิฟิกใต้ไปบวกไว้กับอเมริกาเหมือนเดิม เอเชียใต้ตะวันออกกลางและ
แอฟริกาอยู่ในกรมเดียวกัน ผมถามความเห็นของท่านว่า ความเห็นของผมจะดีกว่าของท่าน
หรือไม่ ของผมเชื่อว่าดีกว่าก็คือ แยกเป็นกรมอาเซียน กรมเอเชีย ตะวันออก และแปซิฟิก
ทั้งหมด ไม่มีแปซิฟิกอย่างเดียว แปซิฟิกเหนือก็ต้องเอา ไม่ว่าจะ เป็น ตองกา ตูวาลู วานูอาตู
ฟีจี หรือว่าออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อันนี้อยู่ในเขตที่เราเรียกว่า แปซิฟิก ซึ่งเชื่อมโยงกับแอ่ง
แปซิฟิกและเอเชีย ความคิดใหม่อันนี้ก็ใหม่มากระชับ แต่ทำไมไม่ปฏิรูปความคิดนี้
กันเสียที แล้วก็มีกรมเอเชียใต้แยกออกมาจากแอฟริกาเลย เพราะว่าเป็นเรื่องใหญ่ ตอนนี้
เรามีกลุ่มที่เรียกว่า ร่วมกันทางเศรษฐกิจที่เรียกว่า บิลซเทค ท่านก็ยังไม่ให้ความสำคัญ
กันมัน เพราะฉะนั้นผมจะแยกเป็นกรมเอเชียใต้ กรมแอฟริกา กรมตะวันออกกลาง
กรมยุโรป อเมริกาใต้ อเมริกาเหนือ เอเชียตะวันออกและแปซิฟิกทั้งหมด และกรมอาเซียน
เป็นหลัก อันนี้ดีกว่าขอเลยท่านก็ไม่ทำ-----

หมวด ๕ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ อันนี้ไม่ต้องมีเลขครีบบช เลิกกระทรวงนี้ไป เพราะอะไรครับ ทุกกระทรวงรัฐบาลทั้งหมดต้องพัฒนาสังคม พัฒนาความมั่นคงของมนุษย์ ของคนไทยทั้งระบบครอบครัวและปัญหาอื่น ๆ ไม่ต้องมาแยกเป็นกระทรวง เพราะทุกคนต้องทำอยู่แล้ว แล้วกระทรวงนี้ก็มีกรมเดียว นอกนั้นเป็นสำนักงาน คำถามผมก็คือว่าตั้งมาทำไมในเมื่อทุกกระทรวงต้องทำอยู่แล้ว หมวด ๖ กระทรวงศึกษาธิการ อันนี้คำถามเดิมที่หลายท่านถามแล้ว โดยเฉพาะท่านสมาชิกวุฒิสภาผ่อง เล่งอี้ถามเรื่องชื่อครีบบช นอกเหนือจากชื่อยังไม่แบ่งกรมนะครีบบช ปล่อยให้ไปตามกฎหมายว่ากรนั้น ยังไม่พร้อมเลขครีบบชที่ปฏิรูปกระบวนการทางการศึกษา คำถามผมง่าย ๆ ก็คือว่าเมื่อเปลี่ยนชื่อแล้วเสียเงินเท่าไร เพื่ออะไร อันนี้ต้องตอบนะครีบบช กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน ในหมวด ๗ ผมก็เห็นว่าไม่จำเป็นต้องแยกออกมาครีบบช ถ้าแยกออกมาท่านต้องแยกเป็นกรมฟุตบอล เทนนิส ปิงปอง หรือจะอย่างไรผมไม่ทราบ แต่ปรากฏว่าท่านแยกเป็นกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน เรื่องนี้เป็นเรื่องของการศึกษาของเด็กและเยาวชนตั้งแต่วัยก่อนวัยเรียน จนกระทั่งถึงระดับการศึกษาขั้นอุดมศึกษาที่จะต้องไปเฝ้าในเรื่องการศึกษาและกิจการเยาวชน ถ้าแยกออกมาแล้วจะประสานกันอย่างไร กระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชนไม่มีสักกรมหนึ่งเลยครีบบช หมวด ๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผมตั้งคำถามว่า ควรจะรวมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเข้าไว้ด้วยหรือไม่ ผมอยากให้รวม มีนักวิชาการทางด้านเกษตรอาวโสบางท่านฝากมาให้พูดเรื่องนี้ เพราะว่าไม่มีที่พูด จะปฏิรูปกันทั้งทีนักวิชาการในสายเกษตรไม่มีส่วนร่วมในการปฏิรูปเหล่านี้เต็มที่ ความเห็นเขาอาจจะผิดถูกประการใด อยากจะบอกวาคิน น้ำ ลม ไฟ ดิน น้ำ อากาศ แสงสว่าง และพลังงานเป็นเรื่องของวิถีชีวิตการเกษตร ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของสังคมไทย ควรรวมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเอาไว้ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเด็นที่ ๒ คำถามต่อไปในกระทรวงเกษตรฯ กรมป่าไม้ก็ควรอยู่กระทรวงเกษตรฯ กรมป่าไม้อยู่ที่เดิมดีแล้ว คำถามผมก็คือว่า ท่านเพียงต้องการให้อธิบดีกรมป่าไม้ย้ายไปอยู่ที่อื่นไม่ใช่หรือไม่ใช่ย้ายกันไปทั้งหมด กรมป่าไม้ไปอยู่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสภาพป่าชุมชนและวิถีชีวิตของเกษตรกร

ผมเห็นว่าต้องอยู่ในกระทรวงเกษตรฯ ความเห็นอาจจะต่างกัน แต่ไม่มีเวลาถึงกันเลยครับ อยู่ ๆ ก็จะได้รับหลักการกฎหมายฉบับนี้ หมวด ๑๑ กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศ และการสื่อสาร ผมคิดว่ากระทรวงนี้ไม่มีกรมเทคโนโลยี สารสนเทศได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่เป็นกระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ไม่มีกรมเทคโนโลยี สารสนเทศ ไม่มีกรมสื่อสาร มีกรมอุตุนิยมวิทยากรมเดียว อันนี้น่าจะเป็นกระทรวงพยากรณ์อากาศ มากกว่า อันนี้เข้มาจนเลยครับ ไม่รู้ว่าจะส่งเสริมเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร กันได้อย่างไรเมื่อไม่มีกรมที่เกี่ยวข้อง กระทรวงวัฒนธรรมไม่มีกรมวัฒนธรรมในหมวด ๑๑ แต่เป็นเพียงสำนักงาน นี้กระทรวงวัฒนธรรมนะครับ ไม่มีกรมวัฒนธรรม ที่จริงน่าจะ กลายเป็นกระทรวงศิลปะและวัฒนธรรมมากกว่าถ้าท่านต้องการจะเชิดชูสิ่งเหล่านี้ครับ แต่ปรากฏว่ากระทรวงวัฒนธรรมมีกรมศิลปากร ไม่มีกระทรวงวัฒนธรรม ศิลปะเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ไม่ใช่ทั้งหมดครับ กระทรวงที่ผมรักมาก อาจจะเห็นว่ายิ่งใหญ่ แต่ก็ไม่สะใจของผม ไม่สนใจของนักวิทยาศาสตร์คือหมวด ๑๔ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คำถามที่ ๑ ก็คือว่า ทำไมไม่เอาเทคโนโลยีมาไว้ที่นี้เสียทั้งหมด คำถามที่ ๒ มีกรมวิทยาศาสตร์บริการกรมเดียว แล้วจะเป็นกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกันได้อย่างไรที่สมบูรณ์แบบ ความเห็นของผมในประเด็นที่ ๓ ควรจะตั้งกรมต่อไปนี้ ๗ กรม ในกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คือ ๑. กรมวิทยาศาสตร์วิจัย งานวิจัยนี้สำคัญมาก ถ้าไม่วิจัยแล้วก็จะไม่มีวันพัฒนา ไปเป็นสินค้าหรือเทคโนโลยีที่สร้างสรรค์ให้เกิดรายได้ ๒. กรมเทคโนโลยีที่เหมาะสมหรือเทคโนโลยีพื้นบ้าน ถ้าท่านชอบเลียนแบบฝรั่ง เขาเรียกว่า แอปพรเทคเทคโนโลยี (Appropriate technology) อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญเล็ก ๆ อย่างเราต้อง ศึกษาเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ควรจะมีกรมเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๓. กรมเทคโนโลยีชีวภาพ ในเมื่อรัฐบาลไทยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพและพันธุวิศวกรรมศาสตร์ เราไม่สนใจเรื่องนี้ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ใหม่นี้เลย ๔. กรมสมุทรศาสตร์ มหาสมุทร อ่าวไทย ทะเลอันดามัน ใ้อีส มีหลายเรื่องครับที่จะต้องศึกษากันเป็นเรื่องใหญ่ ๕. กรมกิจการอวกาศ จะได้รู้กันว่าประเทศไทยสามารถส่งมนุษย์อวกาศหรือสร้างควเทียมได้ ยกให้เป็นกรม ไม่ใช่ยกให้เป็นศูนย์หรือสถาบัน หรือคณะกรรมการอวกาศอย่างที่เป็นอย่างทุกวันนี้ กรมนิวเคลียร์ ไม่ต้องนิวเคลียร์เพื่อสันติ นิวเคลียร์เพื่อนิวเคลียร์จะสันติหรือไม่สันติเอาไว้เป็นพลังสำรองในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ๖. กรมวิชาการ ๗. กรมวิทยาศาสตร์ เป็นกรมสุดท้ายที่ผมคิดว่าท่านน่าจะตั้งขึ้นมาเพราะว่าวิทยาศาสตร์เป็นวิชาการที่เด็กและเยาวชนไม่ได้สนใจที่จะพัฒนาวิถีชีวิตของตนตั้งแต่ต้น เพราะฉะนั้น ๘ กรมครับถ้าจะพัฒนากระทรวงนี้อย่างจริงจัง

ข้อสรุปของผมในข้อสังเกตสุดท้าย ถามว่า ท่านจะรีบไปไหนครับ

แม้กระทั่งผมนี้ให้แค่ ๑๐ นาที จะรีบไปไหนครับในเมื่อการปฏิรูประบบราชการสามารถทำได้ในวันนี้โดยปฏิรูปความคิดและพฤติกรรมของรัฐมนตรี นักการเมืองอย่างพวกเรา ข้าราชการและประชาชนโดยไม่ต้องเสียสตางค์ ไม่ต้องร่างกฎหมายใหม่ ส่วนกฎหมาย ๒ ฉบับนี้จะช้าอย่างไรค่อย ๆ พุดกันได้ใหม่เพราะยังมีอีกหลายเรื่องที่จะถาม นอกจากนั้นคำถามสุดท้ายนะครับ งบประมาณ ตำแหน่ง บุคลากร ข้อมูลที่ท่านรัฐมนตรีจาตุรนต์ ฉายแสง ได้พูดไว้เมื่อวานนี้ว่าศึกษา มีฐานข้อมูลมากนั้นเอามาแบ่งดูกันบ้างสิครับ ว่าปฏิรูปแบบนี้ ตามร่างกฎหมาย ๒ ฉบับนี้มีคนเพิ่ม คนลดเท่าไร ตำแหน่งอย่างไร ใช้เงินไปกี่บาท มากหรือน้อยกว่าเดิมเท่าไรนะครับ อันนี้เป็นเป็นเรื่องตัวเลขครับ ถ้ายังไม่มีก็อย่าเพิ่งรีบนะครับ คือไม่ใช่ว่าไม่เห็นด้วยกับการปฏิรูป แต่ไม่เห็นด้วยกับการไม่รู้วิธีปฏิรูปที่รัฐบาลทำอยู่อย่างทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นขณะนี้ผมเชื่อจริง ๆ ครับว่าท่านตอบคำถามผมไม่ได้ อันนี้ก็ไม่ใช่ว่ากันไว้ล่วงหน้าครับ เพราะคำถามนี้หลากหลายมาก รัฐมนตรีหลายคนต้องเกี่ยวข้อง เมื่อท่านตอบไม่ได้ผมก็ไม่รับหลักการ แต่อยากให้ท่านเร่งปฏิรูปในวันพรุ่งนี้เลยครับ ความคิดและพฤติกรรมของคนไทยทั้ง ๓ กลุ่มนี้ ง่าย ๆ ครับ ด้วยการขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่คุณธรรม กำขั้ววินัยเด็ก จากกระทรวงศึกษาธิการครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันเอก สมคิด เชิญกรับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานีครับ เรื่องที่เรากำลังพิจารณาอยู่ก็คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนี้เราได้พิจารณากันมาตั้งแต่เมื่อวานนี้นะครับ แล้วก็ท่านรองนายกรัฐมนตรี ปองพล อติเรกสาร และรัฐมนตรี ๒ ท่าน ท่านพงศ์เทพ เทพกาญจนา กับท่านจาตุรนต์ ฉายแสง ก็ได้ชี้แจงมาพอสมควรแล้วนะครับ กระผมก็เข้าใจ และก็ขอขอบคุณท่านที่ได้ชี้แจงให้เข้าใจพอสมควร แต่กระผมยังมีเรื่องเป็นห่วงอยู่หลายเรื่องนะครับ ในระยะเวลา ๑๐ นาทีนี้ก็ยังไม่สามารถที่จะเป็นห่วง ได้หลายเรื่อง ก็ขอเป็นห่วงเพียงบางเรื่องก็แล้วกันนะครับ

เรื่องแรกก็คือว่าเรื่องที่เราทำการปฏิรูประชาการนี้โดยออกร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้มานะครับ เป็นผลของการวิจัยซึ่งไปจ้างนักวิชาการทั้งไทยและฝรั่งเข้ามาวิจัยว่าควรมีการปฏิรูประชาการอย่างไร นั่นใช่หรือเปล่าครับ ซึ่งในระยะเวลา ๑ ปีนี้นะครับ ใช้เงินในการวิจัยนี้ จากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ เป็นเงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาท แล้วก่อนนั้น ๆ พลฯ ปองพล ได้ชี้แจงเมื่อวานนี้ว่าคุณพ่อของท่าน ท่านประมาณ อติเรกสาร ซึ่งประมาณ ๒๐ กว่าปีมาแล้วท่านก็นั่งอยู่ตรงนั้น ตรงที่จะปฏิรูประชาการแล้วก็เรียกมา ตอนนั้นใช้เงินก็พันล้าน แล้วต่อไปจะใช้เงินอีกก็พันล้านหรือเปล่า เรื่องวิจัยนี้มีหลายท่านบอกว่าเอาเงินราษฎรมาลงเล่น ๓,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าไปสร้างโรงเรียน ท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงศึกษาฯ ที่อยู่ที่นั่น ๓,๕๐๐ ล้านบาท แล้วก็อื่น ๆ อีกถ้าไปสร้างโรงเรียน ได้ก็ร้อยหลังครับ นี่แหละครับที่หลายท่านบอกว่าเอาเงินของประชาชนไปลงเล่น ผลก็เป็นอย่างที่เห็นนี่แหละครับ ได้ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้มาแล้วเราก็มาพิจารณา ตั้งข้อสังเกตวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมากมาย อันนี้ก็ประเด็นหนึ่งนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่กระผมเป็นห่วงก็คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการปกครองส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ท่านเพิ่มกระทรวง ทบวง กรม เข้ามา จาก ๑๔ กระทรวง เป็น ๒๐ กระทรวง เพิ่มบุคลากรเข้ามา เพิ่มอะไรอีกมากมาย อันนี้ถือว่าเป็นการเพิ่มอำนาจส่วนกลางไว้หรือเปล่า และเป็นการเพิ่มอำนาจภูมิภาค ซึ่งมีผู้ว่าฯ ซีอีโอ (CEO) นั่นหรือเปล่า แล้วการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนบังคับไว้ชัดเจน ในมาตรา ๓ บอกว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนนั้นละครับอำนาจเป็นของประชาชน แล้วจะต้องให้ประชาชนปกครองด้วยตนเองและปกครองด้วยประชาชนด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้จะต้องคืนอำนาจไปให้เขา ไปเอาอำนาจเขามาแล้ว ต้องคืนอำนาจเหล่านี้ไปให้เขา คืนอำนาจไปให้เขา เขาคืนมันละครับ ไปสู่อารักขา ไปเป็นเทศบาล ไปเป็น อบต. แล้วท่านก็มาแก้ไขให้อยู่ในนี้ ในกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้มาแล้ว การปกครองท้องถิ่นคืนหน้าไปไม่ถึงไหน เมื่อวานนี้ ส.ว. ที่เคยรับราชการในกระทรวงมหาดไทยบอกว่าอย่างไรครับ กระทรวงมหาดไทยทำงานไม่ได้เรื่องเลยเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น หวงอำนาจไว้แล้วท่านมองอย่างนี้จะเป็นการรวบอำนาจไว้ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคหรือเปล่า และเป็นการสกัดกั้นมิให้มีการขยายตัวของ การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับรากหญ้าหรือเปล่า อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ ถ้าท่านสกัดกั้นท่านก็ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แล้วก็เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นโดยตรงก็คือ มาตรา ๒๘๒ ถึงมาตรา ๒๘๐ อันนี้ก็เป็นข้อคิด เพราะฉะนั้นผมเป็นห่วงเรื่องนี้มาก เพราะว่าอันนี้ขัดกับระบอบประชาธิปไตย ถึงแม้ว่า ในกระทรวงมหาดไทยตามร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมนี้ กระทรวงมหาดไทย ท่านเพิ่มขึ้นมาว่า กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อันนี้ก็คือ หรอกครับ แต่ผมไม่ไว้ใจ กรมที่ถดถอยไป (๑) หมวด ๑๔ กระทรวงมหาดไทย ท่านก็บอกกรมโยธาธิการและผังเมือง เมื่อก่อนนี้ผังเมืองเป็นกรมผังเมือง ตอนนี้น่าผังเมือง การวางผังเมืองนี้เป็นหลักสำคัญในการบริหารบ้านเมือง กรุงเทพมหานคร เลอะเทอะที่สุด เรื่องผังเมือง ที่เราลำบากยากแค้น รลติดกันพะรุงพะรังเสียเงินเสียทอง

คำนำมัน คำใช้จ่ายอะไรมากมายก็เพราะกรมผังเมืองล้มเหลว ก็หมายความว่า
กระทรวงมหาดไทยที่ล้มเหลว ผังเมืองนี้ตั้งมาก็ปีแล้วกรมผังเมืองนี้ ปรากฏว่า
ทั่วประเทศได้วางผังเมืองไว้เพียง ๕ เปอร์เซนต์เท่านั้น เหลือไหนแต่ไหนกรับอันนี้
แล้วเราจะให้เชื้อกระทรวงมหาดไทยได้อย่างไรท่าน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ก็คงเป็นแบบเดียวกัน แล้วการรวบอำนาจไว้ที่ส่วนภูมิภาคนี้จะทำให้การปกครอง
ระบอบประชาธิปไตย ทำให้การปฏิรูปการเมืองคือปฏิรูประบบราชการนี้แหละกรับ
ปฏิรูประบบราชการนี้ก็คือส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการเมืองนั้นแหละ เพราะฉะนั้น
รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ที่เราพยายามร่างกันมาก็ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะว่าการ
การปฏิบัติไม่ดี ในภาคปฏิบัติ

เรื่องสุดท้ายที่ผมเป็นห่วงที่สุดก็คือเรื่องทรัพยากรมนุษย์ อันนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีป้องกันไว้แล้วนะครับ ทรัพยากรมนุษย์นี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ สภาพัฒน์ฯ หลงละเมอมาเป็นเวลาหลายสิบปี เพิ่งมาตื่นขึ้นเมื่อฉบับที่ ๘ นี้ แล้วทำไปแค่นี้ก็ไม่ทราบ อันนี้แหละครับที่บ้านเมืองของเราล้มเหลว ไม่สามารถจะปฏิบัติหน้าที่ได้ก็เพราะว่าทรัพยากรมนุษย์ใช้ไม่ได้ ไม่มีการพัฒนาเลย ไปล่องไปตามเพลงทุกสิ่งทุกอย่างนะครับ ท่านประธานฯ ปฏิรูปการเมืองจะประสบความสำเร็จ ปฏิรูปราชการจะประสบความสำเร็จ ปฏิรูปการศึกษาจะประสบความสำเร็จ ปฏิรูปเรื่องอื่น ๆ แม้จะปฏิรูปคนจะประสบความสำเร็จก็อยู่ที่คนนั้นแหละครับ เมื่อคนไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีคุณภาพ ไม่มีคุณธรรม ไม่มีศีลธรรม ไม่มีจริยธรรมแล้วเราจะหวังอะไรครับ หวังชากนะครับ ผู้ที่เป็นบุคลากรประจำอยู่ในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยตั้งแต่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ส.ส. ส.ว. ปลัดกระทรวง อธิบดี ไล่ลงไป โน่น เติมนพนักงาน ตลอดจน อบต. อบจ. เทศบาล อะไรพวกนี้อยู่ที่คนทั้งสิ้น เมื่อคนไม่มีการพัฒนา ไม่มีคุณภาพ คุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมแล้วล้มเหลวไปหมดครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมจึงขอฝากท่านรองนายกรัฐมนตรีไปพิจารณาว่า เรื่องของกรรมที่ถามมานี้ การวิจัยนี้เสียเงินไปทั่วทุกกระทรวง ทบวง กรม เสร็จแล้วก็ไปเก็บไว้ที่ห้องสมุดเข้าผู้ได้ประโยชน์อะไร การปฏิรูปราชการใช้เงินไป ๓,๘๐๐ ล้านบาท แล้วส่วนรวมอื่น ๆ ขอฝากรัฐบาลไว้ให้ผ่อนลงไปหน่อย นั่นอย่างหนึ่ง แล้วการปกครองส่วนท้องถิ่นท่านจะทำ ๒ อย่าง อำนาจส่วนกลาง อำนาจส่วนภูมิภาคกับท้องถิ่นจะไม่ประสานงานกันหรือเปล่า นี่แหละครับ อันนี้ผมก็ขอฝากไว้ ประการสุดท้ายก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ ท่านจะหาทางฝึกอบรมอย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านรองนายกฯ จะขอตอบประเด็นนี้คนน้อย เชิญท่านครับ

นายปองพล อดิเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ธรรมดาต้องขอประธานโทษที่ขออนุญาตจัดจ้งหระการอภิปราย ผมอยากจะ

LIRT

๕๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วิมล ๒๘/๒

ชี้แจงในประเด็นที่ท่านพันเอก สมคิด ศรีสังคม ซึ่งท่านเป็นนักการเมืองอาวุโสรุ่นเดียวกับ
คุณพ่อผม ได้กรุณาพูดถึงเรื่องการใช้เงินวิจัย ๓,๕๐๐๐ ล้านบาท ต้องขออนุญาตคอบคอบนี้
เพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องการใช้เงินจำนวนมาก ถ้าเกิดความเข้าใจผิดจะเกิดความเสียหายต่อ
รัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้อง อยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่า ทางรัฐบาลนั้นได้รับความ
ช่วยเหลือจากธนาคารโลกในเรื่องการปฏิรูประบบราชการ โดยให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำมาเป็น
จำนวนเงิน ๑๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อัตราแลกเปลี่ยนในขณะนั้นเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว
๓,๕๐๐ ล้านบาท-----

- ๒๕/๑

และ ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ได้มีการควบคุมการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ จนถึงวันนี้ได้มีการใช้ไปแล้ว ๕๐๗ ล้านบาทครึ่ง ยังเหลืออยู่ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ใน ๕๐๗ ล้านบาทนั้น ได้ใช้ไปในโครงการปรับปรุงระบบงบประมาณ โครงการจัดทำระบบมาตรฐานสากลภาครัฐ โครงการกำหนดตำแหน่งนักบริหารระดับสูง โครงการพิจารณาเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เพื่อรองรับการปฏิรูประบบราชการ และ โครงการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมขอทราบเรียนท่านประธานฯ ยืนยันว่า ขณะนี้เงินยังเหลืออยู่ ๓,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็จะมีการควบคุมการใช้นี้ให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติใน ส่วนรวม และการปฏิรูประบบราชการ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรธง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณท่านรองนายกฯ เชิญท่านมณัส รุ่งเรือง แล้วถัดไปเป็นแพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ นะครับ เชิญครับ

นายมณัส รุ่งเรือง (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายมณัส รุ่งเรือง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรีครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนเพื่อเสนอความเห็นโดยที่ไม่เข้าทับท่านผู้อื่นนะครับ ในฐานะที่ผมเป็นคนชนบทบางครั้งไปชนบท ไปพบราษฎรบ้าง ไปเยี่ยมเยียนลูกความบ้าง ผมได้พบเห็นงานอย่างหนึ่งครับ คืองานตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผมมานึกคิดเปรียบเทียบกับกฎหมายที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ ที่เราพูดกันว่าปฏิรูปการปกครอง หรือว่าระบบราชการ ผมก็มานึกคิดว่าจริง ๆ แล้วเป็นการปฏิรูปที่สมบูรณ์แบบหรือไม่ ผมเกิดความรู้สึกว่าการเมื่อ ๕๐ ปีก่อนกรรมวิธีต่าง ๆ หรือวิธีการต่าง ๆ ระบบต่าง ๆ ดีที่สุดเมื่อ ๕๐ ปีก่อน แต่มาถึงนี่คงไม่เหมาะสมแล้ว คงจะต้องปรับปรุงแก้ไข นั่นก็คือระบบราชการ เมื่อ ๕๐ ปีก่อนที่ว่าดีเป็นที่ถูกใจผู้คนมานี่คงไม่ดีแล้ว ฉะนั้นการที่รัฐบาลมีความคิดและทำเพื่อที่จะปรับปรุงระบบการปกครองที่ได้เสนอมานี้เป็นร่างกฎหมายนี้ ผมคิดว่าถูกต้อง ผมเห็นพ้องด้วยในหลักการและวิธีการ แต่มีข้อสังเกตที่จะกราบเรียน ที่ผมกล่าวแล้ว เมื่อสักครู่ที่ว่า ตามความคิดเห็นของผมที่เสนอมานี้ยังไม่เป็นการปฏิรูปสมบูรณ์แบบ คล้าย ๆ กับเป็นการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ท่านไปดูให้ดินะครับ

๕๕

ว. ๘. (วิ.) เป็นพิเศษ

มยุรี ๒๘/๒

บางคนมีที่ดิน น.ส. ๓ น.ส. ๒ สก. ๑ โฉนด รูปที่ดินก็แตกต่างกัน เขตที่ดินก็ซิกแซ็ก ไม่สะดวกในการที่จะส่งน้ำไปให้ สำนักงานจัดรูปที่ดินก็มารวมเสีย มารังวัดใหม่ให้เข้าแถว เป็นระเบียบเรียบร้อย ทำตุลลงระบายน้ำ ทำถนนขนพืชผลออกมาได้ แต่ปัญหาเมื่ออยู่ว่า เมื่อจัดไปแล้วพืชผลได้ตามเป้าหมายตามความต้องการ หรือว่าตามที่คิดไว้ไหม อยู่ ๆ จะให้ข้าวดีไม่ได้หรือกครับ ต้องขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าว ขึ้นอยู่กับการบำรุงรักษา ฉะนั้นการจัดรูปของระบบราชการก็เหมือนกัน จะจัดรูปหรือปฏิรูปก็แล้วแต่ อันนี้คือหลักการครบ กฎหมายที่เสนอนานี้หลักการที่รัฐบาลบอกว่า ต่อไปนี้จะบริหารราชการแผ่นดินตาม หลักการที่เสนอนานี้ ซึ่งคาดหมายว่าดีที่สุดสำหรับปัจจุบันและในอนาคต แต่ว่าเมื่อทำ ไปแล้วจะดีหรือไม่ดีนั้นต้องรอการประเมินผล ต้องดูผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ ซึ่งผมไม่ขัดข้องในเรื่องของการแบ่งงาน แบ่งเป็นกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ก็คิดว่า ได้ไตร่ตรองโดยรอบคอบแล้วว่าเหมาะสมแค่ไหน เพียงใด -----

- ๓๐/๑

แต่สิ่งที่ผมอยากจะคิดก็คือหลาย ๆ ท่านได้พูดกันถึงว่าจะลดจำนวนข้าราชการ ผมอาจจะมีความคิดที่แปลกกว่าคนอื่นนะครับ ผมไม่เห็นด้วยเลยครับ ลูกไทยหลานไทยที่กำลังเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเขาได้อินได้ฟิงเราอภิปรายว่าต่อไปจะลดข้าราชการให้น้อยลง เขาหมดหวังนะครับ เขากำลังเรียนอย่างน้อย ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เขาอยากจะรับราชการ เพราะเขาเชื่อมั่นว่าราชการนี้เป็นอาชีพที่เขาจะก้าวหน้า ผมคิดว่าไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คนที่ไม่คิดจะรับราชการอย่างผมนี้คงมีไม่กี่คนนะครับ เขาเชื่อดีระบบราชการ ท่านบอกจะลดจำนวนข้าราชการ เขาหมดกำลังใจที่จะเรียนต่อ รัฐบาลชุดก่อน ๆ หาที่ให้คนเรียนแต่รัฐบาลชุดต่อ ๆ มาไม่ได้หางานให้คนทำ ผมไม่อยากจะพูดว่าจะลดจำนวนข้าราชการ ผมอยากจะให้เพิ่มงานให้ข้าราชการ มีงานที่จะต้องบริการประชาชนอีกมากมาย ที่ทางราชการยังไม่ได้ยื่นมือเข้าไป สมัยที่ผมเล่นการเมืองท้องถิ่นนะครับ ผมเป็นนายกเทศมนตรี ชาวบ้านเขาถามว่าจะทำอะไร ผมบอกบอกยาก บอกได้อย่างเดียวว่าเดือดร้อนที่ไหนแก้ไขที่นั่น เงินไม่พอที่จะทำในปีเดียว สร้างบ้านสร้างเมืองไม่มีเงินที่จะสร้างให้เสร็จใน ๑ ปี ต้องทยอยกันทำตามความเป็น ฉะนั้นสิ่งแรกที่จะทำก็คือการแก้ปัญหาความเดือดร้อน เมื่อแก้ไขเสร็จแล้วค่อยทะนุบำรุงความสุขให้ นี่คือหลักการง่าย ๆ ที่ผมเคยใช้บริหารราชการเทศบาลมา ๑๕ ปีนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ สิ่งที่ผมกังวลมากที่สุดคือเรื่องบุคลากรนะครับ ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนานี้ไม่ค่อยได้นั้นในเรื่องบุคลากรนะครับ ระบบราชการจะดีหรือไม่ดีอยู่ที่ผู้ปฏิบัติ กรอบหรือโครงการต่าง ๆ กติกาต่าง ๆ ทิศทางต่าง ๆ แล้วก็สรรหา คิดไว้ให้ดีนะครับ แต่ถ้าผู้ปฏิบัติไม่ปฏิบัติที่ดีไปไม่ได้ กติกาในการเล่นฟุตบอลโลกท่านก็เห็นแล้วนะครับ ก็มีคนที่ทำฟาล์ว (Foul) ระบบราชการก็เหมือนกัน เขียนมาดี ตีกรอบมาขอบ แต่ถ้าคนปฏิบัติไม่ดีล่ะครับ งานก็ไม่ไปรอดครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อเป็นข้อสังเกตว่า ความสำเร็จที่จะบริการให้กับประชาชน หรือที่จะหยิบยื่นให้นั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้ปฏิบัติ ระบบราชการแต่ดั้งเดิมนั้นเป็นระบบเจ้าขุนมูลนายเหมือนกับที่พูดกันไปหลายคน หรือแม้แต่ปัจจุบันกรรมการปกครองยังใช้ชื่อว่าปกครองอยู่ มีนักปกครอง ๑๐ นักปกครอง ๑๑ แต่ปลัดเทศบาลเรียก นักบริหาร ปลัดอำเภอเรียกนักปกครอง ผมถามว่าปกครองใครครับ เมียตัวเองยังปกครองไม่ได้เลย เป็นนักปกครอง ๑๐ นักปกครอง ๑๑ เมียของบางท่าน บางท่านนะครับ

ไม่ใช่ทุกท่าน ยังนั่งเล่นไฟที่บ้านพักเลขครับ ปกครองใครครับ ประชาชนเขาไม่ยอมให้
 ปกครองแล้ว เขามีความคิดเห็น เขาก้าวหน้ามากมายน่าจะเปลี่ยนชื่อครับ ผมมีความเห็น
 อย่างนี้จริง ๆ น่าจะเปลี่ยนชื่อมาตั้งนานแล้ว น่าจะเป็นนักบริหารหรือว่านักให้บริการอะไร
 ก็ว่าไปนะครับ นักรับใช้ประชาชน ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ก็ว่าไป แต่นักปกครองนี่ขี้ดหู
 ชาวบ้านมากครับ เป็นการแยกแยะ ข้าราชการเป็นผู้ปกครอง ประชาชนอยู่ใต้ปกครอง
 เหมือนกับเป็นทาสรับใช้ของข้าราชการอย่างนั้น น่าจะเปลี่ยนได้แล้วครับ ผมไม่เห็นด้วยเลย
 กรมการปกครองนี่เปลี่ยนชื่อเป็นกรมบริการประชาชนหรือกรมอะไรก็ว่าไปที่เหมาะสมครับ
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ บุคลากรหลาย ๆ หน่วยงานราชการ ทำให้ประชาชนเบื่อหน่าย
 บุคลากรบางคนของราชการมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป ยกตัวอย่าง มีชาวบ้านบางคนใช้
 คำว่า “หน้าอรอนาน” นี่เขาใช้กับพยาบาลที่โรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขครับ
 เวลาญาติพี่น้องป่วยไปโรงพยาบาล เจอพยาบาลหน้าอจคงเครียดมาตั้งแต่เมื่อคืน แล้วก็
 ต้องนั่งรอตั้งนานกว่าจะได้พบปะพูดคุยกับแพทย์หรือพยาบาล เขาเลยบอก หน้าอรอนาน
 แต่พยาบาลคนเดียวกันนั่นแหละครับ พอไปทำพิเศษที่โรงพยาบาลเอกชน พฤติกรรมเปลี่ยน
 ครับ ชิมแย้มแจ่มใส เห็นคนไข้เดินมารีบเดินไปทักทาย คุณลุงมาเรื่องอะไร คุณป้ามาเรื่อง
 อะไร พฤติกรรมอย่างนี้ต่างกับที่อยู่โรงพยาบาลของรัฐบาล แพทย์ก็เหมือนกันนะครับ นี่เขา
 เล่าให้ผมฟังนะครับ แพทย์เข้าเวรที่โรงพยาบาล ตรวจคนไข้พอใกล้จะ ๑๖.๐๐ นาฬิกา
 จะต้องรีบไปคลินิก ตามพยาบาลหน้าห้องว่าคนไข้เกือบจะหมดหรือยัง ท่านอยากจะไป
 เต็มที่แล้วครับ-----

พอไปถึงคลินิกใกล้จะถึงเวลาทำราชการตอนเช้า ๐๘.๓๐ นาฬิกา ตามคนหน้าห้องว่า คนไข้ยังอยู่อีกมากไหม ความรู้สึกต่างกันครับ ถ้าอยู่คลินิกส่วนตัวอาจจะได้คนไข้มาก ๆ พออยู่โรงพยาบาลนี่อาจจะได้คนไข้หน่อย ๆ นี่พฤติกรรมของบุคลากรอย่างนี้ผมยกเป็นตัวอย่างครับ แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่สร้างความเสียหายให้กับระบบราชการมาก สร้างความรู้สึกที่ไม่ดีให้กับประชาชน ต้องแก้ไข ต้องถ่วงถ่วงครับ ท่านรับราชการลดข้าราชการนี้ต้องลดคนที่ขาดคุณภาพในการทำงานครับ ดำรงจิตอาสาเสด็จนี้เอาออก ดึงหลังจอมแถมนี้เอาออก ริดไถเอาออก บ้านผมอยู่สุพรรณบุรีครับ ท่านประธานฯ เข้าไปเยี่ยมกลับผมมาที่ครับ วันหนึ่งจ่ายค่าน้ำมันรถ ๕๐๐ กว่าบาท เวลาประชุมกรรมการก็การพอดีได้เที่ยวประชุม ๕๐๐ บาท จ่ายค่าน้ำมันรถไปกลับเสร็จ ความสึกหรออดยังไม่ได้อคิดค่าคนขับยังไม่ได้อบคนครับ ผมเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปสุพรรณบุรีก็ยังเห็นตำรวจเรียกรถสิบล้อให้จอดริมถนนยื่นมือสูง ๆ ขึ้นไปที่คนขับ ผมไม่ทราบว่าจะขอใบขับขี่หรือว่าขอตรวจอะไร ทุกวันนี้ยังมีอยู่ ยังเห็นอยู่เรื่อย ๆ เมื่อเช้าก็เห็นเดินทางมาจากสุพรรณบุรี ระบบอย่างนี้ทำไมไม่ตรวจสอบ บุคลากรเป็นเรื่องสำคัญครับ สำคัญกว่าระบบกฎหมายอีกครับ หลักเกณฑ์ทุกคนอาจจะทำดีทั้งนั้น การวางแผนการร่างกฎหมายก็ต้องการให้ดี ความยากลำบากอยู่ที่คนร่าง ความง่ายอยู่ที่คนดี ฉะนั้นผมไม่คิดอะไรมากในเรื่องร่าง แต่อยากจะกราบเรียนให้เน้นในเรื่องบุคลากรครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมนี้เป็นลูกเสื่อชาวบ้าน เป็นผู้อำนวยความสะดวกโดยตรงต่อเวลาครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ แพทย์หญิงมาลินีแล้วที่ท่านสมบูรณ์ได้ไปนะครับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ว. จังหวัดนครสวรรค์ ดิฉันได้ฟังเหตุผลของทั้งฝ่ายรัฐบาลและท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว ดิฉันเห็นว่าเรื่องของวงการปฏิรูประบบราชการนั้นมีเหตุผลที่ฟังควรอย่างยิ่ง แต่ดิฉันอยากจะให้ข้อสังเกตว่า ๑. รัฐบาลโดย ฯพณฯ นายฯ พูคว่ารัฐบาลมองเหมือนภาพรวมใหญ่แล้ว แต่พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่ให้มานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง พูดยาว ๆ คือเป็นจิ๊กซอว์

(Jigsaw) ตัวหนึ่งหรือเป็นตัวต่อตัวหนึ่งเท่านั้นเอง คิฉินยั้งงใหญ่ว่าการบริหารประเทศนั้น เขาไม่ให้ภาพรวมแก่ประชาชนของเขาก่อนหรือกหรือ แล้วอธิบายว่าเขาจะอย่างไรทำอะไรเป็นขั้นเป็นตอน พุดง่าย ๆ คือรัฐบาลบอกว่าเอาทำตรงนี้แหละจะประกอบออกมา เป็นอย่างไรก็อยู่ในใจอยู่แล้ว ส.ว. ช่วยรีบเร่ง ๆ ผ่านไปเถอะ อันนี้คิฉินยอยากจะให้ ข้อสังเกตว่าท่านคงสะท้อนได้เองว่าเป็นรัฐบาลนั้นมีความคิดว่าเป็นผู้ที่พึงควร ที่ท่านจะมาปรึกษาหารือหรือเปล่า คิฉินได้มองเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นทำให้ ส่วนกลางใหญ่ไคยั้งจาก ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง เป็น ๒๐ กระทรวง จาก ๑๒๕ กรม ไปเป็น ๑๖๐ กรม แต่การเชื่อมโยงสู่ประชาชน สู่ท้องถิ่นอย่างไรมองไม่เห็น ส่วนหมวด ที่ ๑๕ ในเรื่องของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งคิฉินผูกพันและติดตามการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด จนถึงปี ๒๕๑๗ ที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ดังที่อาจารย์แก้วสรร คิฉินขออนุญาต เหยยนามท่านนะคะ ได้พูดไปแล้วว่ากระทรวงสาธารณสุขเป็นกระทรวงตัวอย่างของประเทศ ที่มีเอกภาพในการบริหารจัดการและการดำเนินการอย่างมีคุณภาพโดยตลอดมา ความคิด พลาดที่เกิดขึ้นในกระทรวงในบางเรื่องเกิดจากคิฉินมิใช่จากระบบและคนสำคัญที่ทำให้เกิด การผิดพลาดนั้นคือผู้นำขององค์กรตั้งแต่ต้นกการเมือง จนถึงข้าราชการประจำในระดับสูง ที่มีลักษณะของผู้นำหรือลีดเคอร์ชิป (Leadership) ไปได้ไม่ครบถ้วนและไม่ถูกต้อง-----

- ๓๒/๑

นั้นเป็นเหตุผลที่ทำให้มีการคิดพลาดต่างหากเล่า มิใช่เกิดจากระบบเลข ในหมวดที่ ๑๕ นี้ จะเห็นชัดได้ว่าเพิ่มกรมมาอีก ๒ กรม กรมที่เพิ่มคือ ๑. กรมการแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก ดิฉันอยากให้อ่านข้อสังเกตว่ากรมนี้ท่านน่าจะกล้าหาญที่จะระบุชัดว่าเป็นแพทย์แผนไทยซึ่งเหมาะกับคนไทย ในลักษณะที่มีอุดมทฤษฎีภูมิภาคนิยมและสิ่งแวดล้อมของไทย ให้พูดให้ชัดว่า เราจะพัฒนาแพทย์แผนไทย ในส่วนเรื่องทางเลือกอื่นนั้นท่านจะนำมาเป็นส่วนประกอบคิดค้นไม่ว่าอะไร ขอย้ำได้แทงก็อย่างนี้เลย ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยมีงบประมาณ มีบุคลากรที่พอเพียง และมีการดำเนินการที่ชัดและมองถึงผลที่จะได้ให้เห็นเป็นรูปธรรม ส่วนกรมที่ ๒ คือกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ สำหรับกรมนี้ดิฉันให้ข้อสังเกตว่า การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของกระทรวงสาธารณสุขในปี ๒๕๑๖ นั้น เพราะเหตุไม่อาจจะพัฒนาสุขภาพของประชาชนได้ เพราะการป้องกันโรคทำไม่ได้ เนื่องจากงบประมาณ คน เครื่องมือไปถมอยู่ที่การรักษา ซึ่งประชาชนก็เชื่อหมอที่รักษามากกว่าหมอที่ป้องกันโรค ทำให้เกิดความไม่สมดุลในการแพทย์และสาธารณสุข ด้านรักษาไปอยู่ในกรมการแพทย์ ซึ่งเราเรียกว่ากรมโรคเท้าช้าง คือหมายความว่ากรมนี้มีงบประมาณเกิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท ใหญ่โตเหมือนคนเป็นโรคเท้าช้าง เพราะฉะนั้นจึงได้ช้าแหละและก็ได้เอาส่วนของโรงพยาบาลภูมิภาคเข้ามาอยู่ในสำนักงานปลัดฯ ซึ่งดิฉันอยากจะให้ข้อสังเกตว่า การที่ท่านได้เพิ่มกรมนี้ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง นั่นคือท่านกำลังจะยื้อรอยให้เกิดโรคเท้าช้างขึ้นอีกครั้งหนึ่งหรือไม่ ดิฉันขอทราบเรียนให้ท่านพิจารณาตอนนี้ด้วยนะคะ ซึ่งดิฉันอยากจะได้เรียนว่าพอมองเห็นเค้าลางว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น เมื่อเริ่มต้นท่านเป็นรัฐบาล ท่านก็คิดปายทั่วประเทศให้ช่วยรักษากันเถอะ แค่ ๓๐ บาทเท่านั้นเอง ซึ่งครั้งนั้นมองเห็นว่าการนำเอาการรักษาเป็นการป้องกันโรคนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ไม่ตรงกับหลักการทางด้านสุขภาพ การสาธารณสุข ไม่ซึ้งกับปรัชญาของงานของกระทรวงสาธารณสุข ขอให้คิดว่าจะต้องทำการป้องกันโรคเป็นส่วนนำและอย่าได้ใช้การโฆษณา จงใช้เงินลงสู่พื้นที่ให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง เช่น ให้รางวัลผู้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

สุดท้ายดิฉันอยากให้เห็นรัฐบาลแก้ปัญหาให้ตรงประเด็น คือแก้ที่คนเป็นหลักอย่างที่ท่านหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว และขอให้เอาประชาชนเป็นศูนย์กลางให้ประโยชน์ต่อประชาชนเป็นที่ตั้ง ดิฉันไม่อยากจะเห็นว่ารัฐบาลจะเห็นประโยชน์ที่จะให้ฐาน

มันคง ดิลันเชื่อว่าถ้าท่านเห็นประโยชน์แก่ประชาชนแล้วฐานของท่านจะมั่นคงเองนะกะ
ขอบคุณค่ะ สวัสดิ์ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโรตง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะให้ท่านสมบูรณ ท่านนิพิฐธา ท่านอภิปรายเสร็จถ้ายังไม่มี
ท่านผู้ใดที่แจ้งความจำนงไว้ที่ไม่เห็นในห้องประชุมแห่งนี้ ผมก็จะเรียนให้ท่าน
พลตำรวจเอก ประทีน สันติประภพ เป็นผู้สรุปสุดท้าย แล้วก็เชิญ ๔ คน
รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ตอบปัญหาครับ เชิญท่านสมบูรณครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระบรมไตรโลกนาถ พระองค์เป็นองค์ปฐมกษัตริย์ให้มีระบบราชการ
เรียกว่า เวียง วัง คลัง นา หลังจากนั้นต่อมาท่านประธานฯ ครับ พ.ศ. ๒๔๘๕
พระพุทธเจ้าหลวง รัชกาลที่ ๕ พระองค์มองการณ์ไกล ท่านประธานฯ เพื่อให้ประเทศไทย
หรือประเทศสยามของเราให้อยู่ได้ในสังคมโลกเขา จำเป็นจะต้องมีการจัดระบบราชการเป็น
กระทรวง ทบวง กรม มาถึงวันนี้ท่านประธานฯ ครับ ยุคของท่านประธานฯ บุญทัน
คอกโรตง ศาสตราจารย์ดอกเตอร์เป็นประธาน ณ บัดนี้ ท่านประธานฯ ครับ ๑๐๐ ปี
ผมก็ขอมา ๑๐๐ ปีแล้วครับ ท่านประธานฯ ถึงเวลาแล้วครับ ยุคนี้คือยุคโลกาภิวัตน์
ยุคโลกไร้พรมแดน ท่านอาจารย์สอนอย่างนั้นใช้ไหมครับ ภาษาโคราชเขาบอกว่า
ยุคที่่าប់กัน ท่านประธานฯ มาถึงบัดนี้ถึงเวลาที่ข้าราชการท่านประธานฯ ครับ ต้องสละ
อำนาจที่บอกว่า ข้าพเจ้าคือเจ้าขุนมูลนายคือกินเมือง เลิกไปเถอะ ถึงเวลาที่ต้องมอง
ราษฎรว่าเขาเป็นลูกค้า ท่านประธานฯ ไปเดินตลาด ท่านประธานฯ สิ่งเกิดใหม่ครับ
ว่าเข้าไปในเขเวนอีเลฟเว่น อย่างน้อยก็สวัสดิ์ค่ะ ต้องการอะไรคะ เขเวนอีเลฟเว่น
ท่านประธานฯ ครับ ของแพงนะครับ แต่อยู่ได้ เพราะพูดเพราะใช้ไหมครับ ภาษานี้ผมว่า
ท่านรองนายกฯ ปองพล เข้าใจดีนะครับ ถึงเวลาที่ต้องมองราษฎรเป็นลูกค้า ไม่ใช่ตลาด ----

ท่านประธานฯ ครับ ด้วยเหตุนี้ผมคุณภาพรวมการปฏิรูประบบราชการ จึงอยู่ครับ บางอย่างก็สนใจผม แต่บางอย่างก็ยังคงแก้ไขปรับปรุง ผมยกตัวอย่างครับ ท่านรองนายกฯ ท่านยอมรับใช้ใหม่ครับว่า กระทรวงหลัก ๆ ที่เราฝากวิถุติมา ก็เพราะว่าการท่องเที่ยว ปี ๒๕๔๔ ท่านรองนายกฯ ปองพล แดงต่อสภามหาได้ว่า ท่านบอกว่า ประเทศไทยมีรายได้เข้าประเทศตั้ง ๓ แสนล้านบาท มีคนต่างประเทศมาเที่ยวเมืองไทย ๔ ล้านกว่าคน แต่ปรากฏว่าการท่องเที่ยวผมเปิดดู ไม่มีครับ ท่านประธานฯ ครับ เอาไปไว้ที่ไหนล่ะครับ จะไปไว้ที่กระทรวงวัฒนธรรมหรือ กระทรวงวัฒนธรรมก็ไม่มีแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ไปไว้อยู่ที่ท่องเที่ยวปรากฏว่าหายไปแล้ว ท่านนายกฯ ทักษิณ บอกว่าจะพยายามลดรัฐมนตรีว่าการทั้งหลาย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ลดออกไป ถ้าลดออกไปผมถามว่าการท่องเที่ยวล่ะครับ ต้องออกไปด้วยใช่ไหม จะออกไปด้วย ตามกฎหมายฉบับนี้ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ใช้ใหม่ครับ ซึ่งที่ทำงานท่านก็แคบอยู่แล้ว ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมจะฝากกรมบริการ ชุดนี้ ส่วนไหนที่เดิมคำว่า “การท่องเที่ยว” เข้าไปได้เดิมเถอะครับ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ ดำรงไทยปฏิบัติผมเห็นด้วย แต่ถ้าสืบได้ว่าตรงนี้มีกรทุจริต ถ้าทำไม่ถูกไม่ต้องมี เคจีบี (KGB) มีที่เขามองว่า เอฟบีไอ (FBI) ถูกต้องครับ ดำรงยืนยันว่าถูกต้อง แต่ดำรงท้องถิ่นท่านประธานฯ อยู่ โสธร อยู่โคราชก็ถามจะให้อยู่กรุงเทพฯ ไปรับรู้รับทราบไม่รู้หรอกครับ เพราะฉะนั้นดำรงท้องถิ่นถึงเวลาหรือยังครับ ถึงเวลาแล้วจะต้องมี กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง ผมเห็นด้วยกับท่านมนตรีครับ คำว่า “ปกหนังสือ” ก็คือปกอยู่ข้างหน้าใช้ใหม่ครับ หมดชุดที่จะกินบ้านกินเมืองแล้วครับ ท่านประธานฯ ราษฎรเขามีสิทธิที่จะเลือกตั้งผู้ว่าฯ ได้แล้ว ท่านประธานฯ เป็น ส.ว. ชุดแรกที่มาจากการเลือกตั้งใช้ใหม่ครับ ทำไมท่านกล้าหาญปล่อยให้ราษฎรเลือกพวกเรามา ไม่กลัวหรือว่าจะได้นายบุญทันเป็นนักเลง ไม่กลัวใช้ใหม่ครับ ชุดท้ายก็เป็น ส.ว. มาจากการเลือกตั้งชุดแรก มาถึงส่วนนี้ขอพูดเกี่ยวโยงไปว่าคำว่า “กรมการปกครอง” เปลี่ยนใหม่เถอะครับ เปลี่ยนเป็นกรมการบริหารราษฎรก็ว่าไป หรือว่ากรมอะไรก็ได้ให้ชื่อเพราะเสีย ส่วนผู้ว่าราชการฯ

ท่านประธานฯ ครับ แนวคิดผู้ว่าฯ บูรณาการ คนข้างนอกเขา ไม่แปลอย่างท่านรัฐมนตรี
 ประชัชหรือครับ เขาแปลว่าผู้ว่าฯ คุณอำนาจ ตรงนี้ผมว่าถึงเวลาหรือยังที่จะมีการเลือกตั้ง
 ผู้ว่าฯ มาจากการเลือกตั้ง เพราะท่านรองฯ ประชัชก็ไปหาเสียงกับผมนั่นแหละครับ
 สมัยของท่านจำลอง ศรีเมือง ถึงเวลาที่จะมีการเลือกตั้งผู้ว่าฯ หรือยังครับ ท่านประธานฯ
 แล้วต่อมากระทรวงเกษตรฯ ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่เข้าใจเหมือนกัน ยกตัวอย่าง
 กรมชลประทาน คือการหาน้ำให้พืช ท่านประธานฯ ครับ ผมรับได้ ต่อมากรมประมง
 คือมีหน้าที่หาน้ำให้ปลาท่านประธานฯ ยอมรับได้ แต่ไม่เข้าใจเหมือนกันว่ากระทรวง
 ที่ตั้งขึ้นใหม่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านบอกว่ามีกรม
 ทรัพยากรน้ำ ผมเรียนตามท่านประธานฯ ว่า กรมทรัพยากรน้ำกับกรมชลประทานเขา
 จะแยกกันอย่างไรละครับ ทำไมไม่อยู่ที่เดียวกันเสียเป็นหมวดเป็นหมู่ใหม่ครับ
 ไม่ทราบว่าคุณที่เขียนคงไม่ได้เข้าใจระบบ เขาเรียกว่า บรรณาธิการ ถ้าหากเอา
 บรรณาธิการมาเป็นที่ปรึกษาก็น่าจะจบแล้ว แต่มีกรมทรัพยากรน้ำก็มีไปละ แต่ก็น่าจะ
 อยู่ที่เดียวกันกับกรมชลประทาน

ประการต่อมา ปรากฏว่ามีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 ผมก็ไม่เข้าใจว่ากรมนี้กับกรมประมงแยกกันอย่างไรครับ ท่านประธานฯ ก็น่าจะมาอยู่
 ด้วยกันเสียละครับ เมื่อวานท่านรองนายกฯ ปองพล บอกว่า ๒ กรมนี้คือกรมอนุรักษ์ฯ
 ก็ไม่เข้าใจท่านประธานฯ ครับ

แล้วประการเกือบสุดท้าย กระทรวงพลังงาน ท่านเขียนไว้บอกว่
 มีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เดิมที่กรมนี้กรมเดิมเป็นกรมที่อยู่ในกระทรวง
 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นกรมที่ไปสร้างฝายรามีสไลด์นั่นแหละครับ
 เป็นกรมที่ไปกั้นแม่น้ำมูล แม่น้ำโขง หรือเรียกว่า โครงการ โขง-ชี-มูล ผมถามว่ากรมนี้
 ถ้าตามความหมายเดิมมีหน้าที่ไปกั้นฝายตามนโยบาย โขง-ชี-มูลหรือครับ ผมถาม
 ท่านรองนายกฯ ว่า กรมนี้ยังมีการกิจอยู่เดิมไหม หรือว่าโอนไปให้กรมทรัพยากรน้ำไป
 แล้ว ขอคำตอบตรงนี้ครับ

สุดท้าย ท่านประธานฯ ครับ การที่รัฐบาลจะบริหารประเทศต้องมาขอประชามติจากรัฐสภาทั้ง ๘๐๐ คน ขอมรับครับ ท่านประธานฯ แต่การใดที่รัฐบาลจะกระทำการไปให้บรรลุผลเป็นรูปธรรม พื้นจากนั้นคือราชการ แต่ที่ผ่านมาท่านประธานฯ ครับ ผมเปิดดูแล้วผมไม่เคยเห็นยุคไหนสมัยไหนหรือครับ ข้าราชการ ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญในการนำไปสู่รูปธรรมของนโยบายรัฐบาล ใน กรม. ชุดนี้ครับ ซึ่งมีท่านรองฯ ปองพลนั่งอยู่ตรงนี้เป็นรองนายกฯ มติ กรม. ปรากฏว่าเป็น โฆษะครับ ท่านประธานฯ หรืออาจจะเป็น โฆษะก็ได้ครับ ราชการระดับกรม ท่านมีคำสั่งให้ย้ายกลับ ไม่ย้าย ผมว่าต่อไปปฏิรูประบบราชการอย่างไร ท่านประธานฯ ถ้าหากราชการยังเป็นเหมือนเดิมก็จบครับ ราชการมีวิธีอย่างเดียวคือรัฐบาลสั่งอะไรก็ต้องไปครับ สั่งให้หยุดก็ต้องหยุด แต่คนที่ใหญ่กว่าราชการใหญ่กว่า ส.ว. ก็คือราษฎรครับ ฝ่ายท่านประธานฯ ครับว่า ปฏิรูปเสร็จแล้วคงจะไม่เห็นอธิบดีเดินไปไหนมาไหนร่างครับ ใหญ่กว่ารัฐมนตรี ขอฝากแค่นี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโชสง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิพัทธาครับ ถัดไปเป็นท่านวงศ์พันธ์ เชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : เรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา สมาชิกวุฒิสภา
จังหวัดปทุมธานี อยากจะเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิก และทางท่านรอง
นายกรัฐมนตรีคือขอข้อซักถาม แล้วก็แสดงความคิดเห็นอยากจะเรียนว่า
เดิมนั้นพอมีข่าวว่า รัฐบาลจะปฏิรูประบบราชการ ดิฉันดีใจเพราะดิฉันเคยเป็น
อดีตข้าราชการมาก่อน มองในแง่ดีว่าคงจะมีอะไรที่เด็ด แล้วดี ๆ สิ่งที่ดี ๆ งาม ๆ
เกิดขึ้น แต่จากการฟังข่าวคราวตลอดเวลา ท่านนายกฯ แถลงบ้าง รัฐมนตรี
ที่รับผิดชอบแถลงบ้าง รวมทั้งสื่อต่าง ๆ ติดตามมา จนกระทั่งมาเจอ พ.ร.บ.
๒ ฉบับนี้บอกจริง ๆ ว่าผิดหวังแล้วก็งุนงงมาก ดิฉันจะไม่เอ่ยถึงเนื้อหาในนี้
เพราะว่ามีเพื่อนสมาชิก หลายท่าน ได้อภิปรายไปแล้ว แต่อยากจะบอกว่า
ความจริงคำว่า “ปฏิรูป” นี้ รัฐบาลปฏิรูปจริงหรือไม่ คำว่า “ปฏิรูป” หมายถึง

กระบวนการทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป ต้องมีขั้นตอนมีแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีระยะเวลาที่ชัดเจน มีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด แล้วได้รับการยอมรับ คำว่า “ค่อยเป็นค่อยไป” คือได้รับการยอมรับ ลึกความขัดแย้ง ขจัดแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง นั่นก็คือจะค้อมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เหตุใดสาเหตุที่เกิดขึ้นมาสาเหตุอะไร ปัญหาเกิดขึ้นอย่างไร มีสาเหตุมาจากอะไร แต่ปรากฏว่าทางรัฐบาลแถลงอย่างเดียวว่า ระบบราชการเทอะทะใหญ่โตอู้ย้อล่าช้า ข้าราชการกดขี่มุ่งเหงประชาชนอะไรต่าง ๆ นานา มีด้านเดียว แต่ระบบราชการประกอบด้วยหลายด้าน นักการเมืองก็เป็นส่วนหนึ่ง ไม่เคยมีการวิจัยว่า ข้าราชการถูกใครข่มเหงบ้าง เพื่อประกอบต้องหาข้อมูลเหล่านี้ เพื่อที่จะมากำหนดว่า กำหนดแผนงานขั้นตอนในการที่จะปฏิรูป แล้วการปฏิรูปแบบค่อยเป็นค่อยไปนั้นคือการกำหนดขั้นตอนมีระยะเวลา มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน แล้วก็สามารถชี้แจงให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายที่มีส่วนที่จะต้องร่วมกันขับเคลื่อนให้มีการยอมรับ การยอมรับนั้นก็คือมีความเข้าใจชัดเจนว่าใครได้ใครเสีย ประโยชน์ที่เกิดขึ้นคืออะไร เกิดขึ้นแน่นอนไหม เกิดขึ้นเมื่อไร เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้วอะไรจะเกิดขึ้นชัดเจนจับต้องได้เห็นชัด แต่ระบบปฏิรูปของรัฐบาลที่ผ่านมาไม่เป็นเช่นนั้น ชัดคือหลักสากลที่ชัดต่อหลักทฤษฎีหรือแนวทางปฏิบัติ ประสบการณ์ที่เขาทำประสบความสำเร็จมาแล้วในการปฏิรูป เป็นการเปลี่ยนแปลงที่กระทันหันฉับพลัน คือไม่มีความโปร่งใส คือไม่ทราบว่าซ่อนอะไรเอาไว้ กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้อ่านไปแล้วต้องนั่งคิดถูกใจว่าเขาซ่อนอะไรเอาไว้ จะมีอะไรเกิดขึ้นจากข้อความอันนี้-----

ดิฉันอยากจะกราบเรียนว่า ท่านนายกฯ บอกว่าเพิ่มเพื่อลด การลดเขาวางแผนกันมาก่อน แล้วในการลดปริมาณวางแผนอย่างไร เป็นการค่อยเป็นค่อยไป แต่การเพิ่มเพื่อลดสมมุติว่าเรามี ๑๐ เพิ่ม ๑๕ เพื่อลดในอนาคต เพื่อลดต่อไปก็เหลือ ๑๐ อีก มีหลักประกันอะไรข้างหน้าเรามองไม่เห็นเลข ท่านให้เรากินอาหาร บอกกินไปวันนี้ไม่อร่อย วันหน้าอร่อยแน่ แต่วันหน้าจะให้เรากินอะไรอีกเราก็ไม่ทราบ เป็นการพิจารณากฎหมายที่มองอนาคตข้างหน้า มองขั้นตอนนี้ข้างหน้าไม่ได้เลยก็คืออะไร อาจจะเรียนว่าความชัดเจน ความไม่โปร่งใสซ่อนเร้น ไม่สามารถที่จะตอบได้นั่นก็คือ ไม่ปรากฏความชัดเจนในลักษณะแผนงานหลัก กรอบแนวความคิด หลักการ ขั้นตอนและแนวปฏิบัติ แนวทางการปฏิรูประบบราชการในอนาคต ระยะเวลาที่จะระบุไว้ว่า เมื่อไรทำอะไรกันอย่างไรไม่มี และเมื่อบอกว่านี่ปรับปรุงโครงสร้างนะ ปฏิรูปเรื่องอื่นๆหลังก็แล้วกัน เรขอมรับว่านี่คือปฏิรูปการคิดใหม่ทำใหม่นั้นก็คือการปฏิรูปแบบแยกส่วนไม่เห็นภาพรวม ไม่รู้ว่าซ่อนอะไรเอาไว้ด้วย ก็อยากจะเรียนว่า ในการปฏิรูปนั้นความชัดเจน ความไม่โปร่งใสเกิดขึ้นซ่อนเร้นอยู่ตอบไม่ได้ คิดค้นตอบใคร ๆ ก็ไม่ได้ว่า ความสำคัญ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นอย่างไร การลดปริมาณการเพิ่มคุณภาพจับต้องไม่ได้เลย มองไม่เห็นเลข มีแต่เพิ่ม แต่ลดยังมองไม่เห็นชัด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลการประหยัด การลดขั้นตอนสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ระบบราชการเราไม่เห็น ไม่เห็นเพราะว่า ไม่บอกแผนทั้งหมดให้เรารับทราบ หรือไม่ได้คิดไว้ก่อน นึกตอนนี้ต้องเอาให้เสร็จเอาไว้ก่อน การกระจายอำนาจยังมองไม่เห็น กระจายอำนาจสู่ส่วนกลางไปภูมิภาค ไปสู่ท้องถิ่นไม่มีมองไม่เห็นนะ แค่เห็นว่ารวบรวมอำนาจเข้ามาไว้ในส่วนกลางเห็นชัดเจน สิ่งที่ประชาชนได้ประโยชน์อะไร สิ่งที่บอกประชาชนได้ประโยชน์อะไรนั้นความสะดวก การบริการที่ดี การลดขั้นตอน การเป็นธรรมเกิดขึ้น มองไม่เห็น เพราะ ไม่มีอยู่ในแผนให้เราเห็น ที่สำคัญคือขาดขั้นตอนทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีความรู้ มีความเข้าใจในการที่จะได้มองภาพออกกว่า เมื่อปฏิรูปแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นแล้วเขาจะเป็นอย่างไร สิ่งที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร จะมีผลประโยชน์อะไรที่เกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความสับสน และสิ่งที่สำคัญคือก่อให้เกิดแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลง ถ้าเกิดอย่างนี้ขึ้นมาก็จะไม่ประสบความสำเร็จค่ะ

๓๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ถัดคว่ำถึย้ ๓๕/๒

ชั้นตอนเหล่านี้ทางรัฐบาลได้ละเลยไปอย่างน่าเสียดาย เพราะความจริงปฏิรูปทุกคนเห็นด้วย ทุกคนอยากให้เกิดขึ้นก่อน แต่การผลักดันก่อนให้เกิดปัญหา แต่คิดถึนอยากจะเรียนว่า ในการปรับปรุงปฏิรูปโครงสร้างของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ นั้น เราย่านแล้วมีความรู้สึกเห็นชัดเจนว่า เป็นการเน้นการบริหารราชการส่วนกลางเป็นหลัก และสิ่งทีเกิดขึ้นนั้นก็คือ ไม่ใช่การปฏิรูปอย่างอื่นเลย นั่นก็คือการปฏิรูปโครงสร้างอำนาจ คือมองแล้วเห็นชัดเจนว่า คณะรัฐมนตรีจะมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ ลงโทษ ข้าราชการ ในการทีจะมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการทีจะโยกย้าย ถ่ายเท ปรับเปลี่ยน งบประมาณทีได้รับ อันนี้ชัดเจนไม่ใช่ปฏิรูปอะไร เป็นการสร้างกฎหมายขึ้นมาเพื่อรองรับ การเป็นรัฐบาล รัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีซีอีโอ หรือแบบบูรณาการนั่นเอง เห็นชัดเจน ซึ่งแปลกใจมากรัฐบาลประกาศนโยบายผู้ว่าฯ ซีอีโอมานานแล้ว แต่ไม่เคยมีการแก้กฎหมาย ทีเกี่ยวข้องในการทีจะมอบอำนาจให้ผู้ว่าฯ เลย แต่ให้ไปทำไม่มีผู้ว่าฯ คนไหนทีหากว่า ไม่ถึงขั้นปัญญาอ่อนจะกล้าทำในสิ่งทีไม่มีกฎหมายรองรับ เพราะฉะนั้นผู้ว่าฯ ซีอีโอ ให้ประเมินอย่างไรก็ต้องบอกว่าประสบความสำเร็จแล้ว และทีจะกลายเป็นปัญหาว่า คนทีเป็นผู้ว่าฯ นั้น คุณภาพไม่ดีแต่ความจริงไม่ใช่ ไม่มอบอำนาจให้เขาจริง ๆ แต่การกำหนด พ.ร.บ. ๒ ฉบับนี้ขึ้นมา รวมทั้ง พ.ร.บ. งบประมาณทีผ่านมานั้นก็ถือการมอบอำนาจ เด็ดขาดให้กับรัฐมนตรีและท่านนายกฯ ซีอีโอ ก็เป็นข้อสังเกตนะ -----

- ๓๖/๑

ฉะนั้นอยากจะเรียนว่าข้าราชการกับนักการเมืองแยกกันไม่ออกค่ะ กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ให้เปลี่ยนแปลงลดบทบาทลดศักดิ์ศรีข้าราชการลงไป เอนักการเมือง ซึ่งความจริงเมื่อก่อนนั้นบอกนักการเมืองกับข้าราชการต้องแยกออกจากกันเพื่อไม่ให้ข้าราชการนั้นขอมตามทั้งถูก ทั้งผิด ถูกนั้นก็ต้องขอมตาม แต่ถ้าผิดนี้ไม่มีโอกาสขยับอะไรเลยนะคะ แต่เดี๋ยวนี้ให้รัฐมนตรีนี่มาเป็นผู้บังคับบัญชาเลยนะคะ มีอำนาจจัดการกับข้าราชการตลอดในทุก ๆ เรื่อง คิดฉันดีใจคิดฉันพ้นสภาพการเป็นข้าราชการมาแล้ว ถ้าไม่อย่างนั้นก็คงต้องน้ำตาตกใน อย่างไรก็ตามทีละ อย่างจะเรียนว่าเราสามารถที่จะปฏิรูปได้โดยการทำให้ความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคล ฝากท่านรองนายกฯ ว่า การปฏิรูประบบราชการจะเกิดขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อเราคัดเลือกข้าราชการที่มีความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดี มีประวัติดี มีความเหมาะสมกับตำแหน่งมารับ อย่าได้มีนอกรีต มีพรรคพวกฝาก หรือว่าเลือกคนที่ขอ ๑ ได้ ๑๐ นะคะ คนนี้ไม่เอาเพราะว่าขออะไรไม่ได้เลย ให้ทำอะไรไม่ขอมทำ ไม่ขอมเสี่ยงให้ แต่ให้คนที่ขอ ๑ ให้ ๑๐ ถ้าอย่างนี้ที่เขาพูดกันก็จะคงจะลำบากนะคะ เพราะฉะนั้นความเป็นธรรมในการบริหารงานบุคคลรวมทั้งการให้ขวัญกำลังใจ การยกย่องให้เกียรติ การให้ความเป็นธรรมในการทำงาน การยกย่องให้เกียรติ การยอมรับฟังเหตุผลผลความคิดเห็นของฝ่ายประจำบ้าง ก็จะช่วยให้ทุก ๆ อย่างนี้ได้รับการขับเคลื่อนไปด้วยดี ก็ขอเรียนว่าท่านรองนายกฯ จะสามารถตอบพวกเราได้ไหม ไม่วันนี้ก็ได้อันหลังก็ได้ ก่อนที่กฎหมายนี้จะผ่านคณะกรรมการธิการออกมา นั่นก็คือว่าขั้นตอนในการปฏิรูปจริง ๆ เป็นอย่างไร มีขั้นตอน มีระยะเวลา มีแผนอย่างไร ในเรื่องอะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับระบบปฏิรูประชาการทั้งหมดนี้ค่ะ คิดฉันขอฝากไม่ทราบว่าจะมีโอกาสได้เห็นหรือไม่นะคะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวงศ์พันธ์ ถัดไปที่ท่านเกษม มาลัยศรี นะครับ เชิญครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พิจา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ส.ว. ของจังหวัดพังงาครับ ผมจะขอพูดสัก ๒ - ๓ เรื่อง แล้วแต่เวลาจะอำนวย แต่คิดว่าคงจะทันภายในเวลา ๑๐ นาทีครับ ผมจะพยายามพูดให้สั้น

๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงทิพย์ ๓๖/๒

เรื่องแรกที่ผมพูดก็คือเรื่องรัฐวิสาหกิจที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี พอผมพูดถึงรัฐวิสาหกิจ ท่านประธานฯ อย่าเพิ่งคิดว่าผมพูดนอกประเด็นครับ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องของเรื่องมันเป็นอย่างนั้นนะครับ คือแต่เดิมตอนที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มาใน เรื่องรัฐวิสาหกิจที่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก็คือเรื่องการท่องเที่ยวและการกีฬา ท่านเสนอมารวมกันตั้งเป็นอยู่ในกลุ่มที่ ๓ ของเดิม ๒๐ กระทรวง ท่านเสนอมาในกลุ่มที่ ๓ คือกลุ่มกระทรวงที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกิจเร่งด่วนที่เกิดขึ้นเฉพาะเป็นครั้งคราวตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมมี ๔ กระทรวง คือ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพลังงาน และกระทรวงวัฒนธรรม ๓ กระทรวงหลังผมจะไม่พูด ผมจะพูดกระทรวงแรก แต่พอมหาพระราชบัญญัติฉบับนี้มี ๒๐ กระทรวงเหมือนกัน แต่ปรากฏว่ามีเฉพาะกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬาหายไปไหน ผมก็เลยไม่รู้ว่าการท่องเที่ยวที่ผมดูแลอยู่นี้ไปอยู่ที่ไหนนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะเรียนว่า รัฐบาลนี้คงทราบดีและเป็นนโยบายของรัฐบาลนี้พูดชัดเจนมาตลอดเวลาว่าการท่องเที่ยวเป็นนโยบายของรัฐบาล การท่องเที่ยวเป็นรายได้ของรัฐบาลที่สำคัญ แม้ว่ารายได้ที่ได้มานั้นไม่เห็นเป็นเม็ดเงิน แต่ก็สามารถคำนวณเป็นรายได้เป็นเงินได้ ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ ผมเองถือว่าเป็นรายได้ของรัฐ ความสำคัญของการท่องเที่ยวขณะมีรัฐบาลตั้งเป้าไว้ว่าจะมีนักท่องเที่ยว ๑๐ ล้านคน รายได้ประมาณ ๑ ล้านล้านบาทของปีนี้ ท่านประธานฯ ก็คงทราบดี ๑ ล้านล้านบาทนี้มากกว่างบประมาณแผ่นดินทั้งปีของเรา นะครับ ท่านประธานฯ แต่ปรากฏว่าการท่องเที่ยวหายจ้อย ลามไปถามมาอยู่ในนครกลับไปที่สำนักนายกรัฐมนตรีเหมือนเดิม ขณะที่เกี่ยวกับการกีฬานั้นได้ยกระดับเป็นกระทรวงนะครับ ท่องเที่ยวแต่เดิมอยู่ด้วยกันกับการกีฬา แต่กีฬายกระดับเป็นกระทรวง การท่องเที่ยวหายไม่ได้รับการดูแล หรือจะดูแลก็อีกระดับหนึ่ง

- ๓๖/๑

LIART

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากทราบเรียนอย่างนี้ครับว่า การท่องเที่ยวขึ้นเป็นเรื่องสำคัญแน่นอนไม่มีใครปฏิเสธ แต่ถามว่าควรอยู่ที่ไหน ถ้าจะกลับมาอยู่ที่การกีฬาและการท่องเที่ยวผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าไม่กลับมาต้องถามว่าไปอยู่ที่ไหน สำหรับผมคิดว่าไม่ควรจะอยู่ที่สำนักงานรัฐมนตรีต่อไป เพราะตลอดเวลาที่อยู่สำนักงานฯ จริงอยู่เราอาจจะได้รายได้มากขึ้น แต่การท่องเที่ยวโดยเนื้อแท้จริง ๆ ไม่มีอำนาจในตัวเอง จะต้องไปประสานงานคนโน้น ประสานงานคนนี้ ซึ่งการประสานงานดังกล่าวนี้ทำได้ยากลำบากมาก ผมจะบอกอย่างนี้ครับว่า การท่องเที่ยวขึ้นถ้าไม่ยกระดับเป็นกรม ก็ควรจะไปสังกัดกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังมีความสำคัญมาก เพราะอะไรครับ ในกลุ่มกระทรวงการคลังนี้เป็นกลุ่มที่มีรายได้ เป็นหน่วยจัดหารายได้ของรัฐ การท่องเที่ยวก็ควรไปอยู่ในกลุ่มเดียวกันตามนโยบายของรัฐบาลนี้ครับ นโยบายต้องการให้หน่วยงานที่เหมือนกัน มีรายได้เหมือนกัน ไปอยู่กลุ่มเดียวกัน ผมถึงอยากเสนอว่าถ้าไม่ยกระดับการท่องเที่ยวเป็นกระทรวงก็ขอให้ไปอยู่กระทรวงการคลัง เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจที่จะไปบอกให้หน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมป่าไม้ กรมทางหลวงฯ หรืออะไรต่าง ๆ บอกว่านี่คุณดูแลการท่องเที่ยวให้ผมหน่อยนะ เพราะผมเป็นคนกุมเงิน การกุมเงิน กุมงบประมาณ ผมถือว่าคนอื่น ๆ ต้องดูแล ต้องเฝ้า ต้องสนใจ ไม่เหมือนมาอยู่สำนักงานฯ อยู่สำนักงานฯ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ไปบอกหน่วยงานอื่นซึ่งมีฐานะเป็นกรมราชการ ใครเขาจะเชื่อครับ ท่านประธานฯ ใครเขาจะให้ความสนใจ เพราะฉะนั้นผมอยากจะทำเปลี่ยนครั้งนี้ ในประเทศสเปนเขาให้การท่องเที่ยวไปอยู่กระทรวงการคลัง เพราะเขาถือว่าการท่องเที่ยวเป็นรายได้ของรัฐอย่างหนึ่ง และการท่องเที่ยวของประเทศสเปนนั้นดีมาก เป็นที่นำเชื่อถือมาก ผมอยากให้เปลี่ยนความคิดครั้งนี้

เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องสวนพฤกษศาสตร์ ผมถามสั้น ๆ ว่าขณะนี้อยู่ที่กระทรวงไหน เพราะสับสนมาก ที่แรกอยู่ที่หา อยู่สันตนาการ ไปอยู่เทคโนโลยี และก็อยู่กระทรวงอะไรไม่รู้ กระทรวงทรัพยากรยังไม่แน่ สำหรับผมยังไม่ทราบ เพราะข่าวล่าสุดก็ยังไม่แน่ไม่ได้

เรื่องสุดท้าย มีการพูดกันถึงเรื่องสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เดิมสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็อยู่สังกัดนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี

๓๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สำรวม ๓๗/๒

ท่านดูแลโดยตรง ของใหม่ก็เหมือนเดิม อย่างไหนหรือครับมีการปฏิรูป เป็นที่ทราบกันดี
ท่านประธานฯ ครับ ดำรงของเรามีปัญหา ดำรงเรามีมากมาย การบริหารงานของดำรง
ใช้การรวมศูนย์ เราใช้ระบบนี้มาตั้งเป็นร้อยปีแล้วกระมังครับ หรืออาจจะ ๕๕๐ ปี
ผมไม่แน่ใจ เราเปลี่ยนได้ไหมครับ เราเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ไหมครับ มีท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติจากภาคใต้เขาเสนอว่า ไปอยู่ส่วนท้องถิ่น ผมบอกว่าถ้าไปอยู่ส่วนท้องถิ่นได้
ณ เวลาก็ดี แต่จะเป็นการเร็วเกินไปหรือเปล่า ใจผมอยากให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นคน
ควบคุมดำรงโดยตรง แยกสลายไป ๑๐ กว่าจังหวัด ผู้ว่าฯ คุมโดยตรง มีลักษณะ
การทำงานเป็นซีอีโออย่างที่ท่านผู้เกียรติบอกไว้เมื่อสักครู่นี้ ผมอยากจะอธิบาย
รายละเอียดตรงนี้ว่า ที่มาของซีอีโอที่จะมาเป็นดำรงนั้นจะมาอย่างไร ถ้าพูดก็คงจะใช้เวลา
อย่างน้อย ๓๐ นาที ผมก็พูดเกินประเด็นตั้งไว้เท่านั้นเอง และก็ไปขอแปรญัตติในภายหลัง
ผมคิดว่าถามความเห็นผม ดำรงต้องไปอยู่บริหารส่วนภูมิภาค โดยผู้ว่าฯ เป็นผู้ควบคุมดูแล
โดยตรง แล้วก็ให้เงินเดือน เพิ่มดำรงมาก ๆ อย่าให้ดำรงมีเงินเดือนน้อยกว่า ขณะนี้
ใช้ไม่ได้ครับ ให้ดำรงมีมาก ๆ ผู้ว่าฯ กำกับการโดยตรง ผมก็ยังมีข้อสังเกตและข้อเสนอ
ความคิดเห็นเพียง ๓ ประเด็น ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณ เชิญท่านเกษม มาลัยศรี เชิญครับ

- ๓๘/๑

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกษม มาลัยศรี สมาชิกวุฒิสภาจาก จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขอเรียนท่านประธานฯ ก่อนว่าเรื่องดังกล่าวที่รัฐบาลท่านเห็นด้วยผมเห็นชอบผมพอใจ ที่รัฐบาลนี้เข้ามาอยู่ยังไม่าน กล่าวทำสิ่งเหล่านี้ ก็คิดว่าจะทำให้ประชาชน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ช่วงเวลาผมอภิปรายนี้ก็กำหนดเวลาน้อย แต่เรียนท่านประธานฯ ก่อนว่า คนที่เข้ามาเป็น ส.ส. ส.ว. ถ้าคนไหนเมื่อการพูด เมื่อการฟังอย่างมาเป็นเรื่องนี้ อย่างมาเป็น ส.ส. ส.ว. เพราะว่าพวกเป็น ส.ส. ส.ว. คือตัวแทนประชาชนต้องไม่เมื่อการพูดต้องไม่เมื่อการฟัง แล้วบางท่านก็อาจจะพูดว่า คนนี้พูดมากเกินไปพูดไม่น่าฟังปิดการอภิปรายเสีย ผมขอร้องอย่าให้มี ให้ผู้ที่ประสงค์จะอภิปรายในเรื่องนี้ให้ครบทุกท่านครับ อันนี้แหละครับ ท่านประธานฯ ขอเกริ่นนำก่อน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ที่ผมเห็นชอบกับรัฐบาลทำเรื่องนี้ก็เพราะว่า ถือว่ารัฐบาลกล้าหาญ การเข้ามาเป็น ส.ส. หรือ ส.ว. จะมาเป็นกี่สมัย ๕ สมัย ๑๐ สมัย หรือเป็นนานยก ก็ครั้ง หรือเป็นรัฐมนตรีก็ครั้ง เหมือนท่านที่จะมาตอบนะครับ แต่ไม่ได้ทำอะไรเลยครับ จะเป็นนานเท่าไรก็ไม่มีความสำคัญสำหรับประชาชน จะเป็นกี่ครั้งก็ไม่มีความสำคัญ จะเป็นกี่สมัยก็ไม่มีความสำคัญสำหรับประชาชนสำหรับคน แต่ถ้าได้เป็นรัฐบาลเป็นไม่นานครับ แต่ถือกล้าหาญทำในสิ่งนี้ ผมคิดว่าดี ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ คงจะทราบว่าการสถาบันหลัก ๆ ของชาติเรานี้อ่อนแอหมด เพราะว่าไม่ได้ตัวเอง ไม่ว่าจะสถาบันของประชาชน สถาบันของเศรษฐกิจ สถาบันของศาสนา หรือสถาบันของข้าราชการ พวกนี้ไม่ได้ตัวเองครับ ท่านประธานฯ เมื่อเกิดการอ่อนแอสถาบันของทางการเมืองหรือของประชาชนนี้ครับ พรรคการเมืองก็ไม่ใช่ของประชาชน แต่เป็นของนายทุน นายทุนเอาเงินมาลงขันมารวมกันแล้วก็หาหัวหน้าพรรคมา มีเลขาธิการพรรค มีกรรมการบริหารพรรค ก็แสวงหากันมีชื่อเสียงในจังหวัดนั้นในเขตนั้นลงสมัครในนามพรรค เมื่อเขาไปเป็น ส.ส. กล่าวคือใหม่ครับ ไม่กล้า เพราะเอาเงินพรรคไปหาเสียง เอาเงินพรรคไปใช้ สถาบันของประชาชนครั้งนี้ถึงจะปฏิรูปทางการเมืองก็ไม่แข็งแรงยังอ่อนแออยู่ การบริหารประเทศชาติต้องแก้ไขปัญหาประเทศชาติบ้านเมืองได้ใหม่ ไม่ได้ครับ ทำไม่ละครับ ท่านประธานฯ เพราะว่าการกระทำทุกอย่างเป็นไปตามกิเลสตัณหาของนายทุนพรรค ไม่เป็นไปตาม

๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัฐสภา ๓๗/๒

เจตนารมณ์ของประชาชน อันนี้ผมพูดเรื่องสถาบันประชาชนหรือพรรคการเมือง ส่วนสถาบันเศรษฐกิจครับยิ่งอ่อนแอ เพราะคนขึ้นมา นั่งอยู่ตรงนี้ครับ ถ้ามีพรรคการเมือง เปลี่ยนผู้ว่าฯ แบงก์ชาติก็เปลี่ยน คนนั้นคนนี้ก็เปลี่ยนเข้ามา เกิดการไม่แข็งแรงครับ เพราะว่าไม่ได้ใครเอง แล้วสถาบันศาสนามันวัน ๆ วย ๆ เพราะว่าไม่ได้ใครเองครับ ตำแหน่งต่าง ๆ แล้วก็มาอยู่ที่สถาบันข้าราชการ ข้าราชการใครเองใหม่ครับ ไม่ได้โต มีการซื้อตำแหน่งครับ ผู้บริหารซื้อเท่าไรครับ ผู้กำกับซื้อเท่าไร ผู้บังคับการซื้อเท่าไร นี่ก็ตระเวนตำรวจ อธิบดีซื้อเท่าไรครับ ตรงนี้ไม่แข็งแรงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะไม่ค่อยสุภาพเท่าไรครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : อะไรครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ว่าซื้อตำแหน่งต่าง ๆ ผมไม่อยากจะให้ใช้คำนั้นะครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : จะให้พูดว่าอะไรดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีทั้งอธิบดีด้วย

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ก็ผมพูดรวม ๆ นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : โอ.เค. ครับ ถ้าวรม ๆ ก็เชิญครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ถ้าไม่ได้ซื้อก็อยู่เฉย ๆ ซิครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ตรงนี้แหละครับ แม้แต่สถาบันนักวิชาการก็อ่อนะครับ จะได้เป็นศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ต้องซื้อก็มีครับ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด อันนี้ผมรู้สึกครับ แล้วก็เลยเกรงใจพวกรัฐมนตรี เกรงใจคนที่ได้ตำแหน่ง จะพูดอะไรจะทำอะไรก็เกรงใจเขา ตัวเองเหมือนกับหางแมลงป่องพวกนี้กลัวมากครับ ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าถ้าปฏิรูปทำเพื่อประชาชนจริง ๆ ระบบราชการจะได้แข็งแรง จะไม่มีใครสั่งได้ เดียวนี้เกิดการสั่งได้ครับ กระบวนการยุติธรรมไม่ว่าตำรวจ อัยการ ศาล อ่อนแอครับ อ่อนแอ ไม่ได้แข็งแรง คนที่ติดคุกผมพูดอยู่ตลอดว่าคือคนจนกับคนโง่ครับ ถ้าไม่จนไม่โง่

๓๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วุฒิสภา ๓๘/๓

ไม่มีทางที่จะไปติดคุก เพราะพวกนี้ขาดจริยธรรม บางทีดำรงกับอัยการก็ชั่วกัน ฮู้สำนวนรวม ไปถึงที่จะให้กระบวนการยุติธรรม และดำรงรัฐบาลถ้าทำเพื่อประชาชนจริง ๆ ผมคิดว่าดี ผมเองก็ศรัทธาในตัวนายฯ คนนี้อยู่ตลอดว่าท่านกล้าคิดกล้าทำในสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น อันนี้แหละครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เรื่องการปฏิรูปราชการนี้ผมชอบผมเห็นด้วย เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อเห็นด้วยผมก็อยากจะถามท่านผู้ที่มาตอบท่านรองนายฯ กำลังนั่งจับหูตอบผมหน่อยครับ-----

- ๓๕/๑

๓๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุภาพรณ ๓๕/๑

ถึงท่านเคยเป็นรัฐมนตรีมานาน ท่านก็เคยทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติบ้านเมือง
หลาย ๆ อย่าง หลายอันที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง ผมขอเรียนถาม
และท่านต้องตอบผมนะครับ คงจำได้ เพราะอายุท่านยังไม่ถึง ๑๑ ปี

คำถามข้อที่ ๑ ถ้าปฏิรูปแล้วตำแหน่งต่าง ๆ ตำแหน่งฝ่ายบริหารนี้จะได้
เสียเงินกันใหม่ จะได้ชื่อเอาใหม่ ถ้าได้ชื่อกันเหมือนเดิมก็อย่าทำเลยครับ หยุคเสีย
เพราะอย่างไรระบบราชการก็ให้เขาโตเอง อย่าให้โตเพราะคนนั้นคนนี่

คำถามข้อที่ ๒ ระบบคอมมิชชัน (Commission) นี้ครับ คอมมิชชันแปลว่า
เรียกเปอร์เซ็นต์จะมีไหมครับ ถ้ามีอยู่ที่เหมือนไม่ได้ปฏิรูปครับ คอร์รัปชันจะเกิดไหมครับ
ถ้าเกิดแล้วระบบราชการก็แปลว่ายังไม่ได้ปฏิรูป ก็ยังเหมือนเดิมครับ

คำถามข้อที่ ๓ ถามท่านรองนายกฯ ผ่านท่านประธานฯ ไป สอดคล้องกับ
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไหมครับ เพราะว่าเป็นกฎหมายหลัก

คำถามข้อที่ ๔ นี้ใครได้ประโยชน์ครับ ประชาชนได้ประโยชน์หรือ
พรรคการเมือง หรือนักการเมืองได้ประโยชน์ครับ

ถาม ๔ ข้อครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คือไปเป็นท่านจิโรจน์นะครับ ถัดจากท่านจิโรจน์เป็น
ดอกเตอร์วิชา เชิญท่านจิโรจน์ครับ

นายจิโรจน์ โชติพันธุ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม จิโรจน์ โชติพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดศรีสะเกษ ท่านประธานฯ ครับ
กระผมขอใช้เวลาสั้น ๆ ครับ ขอกราบเรียนว่ากระผมเห็นเห็นด้วยกับการปฏิรูประชการ
เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ามีเมืองไทยเรานั้นถึงเวลาแล้วครับที่จะต้องมีการปฏิรูปเพื่อความเจริญ
ของชาติบ้านเมือง แต่อย่างไรก็ตามครับ การที่ทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมายมานั้น
เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลายก็ได้แสดงความคิดเห็นในหลายสิ่งหลายอย่าง ซึ่งกระผมคิดว่า
เป็นประโยชน์ที่ทางรัฐบาลควรจะไปแก้ไข ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมจะขอ
พูดในเรื่องที่สำคัญซึ่งจะแยกออกเป็นประเด็น ๒ ประการ และประการแรกนั้นกระผมจะ
ขอชี้แจงถึงความเป็นข้าราชการ และในประการที่ ๒ นั้นกระผมจะได้พูดถึงเรื่อง

การพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจที่จะช่วยเหลือพี่น้องประชาชน กระผมเน้นเคยดำรงตำแหน่ง
ข้าราชการฝ่ายปกครองมา เป็นนายอำเภอ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด ได้เข้าไปคลุกคลี
กับพี่น้องประชาชนมาโดยตลอด ช่วงระยะเวลา ๓๐ กว่าปี ท่านประธานฯ ครับ ข้าราชการ
นั้นกระผมขอกราบเรียนว่า ไม่ว่าจะเป็ข้าราชการทหาร ตำรวจ พลเรือน เป็นคนของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง ระบบราชการนั้นมีความผูกพัน
มีความเป็นมา ผูกพันกับระเบียบกฎหมาย มีการเปิดสอบแข่งขันทั่วไป คัดเลือกเอาคนดี
มีฝีมือ ข้าราชการนั้นต้องมีความมั่นคง ลองไลว์ (Long live) ข้าราชการนั้นจริงอยู่
ท่านที่เคารพครับ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อก่อนนั้นเป็นระบบเจ้าขุนมูลนาย แต่ว่าข้าราชการ
นั้นได้มีการพัฒนามาทุกระยะที่จะให้เป็นผู้รับใช้ประชาชน ต้องขอเรียนอย่างนี้ครับ
ท่านครับ และที่สำคัญนั้นขอเรียนว่า ทาง ก.พ. ก็ตาม ได้พยายามพัฒนาข้าราชการนั้น
จากระบบพรรคพวก ที่เรียกว่า สปอยล์ซิสเต็ม (Spoil system) มาเป็นระบบคุณธรรม
ที่เรียกว่า ระบบเมริตซิสเต็ม (Merit system) ขอภัยที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้น
ความเป็นข้าราชการนั้นไม่เหมือนบริษัทนะครับ ท่านครับ ทุกอย่างการทำอะไรต่าง ๆ นั้น
จะต้องเป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย กฎข้อบังคับที่วางไว้ -----

ข้าราชการนั้นท่านครับ ไม่ใช่ว่าเกิดขึ้นง่าย ๆ ระบบราชการนั้นก็ไม่ใช่ของง่าย ๆ ครับ
 ท่านครับ เพราะฉะนั้นเราดูที่ทางรัฐบาลนั้นได้ส่ง พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 หรือระเบียบบริหารราชการแผ่นดินมานั้น การตั้งกรม กองนั้นมันไม่ใช่ว่าจะไปตั้ง
 พระราชกฤษฎีกานะครับท่านครับ การตั้งกรม กองนั้นต้องใช้เงินภาษีของราษฎร
 เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งได้ต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ ให้ราษฎรได้รับรู้ว่าอันนี้ทางรัฐบาล
 มีความจำเป็นที่จะต้องตั้งกรม ตั้งกอง ท่านครับ ผมขอย้อนวกกลับมายังข้าราชการ
 ข้าราชการนั้นท่านครับ เข้ามาเพื่อรับใช้ประชาชนครับ รับใช้แม้กระทั่งนักการเมือง
 ท่านครับ เราเข้ามาอย่างนั้น สนองนโยบายของรัฐบาล ของนักการเมือง เจ้าขุนมูลนายมัน
 หมดแล้วครับ ท่านครับ ผมขอกราบเรียนท่านว่าอย่างนั้นครับ ผมเคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
 ท่านครับ ต้องเอาใจประชาชนนะครับ อันนี้เรื่องจริงครับ ยิงมีอบ (Mob) ยิงต้องเอาใจครับ
 เอาใจที่สุดเลยครับ เราไม่มีครับที่จะไปทำเจ้าขุนมูลนาย และข้าราชการส่วนใหญ่ผมว่าต้อง
 เป็นอย่างนี้ครับ ที่ว่าเจ้าขุนมูลนายคงน้อยมาก อันนี้ขอเรียนท่านอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 รัฐบาลปฏิรูปก็ปฏิรูปครับ ผมสนับสนุน แต่ขอให้ท่านได้คำนึงถึงความมั่นคงของข้าราชการ
 เขาเข้ามาเงินเดือนค่าะครับ ไม่เหมือนบริษัทห้างร้าน เงินเดือนสูง เขาเข้ามาเพื่อรับใช้
 บ้านเมือง รับใช้ประชาชน ต้องได้ค่าขึ้นไปแต่ละขั้นแต่ละคอนล้ามากมาครับ ขอให้ท่าน
 ได้คำนึงถึง^{ไว้}นี้ ความมั่นคงของข้าราชการ เพราะฉะนั้นว่าเขาจะย้ายไปอยู่/กรม กองไหน
 ท่านปฏิรูปไปท่านต้องดูครับว่า เขามีความมั่นคง มีขวัญ มีกำลังใจไหม ^{อันนี้}ผมขอฝาก
 ท่านรองนายกฯ ด้วยครับ ซึ่งท่านก็เสียสละ ผมต้องขอชื่นชมท่านครับ ที่ท่านมาทำงานนี้
 เพื่อแผ่นดิน แต่ตัวขอให้คำนึงถึงความเป็นข้าราชการ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ไปยัง
 4 พลฯ รองนายกฯ ครับ เดียวนี้ที่เราห่วงมากครับ ข้าราชการนะครับ ท่านครับ เงินเดือน
 น้อยครับ โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย ซึ่งก็มีหลายท่านที่ได้พูดถึง เงินเดือนผู้น้อยนี้
 น้อยเหลือเกิน ท่านครับ ต่างกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ทำอย่างไรครับ ที่จะให้เงินเดือน
 เข้ามาใกล้เคียงกันหน่อย ^{อยู่}ฝากด้วยครับ เงินเดือนของข้าราชการผู้น้อยบางที
 ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ไม่ไหวครับ ขึ้นมาสักหมื่น ได้ยังดีครับ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่แล้วก็ขึ้น
 บ้างก็ควรจะได้เล็กน้อย ให้ช่องว่างอย่าห่างกันมากนักครับ เดียวนี้ห่างกันมากเหลือเกินนะครับ
 ขอฝาก และที่สำคัญท่านครับ สถาบันทางปกครองขอกราบเรียนว่ามีมาแต่โบราณครับ

๘๒

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

ละใบ ๔๐/๒

โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ตำแหน่งนายอำเภอ นักปกครองนั้น
ขอทราบเรียนว่าชาวบ้านเขายกย่อง เขานับถือศรัทธา ใครเคียดเคืองก็ไปหากริบ ไม่ว่ามีปัญหา
เคียดเคืองครอบครัว ไม่ว่ามีปัญหาโจรผู้ร้าย ศูนย์รวมอยู่ที่นั่นครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน
คำนึงถึงว่าข้าราชการฝ่ายปกครองนั้นก็ขอให้มีส่วน ไม่ใช่บังคับทุกข้งบ่าสูงสุด แต่ว่าให้มี
ส่วนได้รักษาความสงบเรียบร้อยด้วย ~~ตัวนี้~~ เป็นเรื่องสำคัญมากครับ และที่สำคัญท่านครับ
ต้องขอพูดตรงนี้แหละครับ ท่านผู้ใหญ่บ้าน คำตอบแทนขึ้นเงินเดือนให้หน่อยครับ
เพราะว่าเดี๋ยวนี้ผู้หลักผู้ใหญ่ก็ชอบอ้างว่ามติ ครม. ได้สั่งห้าม ~~ตัวนี้~~ ถ้าเป็นมติ ครม. จริง
ก็ควรจะได้มีการแก้ไข ซึ่งผมคิดว่าน่าจะแก้ไขได้ ต้องเพิ่มอันนี้ เพื่อช่วยผู้กำลังใจท่านครับ
เพื่อรับใช้บ้านเมือง เวลาที่ใกล้ชีวิตมาแล้วครับ ขอเลขไปถึงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ
ท่านครับ -----

- ๔๑/๑

การปฏิรูปที่ผมชอบใจรัฐบาลครับ ผมสนับสนุน ผมเข้าใจในเจตนาอันดีงามของ
 ๗พลฯ นายกรัฐมนตรีที่อยากให้บ้านเมืองเจริญ แต่ท่านครับ หลายคนเป็นห่วงว่าทำอะไร
 ถึงจะให้ประชาชนได้ประโยชน์ ประโยชน์ตรงนี้ท่านครับ ปฏิรูปการเมืองแล้วต้องปฏิรูป
 งบประมาณด้วย ผมชอบใจครับ มีหลายกระทรวงที่ทางรัฐบาลได้ตั้งขึ้นซึ่งเป็นกระทรวงที่
 เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน อันนี้ท่านต้องตั้งงบประมาณเพิ่ม
 เป็นพิเศษนะครับ ท่านครับ การกีฬาที่ท่านตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ ๕๐๐ ล้านบาทครับ
 ๒,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาท ตั้งไปเลยครับ เจ้าหน้าที่ที่ตั้งเพิ่มเข้าไปเลยครับ เจ้าหน้าที่
 ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ท่านครับ ให้มีไปถึงระดับอำเภอ อุตสาหกรรมอำเภอ อุตสาหกรรม
 ตำบลที่ดูแลอุตสาหกรรมครอบครัว ตั้งไปเลยครับ ผมว่า กุญ. ต้องลงไปแล้วครับ
 ในพื้นที่ไปดูซิว่าเจ้าหน้าที่เศรษฐกิจนั้นขาดอะไรบ้างครับ อันนี้กราบเรียนท่านประธานฯ
 นิด เวลาผมเหนื่อยเหลือเกิน ความจริงผมตั้งใจว่าจะพูดสักครึ่งชั่วโมงแต่ว่ามี ๑๐ นาที
 กรมที่ดินนะครับท่านครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ๗พลฯ รองนายกฯ
 กรมที่ดินเป็นกรมที่ต้องรับใช้ประชาชน ออกโฉนดให้เขาให้เขาได้มีสิทธิ์ ได้ยิ้มแย้มแจ่มใส
 ปรากฏว่าเป็นอย่างไรท่านครับ กรมที่ดินนี้ของงบประมาณ ๑๕๐ ล้านบาท ต้องการ
 ออกโฉนด ๓๕๐,๐๐๐ แปลง แต่ให้งบประมาณเขา ๒๐๐ ล้านบาท ออกโฉนด
 ๒๐๐,๐๐๐ แปลง อันนี้สำคัญนะครับ งบประมาณของท่านที่ตั้งไว้งบพิเศษต้องให้ทางนี้ครับ
 ท่านครับ นี่คือรับใช้ประชาชน ท่านดูซิครับว่า อะไรที่เกี่ยวกับประชาชนทำครับ โครงการที่
 ใหญ่ ๆ ไต่ ๆ ท่านครับ อย่าไปทำเลยครับ ถ้าไม่จำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกู้เงินอย่าเพิ่งทำ
 ครับ เามาช่วยโครงการเหล่านี้ครับ ขยะ น้ำเสีย สิ่งแวดล้อมทำละครับ สร้างโรงงาน
 กำจัดขยะ เตาเผาขยะ บำบัดน้ำเสียท่านทำละครับ เสียเวลาผมหมด ความจริงผมมี
 เรื่องที่จะพูดมากเหลือเกิน แต่อย่างไรก็ตามละครับ ก็ขอกราบเรียนสรุปอย่างนี้ก็แล้วกัน
 ท่านครับ เนื่องจากเวลาหมด การปฏิรูปราชาการนั้น ท่านครับ ขอให้ปฏิรูปทางการเมืองด้วย
 การเมืองสำคัญครับ หลายท่านพูดมาแล้วครับ ถ้าการเมืองไม่ดี ข้าราชการก็ดีครับ ท่านคิด
 ทำละครับ ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน หลายรัฐบาลมาแล้วทำดี ถ้าท่านทำดีจะดียิ่งขึ้น
 ผมก็ขอกราบเรียนว่าขอฝากความหวังไว้แก่คณะกรรมการปฏิรูปและผมคิดว่าท่าน ส.ว.

ทั้งหลายก็คงจะได้ช่วยกันในการที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น ผมเวลาหมดพอดี ผมขอกราบ
ขอบพระคุณเรียนแก่นี้ละครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถัดไปท่านดอกเตอร์วิทยา และที่ท่านประเกียรตินะครับ
หลังท่านประเกียรติเสร็จแล้วจะเป็นท่านประทิน เป็นผู้พูดสุดท้ายครับ เพราะว่าชื่อที่มี
ได้ตกลงกันไว้ละครับ เชิญท่านดอกเตอร์ครับ

นายวิทยา มะเสนา (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม กระผมขอแสดงความเห็น
เล็กน้อยครับ ไม่เกิน ๑๐ นาที ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.
กระผมอ่านหลายรอบแล้วตามที่คณะกรรมการ ได้ตั้งข้อสังเกตมาก็เห็นว่าในบรรดา
๒๐ กระทรวงที่ตั้งขึ้นมานั้นะครับ บางกระทรวงก็มีหน่วยงานระดับกรมตั้ง ๑๔ หน่วยงาน
เช่น กระทรวงการต่างประเทศ บางกระทรวงก็มี ๑๓ หน่วยงาน เช่น กระทรวงยุติธรรม
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บางกระทรวงก็มี ๑๐ บางกระทรวงก็มี ๔ บางกระทรวง
ก็มี ๓ ผมมีความรู้สึกว่าไม่ค่อยสมดุลกัน สะท้อนให้เห็นว่าการทุ่มเทในการบริหาร
จัดการนี้ไปอยู่บางกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดูจะสมบูรณ์แบบ กระทรวง
การต่างประเทศก็ดูจะสมบูรณ์แบบ เป็นเพราะว่าท่านฯ ผนวกรวมนายรัฐมนตรีซึ่งเคย
บริหารกระทรวงทั้งสอง ดูแลทั้ง ๒ กระทรวงเป็นพิเศษหรือไม่ ในขณะที่กระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศมี ๔ กรม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีมี ๔ กรม กระทรวง
กีฬาและกิจการเยาวชน ๓ กรม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เวลาเขาประชุมกระทรวง
นะครับ ก็มีรัฐมนตรีใช้ใหม่ครับ มีระดับอธิบดี ที่นั่งกัน ๓ คน โตะกลม แปลกดี
เป็นปฏิรูปใหม่มีแค่ ๓ กรม-----

การที่จะจะตั้งแบ่งแยกหมู่บ้านเขาก็มีประชากรเท่าไร มีก็หลังคาเรือนก็ยังมีอยู่ ต้องมีกฎ มีเกณฑ์ แต่อันนี้ผมก็ไม่ทราบว่าเขากฎเกณฑ์อะไรเข้ามาทำให้เกิดความแตกต่างมากมาย อย่างนี้ ในมาตรา ๒๑๑ กระทรวงเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร นอกจากสำนักงานรัฐมนตรีและสำนักงานปลัดกระทรวงแล้วก็มีกรมอุตุนิยมวิทยาและสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระผมในฐานะที่เป็นประธานกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ยังคิดว่าองค์ประกอบของกระทรวงนี้ยังน้อยเกินไปที่จะเป็นกระทรวงด้วยซ้ำ สถาบันเทคโนโลยีอวกาศและการสื่อสารนี้จะไปที่ไหน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร สารสนเทศไปอยู่ที่ไหน ถ้ามีแคกรมอุตุนิยมวิทยาหรือสำนักงานสถิติแห่งชาติก็เหมือน ดอกเตอร์สมเกียรติพิศุคเมื่อเช้านี้ ผมชักจะคล้อยตามในส่วนนั้นนะครับ มาตรา ๔๑ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมี ๔ หน่วยงาน คือสำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง กรมวิทยาศาสตร์บริการ สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ เกิดขึ้นมาก็มี บริการเลย และหน่วยงานที่จะศึกษาวิจัยพัฒนาองค์ความรู้หรือประยุกต์ใช้ความรู้ทาง วิทยาศาสตร์หายไปไหนครับ ไม่มีเลย ขึ้นมากรมวิทยาศาสตร์บริการ บริการอย่างเดียว ไม่ทราบจะบริการอะไร ตามที่มีตามเกิด การพัฒนาองค์ความรู้ขาดหายไป ผู้หนึ่งเป็นข้อสังเกต ที่กระผมอยากจะฝาก ๗๗๗ รองนายกรัฐมนตรีได้โปรดไปพิจารณาเรื่องอย่างนี้ ผมจะรับ หลักการเพราะผมไม่มีทางเลือก รับเพื่อไปแก้ไขนะครับ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีไม่มี ไม่เห็นมี สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยหรือ แม้กระทั่งปัจจุบันที่ในหลาย ๆ ประเทศก็มีการพัฒนาเทคโนโลยีชนบท เทคโนโลยีพื้นบ้าน ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นก็หายไปนะครับ ไม่มีหน่วยงานใดที่จะปรากฏมารับผิดชอบตามนี้ ผมพิจารณาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๔๑ อันนี้ค่อนข้างจะไม่สมบูรณ์ในส่วนที่ เกี่ยวกับกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาพรวมของประเทศ มาตรา ๒๘ กระทรวงพลังงาน กระทรวงพลังงานก็พอกล่อมกลับไปในันะครับ กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กรมธุรกิจพลังงาน กรมพัฒนาส่งเสริมพลังงาน สำนักนโยบายและแผนพลังงาน พลังงานทดแทนหายไปไหนครับ พลังงานแสงอาทิตย์นี่ซึ่งจะเป็นที่พึ่งสุดท้ายของมนุษยน์อยู่ที่ไหน เป็นเชื้อเพลิงหรือเปล่าหรืออะไรนั่นะครับ เราจะต้องวางแผนล่วงหน้า อีกไม่กี่สิบปีน้ำมันก็ จะหมดจากโลก แก๊สธรรมชาติก็จะหมดไปแล้ว จะต้องหาหน่วยงานที่จะมาดูแลในส่วนนี้

สำนักประสานงานเยาวชนของชาติไปอยู่ที่ไหน น่าจะแยกออกมาจุดนี้แยกออกมาจากการกีฬาและนันทนาการ เหล่านี้คือสิ่งที่ไม่สมบูรณ์ ในขั้นแปรรูปคดีถ้าผ่านระดับ ผมก็จะขออนุญาตขอแปรญัตติอยู่ในหลายมาตรา โดยสรุปเป็นการดองหิดลองถูก เป็นการกล้าที่รัฐบาลที่ได้ตัดสินใจปฏิรูประบบราชการครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ผมไม่ว่าหรือครับ ไม่ลองไม่รู้ก็ลองหิดลองถูก แต่คิดว่าก็ถึงเวลาที่จะได้มีการสังคายนาระบบราชการ หน่วยงานราชการต่าง ๆ หลังจากที่ไม่ได้มีการปฏิรูปมายาวนาน แต่ที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าผ่านบุคลากรได้เตรียมพร้อมหรือไม่ ได้เตรียมความพร้อมสมรรถนะหรือประสิทธิภาพ หรือความเชี่ยวชาญของบุคลากรที่จะมาลง หรือจะเป็นเพียงสลับเก้าอี้กันเท่านั้น เคยอยู่กรมไหนกระทรวงนั้น มาอยู่ที่แห่งใหม่เท่านั้นเอง ถ้าอย่างนั้นก็ไปไม่ถึงไหน เพราะฉะนั้นนอกจากเป้าหมายจะต้องชัดเจน หน่วยงานของภาครัฐมีประสิทธิภาพแล้ว ประสิทธิภาพของข้าราชการ การฝึกอบรมต่าง ๆ ให้ข้าราชการได้มีโอกาสทำงานเหมาะสมกับหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรืออุดมการณ์ที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญนะครับ กระผมขอเรียนฯ รอนายกรัฐมนตรี ตัวแทนรัฐบาลว่าผมจะยกมือให้พระราชบัญญัตินี้ แต่เพื่อไปแก้ไขนะครับ ผมไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่นครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโชน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติและที่ท่านสุนทรตอนนะครับ ท่านประเกียรติเชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ขณะนี้เรากำลังพิจารณาจะรับหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมหรือไม่ ส่วนตัวกระผมเองเห็นว่าเป็นสิ่งที่ค่อนข้างที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้เข้ามาในเวลานี้ เหตุผลที่รัฐบาลได้เขียนเอาไว้ในหลักการและเหตุผลนั้นก็คือ เห็นว่าระบบราชการที่ผ่านมานั้นที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ไม่มีสมรรถภาพ ไร้ความสามารถในสิ่งที่จะทำงานในลักษณะที่เป็นอยู่ จึงจัดระบบหมวดหมู่ภารกิจของงานเสียใหม่ เพื่อความคล่องตัวสอดคล้องกับงบประมาณของชาติ

วิธีการจัดตั้งงบประมาณของแผ่นดินที่รัฐบาลชุดนี้ได้กำหนดขึ้น โดยที่ให้ฝ่ายการเมือง เป็นฝ่ายที่ควบคุมและประเมินระบบงบประมาณ โดยมุ่งเน้นผลงานก็จะสอดคล้องกันครับ อันนี้ก็เป็นที่ดี อย่างไรก็ตามในส่วนที่ถูกผลักดันให้ต้องการแก้ไขระเบียบการบริหาร ราชการแผ่นดินก็ดี หรือปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมก็ดี สาเหตุเกิดจากผลที่ปรากฏ อยู่ในปัจจุบันนี้ งบประมาณที่ใช้ในการบริหารประเทศ ๑๔ เปอร์เซ็นต์ต้องคอกอยู่ใน งบประมาณ ส่วนหนึ่งเอามาใช้ในเรื่องเงินเดือนข้าราชการ ตรงนี้เป็นปัญหาหนักที่ ประเทศไทยแม้จะมีระบบการบริหารที่ดี แต่การพัฒนาประเทศนั้นต้องจำเป็นมากทีเดียว ที่จะต้องใช้เงินนอกงบประมาณ โดยการกู้ยืม มองย้อนหลังไป ๓๐ - ๔๐ ปี ประเทศไทย ยังเป็นหนี้น้อยอยู่ และปัจจุบันนี้เป็นหนี้ถึงเป็นล้านล้านบาท -----

- ๔๔/๑

หนึ่สาธาณะเหล่านึ่เกิดจากการบริหารราชการแผ่นดิน เกิดจากความไม่คล่องตัว ไร้ประสิทธิภาพของการบริหารแผ่นดิน จึงชอบด้วยเหตุผลที่รัฐบาลจะเสนอร่าง พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจัดการกันเสียใหม่ แต่โดยเหตุผลที่รัฐบาลได้เขียน เอาไว้ในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นคือ ต้องการความกะทัดรัด ความคล่องตัว ประหยัดงบประมาณ หลายท่านที่อภิปรายไปว่าเมื่อดั่งกระทรวงขึ้นใหม่เพิ่มขึ้นเป็นถึง ๒๐ กระทรวงจาก ๑๔ กระทรวง ๑ ทบวง จาก ๑๓๐ กรมเป็น ๑๖๑ กรม เชื้อเนาว่า งบประมาณคงจะต้องเพิ่มขึ้น จาก ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ที่ผมทราบบเรียนในเบื้องต้นนั้นคงไม่ น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ต้องแน่นอน ในการบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าหากเกิดความ ไร้สมดุลระหว่างการเมือง ข้าราชการและประชาชน ถ้าไร้ความสมดุลตรงนี้ประเทศไทย ไม่เจริญครับ คงจะต้องมีปัญหาอย่างนี้ตลอดไป ปัญหาเหล่านี้เงินงบประมาณส่วนใหญ่ เป็นอินพุต (Input) ของการบริหารราชการแผ่นดิน แต่เอาต์กั้ม (Outcome) ที่ประ โยชน์ ของประชาชนที่ได้รับมีอะไรครับ เท่าที่ผมพอจะเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบผ่าน ท่านประธานฯ ไปก็คือว่า เกษตรกรในประเทศยากจนก็ตั้งยากจนอยู่ ชาวชนดิดยาเสพติด ก็ยังคิดยาเสพติดอยู่ ชาวชนสตรี ขอโทษนะครับ ไม่ใช่ทุกคนถูกจัดเป็นสินค้าก็ยังคงเป็นอยู่ การฉ้อราษฎร์บังหลวงที่มีอยู่ก็ยังมีอยู่ ผมถามว่าการจัดระบบต่าง ๆ ที่ทำมารัฐบาลไม่ได้ มองถึงการคุ้มครองสิทธิของภาคเอกชน ไม่ได้มองการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคจะเป็น หลักในเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการที่จะพัฒนาบริหารประเทศนี้ให้มีความเจริญอยู่ ๓ ประเด็น คือ ๑. สังคมเข้มแข็ง ๒. เศรษฐกิจต้องเข้มแข็ง ๓. คุณภาพชีวิตของคนในประเทศต้องดี ตรงนี้แหละคือเป็นคำถามที่ทุกท่านขึ้นมาอภิปรายก็ถามว่า การเสนอพระราชบัญญัติ ทั้งสองฉบับนี้ประชาชนได้อะไร คนส่วนใหญ่ในประเทศได้อะไรใน ๓ ส่วน แน่แน่นอน มองเห็นชัดเจนที่สุดก็คือข้าราชการได้มากขึ้น เข้าใจว่าจาก ๑๔ เปอร์เซ็นต์ที่มีอยู่ อาจจะถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างน้อยเพิ่มขึ้นอีก ๖ เปอร์เซ็นต์ในงบประมาณของประเทศ ส่วนที่เหลือ ๒๖ เปอร์เซ็นต์ หรือต่อไปในอนาคตจะเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์นี้เป็นเงินพัฒนา ประเทศ นั่นคือส่วนที่ประชาชนจะได้รับเพื่อไปสนองตอบคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน แต่แล้วอะไรจะเกิดขึ้น ผมคิดว่าเกษตรกรที่มีความยากจนในประเทศจากผลลัทธิของ พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่มีความยากจนจะกระจายความยากจนกว้างขวางมากขึ้น

ผลลัพธ์ที่เยาวชน ประชาชนในสังคมคิดหาเสพติด โดยไม่มีทางแก้ไขคงจะขยายตัวใหญ่มากขึ้น เยาวชนสตรีที่ตกเป็นข่าวดูอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ตลอดเวลานี้ก็คงจะขยายปริมาณมากขึ้นเหมือนกัน การถือราษฎรบังหลวงในระบบงบประมาณใหม่ ผมเชื่ออย่างสุจริตใจเลยว่าจะต้องขยายตัวมากขึ้น ถ้าการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอย่างที่มีปรากฏในรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั่นอนสมก็จะต้องขอแปรญัตติ แต่นั่นคือรายละเอียดที่ผมจะพูดไปในอนาคต -----

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่บัญญัติไว้ชัดเจนให้คุ้มครองสิทธิของประชาชน ของแผ่นดินแน่นอน
 หมวกที่ท่านสวมในฐานะเป็นผู้บริหารประเทศส่วนหนึ่งท่านคือประชาชน แต่ประโยชน์
 เฉพาะหน้ามือหนึ่งกว่าได้ก่อน ผมขอสนับสนุนในเรื่องของตัวเองมากกว่านั่นคือทัศนคติ
 ของผู้ที่อยู่ในตำแหน่ง อยากรู้ก็ตามครับ ในการคุ้มครองผู้บริโภค สิ่งที่ผมพูดไปนั้นครับ
 รัฐบาลควรจะมองเห็นความสำคัญ โปรคไปคูในมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย บอกว่าองค์กรนี้ควรจะเป็นองค์กรอิสระนะครับ นี่แหละคือเครื่องมือ
 ที่จะเป็เครื่องมือของประชาชน แต่ท่านไม่ได้สนใจ ^{ผู้}ไปอยู่ในกระทรวงพาณิชย์
 เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งปัจจุบันนี้อยู่สำนักนายกฯ ก็ไม่พิชิตอะไร ประชาชนบ้านผม
 กินปลาทุแซ่ฟอร์มาลิน กินอาหารแซ่ฟอร์มาลิน คุณภาพชีวิตอยู่ตรงไหนครับ ประสิทธิภาพ
 ในการสืบพันธุ์ดำรงเผ่าพันธุ์ของคนไทยในภาคอีสานนะครับ เมื่ออายุผ่านไป ๔๐ ปี
 หมดสมรรถภาพแล้วครับ เพราะการคุ้มครองผู้บริโภคที่รัฐบาลไม่ได้อะไรเห็นความสำคัญ
 ผมขอเสนอให้ยุบเดอะครับ ยุบกระทรวงใน (๕) กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคง
 ของมนุษย์นี้ เอาไปเป็นกระทรวงคุ้มครองผู้บริโภคดีกว่า เพราะกรมต่าง ๆ อยู่ในนี้
 ก็เพียงพอ และผมขอเอากรมอื่น ๆ ที่ควรจะไปใส่เข้าไปในนี้ด้วยจากกระทรวงสาธารณสุข
 เช่น อาหารและยาก็เอาไปใส่ด้วย และปราบปรามยาเสพติดที่อยู่กระทรวงยุติธรรม
 ก็เอาไปด้วย เพราะจะทำให้คุณภาพชีวิตมันคงดีขึ้น นิดเวช นิดวิทยาพวกนี้เอาไปด้วย
 ประกันสังคมประกันภัยเอาไปด้วยจะเป็นกระทรวงใหญ่เลย ตรงนี้คือคาบ คืออาวุธของ
 ประชาชนที่จะได้รับเพื่อเป็นอำนาจต่อรองกับ ๓ ภาค กับอีก ๒ ภาค คือภาคการเมือง
 กับภาคข้าราชการประจำ หาไม่แล้วประชาชนก็จะค้อย โอกาสอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น
 ตรงนี้ผมขอเสนอเป็นความคิดเห็นคร่าว ๆ ไว้เพื่อที่จะได้ยอมรับกันในเมื่อมีการแปรฯ
 และก็แก้ไขในรายละเอียดของพระราชบัญญัติ กระผมไม่อยากจะตั้งคำถามและก็ไม่อยากจะ
 ขอตังข้อสังเกตอะไร เพียงแต่ว่าสิ่งที่กระผมได้อภิปรายไปนั้นเป้าหมายก็คือว่า การแก้ไข
 พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ผมมุ่งที่จะทำคุณภาพชีวิตของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้น
 ผมมุ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น มุ่งจะทำให้สังคมของเราเข้มแข็งขึ้น เพราะฉะนั้น
 ผมไม่อยากจะเห็นรัฐบาล ได้ชื่อว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้เป็นเพียงการแก้ไข

๕๒

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

สรุญญา ๔๕/๒

ปัญหาเฉพาะหน้าไปพลาง ๆ นะครับ เพราะว่า คปร. กิติ หรือสังคมกิติกำลังจับตายผู้ว่า
สิ่งเหล่านี้เขาถือว่าเป็นการปฏิรูปการปกครอง เขาถือว่าเป็นการปฏิรูปการเมือง เขาถือว่าเป็น
เป็นการปฏิรูประบบราชการส่วนหนึ่งเหมือนกันครับ ผมขอกราบเรียนฝากไว้แต่เพียงเท่านี้
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุนทร เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมคงขอเวลา
ท่านประธานฯ ประมาณสัก ๕ นาทีนะครับ เพราะว่าเพื่อประโยชน์ในการที่จะแปรญัตติ
ในโอกาสต่อไปนะครับ กระผมมีความสงสัยมาตรา ๑๑ นะครับ ขอความกรุณา
ท่านรองนายกฯ ท่านกรรมาชคเพราะว่าผมจะถามเพื่อประโยชน์ในการที่จะใช้ในการ
แปรญัตติในโอกาสต่อไปครับ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๑๑ บอกว่า
ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มีมาตรา ๒๑ วรรคสามบอกว่า “ภายใน
กระทรวงจะออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมตั้งแต่สองส่วนราชการ
ขึ้นไปอยู่ภายใต้กลุ่มภารกิจเดียวกันก็ได้ โดยให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีผู้ดำรงตำแหน่ง
ไม่ต่ำกว่าอธิบดีคนหนึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจรับผิดชอบราชการ” -----

- ๔๖/๑

๕๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สิริวรรณ ๔๖/๑

ตรงนี้ครับผมสงสัยว่า สมมุติว่า กรม ก มือธิดีชื่อ ก กรม ข มือธิดีชื่อ ข เมื่อกรม ก กับกรม ข รวมกันเป็นกลุ่มภารกิจแล้ว จะต้องมือธิดีชื่อ ค อีกคนหนึ่งขึ้นมาเป็นหัวหน้ากลุ่มตรงนี้ถูกต้องหรือไม่ ตรงนี้ถ้าถูกต้อง ผมคิดว่าอธิบดีคงเดินกันเกลื่อนกระทรวงหมด อันนี้ก็ปัญหา ต่อไปในมาตราเดียวกันนี้วรรคหก นอกจากกำหนดให้มือธิดีขึ้นตามความเข้าใจของผมแล้ว ยังบอกว่า ให้มีรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้น เป็นหัวหน้ากลุ่มอีกต่อหนึ่งครับ อย่างกรม ก กับกรม ข เมื่อสักครู่นี้รวมกัน ยังมีอธิบดี ค ขึ้นมา นอกจากนั้นยังมีรองปลัดกระทรวง ง ขึ้นมาอีกคนหนึ่ง อย่างนี้ถูกต้องหรือไม่ ถ้าความเข้าใจของผมเช่นนี้ไม่ถูกต้องได้ไม่ต้องไปแปรญัติ ก็ขอเวลาอีกนิดหนึ่งว่า สำหรับหมวด ๒๑ มาตรา ๔๖ ตรงนี้คงจะเป็นกรณีที่ว่า ส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่สังกัดกระทรวงหรือไม่สังกัดทบวง มีอยู่ ๘ หน่วยงาน แต่ที่ผมดูเป็นพิเศษก็คือสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ดี สำนักงานอัยการสูงสุดก็ดี ทั้ง ๒ สำนักงานนี้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณบดีคนกัน สำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี ส่วนสำนักงานอัยการสูงสุดอยู่ภายใต้บังคับของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผมสงสัยว่าตรงนี้ทำไมท่านไม่จับเอา ๒ หน่วยงานนี้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของบุคคลคนเดียวกัน จะเป็นนายกรัฐมนตรีก็ดี หรือว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ดี ทำไมถึงว่าจะต้องไปอยู่ในบังคับบัญชาของคนคนเดียวกันเพราะว่า ทั้ง ๒ หน่วยงานนั้นอยู่ในกระบวนการยุติธรรมด้วยกัน ผมก็มีความเห็นตรงนี้ว่า คือไม่สังกัดอะไรละครับ แต่ว่าอยู่ในใต้บังคับบัญชาของใคร มีฐานะเป็นกรมทั้ง ๒ หน่วยงาน น่าจะไปอยู่ในใต้บังคับบัญชาของคนคนเดียวกัน จะเป็นนายกรัฐมนตรีหรือว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

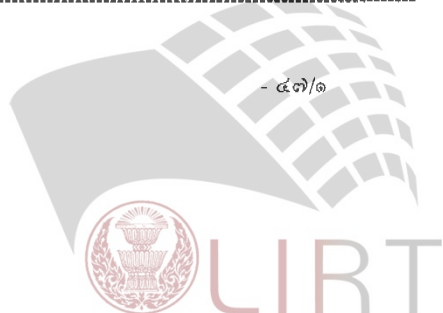
อีกประเด็นหนึ่งผมขอฝากไว้ว่า กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนี้ เมื่อสักครู่ที่ท่านวิชายาอนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านบอกว่า ควรจะเพิ่มหลาย ๆ กรมเข้าไป ผมกลับเห็นตรงกันข้ามกับท่านครับ ผมว่ากระทรวงนี้ตัดออกไปเถอะครับ เพราะว่ามีส่วนงานสถิติแห่งชาติแล้วก็กรมอุดมศึกษาเท่านั้นแต่เดิมครับ ทั้ง ๒ หน่วยงานขึ้นกับสำนักนายกฯ ตอนนี้น่าตั้งขึ้นมา

ท่านต้องเปิดองปัดกระดาษวงเข้าไปอีก ท่านต้องเปลืองอะไรต่ออะไรอีกหลายอย่าง
ผมคิดว่า ๑ ประเด็นที่ผมกราบเรียนถามท่านรองนายกรัฐมนตรี คิดว่าท่านคงตอบ
เพื่อว่าจะได้ไม่ต้องไปแปรญัตติกินให้รุ่งรังใน โอกาสต่อไปข้างหน้า ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ รายละเอียด
เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวางนับตั้งแต่เมื่อวานนี้จนถึงขณะนี้
ผมคงไม่บังอาจที่จะลงรายละเอียดแข่งกับท่าน เพราะว่ารายละเอียดทั้งหลายผมว่า
เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าหากว่าจะพิจารณาในรายละเอียดให้ดี ท่านประธานฯ ครับ
ผมจะขออนุญาตวิเคราะห์ภาพโครงสร้างและภาพรวมที่ผมมองเห็น ท่านประธานฯ
ครับ การเมืองไทยนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ อำนาจนั้นได้ถูกกระจายจากสถาบัน
พระมหากษัตริย์ แล้วเราก็มุ่งหวังว่า อำนาจนั้นจะตกแก่ประชาชน แต่ในความเป็นจริง
แล้วอำนาจนั้นยังไม่ได้ตกถึงประชาชนนับตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ เป็นต้นมา อำนาจนั้นอยู่ใน
มือของขุนนางข้าราชการ เพราะฉะนั้นบรรดาขุนนางข้าราชการ จึงเป็นบุคคลสำคัญ
ที่นำพาประเทศชาติไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีก็ตาม อย่างที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้วิเคราะห์และ
วิพากษ์วิจารณ์มาวันเสีย

พ.ศ.

ท่านประธานฯ ครับ การเมืองไทยได้พลิกผันอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๒
อำนาจที่อยู่ในมือขุนนางข้าราชการได้แบ่งมาซึ่งรัฐสภาแห่งนี้ โดยที่พรรคการเมืองทั้งหลาย
รับอำนาจนั้นแบ่งมาส่วนหนึ่ง อำนาจของพรรคการเมืองทั้งหลายก็ถูกแทรกแซงโดยธุรกิจ
ท่านประธานฯ จะเห็นได้ว่าธุรกิจแต่ละแห่งอยู่เบื้องหลังพรรคการเมืองตั้งแต่ในอดีต
เป็นต้นมา พรรคการเมืองทั้งหลาย นักธุรกิจทั้งหลายนั้นจะแทรกก็อยู่หนุนหลังพรรค
การเมืองนี้บ้างพรรคการเมืองโน้นบ้าง ไม่ว่าจะใครขึ้นมามีอำนาจจัดตั้งรัฐบาล ธุรกิจก็แทรก
เข้าไปหาผลประโยชน์อยู่ได้ตลอดเวลาในบ้านนี้เมืองนี้ ท่านประธานฯ ครับ จุดเปลี่ยนคนที่
สำคัญที่สุดก็คือเปลี่ยนคนเมื่อประมาณ ๒ ปีที่แล้ว พรรคการเมืองทั้งหลายนั้นถูกธุรกิจนั้น
เข้ามามากขึ้น และธุรกิจนั้นเกิดความมั่นใจ ธุรกิจใหญ่ ๆ รวมตัวกันแทงเดียวพรรคการเมือง
พรรคเดียวชื่อว่าพรรคไทยรักไทย ธุรกิจทั้งหลายนั้นเข้ามาหนุนพรรค เป็นที่ปรึกษาพรรค
และประกาศตัวชัดเจนว่าเลิกแทงก็อีกต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ถ้ามองภาพรวม
การเมืองไทย นี่คือวิวัฒนาการ ผมไม่ได้บอกว่าคุณดีหรือไม่ดี ถ้าวิเคราะห์ถัดออกไปอีก
ท่านประธานฯ ก็จะเห็นความมั่นใจของธุรกิจที่แบ่งอำนาจมาจากพรรคราชการ ขุนนาง
ราชการ แล้วบรรดาขุนนางราชการก็อ่อนชวยชวยไปหมด ปลัดกระทรวง อธิบดี
รองปลัดกระทรวง ฯลฯ สภาพัฒน์ฯ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ตำแหน่งทั้งหลาย
นั้นจะเห็นได้ว่าถูกโยกย้ายอย่างไม่ต้องเกรงใจเท่าไร ถ้าธุรกิจที่มาทางพรรคการเมือง ไม่
มั่นใจเขาทำไม่ได้ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้สะท้อนถึงความมั่นใจของธุรกิจขนาดใหญ่
ที่มีความมั่นใจเหนือพรรคราชการ

ถัดมาเรื่องของ การออกพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้ จึงอ่านโครงสร้างทาง
การเมืองหนีไปอย่างอื่นไม่ได้ ก็คือเป็นการปรับปรุงพรรคราชการ หรือขุนนางราชการที่มี
อำนาจน้อยลงนั้นให้เข้าที่เข้าทาง คำว่า “เข้าที่เข้าทาง” นั้นอาจจะหมายความว่าหลายอย่าง
อาจจะหมายความว่าต้องอยู่ภายใต้การกำกับของพรรคการเมืองและธุรกิจขนาดใหญ่ก็ได้
ท่านประธานฯ ตามผมมามิคเลยจะเห็นได้ว่า โครงสร้างงานทั้งหมดถ้าอ่านตาม
พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้งานทั้งหมดนั้นยังคงเกือบจะเหมือนเดิม ถ้าเป็นแหล่งสี่เหลี่ยม
ท่านประธานฯ คู่มือผมคิดหนึ่งซึ่ครับ ถ้าเป็นแหล่งสี่เหลี่ยมนี้ะครับ ยังเป็นสี่เหลี่ยมเท่าเดิม

เปลี่ยนแปลงเล็กน้อย นี่คือปริมาณงานทั้งหมด แต่พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้พยายามที่จะ
 ดบตีเหลี่ยมอันนี้ให้มีส่วนเล็กน้อยลงและกว้างมากขึ้น ก็คือแบ่งให้มีกระทรวงมากขึ้น
 กรมมากขึ้น แล้วก็ขอย่อยสี่เหลี่ยมนี้ออกมาเป็น ๒๐ กระทรวง เพราะฉะนั้นความแคบนี้
 น้อยลงใช่ไหมครับ แต่ปริมาณทั้งหมดนั้นยังเหมือนเดิมก็ยังมีสี่เหลี่ยมที่มีเนื้อใกล้เคียงของ
 เดิม แล้วมีอะไรเกิดขึ้นครับ เราก็จะมีนักการเมืองที่ควบคุมโดยธุรกิจขนาดใหญ่เข้าไปอยู่
 ข้างบน แล้วถ้าพรรคราชการกำลังอ่อนแอ ราชการก็ต้องดูแลธุรกิจให้ดีที่ขึ้นมาอยู่ข้างบน
 เราก็พอจะมองเห็น โครงสร้างในอนาคตของประเทศไทยชัดเจนยิ่งขึ้น ถ้ามองภาพ
 โครงสร้างการเมืองไทยในเชิงวิวัฒนาการประวัติศาสตร์ ท่านประธานฯ ครับ ถึงตรงนี้
 นี้นะครับ ตามผมว่า ผมยังไม่ได้ไปพูดเลยว่าผมชอบหรือไม่ชอบ ผมได้แค่บอกว่านี่ผมมอง
 เห็นภาพเป็นอย่างไร แต่ผมกำลังจะเริ่มบอกท่านประธานฯ ครับว่าผมชอบหรือไม่ชอบ
 ผมเองถ้าบอกว่าชื่นชอบกับระบบราชการไทย พรรคราชการ จุนนางข้าราชการหรือไม่
 ผมก็ไม่ชอบ ตามว่าธุรกิจขนาดใหญ่เข้ามาอย่างนี้ผมสบายใจไหม ผมบอกได้ว่าผมวิตก
 เราเหมือนกับประชาชนที่หนีเสือปะจระเข้อยู่ตลอดเวลา ตอนพรรคราชการยึดอำนาจ
 มีพรรคราชการนี้แหละครับ มีหัวเรือใหญ่ยึดอำนาจ เราก็บอกว่าเหลือบ-----

- ๔๘/๑

๕๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

มยุรี ๔๘/๑

ตอนนี้พรรคธุรกิจเข้ามาซื้ออำนาจ ผมก็บอกว่าก็เป็นเหลืออีกฝั่งหนึ่งเหมือนกัน คำถามคือตอนนี้กำลังจะปรับโครงสร้าง ๒ ฝ่ายนี้ ผมวิเคราะห์อย่างนั้น แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากจะเห็นปริมาณงานที่เป็นสี่เหลี่ยมที่ผมเรียนท่านประธานฯ ไปวัน ดัดเสียครึ่งหนึ่งได้ไหม ส่งให้ท้องถิ่น ส่งให้จังหวัดเขาดูแล แล้วที่เหลือท่านจะทำอย่างไร ผมเห็นใจ ท่านจะยึดแล้วท่านจะแบ่งแบบที่ว่าเมื่อสักครู่นี้ผมก็ยังพอรับได้ ยังเป็นการประนีประนอมพอสมควร แต่นี่ท่านไม่ทำเลย ท่านประธานฯ ครับ ท้องถิ่นมีปัญหาอะไร ผมยกตัวอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ขณะนี้ ที่ดินลำพูนกำลังจะถูกเป็นไฟ เพราะชาวบ้านที่อยู่ในภาคเหนือเขามีที่ดินทำกิน ถ้าคนหนึ่งมี ๔ ไร่ นับว่ามีที่ดินมากแล้ว เพราะว่าส่วนใหญ่ภูมิประเทศเป็นภูเขา ที่ราบน้อย ชาวบ้านต้องอาศัยทำบนพื้นที่สาธารณะร่วมกัน ทำกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ จะบอกว่าชาวบ้านเขาไม่มีกรรมเนี่ยว่าเขาต้องจับจองเป็นของเขา แต่นับตั้งแต่เศรษฐกิจของไทยรุ่งโรจน์ ปี ๒๕๓๑, ๒๕๓๒, ๒๕๓๓, ๒๕๓๔ ท่านประธานฯ ครับ ราคาที่ดินเหมือนทองพุ่งขึ้นธุรกิจในเมือง คนในเมืองก็อยากจะได้ ลำพูนที่ดินเหมือนกับรีสอร์ท (Resort) เลย มีภูเขาอยู่ด้านหลัง มีเนินเขา ก็อยากจะได้ ก็มีวิธีซิกแซ็กหาทางออกโฉนด ผมไปตรวจสอบพบเลยครับ ฉะนั้นท่านซื้อที่ดินจากโครมา ซื้อที่ดินจากนาย... นี้แหละครับ ทะเบียนที่แนวการออกโฉนด นาย... บางกรณีบอกซื้อจากกำนันคนนั้น กำนันคนนั้นซื้อต่อจากนายคนนั้น แต่นายคนนั้นตายไปก่อนวันที่กำหนดซื้อขายไปนานแล้ว แล้วก็ออกมาเป็นของบริษัทนี้เป็นของนายคนนั้น นางคนโน้น เป็นตระกูล ๆ ไปเลย ลองเอ่ยชื่อตระกูลที่เสกกันเล่น ผมไม่อยากจะเอ่ยตรงนี้ แต่พอชาวบ้านเขาเห็นว่าตายแล้ว เขาผลอประเดี๋ยวเดียวออกโฉนด น.ส. ๓ หกตก เขากลายเป็นผู้บุกรุก ถูกจับ ท่านประธานฯ ครับ ทางจังหวัดตรวจสอบพบว่า ๓๑ กรณี ๓๑ โฉนดใน ๑ อำเภอเท่านั้น ที่ผมพูดมีหลายอำเภอไม่ชอบ แต่จังหวัดทำอะไรไม่ได้ เพราะว่าเราผูกทุกอย่าง ต้องให้ส่วนกลางเป็นคนถอดถอนโฉนด แล้วส่วนกลางทำอย่างไรครับ ส่วนกลางก็จะส่งคนไปตรวจสอบใหม่ไปเรื่อย ๆ ชาวบ้านก็ถูกจับติดคุก แล้วพวกนี้หัวหมอกออก ที่ดิน ๓๓ ไร่แบ่งออกเป็น ๑๘ โฉนด ตัวเองฟ้องโดยตั้งทนายอย่างท่านประธานฯ ไปฟ้องครึ่งหนึ่ง เสร็จแล้วมาแจ้งความอีก ๑๘ คดี รวมเป็นทั้งหมด ๒๐ กว่าคดี และรวมเข้ามา ชาวบ้านจะขอประกันตัว ๒๐ กว่าตุ้มประกันตัว ตอนนี้ติดคุกหัวโตอยู่ที่ลำพูน นี่คือการที่เราไม่กระจายอำนาจ ท่านประธานฯ ครับ ท้องถิ่นใคร

๕๗

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

มยวี ๔๘/๒

จะรู้ว่าตรงไหนชาวบ้านเขามีวัฒนธรรมอยู่กันอย่างไร เขาจะต้องดูแลท้องถิ่นเขาจะรู้ที่
ที่เร่ร่อนออกโฉนด น.ส. ๓ โดยโครงการของธนาคารโลก แล้วก็ให้มีการเดินสำรวจมั่วกัน
อย่างไร ท้องถิ่นเขาไม่รู้ แต่ตอนนี้เขาจะถอนก็ถอนไม่ได้ นี่ก็คือตัวอย่างอีกตัวอย่างหนึ่งสั้น ๆ
๑ นาที หนองบัวลำภูมีการระเบิดหิน ชาวบ้านร้องคัดค้านตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่แจ้งมายัง
กระทรวงอุตสาหกรรมว่าไม่มีการร้องคัดค้าน กรรมการกรมตรวจสอบพบว่าเป็น
การรายงานเท็จ อย่างนี้เพราะทุกอย่างระบุอยู่ที่ส่วนกลางหมด ทำอย่างไรที่จะกระจายอำนาจ
แล้วให้ท้องถิ่นนั้นเขาช่วยกันควบคุมดูแลเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นผมว่าอย่างนั้น ลำพูนก็มี
ปัญหาของลำพูนอย่างหนึ่ง หนองบัวลำภูก็มีอีกอย่างหนึ่ง พังงาก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง
แต่ละแห่งจะได้มีการดูแล ปฏิบัติ วางระบบระเบียบแตกต่างกันตามแต่ละท้องถิ่น -----

- ๔๕/๑

แต่ท่านประธานฯ ครับ สี่เหลี่ยมที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ กลับถูกกดให้แบน แล้วก็แบ่ง แล้วต่อไปจะเป็นอย่างไรครับ ถ้าโครงสร้างการเมืองเป็นอย่างที่ผมกราบเรียน ท่านประธานฯ แล้วธุรกิจเข้ามา ผมเชื่อครับว่า ท่านรัฐมนตรีที่ฟังผมมีอยู่ท่านเดียวขณะนี้ ท่านคงไม่ค่อยสบายใจ เพราะท่านที่หัวใจอยู่กับประชาชนเหมือนกับพวกเราเหมือนกัน แล้วจะทำอย่างไรถ้าโครงสร้างการเมืองเป็นอย่างนี้ แล้วเราจะปฏิรูประบบราชการ ในที่สุดก็ยังคงจุกตัวอยู่ส่วนกลาง แล้วก็จุกตัวอยู่ส่วนกลางโดยที่แบ่งให้มีกระทรวงเพิ่มมากขึ้น แล้วก็มีการกิจที่เข้ามาอยู่ในการเมืองที่เข้าไปคุมทั้งหมด แล้วราชการขณะนี้ อ่อนปวกเปียกหมด รวบรวมไม่ได้ สมาคมราชการไม่มีอำนาจ ตกลงไม่มีการคานอำนาจ แต่ละคนก็วิ่งกันซิกครับ ที่นี้ก็สบายแล้วครับ วิ่งกันเพื่อที่จะเอาใจคนที่มาควบคุม ผมเรียนแค่นี้ละครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่บังอาจลงรายละเอียดเพราะเพื่อนลงมากมายแล้ว ผมจึงอยากจะเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้ดูจะมีปัญหา กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจะอภิปรายไหมครับ ท่านประทีปครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ ผมคิดว่าเข้าชื่อไว้แล้วคงจะได้อภิปรายแน่ เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ส.ว. กรุงเทพมหานคร รัฐบาลมีหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ในการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลต้องทำ ผมเห็นด้วยเป็นส่วนมาก แต่อย่างไรก็ตามะครับ โครงสร้างขององค์กรที่คิดรูปแบบนี้ เลขทำให้การบริหารล้มเหลว เกิดความขัดแย้ง ไม่ประสบความสำเร็จ สูญเสียงบประมาณ ผมอยาก จะเรียนว่าทุกวันนี้ะครับ สิ่งที่สำคัญที่สุดของประชาชน ของชีวิตประจำวัน ก็คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนทุกคนต้องมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่ว่าจะหลับนอนอยู่ที่บ้านหรืออยู่ในที่ทำงาน หรืออยู่ในสถานที่ทำการค้าขาย หรือระหว่างเดินทางไปท่ามาหากิน หรือ ไปเยี่ยมเยียนญาติพี่น้องต้องมีความปลอดภัย

โครงสร้างของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นใหญ่โตมาก ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถที่จะกำกับดูแลได้โดยใกล้ชิด ไม่สามารถจะควบคุมได้ ผมไม่เห็นด้วยที่จะให้สำนักงานตำรวจชาติอยู่ในบังคับบัญชาของ พลเอก นายกรัฐมนตรี ท่านไม่มีเวลาที่จะกำกับดูแลโดยใกล้ชิด ท่านเพียงแต่เข้าไปนั่งเป็นประธาน ก.ต.ร. ในการแต่งตั้งโยกย้ายระดับผู้บังคับการขึ้นไป บางเรื่องก็ให้รองนายกฯ สั่งราชการแทน ทำให้กรมตำรวจถึงเป็นอย่างนั้นในขณะนี้ ประชาชนท้อแท้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับข้าราชการตำรวจที่ไม่ดี ทำขึ้นเกือบทุกวันทุกวัน คนโดยสารบนรถเมล์เป็นอดีตข้าราชการทหารถูกยิงตาย รถบัสนักเรียนจะไปเรียนหนังสือ ถูกคนร้ายยิงจนเสียชีวิต ปัจจุบันยังจับตัวคนร้ายไม่ได้ ๓ จังหวัดภาคใต้ตำรวจยิงตาย ๑๐ คน ตำรวจที่ไปอยู่ตามคุ้มจะกินข้าวต้องใส่เสื้อเกราะ ๒ คนกิน อีก ๒ คน ต้องไประวังเหตุ แล้วตำรวจจะไปให้ความคุ้มครองประชาชนได้อย่างไร หน่วยราชการของกรมป่าไม้ ปืน ๑๖ กระบอกถูกปล้น ของทหาร ปืนเอ็ม ๑๖ ๒ กระบอกถูกปล้น อันนี้สาเหตุก็มาจากว่า การกำกับดูแลไม่ใกล้ชิด ไม่สามารถจะควบคุมได้ เป็นความคิดอย่างหนึ่ง ถ้าเป็นไปได้แล้วผมเห็นว่าน่าจะเป็นตำรวจจังหวัดเป็นตำรวจท้องถิ่น ให้ประชาชนซึ่งกำกับดูแลเป็นคนควบคุม เป็นคนตรวจสอบเอง ตำรวจที่อยู่แต่ละจังหวัดนั้นต้องอยู่ตลอดจนเกษียณราชการ ไม่สามารถจะย้ายออกจากจังหวัดนั้นได้ แต่มีการหมุนเวียนกันภายในอำเภอได้ เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบ ตำรวจคนไหนไม่เอางาน ไม่เอาถ่าน ล้อลล ทูจริด เกียจคร้าน ประพฤติตัวไม่ดีนั้นประชาชนเขาเห็น คนเหล่านี้จะอยู่ในจังหวัดนั้นไม่ได้ อยู่ในอำเภอนั้นไม่ได้นะครับ ถ้ายังไม่สามารถทำได้ในขณะนี้ อย่างนี้ก็ควรจะไปอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยเหมือนเดิม ผมเองได้คัดค้านมาตลอด สำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ ข้าราชการทุกแห่งเป็นของชาติทั้งนั้น ทำให้ตำรวจต้องที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ทำกันมาก่อนนั้นสะดวกอย่างเดียวในการจัดซื้อจัดหา เพราะวอธิบตีกรมตำรวจมีอำนาจแค่ไหน เมื่อก่อนปลัดกระทรวงมีอำนาจแค่ไหน รัฐมนตรีว่าการมีอำนาจแค่ไหน คราวนี้ก็จากอธิบดีกรมตำรวจชุด (Shoot) ตรงรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่สั่งราชการ ถ้า ๒ คนนี้ทูจริดงบประมาณแผ่นดินเสียหาย

ผมจึงเสนอแนะว่าควรจะไปอยู่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยที่มีหน้าที่บำรุงทุกข์สุขของประชาชน การที่หน่วยงานนี้กรมการปกครองมีหน้าที่พัฒนา ดำรง มีหน้าที่ปราบจับผู้ร้าย ถ้าตำรวจดี นายอำเภอดี อยู่ในอำเภอไหน ๆ นายอำเภอซึ่งให้จับ ตำรวจจับ ตำรวจปราบ ความสงบเรียบร้อยของแต่ละอำเภอจึงมีไปทั่วประเทศหมด ขณะนี้ท่านทราบไหมว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ไม่สามารถสั่งราชการตำรวจได้ เพราะถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ไม่ใช่ผู้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาตัวจริงคือนายกรัฐมนตรี จึงทำให้งานอิทธิพลเหลือ ผู้ว่าฯ ก็ไม่สามารถจะย้ายตำรวจได้หรือให้คุณให้โทษตำรวจได้ ทุกครั้งที่เราไป สดับรับฟังดูผู้ว่าราชการจังหวัดจะรายงานหมดว่าในจังหวัดนั้น ๆ มีผู้มีอิทธิพล มีของผิดกฎหมาย มีการพนัน มีบ่อนการพนัน มียาเสพติด มีแหล่งเพาะอาชญากรรม มีแหล่งอบายมุข แต่ผู้ว่าฯ ทำไม่ได้เพราะสั่งตำรวจไม่ได้ ถ้าเมื่อว่ากรมตำรวจไป อยู่กับกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็ต้องเป็นผู้บังคับบัญชาของ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นมาแล้วผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงเรียกผู้บังคับบัญชาการตำรวจแห่งชาติมาก็สามารถจะแก้ไขปัญหาก็ได้ แต่ในขณะที่ผมถามหน้อยครับว่า ปลัดกระทรวงจะกล้าไปรายงานท่านนายกรัฐมนตรีไหม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะกล้าพูดกับท่านนายกรัฐมนตรีไหม ก็ไม่กล้าครับ และประการสำคัญที่สุดคือว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดเขาเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในจังหวัดนั้นเขาก็มีหน้าที่ ในการที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในแต่ละจังหวัด เขาต้องสั่งราชการ จังหวัดได้ ผมจึงอยากจะเสนอว่าควรกลับไปอยู่กระทรวงมหาดไทย แล้วก็ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาด้วย สั่งราชการได้ถ้าคนไหนไม่เอาถ่าน ปล่อยปลดละเลย หูจริดประทุติมิชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติต้องทำตาม ไม่ทำตามคือขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา อย่างนี้ถึงจะมีการ กวดขันกันและมีการบังคับบัญชาโดยใกล้ชิด ปัจจุบันนี้ห่างมาก ห่างมากแล้วเอาไปแขวน อยู่กับท่านนายกฯ ท่านนายกฯ ไม่มีเวลาที่จะกำกับดูแลครับ ไม่มีเวลา นำชายหน้าใหม่ท่าน ผมอ่านข่าวหนังสือพิมพ์วันนี้ของไทยโพสต์ รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยบอกว่าเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดภาคใต้ ๓ จังหวัดนั้นเป็นเรื่องของข้าราชการอยู่เบื้องหลัง คนทำมีสี่

๑๐๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๕๐/๓

ผู้สารพัดทุกอย่างหมด ทางราชการปราบจับได้ไหม สถานที่ราชการก็ดี ตำรวจถูกฆ่าก็ดี
อย่างนี้ประชาชนจะหันหน้าไปพึ่งใคร อะไรจะเป็นที่พึ่ง อันนี้ผมอยากจะเรียนให้เห็นว่า
อยากจะให้รัฐบาลมองถึงความสงบสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
ในแต่ละวัน ๆ นี้ให้ไปถึงบ้านก็ต้องให้นอนตาหลับ เวลานี้ผมต้องคืนหลังเตียงคืน เพื่อจะ
ป้องกันไม่ให้คนร้ายข่มขืนมาขโมยข้าวขโมยของ สามี่ ภรรยาไปทำงานนอกบ้าน
คนเฒ่า คนแก่อยู่ในบ้านจับมัดคน ที.วี. ขนวิทย์ ขนตู้เย็นไป มีครบทุกวันนี้ บางคน
ไม่กล้าพูดอวย ถ้าแฉ่งความไปแล้วก็ไม่ได้ประโยชน์ อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะให้
รัฐบาลคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ให้มาก

- ๕๑/๑

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ผมอยากจะเรียนเสนอว่าสภาความมั่นคงแห่งชาตินั้น ควรจะไปสังกัดอยู่กับกระทรวงกลาโหม เพราะกระทรวงกลาโหมนั้นเป็นกระทรวงที่รักษา ความมั่นคงแห่งชาติ รักษาอธิปไตยของชาติ แล้วก็ประกอบด้วย ๓ เหล่าทัพ บก เรือ อากาศ ควรจะไปอยู่ที่นั่น สำนักงานข่าวกรองแห่งชาตินั้นควรจะอยู่ในบังคับบัญชาของ ท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรงเพราะเป็นเรื่องของการข่าว ท่านนายกรัฐมนตรีจะได้วินิจฉัย ข้อมติหรือบริหารได้อย่างถูกต้องเพราะมีการข่าวที่ดี หรือไม่ท่านนายกฯ อาจจะใช้ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาตินี้ไปทำการสืบสวน สอดส่องติดตามพฤติกรรมของข้าราชการ ที่ทุจริตหรือว่านักการเมืองที่ทุจริตแล้วก็สามารถลงงานได้ เพราะว่าถือว่าเป็นหลักฐานของ ทางราชการ ผมเป็นอดีตข้าราชการประจำ ผมอยู่บนพื้นฐานของความมีประสิทธิภาพ นักการเมืองนั้นอยู่บนพื้นฐานของการหาความนิยม เป็นการหาความนิยม เพราะฉะนั้น ผมต้องการให้นักการเมืองทำในสิ่งที่ถูกต้อง แล้วประกาศล่วงหน้าเลยว่าทำอะไรบ้างให้ ชัดเจน ท่านประชาชนฯ ที่เคารพ ท่านประชาชนฯ คงจะจำได้ เมื่อรัฐบาลประกาศว่าทำ สงครามกับยาเสพติด สำนักงานตำรวจแห่งชาติสำรวจโดยกำลังพลใครข้องแวะกับ ยาเสพติดบ้าง กองบัญชาการนั้น ๘๐ กองบัญชาการนั้น ๑๒๐ กองบัญชาการนั้น ๒๐๐ เดียวนี้ทำอะไรบ้าง นี่ครับทำอะไรบ้าง พอจะมีการเลือกตั้งแต่ละครั้ง ได้ขึ้นบัญชีมือปืนแล้ว ภาษาอังกฤษที่เรียกว่าแบล็กลิสต์ (Black list) ๓๐๐ กว่าคน ประชาชนทั่วไปตกใจ มีมือปืน รับจ้างฆ่าคนในประเทศไทยถึง ๓๐๐ กว่าคน ต่างชาติเอาข่าวไปลง เสียหายไหมครับ ตอนผมเป็นอธิบดีกรมตำรวจเคยเสนอไปอย่างนี้ ผมบอกคุณหยุด คุณรู้แล้วคุณทำอะไรบ้าง อย่าพูดอย่างนี้ต่อไปอีก ท่านประชาชนฯ ครับ เรื่องของตำรวจนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญ การจะทำอะไรในหน้าที่ของตำรวจนั้นสามารถทำได้โดยไม่ต้องพูดมาก ไม่ต้องให้ข่าวสาร ล่วงหน้า ท่านเห็นไหมชาวพม่าเขียนบทความที่กระทบกระเทือนต่อสถาบันในอดีต เขาเลยประชุมใหญ่บอกว่าทำเป็นแบล็กลิสต์แล้ว เราไม่ต้องพูดหรอก เราจะทำให้เป็นบุคคล ที่ไม่พึงปรารถนา ห้ามเข้าประเทศเราครับ เราแจ้งไปยังส่วนราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะ สถานทูตไม่ให้เอกอัครราชทูตเพื่อเข้าไม่ได้ กระผมก็อยากจะทำอย่างให้ดูว่า ในการบริหารงาน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นก็เนื่องจากว่าขาดการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด แล้วอยาก จะเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า ขอให้รัฐบาลจงฟังผมพูดสักนิดเถอะครับ ว่างานของตำรวจนี้

เสร็จสิ้นแค่โรงพักเท่านั้นเองครับ ถ้าที่โรงพักมีประสิทธิภาพสามารถรักษาความสงบเรียบร้อยได้ โครมาแจ้งความรับแจ้งความอย่างรีบด่วน ดำเนินคดีอย่างรวดเร็ว และสามารถติดตามจับคนร้ายได้ อำเภอนั้น ๆ สงบสุขครับ ไม่ต้องมีมาถึงกองบัญชาการหรือครับ เวลาที่ตำรวจที่ทำงานชั้นนายสิบ พลตำรวจ กับสัญญาบัตรกับผู้กำกับเท่านั้นครับ นอกเหนือจากนั้นเป็นฝ่ายธุรการทั้งหมด ที่อยู่ในกรุงเทพฯ เกือบไม่มีประโยชน์เลย ผมรู้เพราะผมเคยเป็นมาก่อน วัน ๆ หนึ่งวุ่นอยู่กับอะไร แต่งตั้งโยกย้าย ปู่น้ำบ้านเหินจิตความดีความชอบ จัดซื้อจัดหา ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะได้เรียนให้ท่านสมาชิกฯ ได้ทราบอีกครั้งหนึ่งครับ ขณะที่ผมดำรงตำแหน่ง การจัดซื้อจัดหาเครื่องมือสื่อสารโมโตโรล่า ในสมัยนั้น อย่างเดียวกัน ยี่ห้อเดียวกัน ขนาดอย่างเดียวกัน กรมตำรวจซื้อ ๑๓,๕๐๐ บาท ผมเปิดประมูลหมด ผมสามารถซื้อได้เครื่องละ ๘,๖๐๐ บาท งบประมาณ ๔๕๐ ล้านบาท ผมซื้อของได้เกือบตั้ง ๒ เท่า อย่างนี้เป็นต้น ของอย่างเดียวกันผมไม่ต้องการเห็นใคร ผู้บริหารไม่ว่าใครทั้งหมดอย่าโกงเงินงบประมาณ อย่างนี้เห็นได้ชัด-----

การก่อสร้างกรมตำรวจ ในช่วงที่สมเป็นอธิบดี สมขอร้องรับการก่อสร้าง ในขณะที่เสนอก่อสร้างที่ทำกรมตำรวจ ซึ่งเป็นที่ทำงานที่นั่งของผู้ช่วยอธิบดีตำรวจขึ้นไปจนถึงอธิบดีกรมตำรวจในขณะนั้นะครับ ในขณะนั้นงบประมาณ ๕๑๐ ล้านบาท สมเสนอกระทรวงมหาดไทย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สมขอร้องรับการก่อสร้างเพื่อจะเอาเงินทั้งหมดนี้ไปสร้างบ้านพักตำรวจทั่วประเทศ ขณะนี้บ้านพักตำรวจทั่วประเทศยังไม่เพียงพอ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นด้วย สำนักงบประมาณเห็นด้วย แต่ผมเกษียณแล้วกลับมาสร้างใหม่ ทราบว่ามีการประมูลการก่อสร้างใช้เงินไปประมาณ ๖๐๐ ล้านบาท กระทรวงมหาดไทย อันเดียวกัน งบประมาณอันเดียวกัน แต่ท่านดูแลครับ อย่างนั้นะครับ ผมถึงว่าเป็นการบริหารที่ไม่อยากจะถูกว่าเห็นแก่ประโยชน์ ฉะนั้นก็จะฝากท่านประธานฯ ช่วยบอกไปที่รัฐบาลด้วยว่า เรื่องการทุจริตเป็นเรื่องสำคัญมาก

และอีกประการหนึ่งอยากจะเน้นตอนท้ายให้ฟังว่า ป.ป.ง. จะไปอยู่กับกระทรวงยุติธรรมแล้ว ก่อนจะไปนั้นขอให้ทางรัฐบาลจัดการกับนายตำรวจ ๒ คน ที่ทำผิดกฎหมายครับ ต้องเอาออก ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรชี้แจงไหมครับ เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรี นายปองพล อดิเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ปองพล อดิเรกสาร รองนายกรัฐมนตรี กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ใน ๒ วันที่ผ่านมา ทางรัฐบาลได้รับฟังข้อเสนอแนะการอภิปรายจากท่านสมาชิกวุฒิสภากันมากมายหลายคนด้วยกัน ก็อยากจะเรียนว่าสิ่งที่เราได้รับฟังนั้นก็มิตั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย มีทั้งต้องการจะให้ลดจำนวนกรม ลดจำนวนกระทรวงแล้วก็มีทั้งให้เพิ่มกรมอีก มีทั้งให้ลดจำนวนข้าราชการ มีทั้งให้เพิ่มข้าราชการ มีทั้งให้เพิ่มงบประมาณในบางหน่วย ในบางเรื่อง มีทั้งให้ลดงบประมาณ ผมอยากจะเรียนว่าในฐานะเป็นรัฐบาลเราพยายามจะสนองตอบ อยากจะเรียนว่าท่านสมาชิกฯ หลายท่านได้อภิปรายสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล แล้วถ้ากฎหมายนี้ผ่านสภารัฐบาลก็จะรับข้อเสนอแนะต่าง ๆ เหล่านี้ไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ส่วนรวม

ผมขออนุญาตท่านประธานฯ กราบเรียนว่าเมื่อวานนี้และเมื่อเช้านี้ตัวผมเองและ
 ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน รัฐมนตรี-จาตุรนต์ และท่านรัฐมนตรี-พงษ์เทพ ก็ได้ตอบ
 และชี้แจงข้อซักถาม ข้อกังขาของท่านสมาชิกวุฒิสภาไปรอบหนึ่งแล้ว ก็เชื่อว่า
 คงครอบคลุมหลายคำถาม แต่ขณะเดียวกันก็จะมีอีกหลายคำถาม เพราะว่าคำถาม
 ท่านหลากหลาย ถ้าใช้เวลาคอบททุกคำถามนั้นคงจะใช้เวลานานมากไปกว่านี้
 อย่างไม่กี่วันนี้ได้มีคำถามในบางประเด็นซึ่งผมอยากจะขอชี้แจงเพิ่มเติมสักเล็กน้อย
 มิฉะนั้นจะเกิดความเข้าใจผิดกันได้ ประเด็นหนึ่งซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้อธิบาย มีสมาชิก
 ๒ ท่าน ได้ถามคือเรื่องการท่องเที่ยว เดิมที่รัฐบาลได้เสนอให้มีการจัดตั้งกระทรวง
 ท่องเที่ยวและการกีฬาขึ้น แต่เมื่อนำเข้าสู่การพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญของ
 สภาผู้แทนราษฎร เราก็เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นมาชี้แจงถึงความจำเป็นจะต้องมี
 ๒ หน่วยงานนี้ กระทบอยากจะได้เรียนว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายรัฐมนตรี
 แต่ละท่านนั้นรับผิดชอบดูแลการจัดตั้งกระทรวงต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงใหม่
 ๖ กระทรวง มีผู้รับผิดชอบชัดเจน แล้วแต่ละคณะก็มีการประชุมต่อเนื่อง สำหรับเรื่อง
 ท่องเที่ยวเดิมนั้นเราได้มีการเสนอให้มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว
 ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกรม แต่เมื่อกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาแล้วเห็นว่างานที่
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีนั้นนำ
 ในเรื่องของการตลาด เรื่องประสานงานอยู่แล้ว-----

- ๕๓/๑

แต่ที่จริงแล้วในทางปฏิบัติสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นอุทยานแห่งชาติ ป่าเขาลำเนาไพรต่าง ๆ ทางทะเลอยู่ภายใต้การดูแลของหน่วยราชการ ก็กรมป่าไม้ เป็นส่วนใหญ่ ส่วนแหล่งวัฒนธรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัดเป็นวัง โบราณสถานต่าง ๆ อยู่ในการดูแลของกรมศิลปากร ก็เป็นหน่วยงานซึ่งดูแลอยู่แล้ว คณะกรรมาธิการวิสามัญ ของสภาผู้แทนราษฎรจึงมีความเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นจะต้องตั้งเป็นหน่วยงานระดับ กรมขึ้นมา เห็นควรให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคงเป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดอยู่ใน สำนักนายกรัฐมนตรีตามเดิม เพราะว่าตามปกติแล้วท่านนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็น ประธานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอยู่ด้วย นอกจากท่านจะมอบหมายให้รัฐมนตรี ท่านอื่นไปดูแล นั่นก็เป็นข้อยุติ ก็คือที่มาทำไมถึงการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังอยู่ที่ สำนักนายกรัฐมนตรี มีประเด็นสั้น ๆ ซึ่งท่านสมาชิกฯ ขออนุญาตที่เอ่ยนามอาจารย์ สมเกียรติจากสุพรรณบุรี ท่าน ได้กรุณาตั้งไว้ตั้ง ๓๐ คำถาม กระผมคงตอบไม่หมด แต่มีบางประเด็นที่อยากจะชี้แจง ท่านบอก กรม. จะปฏิรูปตัวเองใหม่ ก็ทำอยู่ทุกวัน อาจจะเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ท่านได้พูดกับคณะรัฐมนตรีของท่าน หลายครั้ง ท่านบอกรัฐมนตรีของท่านใช้คำว่า “ไม่โงง ไม่ขี้เกียจ แล้วก็ไม่โง่” ๓ คำก็ อาจจะสอดคล้องกับหลายท่าน ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ก็พูดมาว่าต้องขยัน ต้องซื่อสัตย์ แล้วก็ต้องมีความเฉลียวฉลาด ก็ตรงกัน เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรีตระหนักดีถึง คุณสมบัติในข้อเหล่านี้ถ้าจะบริหารประเทศต่อไป ท่านอาจารย์สมเกียรติได้กรุณา ถามถึงเรื่องเอกอัครราชทูตกับหัวหน้าคณะผู้แทนต่างกันอย่างไร อาจจะเรียนว่า ในระบบของกระทรวงการต่างประเทศนั้น เราใช้ระบบสากลคือแปลมาจากคำว่า เฮดออฟมิชชัน (Head of mission) เขาใช้หัวหน้าคณะผู้แทน แต่ว่าเอกอัครราชทูตอยู่ใน ส่วนนี้ด้วย อาจจะเรียนว่าคำนี้เราได้ใช้อยู่ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี มาตลอด ขณะนี้เราได้แปลระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวนี้ขึ้นมาเป็น พระราชบัญญัติอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านถามว่ากระทรวงศึกษาธิการเยาวชน ไม่มีกรมอาจจะเรียนว่า มีครับ ก็ระดับกรมสำนักงานพัฒนาส่งเสริม กีฬาและเยาวชน อันนั้นเราแยกเป็น ๔ สำนักด้วยกัน มีทั้งสำนักพัฒนากีฬา สำนักพัฒนาการนันทนาการ สำนักพัฒนาเยาวชน แล้วก็มีสำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

กระผมอยากจะเรียนว่า เมื่อวานนี้กระผมได้ชี้แจงต่อที่ประชุมถึงเหตุผล ทำไมรัฐบาลถึงได้จัดรูปกระทรวงต่าง ๆ ออกมาลักษณะเช่นนี้ โดยเราเน้นไปที่ทรัพยากรคนกับทรัพยากรธรรมชาติเป็นเรื่องสำคัญ และภายใต้ทรัพยากรคนนั้น ทำไมเราต้องมีกระทรวงต่าง ๆ เพื่อดูแลเป็นขั้นเป็นตอนมาตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการ วัฒนธรรม กีฬาและเยาวชน พัฒนาสังคมแห่งชาติ แรงงานต่าง ๆ ไล่เรื่อยมา ในทรัพยากรธรรมชาติก็เช่นเดียวกัน ผมได้เรียนถึงความจำเป็นที่เราจำเป็นต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติของเราไว้ มิฉะนั้นเราใช้กันอย่างที่ไม่บันยะบันยังก็ทำให้เกิดความเสียหาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องป่าไม้ก็ดี เรื่องทะเลก็ดี เรื่องดิน เรื่องน้ำ เรื่องชายฝั่งทะเล เรื่องแร่หินดินทราย ถ้าเราใช้ตลอดเวลาไม่มีการสงวนไว้ก็จะต้องหมดไป ในหลายประเทศที่เป็นประเทศมหาอำนาจ อย่างสหรัฐอเมริกาเขามีบ่อน้ำมันมากมาย แต่เขาสงวนไว้ยังไม่ใช้ก็ไปซื้อจากที่อื่นเพื่อความจำเป็น มีท่านหนึ่งถามในเรื่องกระทรวง เรื่องพลังงาน แสงอาทิตย์และทดแทน เมื่อวานนี้ผมก็ได้เรียนชี้แจงไปแล้วว่า งานส่วนนี้จะอยู่ในกระทรวงพลังงานอยู่ภายใต้กรมพัฒนาพลังงานก็จะอยู่ในส่วนนี้ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานฯ ไปเร็ว ๆ เพราะว่ามีหลายท่านได้ถามคำถามต่าง ๆ อยากจะเรียนว่ามีท่านหนึ่งได้ถามเรื่องขั้นตอนและแผน เมื่อวานนี้ผมก็ได้เรียนที่ประชุมไปแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับที่เสนอนานี้เป็นขั้นแรก เมื่อวานนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้พูดในจุดนี้ เป็นขั้นแรก จุดแรกเป็นบันไดแรกที่เราจะก้าวไป แต่ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกรปฏิรูป ต่อไปนั้นเราจะได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ ๒๕๐๒ เพื่อให้สอดคล้องให้มีความคล่องตัว หลังจากนั้นเราก็มีการปรับปรุงในเรื่องการตอบแทนข้าราชการ ในเรื่องการจัดกำลังคนต่าง ๆ

กระผมอยากจะเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านมีความเป็นห่วงในเรื่องเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว วันหนึ่งท่านไปเยี่ยมชมคณะกรรมการในที่ประชุม คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ท่านบอกให้ทาง ก.พ. ทำการสำรวจดู ศึกษาว่า ส่วนต่างระหว่างเงินเดือนข้าราชการกับภาคเอกชนต่างกันแค่ไหน แล้วท่านจะหาทางที่จะ มาชดเชยในส่วนนี้ อยากเรียนว่าเราไม่ได้ละเลยสวัสดิการหรือค่าตอบแทนข้าราชการ รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลแรกครับที่เรามีมอบเงินรางวัลในการทำงานสิ้นปีงบประมาณให้กับ ข้าราชการที่ขยันและทำงานมีผลงานเราได้ดำเนินการไปแล้ว ท่านสมาชิกฯ คงจะจำได้ ท่านประธานฯ คงจะจำได้เมื่อวานนี้ผมได้พูดถึงความจำเป็นของรัฐบาลว่า ที่เราปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพราะเราต้องการจะสร้างให้ประชากร ประชาชนของประเทศไทย มีรายได้ มีความอยู่ดีกินดี มีอาชีพการทำงานต่าง ๆ เมื่อมีรายได้ดีแล้วรัฐบาลก็จะได้ภาษี ต่าง ๆ จากเงินได้เหล่านั้นมาเป็นรายได้ของรัฐบาล เพราะท่านทั้งหลายก็ทราบดีและก็ได้ อภิปรายกันไปแล้วว่า มีค่าใช้จ่ายมากมาย หลายท่านก็บอกว่าจะให้เพิ่มงบประมาณที่โน่น ที่นี้ รัฐบาลก็อยากทำครับ แต่ว่าปัจจุบันเรามีงบจำกัด ดังนั้นท่านนายกรัฐมนตรีถึงได้มี ความคิดที่จะปรับปรุงหน่วยราชการว่าทำอย่างไรจะช่วยส่งเสริมให้ภาคเอกชนหรือ ประชาชนทั่วไปมีรายได้เพิ่มขึ้นเราจะได้มีเงินเข้ามาที่จะใช้จ่ายในการดูแลประชาชน ของเรา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมอยากจะเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลนั้น น้อมรับในข้อเสนอแนะของท่านสมาชิกวุฒิสภา เราทำงานทุกอย่างอยู่ในระบบ เป็นหน้าที่ ของรัฐบาลครับ ที่เราจะต้องเสนอร่าง พ.ร.บ. ขึ้นมาเพื่อปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ก็เหมือนกับมีแห่งไม่อยู่แห่งหนึ่ง รัฐบาลต้องการอยากจะได้อีกคำผู้ชายเรวกี่แกะสลัก เป็นรูปตุ๊กตาเก้าอี้ทรงเป็นผู้ชาย ส่งมาให้สภาผู้แทนราษฎร สภาผู้แทนราษฎรก็มาแกะสลัก ต่อ เขาทำให้เป็นรูปผู้ชายสมบูรณ์ขึ้น เมื่อส่งมาถึงท่านวุฒิสภา ท่านอาจจะมีความเห็น แตกต่าง ท่านอยากได้อีกคำผู้หญิงทำก็มาดัดแปลงได้ อันนี้เป็นสิ่งซึ่งอยู่ในระบบ ซึ่งรัฐบาลยอมรับ ก็อยากจะฝากในประเด็นนี้ไว้ด้วย สุดท้ายนี้ผมในนามของรัฐบาลต้อง ขอขอบคุณผ่านท่านประธานฯ ไปถึงท่านสมาชิกวุฒิสภาว่า เราเห็นพ้องกันครับ ในเรื่อง ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เป็นเรื่องต้องการแก้ไข ผมมองอาจจะแตกต่างกัน

วิธีการอาจจะแตกต่างกัน แต่ความรู้ก็ร่วมกันมีครับ เพราะท่านมาจากประชาชน รัฐบาล ก็มาจากประชาชนเช่นเดียวกันครับ ผมขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านรัฐมนตรีจาดุรงค์

นายจาดุรงค์ ฉายแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จาดุรงค์ ฉายแสง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเรียนชี้แจงเพียงบางประเด็น เนื่องจากว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรี พงศเทพ ได้ชี้แจงไปแล้ว รวมทั้งผมก็ได้ชี้แจงไปบางประเด็นแล้วเมื่อวานนี้ ในเรื่องที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายเมื่อเช้านี้เกี่ยวกับเรื่องที่ทำกันอยู่นี้ พระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนี้ เป็นการปฏิรูประบบราชการหรือไม่ หรือว่าทำเพื่อที่จะให้สั่งงานได้สะดวกหรือบริหารงานได้ง่ายขึ้น มีประสิทธิภาพพียงั้น เป็นความเห็นของท่านอาจารย์แก้วสรร ผมก็อยากจะเรียนว่า ความจริงเรื่องนี้ได้มีกรณีชี้แจงไปทั้งโดยท่านนายกรัฐมนตรีและท่านอื่นแล้ว ผมเพิ่มเติมพิเศษก็คือว่า การทำกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ ความจริงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งต้องทำอีกหลายด้าน การป้องกันทุจริต คอร์รัปชันที่ดี การเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เรื่องงบประมาณ เรื่องการบริหารประชาชน เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน หลายด้านเหล่านี้กำลังทำอยู่ และก็ยังจะต้องทำต่อไป ในส่วนของพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับจะเห็นว่า ฉบับแรกเป็นระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น เรื่องที่ทำงานมาในครั้งนี้นี้ก็เป็นเรื่องของการวางแนวทางวัตถุประสงค์ของการบริหารราชการ การมีสิ่งที่เรียกว่ากลุ่มภารกิจในกระทรวงและมีระบบบังคับบัญชาภายในกระทรวงที่แตกต่างไปจากเดิมอยู่บ้าง มีเรื่องของส่วนราชการในต่างประเทศ ซึ่งที่พูดกันใช้คำว่า ทีมไทยแลนด์ (Team Thailand) กระผมก็ไม่ทราบทำไมเรียกเป็นภาษาอังกฤษอย่างนั้น แต่ว่าครั้งนี้ก็มีการบัญญัติอยู่ในกฎหมายให้มีความชัดเจน และเชื่อว่าการบริหารงานในต่างประเทศจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีเรื่องของสำนักรัฐมนตรีซึ่งก็จะทำให้มีประสิทธิภาพ แล้วก็ต้องการที่จะไม่ให้เป็น คือต้องการอย่างเดียวกันกับที่ท่านสมาชิกฯ อภิปรายว่า ไม่ต้องการให้เอาข้าราชการมารวม ๆ กันอยู่ในสำนักงานนี้ แต่ว่าต้องการ

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศักดิ์วัลย์ ๕๔/๓

วางระบบที่จะสามารถทำให้รัฐมนตรีทำงานนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
รวมทั้งสำนักงานปลัดก็จะมีบทบาทในทางนโยบาย ในทางยุทธศาสตร์ได้มากขึ้น
เช่นเดียวกัน -----

- ๕๕/๑

๑๑๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ดวงอาทิตย์ ๕๕/๑

ส่วนการแบ่งกระทรวงก็เป็นการทำให้เกิดประสิทธิภาพ เอาหน่วยงานที่มีความใกล้เคียงกันมาอยู่ด้วยกัน และยังสามารถจะร่วมมือกับภารกิจใหม่ ๆ หลาย ๆ อย่างที่อยู่ในยุคสมัยปัจจุบัน จำเป็นต้องสร้างหน่วยงานขึ้นมาบ้างที่คิดชอบ ในเรื่องของกลุ่มภารกิจนั้น มีท่านสมาชิกฯ ได้ซักถามว่า การมีกลุ่มภารกิจซึ่งมีกรมมากกว่า ๒ กรมมารวมกันแล้วมีอธิบดี ก กับ ข มารวมกัน เสร็จแล้วจะมีอธิบดี ค มาคุม ๒ กรมนี้ แล้วมีรองปลัดฯ ง ไรหรือไม่จะครบความจริงได้มีการชี้แจงไปบ้างแล้ว ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ กลุ่มภารกิจคือหน่วยงานระดับกรม ๒ หน่วยขึ้นไปรวมกันเป็นกลุ่มภารกิจ แล้วก็จะมีการขอร้องระดับอธิบดีขึ้นไป ซึ่งอาจจะไปร้องปลัดกระทรวงก็ได้มาเป็นหัวหน้ากลุ่มภารกิจ ส่วนหัวหน้ากลุ่มภารกิจจะขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับกำหนดโดยกฎกระทรวงตามกฎหมายนั้นะครับ ส่วนในชั้นคณะกรรมการจะมีการพิจารณาвање ๒ вање ๓ ของวุฒิสภาจะพิจารณาอย่างไรต่อไปนั้นก็คงสุดแล้วแต่ทางกรรมการและวุฒิสภา ท่านที่เป็นห่วงว่ากฎหมายฉบับนี้หรือสิ่งที่มีปรากฏเป็นข่าวว่ารัฐบาลต้องการบีบคั้นให้เสร็จในวันที่ ๑ ตุลาคม ก็อยากจะเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า การที่เขียนกฎหมายมาซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขมาจนเป็นว่าให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ในกรณีหลังวันที่ ๓ กันยายน ก็ให้มีผลตั้งแต่นับวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เจตนารมณ์อันนี้ความจริงไม่ใช่อะไรเลยครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการบังคับ กฎหมายที่มีผลวันที่ ๑ ตุลาคม หรือมีผลตามวันเวลาที่มีอยู่เหมือนกัน เช่นกฎหมายงบประมาณรายจ่ายก็มีผลวันที่ ๑ ตุลาคม แต่ว่าในกรณีนี้การเขียนว่า เจตนายกให้เสร็จวันที่ ๑ ตุลาคมนี่จะเป็นประโยชน์ในทางบริหารอย่างมาก เพราะว่าจะต้องมีการจัดตั้งกระทรวง มีการแต่งตั้งโยกย้ายเพื่อให้มารับงานได้ ถ้าหากว่าเวลาล่วงเลยไปมาก ๆ ตั้งข้าราชการไปแล้ว การมาแต่งตั้งกันใหม่ การมาจัดระบบใหม่ไม่ตรงกับช่วงวันที่ ๑ ตุลาคม อันนั้นจะมีความยุ่งยากมากกว่า แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับพิจารณากฎหมาย ซึ่งรัฐบาลก็เข้าใจถึงความยากและภารกิจของฝ่ายนิติบัญญัติ รวมทั้งว่าจะเสร็จเมื่อไรก็จะต้องสุดแต่ทางฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งอาจจะไปถึงคณะกรรมการร่วมหรือต้องมารีบรองโดย ๒ สภาอีกก็ได้ อันนั้นก็สุดแล้วแต่ฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านอาจารย์สมเกียรติได้ปรารภหลายครั้งนะครับ มีอยู่ถึงผมด้วยที่ผมไม่ได้อภิปรายไว้ว่า

หลายหน่วยงาน หลายกระทรวงมีพื้นฐานการศึกษาภาคก่อนข้างมาก ซึ่งก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ ท่านขอว่า ทำไมไม่ส่งเอกสารให้บ้างในชั้นกรรมาธิการนะครับ ทางฝ่ายสำนักงาน ก.พ. คงจะได้ส่งเอกสารต่าง ๆ ให้ทางกรรมาธิการ แล้วก็ยินดีที่จะส่งให้ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านที่สนใจด้วยนะครับ มีข้อห่วงใยเกี่ยวกับเรื่องของความไม่เป็นธรรม หรือเรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมที่ประชาชนต้องประสบกับความไม่เป็นธรรมอยู่มาก โดยท่านทงใบ แล้วก็อธิบายเพิ่มเติมถึงความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องการทำงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติของท่านประทิน ซึ่งผมอยากจะเรียนสั้น ๆ อย่างนี้ว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม การจัดการทรวงครั้งนี้ความจริงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมซึ่งทำต่อเนื่องมา และการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในเรื่องของการไปคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไปรักษาผลประโยชน์ของความเป็นธรรมให้ประชาชน รวมทั้งไปป้องกัน ลดปัญหาอาชญากรรมด้วย แต่ว่าการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมครั้งนี้ยังไม่สามารถทำเต็มรูปแบบได้ เนื่องจากยังคำนึงถึงความเ็นมา ความพร้อมของสถานการณ์ รวมทั้งการที่จะรวมทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของฝ่ายบริหารมาอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมพร้อมกันหมดเลยทีเดียว หลายท่านที่ศึกษาเรื่องนี้มาก็เกรงว่าจะเป็นการเป็นงานที่หนักจนกระทั่งกลายเป็นไม่สามารถปฏิรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพ-----

- ๕๖/๑

บางหน่วยงานจึงยังไม่ได้มาสังกัด เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งท่านสมาชิกบางท่านก็มีความเห็นต่างกัน ในที่นี้ก็มีทั้งว่าอยากให้อยู่กระทรวงยุติธรรมก็มี อยากให้อยู่กับนายกฯ ต่อไปก็มี อยากให้ไปอยู่กระทรวงมหาดไทยต่อไปก็มี การศึกษาในเรื่องนี้ก็มีไว้มาก เช่นเดียวกัน แต่คิดว่าควรจะดำเนินการต่อไปอย่างไรในอนาคตคงจะมีการศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง และก็มีผลักดันให้การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม ซึ่งโดยทิศทางหลักก็คือเอาหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ทางฝ่ายบริหารอยู่ที่เดียวกันเพื่อให้เกิดการประสานกันเป็นเอกภาพและสร้างระบบที่ด้วงกลม กานอำนาจซึ่งกันและกัน

ผมขอกราบเรียนประเด็นเกือบสุดท้ายนะครับ ก็คือเรื่องสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองซึ่งผมได้เรียนชี้แจงไป วันนี้มีท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งประเด็นขึ้นมาว่า ตรวจคนเข้าเมืองเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลายเรื่อง เรื่องอาชญากรรมข้ามชาติ เรื่องความมั่นคง เรื่องชายแดน เพราะฉะนั้นน่าจะไปอยู่ที่หน่วยงานทางด้านความมั่นคงมากกว่า ความจริงแล้วท่านหมายถึงอยู่กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไปจะดีกว่านั้น กรมการกงสุลของสถานทูต ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านด้วยมีความเห็นตรงกันว่าให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมาเป็นกรมตรวจคนเข้าเมืองในกระทรวงยุติธรรม และผลการศึกษาในเรื่องนี้เห็นว่าเรื่องของการตรวจคนเข้าเมืองซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องงานสัญชาติ เรื่องเกี่ยวกับการที่คนต่างประเทศเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นเรื่องเชิงเศรษฐกิจด้วย เป็นเรื่องอาชญากรรมข้ามชาติด้วยนั้น ความจริงข้อเท็จจริงคล้ายกันกับที่สมาชิกฯ ยกขึ้นมา แต่การอธิบาย การมองปัญหาใน กับมองไปอีกทางหนึ่งก็คือว่าเรื่องนี้ น่าจะมีหน่วยงานที่เฉพาะขึ้นมาดูแลและเป็นงานนโยบายที่ครอบคลุมหลายด้านหลายมิติ และไม่ใช่เป็นงานด้านความมั่นคงเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นแล้วถ้าถามว่าเป็นงานในกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ ความจริงแล้วงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติทั้งหมดเป็นงานอยู่ในกระบวนการยุติธรรม เพียงแต่ว่าจะอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมหรือไม่เป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมด้วยกันทั้งหมดแน่นอน เพราะฉะนั้นการที่ส่วนใดส่วนหนึ่งออกมาจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วมาอยู่ในหน่วยงานที่ดูแลกระบวนการยุติธรรมก็เป็นเรื่องที่ไม่ได้ขัดในแง่เหตุผล รวมทั้งการที่บอกว่าออกจากตำรวจแล้วจะต้องประสานกับหน่วยงานของตำรวจ เช่น ตระเวนชายแดนบ้าง ทางหลวงบ้าง

ปาไม่มีบ้าง แล้วถ้าตำรวจไม่ร่วมมือจะทำได้อย่างไร คำตอบในเรื่องนี้ง่ายนิดเดียวก็คือว่าไม่ว่าออกแบบมาอย่างไร เมื่อเห็นว่าคิดแล้วสิ่งที่จะแก้ปัญหาก็คือทำให้ต้องร่วมมือ คือทุกฝ่ายต้องร่วมมือ ไม่ใช่เป็นประเด็นว่าถ้าตำรวจไม่ร่วมมือ แล้วหน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาจะทำงานได้อย่างไร ถ้าคำถามเป็นอย่างนั้นก็ต้องบอกว่า เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วก็ให้หน่วยงานตำรวจให้ความร่วมมือ เพราะว่าหน่วยงานของตำรวจยังต้องร่วมมือกับอีกหลายหน่วยราชการ ไม่ใช่เฉพาะกรมสอบสวนพิเศษหรือกรมตรวจคนเข้าเมืองเท่านั้น หลักการอย่างนี้คิดว่าน่าจะแก้ปัญหาที่ห่วงใยได้

ประเด็นสุดท้าย ก็คือเรื่องที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้อภิปรายมี ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือเรื่องของประชาชนคือครอนที่ลำพูน ผมได้มีโอกาสพบกับสมาชิกวุฒิสภาบางท่าน ได้เล่าเรื่องนี้ให้ฟังและก็ยังได้มีโอกาสหารือเรื่องนี้กับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ก็ได้เล่าปัญหาเรื่องนี้ให้ฟัง รวมทั้งได้ฟังประชาชนมาบ้างแล้ว ก็เรียนโดยย่อเนื่องจากว่าไม่ใช่สาระเรื่องนี้โดยตรง แต่ว่าเรียนโดยย่อว่าก็มีความห่วงใยเรื่องประชาชนจะได้รับความเป็นธรรมหรือไม่เพียงไรนั้น ผมก็มีความห่วงใยอยู่และจะติดตามดูแลเรื่องนี้คือ ส่วนการปฏิรูประบบราชการที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ได้ยกขึ้นมา และในคอนต้น ๆ ได้พูดถึงว่ามีพรรคราชการที่ดี มีพรรคการเมืองและมีธุรกิจเข้ามา บังเอิญที่ท่านเอ่ยถึงพรรคการเมืองเฉพาะบางพรรคขึ้นมาด้วยในปัจจุบัน ซึ่งท่านก็ได้เอ่ยถึงพรรคไทยรักไทย---

ความจริงผมไม่ต้องการอธิบายถึงเรื่องพรรคไทยรักไทย แต่ว่าท่านได้กล่าวไปถึงว่า มีการจัดระบบกันใหม่ จัดกระทรวงกันใหม่ เสร็จแล้วมีการเมืองกับธุรกิจอยู่ข้างบน แล้วเปรียบเทียบไปถึงว่าในอดีตมีราชการยึดอำนาจ แล้วก็อยู่ข้างบนเป็นหลัก แล้วปัจจุบันก็เป็นเหลือบเหมือนกันอีก ไม่ต่างกัน ตรงนี้ผมต้องขอกราบเรียนว่าการปฏิรูประบบราชการที่ทำอยู่นั้นประสิทธิภาพ เน้นเรื่องการบริหารที่สามารถแก้ปัญหา การป้องกัน การทุจริตคอร์รัปชันหรือที่เรียกว่าเหลือบ การป้องกันมีอยู่ทั้ง โดยการปฏิรูประบบราชการเองในส่วนอื่นที่ต้องทำดังที่กราบเรียนไปแล้ว แต่ที่สำคัญก็คือว่าขณะนี้ไม่ว่าธุรกิจจะเข้ามามากหรือน้อยอย่างไรในการเมือง เราได้มีกติกามารยาทในการปฏิรูปการเมือง โดยรัฐธรรมนูญปัจจุบัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่มาของนักการเมืองไปมากแล้ว ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็เปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกันกับ ที่มาของรัฐมนตรี นอกจากนั้นยังมีองค์กรต่าง ๆ มาตรวจสอบผู้ใช้อำนาจ ทั้งข้าราชการระดับสูงและรัฐมนตรีต่าง ๆ ผู้ที่ตรวจสอบนักการเมืองเหล่านั้นก็รวมถึงท่านสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งก็มีทั้งที่มาที่ถูกต้องและก็มีสุญนแล้วว จากการทำงานต่าง ๆ มากี่เห็นแล้วว เมื่อมาจากการเลือกตั้งมีความรับผิดชอบต่อประชาชนสูง ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะช่วยกันดูแลป้องกันไม่ให้มีเหลือบที่จะมาฉวยโอกาสของประชาชนได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการเปรียบเทียบ เหตุการณ์ ๒ เหตุการณ์และสรุปอย่างรวดเร็วว่าเป็นเหลือบเหมือนกันนี้ ถ้าใครฟังเร็ว ๆ ตามไปด้วยก็อาจจะคล้อยตามไป ซึ่งผมยังคิดว่าขณะนี้เรากำลังพูดถึงระบบราชการ ระบบการเมืองกับราชการในกติกาใหม่ในมิติใหม่ทั้งหมด ซึ่งเราทั้งหลายก็เป็นผลผลิตจากรัฐธรรมนูญใหม่นั้น ก็เชื่อว่าปัญหาจะไม่เป็นดังที่ท่านสมาชิกฯ ได้มีความห่วงใย ผมก็ขอเรียนชี้แจงประเด็นต่าง ๆ โดยสรุปดังนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ

นายสงฆ์ เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับขอหารือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หารือหรือครับ เชิญครับ

LIRT

๑๑๓

๑. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วุฒิวร ๕๗/๒

นายห้อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ห้อง เล่งอี จากกรุงเทพมหานคร อยากจะเรียนหาหรือท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาลว่า
มีบางคำถามท่านไม่ตอบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ติดใจอยู่ขณะนี้ โดยเฉพาะเมื่อเข้ากระผมได้ตั้ง
คำถามว่า มติคณะรัฐมนตรียังมีความศักดิ์หรือเชื่อถือได้อยู่หรือเปล่า เพราะมีตัวอย่างคือ
การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการในกระทรวงเกษตรฯ มติ ครม. มีไป ๓ เดือนแล้วจนบัดนี้
ปรากฏว่าข้าราชการยังไม่ได้เดินทางไปปฏิบัติงาน อันนี้เกี่ยวกับความเชื่อถือของรัฐบาล
ที่มาชี้แจงต่อสภาในเรื่องกฎหมาย ถ้ามติ ครม. เราเชื่อถือไม่ได้ มีมติไปแล้วไม่ปฏิบัติ
จะให้เชื่ออย่างไรครับ ความน่าเชื่อถือ ก็เลขอยากหาหรือท่านประธานฯ ว่า การที่รัฐบาล
ไม่ตอบท่านไม่ยอมตอบหรือท่านไม่กล้าตอบ หรือว่าท่านไม่แน่ใจอะไร อยากจะทราบ
แก่นี้แหละครับ เพราะว่าประชาชนเขาก็โทร. มาอยากจะทราบ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เข้าใจประเด็นแล้วครับ คืออย่างนี้ ผมขออนุญาต
เรียนกับท่านสมาชิก ว่าวันนี้เราพิจารณาในวาระที่ ๑ ของกฎหมาย ๒ ฉบับ ก็คือ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม อาจจะมีคำถามของ
สมาชิก มากมาย เมื่อสักครู่ที่ท่านรองนายกฯ ก็บอกแล้วคำถามมาก แต่ท่านก็ไม่จำเป็นต้อง
ตอบทั้งหมด ผมคิดว่าในกรณีคำถามบางคำถามเราคงต้องเป็นเรื่อง ๆ ที่ในวันนี้อภิ
ปรายภาพรวมเท่านั้นเองว่า สมาชิก เห็นด้วยที่จะรับหรือไม่รับร่างพระราชบัญญัติ
เท่านั้นเองครับ เพราะฉะนั้นเราใช้เวลากันมาเกือบ ๒ วันเต็ม ท่านสมาชิก ครับ
ผมคิดว่าเวลาที่เราจะลงคะแนนได้ในวาระที่ ๑ ว่าจะรับทั้งสองหรือไม่ ผมจะถามมติ
ทีละฉบับนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ถ้าท่านสมาชิก เห็นด้วยที่จะรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาให้คัด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิก เห็นว่าไม่ควร
จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ให้คัด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ
รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๔๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

- ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน จดออกเสียง ๑ คะแนน ก็เป็นอันว่าวุฒิสภารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาและครบ ที่ประชุมเห็นควรให้คณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งพิจารณา หรือว่าควรจะให้คณะกรรมการวิสามัญ มีท่านผู้ใดเสนอใหม่ครบ ท่านไพจิตรครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา เห็นควรตั้งกรรมการวิสามัญครบ จำนวน ๓๔ คน โดยจากสมาชิกวุฒิสภาจำนวน ๓๐ ท่าน จากรัฐบาลและบุคคลภายนอกอีก ๔ ท่านครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านสมาชิกฯ ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ก็เป็นไปตามนี้นะครับ เชิญท่านเสนอเลยครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กระผมขอเสนอรายชื่อกรรมการดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายไสว พรหมณี
๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๓. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๔. นายสุนทร จินดาอินทร์
๕. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๖. นายสุพร สุภสร
๗. นายอนันต์ คาโลดม
๘. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์

๑๑๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๕๘/๒

๘. นางนันทนา สงฆ์ประชา
๑๐. นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์
๑๑. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ
๑๒. นายสวัสดิภาพ กันทาทรรรม
๑๓. นายบรรจฑูรย์ เกริกพิทยา
๑๔. พลเอก วัฒนา สรรพพานิช
๑๕. นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง
๑๖. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
๑๗. นายภิญญา ช่วยปลอด
๑๘. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชรระ
๑๙. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๒๐. นายสุทัศน์ จันทรแสงศรี
๒๑. นายสมพร คำชื่น
๒๒. นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์
๒๓. นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์
๒๔. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๒๕. นายวิเชียร เปาอินทร์
๒๖. นายบุญยืน สุภสารสาทร
๒๗. นายลำพอง พิลาสมมติ
๒๘. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๒๙. นายชุมพล ศิลปอาชา
๓๐. นายณรงค์ มุ่นทอง
๓๑. นายอัครกุลย์ ปาณิกบุตร
๓๒. นายปองพล อติเรกสาร
๓๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์
๓๔. นายมนตรี รูปสุวรรณ

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ ท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี ถ้อยคำตามที่ท่านไพจิตรเสนอนะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
อ่านครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. นายไสว พรหมณี
๒. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๓. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๔. นายสุนทร จินดาอินทร์
๕. นายศรีเมือง เจริญศิริ
๖. นายสุพร สุภสร
๗. นายอนันต์ คาโลดม
๘. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๙. นางนันทนา สงฆ์ประชา
๑๐. นายวิสิษฐ์ เดชะธีราวัฒน์
๑๑. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ
๑๒. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม
๑๓. นายบรรจบุรี เกริกพิทยา
๑๔. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๑๕. นายวงศ์พันธ์ ฌ คะแก้วทุ่ง

LIART

๑๒๑

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุภากรณ์ ๕๘/๔

- ๑๖. พลตำรวจเอก มีชัย นกุลกิจ
- ๑๗. นายภิญญา ช่วยปลอด
- ๑๘. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ
- ๑๙. พลตำรวจเอก วิรุพห์ พันแสน
- ๒๐. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
- ๒๑. นายสมพร คำชื่น
- ๒๒. นายสมเกียรติ ศรีถัมภ์
- ๒๓. นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์
- ๒๔. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
- ๒๕. นายวิเชียร เปาอินทร์

- ๕๕/๑

๑๒๒

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ละโม ๕๕/๑

๒๖. นายบุญยืน ศุภสารสาทร
๒๗. นายถ้ำพอง พิลาสมบัติ
๒๘. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวีวัฒน์
๒๙. นายชุมพล ศิลปอาชา
๓๐. นายณรงค์ นุ่นทอง
๓๑. นายอัยฎางค์ ปาณิกบุตร
๓๒. นายปองพล อติเรกสาร
๓๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์สานต์
๓๔. นายมนตรี รูปสุวรรณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นายนิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ เสนอกำหนดการแปรญัตติภายใน ๒๑ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ เชิญท่านไสว

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : อันที่จริงท่านประธานฯ ครับ กระผมจะเสนอ ๑๕ วัน แต่ท่านสมาชิกฯ บอกว่าเป็นกฎหมายสำคัญ ผมขอลอนและไม่นำเสนอ ๒๑ วันก็รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมกำลังจะถาม ผมนึกว่าท่านจะหารือเรื่องอะไร ขออย่างนี้เป็นหน้าที่ที่ผมจะถามที่ประชุมจนกระทั่งว่า จะให้กำหนดแปรญัตติภายในกี่วัน ตอนนี้เอาละเป็นสรุปว่า ท่านนิพนธ์เสนอ ๒๑ วัน ขอผู้รับรองหน่อยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

๑๒๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ละโม ๕๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะมีท่านสมาชิกฯ เสนอกำหนดการแปรญัตติเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ผมเห็นธรรมเนียมปฏิบัติ และหลายครั้งแม้จะเป็นกฎหมายสำคัญก็ตาม ผมว่า ๑๔ วันน่าจะพอครับ ถ้าลังเลครับ ขอบพระคุณครับ ผมขอเสนอ ๑๔ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ จะประนีประนอมไหมครับ เพื่อจะได้ผ่านไปเร็วกว่านี้หน่อย ไม่อย่างนั้นก็ต้องลงมติ ท่านประธานนิพนธ์จะเข้ากลางดีไหมครับ

นายนิพนธ์ วิสัยรัฐเศรษฐศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือในช่วงนี้อาจจะมีปัญหาอุปสรรคในเรื่องการแปรญัตติพอสมควร เนื่องจากสมาชิกฯ เรามีภารกิจหลายอย่าง ถ้าเป็นไปได้ผมก็คิดว่าถ้าจะประนีประนอมกับท่านสันติภาพจะถอนได้ผมคิดว่าให้เวลาพอสมควร เพราะกฎหมายฉบับนี้การพิจารณาจะต้องขยายเวลาอยู่แล้ว พิจารณาภายใน ๓๐ วันคงไม่เสร็จ ถ้าเป็นไปได้ เพราะเรามีภารกิจกันมากพอสมควรในช่วงนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขณะนี้มีข้อเสนอที่มีผู้รับรองอยู่ ๒ ช่วงด้วยกัน ถ้าเราดูช่วงเวลาให้ดีจะมีเสาร์ อาทิตย์อยู่ ๒ ครั้ง คืออาทิตย์หน้ากับอาทิตย์ต่อไป ผมว่า ๑๕ วันน่าจะเป็นอย่างดีที่สุด เพราะมีเสาร์อาทิตย์ให้เรา นั่งคิดนั่งเขียนได้อยู่แล้ว คงไม่ต้องถึง ๒๑ วันอย่างที่ว่าหรอก ๑๕ วันก็พอ

๑๒๔

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ละไม ๕๕/๓

ท่านสันติภาพฯ ย้ำอีกสักวันหนึ่งก็น่าจะลงตัวนะครับ ผมเสนอ ๑๕ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ
ท่านสันติภาพฯ ดอนแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพฯ ดอนนะครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเห็นด้วยใน
๑๕ วันผมว่ากำลังสวย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้นผมขอมติก็แล้วกันนะครับ ขอยุติทีหลังขึ้นมาก่อน
ก็แล้วกันนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ให้กด เห็นด้วย
ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแปรญัตติภายใน ๒๑ วัน ให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนน
ได้ครับ ๑๕ วันเห็นด้วย ๒๑ วันไม่เห็นด้วย ลงหมดแล้ว รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

- ๖๐/๑

๑๒๕

๑. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๑๘ จดออกเสียง ๑ ก็เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติภายใน ๒๑ วันนะครับ ก็เป็นอันผ่านระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑

ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมในกฎหมายฉบับที่ ๒ นะครับ
ถ้าท่านสมาชิก เห็นควรจะรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ไว้พิจารณาให้ถก เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ไว้พิจารณาให้ถก ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ
(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๓๔ ไม่เห็นด้วย ๒ จดออกเสียง ๑ ก็เป็นอันว่าวุฒิสภารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา ผมจะขอหารือกับสมาชิก อย่างนี้ครับว่า
เนื่องจากว่าเราอภิปรายกันมาและก็เห็นว่ากฎหมายทั้ง ๒ ฉบับมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ถ้าจะใช้กรรมวิธีการชุดเดียวกันนะครับ ผมขอเสนอในที่ประชุมอย่างนี้จะมีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยนะครับ ถ้าเห็นด้วยก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับรองกรรมวิธีการคณะเดิมและเวลาการแปรญัตติเท่าเดิมนะครับ คือ ๒๑ วัน ขอบคุณที่ประชุมมากครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณากฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนะครับ ท่านเลขาฯ ไม่ต้องอ่านแล้วนะครับ เพราะชุดเดียวกัน

ต่อไปเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เชิญท่านอาจารย์แก้วสรรครี

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอหารือเรื่องการทำงานของกรรมวิธีการของรายน้อยนะครับ ก็ปกติเวลางานแปรญัตติต่าง ๆ สมาชิก ก็วุ่นกันไป กรรมวิธีการก็จะใช้เวลาในช่วงหนึ่งที่จะปรึกษารหัสหรือหาข้อถกเถียงกันอะไรต่าง ๆ อันนี้ก็คงกระทำไป แต่ที่นี้ผมอยากจะใคร่ขอเรียนว่าเรื่องนี้มีความ

๑๒๖

๑. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๐/๒

สนใจสูง การแปรรูปคดีในแง่มุมต่าง ๆ จะมากนะครับ ผมไม่อยากเห็นการคดโกงของ
กรมการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พอมแปรรูปคดีก็บอกเราตัดสินใจแล้วอย่างนี้
นะ คุณจะต้องสงวนหรือไม่สงวน อยากจะให้ช่วง ๒๑ วันอะไรที่เหลือช่วงเบื้องต้นนั้นะครับ
พยายามปรึกษาหารือ หากทางเลือกและก็ข้อมูลต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม อย่าเพิ่งไปด่วนตัดสินใจ
และพอสมาชิกฯ แปรรูปคดีแล้วบอกว่าไม่ได้แล้ว ไปหมดแล้ว อันนี้อย่า จะทำให้ชั้น
วาระสองวาระสามนี้ยุ่งเป็นที่สุดนะครับ อันนี้คือข้อที่ ๑ นะครับ เพราะเรื่องจะยุ่งมาก
อาจจะเป็นกฎหมายที่ยุ่งที่สุดในประวัติศาสตร์วุฒิสภาตั้งแต่เราทำงานมานะครับ ตรงนี้
ใจเย็น ๆ

ข้อที่ ๒ อะไรที่เป็นข้อเท็จจริงอันพึงรู้ เราขังไม่ได้รับการชี้แจงเท่าที่ควรใน
สภานี้ะครับ ช่วงต้นเวลาแรกนี้ผมอยากให้การรมการของเราไปหาข้อเท็จจริงตรงมาเลข
กรมทางหลวงชนบทอย่างนี้ เชิญ รพช. มาเลข เอาข้าราชการเกษียณก็ได้ที่เขาक्षाพูด
หาข้อมูลแบบนี้มาครับ รัฐบาลอ่า่านักอ้างหน้าว่าผ่านอธิบดี ผ่านปลัด อธิบดีกับปลัดจะกล้า
พูดอะไรเท่าไรท่านนายกฯ จะเอาอย่างนี้ ฉะนั้นช่วยไปเอาข้อมูลจากผู้ปฏิบัติเนี่ยบรรจุเข้ามา
ด้วยนะครับ และถ้าเป็นไปได้เอาที่เกษียณและक्षाพูดจะยังคงคืนะครับ และท้ายสุดผมฟังมา
มากแล้วนะครับ การปฏิรูปรูปนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งจะทำอย่างนั้นอย่างนี้แผนนั้นแผนนี้
ผมกับกรมการศึกษากการปฏิรูประบบราชการที่ตั้งกันไว้ทำงานกันเป็นเดือน ๆ นี้
ไม่ได้เคยเห็นรูปธรรมอันนี้เลยนะครับ ไม่มีนะครับ แม้กระทั่งท่านรัฐมนตรีป้องกันพลมาชี้แจง
ก็เป็นรูปธรรมอะไรทั้งสิ้น และ ๒ วันมานี้ก็พูดอยู่นั้นแหละ มีแล้ว คิดแล้ว ทำแล้ว
ช่วยไปค้นหาให้เจอหน่อยนะครับ-----

๑๒๗

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สฤษฎทศ ๖๑/๑

ถ้าไม่พูดแสดงว่าไม่มีครับ ต้องถืออย่างนั้นเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ขั้นตอนของการที่จะเอาอำนาจและภารกิจลงไปยังจังหวัดก็ดี ลงไปยังท้องถิ่นก็ดีนี่อยู่ไหน เอามาให้ดูซิ ที่ท่านนายกฯ คุณนักกฎหมายจะมีแผนลดอัตราค่าจ้างอยู่ไหน เป็นตัวเป็นคนเป็นไขหรือว่าเป็นปฏิสนธิหรืออะไรอย่างไรเอามาให้ชัด ช่วยเอาความจริงเหล่านี้มาด้วยครับ และช่วงที่กำลังพิจารณากันอยู่นี้ผมคิดว่าถ้าทำงานแบบนี้ะครับ สมาชิกฯ จะไปเข้านั่งฟังมากนะครับ โดยไม่จำเป็นต้องเป็นกรรมการและจะเกิดความเข้าใจร่วมกันมากขึ้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณอาจารย์แก้วสรร ก็ฝากข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นไว้กับกรรมการทุกท่านทั้ง ๓๔ ท่านก็แล้วกันครับ ต่อไปครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่รับ 8 / 2545
วันที่ 2 ก.พ. 45
เวลา 8.30 น.

ที่ สม ๐๐๐๗/๕๘๓๘

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

ส่ง สำนักการประชุม

๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ)
วันจันทร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ
ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕
๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๙

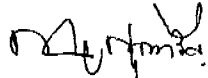
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(นายอานวย คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. (นายวรวิจน์ เต๋ออภิญญกุล เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอ
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ) วันจันทร์ที่
๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕

(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขชื่อกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากมีการโอนงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรมและแก้ไขชื่อสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับชื่อกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ วรรคสอง และมาตรา ๗๔ วรรคสอง)

(๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ชื่อและอำนาจหน้าที่ขององค์กรหลักในการ บริหารและจัดการศึกษา รวมทั้งชื่อและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๘)

(๓) ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารและจัดการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ และแก้ไขบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐)

(๔) กำหนดให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก โดยยกเว้นให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานบางประเภทที่กระทรวงอาจจัดเพื่อเสริมการบริหารและการจัดการ ของเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๕) กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาต้องรายงาน ต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขชื่อกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากมีการโอนงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรมและแก้ไขชื่อสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับชื่อกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๓๔)

(๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ชื่อและอำนาจหน้าที่ขององค์กรหลักในการบริหารและจัดการศึกษา รวมทั้งชื่อและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับโครงสร้างของกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕)

(๓) ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารและจัดการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้การบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก โดยยกเว้นให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานบางประเภทที่กระทรวงอาจจัดเพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาฯ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

การเสนอนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่ง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการ และเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุน ทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศ ทางวิชาชีพ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐาน การอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวาระหนึ่ง กระทรวงอาจจัด ให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาที่ได้ thailand

๑๒๘

๑. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สรุพุทธ ๖๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๕๘ วัน ขอเชิญเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขชื่อกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากมีการ โอนงานศิลปะและวัฒนธรรม ไปอยู่กระทรวงวัฒนธรรมและแก้ไขชื่อสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับชื่อกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๔๕ วรรคสอง และ มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง)

(๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ชื่อและอำนาจหน้าที่ขององค์กรหลักในการบริหารและจัดการศึกษา รวมทั้งชื่อและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเขตพื้นที่การศึกษา ให้สอดคล้องกับ โครงสร้าง

๑๒๕

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สฤษฎธ ๖๑/๓

ของกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และ มาตรา ๓๕)

(๓) ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อรับผิดชอบการบริหารและจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาโดยเฉพาะ และแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๐)

(๔) กำหนดให้การบริหารและจัดการศึกษาระดับพื้นฐานยึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก โดยยกเว้นให้การจัดการศึกษาระดับพื้นฐานบางประเภทที่กระทรวงอาจจัดเพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และ มาตรา ๓๘)

(๕) กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ต้องรายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑)

เหตุผล

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายปฏิรูประบบราชการ โดยให้แยกภารกิจเกี่ยวกับงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม ไปจัดตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรม และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการบริหารและการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบกับสมควรให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา ศาสนศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมศึกษาแห่งชาติ สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมไหมครับ ไม่มีนะครับ

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สฤษฎธ ๖๑/๔

ท่านสมาชิกฯ ครับ ในคราวที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ ท่านประธานฯ ได้มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าสมควรจะมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญคณะใดรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาตามข้อบังคับที่ ๑๐๘ คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาแล้วมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาแล้วรายงานต่อวุฒิสภา ผลการศึกษาตามรายงานที่แจกให้ท่านสมาชิกฯ แล้ว ท่านประธานคณะกรรมการจะแถลงใหม่ครับ เชิญท่านส่งครับ

- ๖๒/๑

นายห้อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ผ่อง เล่งอี ในนามของประธานคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะ
 และวัฒนธรรม ขอเรียนท่านประธานฯ ย่อ ๆ ว่าเมื่อคณะกรรมการวิสามัญกิจการ
 วุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
 รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณาศึกษาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ข้อ ๑๐๕
 แล้วนะครับ ที่ประชุมก็ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการติดตามการปฏิบัติการศึกษา
 ซึ่งมีดอกเตอร์บุญเลิศ ไพรินทร์ เป็นประธานคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะอนุกรรมการ
 คณะนี้ได้ทำการศึกษาและได้ทำรายงานผ่านมาทางคณะกรรมการแล้วนะครับ สำหรับ
 ในรายละเอียดกระผมจะขออนุญาตท่านประธานฯ ให้ประธานคณะอนุกรรมการได้ลง
 ในรายละเอียด เพื่อเรียนชี้แจงต่อสภานี้ นะครับ แต่ในขณะที่อยู่กับกระผมอยากขอโอกาส
 อภิปรายส่วนตัวนิดหนึ่งคือ เผื่อจะได้ไม่ต้องขึ้นมาเป็นครั้งที่ ๒ สั้น ๆ ครับว่า ประการที่ ๑
 กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รับได้ครับ ประการที่ ๒ จะต้องทำให้เกิดความ
 สัมพันธ์กันในเรื่องของชื่อกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเมื่อสักครู่ที่เราได้รับร่างพระราชบัญญัติ
 ไป ๒ ฉบับ ซึ่งมีชื่อกระทรวงศึกษาธิการที่มีปัญหาในตัวร่าง โดยได้เปลี่ยนจากกระทรวง
 ศึกษาธิการมาเป็นกระทรวงการศึกษา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นทั้ง ๒ คณะ
 นี้จะต้องสัมพันธ์กันพอสมควรในการทำงานว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ เราจะคงไว้ชื่อเดิมคือ
 กระทรวงศึกษาธิการ หรือว่าเราจะเอาตามร่างของรัฐบาลนะครับ อันนี้ขอให้เป็นข้อสังเกต
 และถ่มอบให้คณะกรรมการที่เพิ่งผ่านไปเมื่อสักครู่ก็คือ คณะกรรมการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับเมื่อสักครู่นี้
 รับไปพิจารณาสอดคล้องกับคณะกรรมการวิสามัญที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 การศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ด้วย ก็คงจะมีเท่านี้สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับรายงานการศึกษา
 ขออนุญาตท่านประธานฯ ดอกเตอร์บุญเลิศครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์บุญเลิศครับ

๑๓๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

นนทพร ๖๒/๑

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (จะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสามัญที่เกี่ยวกับการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภาให้ดูแลเรื่องร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กระผมได้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการที่ได้รับมอบหมายพิจารณา ก็อยากจะกราบเรียนก่อนที่จะลงรายละเอียด อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่า พอเราอภิปรายเมื่อวานนี้รู้สึกว่ามีผู้สื่อข่าวทั่วประเทศสนใจเรื่องนี้มาก เรื่องการปฏิรูประบบราชการของเรา ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า สิ่งที่เราพูดกันนี้ผมเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์เลยว่า สมาชิกวุฒิสภาของเราที่อภิปรายไปแล้วเมื่อวานนี้และวันนี้มีความหวังดีมุ่งมั่นที่จะเห็นการปฏิรูประบบราชการและการปฏิรูประบบการศึกษาของชาติอย่างแท้จริง อยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้ทราบสร้อยสนกลในและข้อมูลที่อยู่เบื้องหน้าเบื้องหลังของการปฏิรูประบบราชการและระบบการศึกษาของชาติ

- ๖๓/๑

๑๓๓

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

พฤศจิกายน ๖๓/๑

ผมมั่นใจอีกเช่นเดียวกันว่าพวกเราทั้ง ๒๐๐ คน อาจจะเห็นการปฏิรูป ไม่ว่าจะเป็น การปฏิรูประบบราชการหรือระบบการศึกษาของชาติก็ดี เป็นไปเพื่อยังประโยชน์ให้แก่ ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง ไม่มีความรู้สึกที่รังเกียจเฉียดฉิ่นที่หรือมีอคติ ไม่รักนายกรัฐมนตรึ ไม่รักรัฐมนตรี ไม่รักรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มีจิตสำนึก อันนี้ได้รับมอบฉันทะจากประชาชนในเขตพื้นที่ด้วยกันทุกคนทั้ง ๒๐๐ ท่าน กระทบ อาจจะกราบเรียนต่อไปเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ตามจริงแล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้ง ๑๘ มาตรา นั้น กระทบเห็นด้วย เกือบทั้งหมด ที่ไม่เห็นด้วยก็มีมาตรา ๒๐ ที่ว่าด้วยการอาชีวศึกษา การอาชีวศึกษา ตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้น ให้การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษาในระดับอุดมศึกษา ที่ต่ำกว่าปริญญา ไปชุกอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งอาจจะแบ่งเป็น ๒๕๕ เขตพื้นที่การศึกษา ทั่วประเทศ ซึ่งกระทบไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และรัฐบาลชุดนี้ก็ได้เห็นด้วยในแนวคิดคือ เห็นด้วยกับผมว่าไม่ควรจะไปชุกอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา เพราะเหตุผลที่จะกราบเรียน ต่อไปนี้ก็คือว่า การอาชีวศึกษา ไม่ว่าจะเป็นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้นและชั้นสูง ที่บอกกว่าระดับอุดมศึกษาคือ ปวส. หรือ ปวท. คือหลังจาก ปวช. ไปแล้วเรียกว่า อุดมศึกษา แต่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีเอาไปชุกไว้ยังเขตพื้นที่การศึกษาไม่เหมาะสมด้วยเหตุผลหลาย ประการ ประการที่สำคัญก็คือการอาชีวศึกษานั้น ถ้าไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีความชำนาญงานเรื่องการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่องอนุบาล ประถม มัธยมต้น มัธยมปลาย จะทำให้อาชีวศึกษาของเรากลายเป็นเปิดต่อไปในวันข้างหน้า เพราะฉะนั้นกระทบจึงมีการ ประชุมหารือกันในฐานะที่เป็นประธานคณะอนุกรรมการติดตามการปฏิรูปการศึกษา ศาสตร์ และวัฒนธรรมที่คณะกรรมการการศึกษาฯ ของเราได้ให้ความไว้วางใจ แก่กระทบให้ไปดูแลเรื่องการปฏิรูปการศึกษา จึงมีความเห็นสอดคล้องกับรัฐบาลที่มี การปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ให้เอาการอาชีวศึกษาแยกออกมาเป็นอีก ๑ แห่ง ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพิ่มขึ้นมา ผมว่านี่คือคุณูปการที่อยากจะชมเชยรัฐบาล เป็นคุณูปการที่รัฐบาลมองเห็นว่า ถ้าเอาการอาชีวศึกษาไปอยู่กับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งไม่เคียงสาในเรื่องของการศึกษา นั้นจะทำให้การอาชีวศึกษากลายเป็นเปิด แทนที่จะมีความรู้ มีความสามารถ มีความชำนาญ

๑๓๔

๑. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศกสถึกษณ์ ๖๓/๒

ในเรื่องของการอาชีวศึกษาที่ฝึกปรือมาตั้งแต่ระดับ ปวช. ปวส. แล้วก็บอกว่ให้ไปต่อ
ปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย กระผมคิดว่าสิ่งนี้ที่อยากจะสนับสนุนรัฐบาลก็คือเราเห็นว่า
ถ้าเอา ปวส. ไปต่อปริญญาตรีจะกลายเป็นเบ็ดอีก เพราะว่ระดับปริญญาตรีของเรา
ทำนุประชันฯ ก็คงทราบว่เรียนคละไปหมด วิชาพื้นฐาน เพราะฉะนั้นการฝึกปรือมา ๔ ปี
๕ ปี ปวช. ๓ ปี ปวส. ๒ ปี ๕ ปี ปวท. ๓ ปี ถ้านับ ปวช. ด้วยก็เห็น ๖ ปีอย่างนี้เห็นต้น
นะครับ ก็จะทำให้เด็กเรากลับมาแล้วไม่มีกรต่อยอด -----

- ๖๔/๑

เพราะฉะนั้นจึงอยากจะกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติในแง่ที่ส่งเสริมให้มีการอาชีวศึกษาขึ้นมาอีกแห่งหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ และประการที่ ๒ ที่ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรา ๑๔ ก็คือคณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งมีศาสตราจารย์คนอื่นเป็นคณะกรรมการอยู่ด้วย จะไปกำหนดนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องกับการศาสนาทั้งปวงทุกศาสนา ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความรู้สึกของชาวพุทธ โดยทั่วไป เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จึงเห็นว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขจนครบ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ยอยากจะกราบเรียน แต่อย่างไรก็ตามครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลอย่างยิ่งตรงที่ท่านเอาการปฏิรูปการศึกษาไปโยงกับเรื่องการปฏิรูประบบราชการ ผมไม่อยากจะเห็นว่ารัฐบาลให้ความสำคัญแก่การศึกษาเพื่อสอนคนให้เป็นคนหัวโตอย่างเดียวโดยไม่มีความรู้หรือจริยธรรมกำกับ เพราะฉะนั้นการแยกกระทรวงวัฒนธรรมออกไปแล้วเอากรมการศาสนา กรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติแยกออกไปตั้งเป็นกระทรวงวัฒนธรรมนั้นกระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องของการแปรรูปการปฏิรูประบบราชการ การจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรมนั้นกระผมยังมีแนวคิดว่าจะแปรรูปการปฏิรูปการรวมกระทรวงพวกนี้เข้า ไปนะครับ รวมทั้งกระทรวงกีฬาและกิจการเยาวชน ในการจัดการศึกษานั้นเราต้องเข้าใจว่าจะต้องเกิดบูรณาการในการจัดการศึกษาเพื่อให้คนเป็นคนเก่งเป็นคนดีคนเก่งทางด้านร่างกายก็ต้องอาศัยกีฬา การพลศึกษา เก่งทางสมองก็เรื่องการศึกษา เป็นคนที่มีความคิด มีคุณธรรมกำกับ ก็จะต้องอาศัยสุนทรียศาสตร์อย่างที่ผมกราบเรียนมาแล้วเมื่อวานนี้ จะต้องอาศัยศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมที่จะหลอมคนให้เป็นทั้งคนเก่งและดีในเวลาเดียวกัน แต่รัฐบาลชุดนี้มองไม่เห็นความสำคัญในเรื่องของการบูรณาการในการจัดการศึกษาของประเทศ ผมเสียใจอย่างนี้ อยากจะกราบเรียนว่า เสียหายความรู้สึกที่ดี ๆ ต่อรัฐบาลมาตลอด และอยากให้รัฐบาลชุดนี้หรือชุดไหนก็แล้วแต่บริหารให้ครบ ๔ ปีบ้านเมืองราบรื่นเข้ามาแล้วเราบริหาร ๒ ปีขุบสภา ปีเดียวขุบสภา ลาออกบ้างอะไร้างเราถึงแพ้เขา ท่านประธานฯ ที่เคารพ อยากจะให้ท่านอยู่นาน ๆ แต่ถ้าท่านทำไม่ดีขึ้นแล้วก็ไม่อยากให้อยู่เลยนะครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า การบูรณาการจากการจัดการศึกษา

๑๓๖

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สรีฎญา ๖๔/๒

ในขณะที่การกีฬา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมอยู่ด้วยกันยังบูรณาการสร้างคนไม่ได้
อย่างที่ใจปรารถนา เราขาดการประสานการใช้ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อโยงยึดกับ
หลักสูตรที่เรารู้เพื่อการสร้างสมองและกำลังกาย กำลังจิตของมนุษย์ให้เป็นคนที่มีสมรรถ
ที่สุดนั้นเรายังทำยากขนาดนี้เรายังสร้างคนให้เป็นคนเก่งและดีไม่ได้ โฉนเลขรัฐบาลชุดนี้
จึงบังอาจในการที่จะแยกกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เนื้องานที่เกี่ยวข้องออกเป็นตั้งหลายกระทรวง
อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐบาล -----

- ๖๕/๑

๑๓๗

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สิริวรรณ ๖๕/๑

ที่นี้ประเด็นที่เราได้พิจารณากันนี้ นอกจากการไม่เห็นด้วยกับเรื่องที่ยกกระทรวง เป็น ๓ กระทรวงแล้ว เราเห็นด้วยกับเรื่องทั้งหลายที่ท่านเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงศึกษาธิการอย่างที่ท่านประธานสอง เล่งอี ได้กรุณา ขอประทานโทษ ที่ต้องเอ่ยนาม คนที่แปรญัตติมา ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมานี้ บอกให้เปลี่ยนกระทรวง ศึกษาฯ เป็นกระทรวงการศึกษา ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า กระทรวงศึกษาธิการ หนังกะไรหนักหนาถึงจะต้องไปเปลี่ยนเป็นกระทรวงการศึกษา เวลาท่านพิจารณากันนี้ ท่านไม่คิดเลยหรือครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับว่า ถ้าเปลี่ยนกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นกระทรวงการศึกษาจะต้องใช้งบประมาณอีกกี่ร้อยล้านบาท เพื่อจะเปลี่ยน อะไรที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นกระทรวงการศึกษา ไม่มีความหมายอะไรเลย คำว่า “การศึกษา” ภาษาคำค้อยมากในความรู้สึกของผม คำว่า “กระทรวง ศึกษาธิการ” มีความหมายลึกซึ้ง เป็นประวัติศาสตร์ เป็นอภิลิโก แปลว่า ไม่ขึ้นอยู่กับ เวลา มีความหมายของมัน เพราะฉะนั้นขอประทานโทษเถอะ อย่าไปเปลี่ยนแปลง แล้วจะได้ไม่ต้องเสียเงินเป็นร้อยๆ ล้านบาทเพื่อเปลี่ยนป้ายที่กรมต่าง ๆ ในกระทรวง ศึกษาธิการเดิมเป็นกระทรวงการศึกษา แล้วกรมอะไรต่าง ๆ ก็จะเปลี่ยนไปตามนั้นด้วย เสียหายมากเลย ผมไม่เห็นด้วย เราเห็นด้วยกับท่านเรื่องอาชีพ เราเห็นด้วยกับมาตรา หนึ่งที่ว่าด้วย คือเดิมเราพิจารณาดังแต่ร่างแรกของรัฐบาล เราไม่เห็นด้วยกับท่านใน มาตรา ๓๓ (๓) ที่ว่าเสนอนโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการประเมินผลการศึกษา เราเห็นว่าสภาการศึกษา ศาสนศึกษาและวัฒนธรรมศึกษานั้น เป็นหน่วยงานนโยบาย ไม่ต้องมาประเมินอีกแล้ว หน้าที่ทำหน้าที่ประเมินโดยตรง ก็คือสถานศึกษาเป็นหน่วยแรก หน่วยที่ ๒ ก็คือ สมศ. เป็นคนรับผิดชอบในเรื่อง การประเมินผลการศึกษา แต่สภาการศึกษา ศาสนศึกษาและวัฒนธรรมศึกษานั้น เป็นผู้ประเมินผลการจัดการศึกษา ไม่ใช่ผลไปประเมินซ้ำซ้อนกับ สมศ. และบริษัท ที่จะรับจ้างจาก สมศ. ไปประเมินและสถานศึกษาด้วย เพราะฉะนั้นอยากกราบเรียนว่า โชคดียี่ห้อปลัดกระทรวงท่านมาชี้แจงในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ของเราและท่านบอกว่า สภาผู้แทนฯ ท่านเห็นด้วยกับความเห็นของพวกเขาแล้ว เราก็ ดีใจที่จะได้ไม่ต้องอภิปรายมากเพื่อให้เสียเวลา เพื่อนเราก็อยากจะกลับมานั่งกัน ถ้าจำเป็น

๑๓๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๖๕/๒

ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เวลา ก็อยากจะกราบเรียนโดยสรุปว่าขณะนี้ ท่านประธานฯ
ถ้าไม่แยก ๓ กระทรวงได้ พวกเราจะมีความสุขมากประการที่ ๑ คือไม่เห็นด้วย
กับทางรัฐบาล และก็ไม่เห็นด้วยกับเรื่องการเปลี่ยนชื่อกระทรวงศึกษาธิการไปเป็น
กระทรวงการศึกษา แต่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว
ในเรื่องอื่น ๆ ขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ ขอขอบพระคุณครับผม

- ๖๖/๑

๑๓๕

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

วิมล ๖๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมชขอหารือหนึ่ง เวลานี้สมาชิก ที่ยกมือสมชได้แล้ว ๑๑ ท่าน คิดว่าผมเปิดโอกาสให้ทางกรรมาธิการ ได้ชี้แจงโดยไม่ได้พูดถึงเวลา ในส่วนที่สมาชิก จะอภิปรายถ้าขอกันคนละ ๑๐ นาทีจะดีไหมครับ เห็นด้วยนะครับ ท่านแรก ท่านอนันต์ ผลอำนวยครับ ท่านอนันต์ สมชอนุญาตนัดหนึ่ง สมาชิกฯ จะได้เตรียมตัว นะครับ แต่ขอติคาเดิม นะครับท่านยกมือ ๑. ท่านอนันต์ ๒. คุณครูประทีป ๓. คุณครูวิมล ๔. ท่านพลเอก สิริ ๕. อาจารย์ชงค์ ๖. ท่านสันติภาพ ๗. ท่านแคล้ว ๘. ท่านบุญญา ๙. ท่านอุมาร์ ๑๐. ท่านไพบุลย์ ๑๑. ท่านวิชัย ท่านอุบล ด้วยนะครับ เชิญท่านอนันต์ครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ต่อกรณีในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับที่รัฐบาลเสนอเข้ามานี้ผมเห็นด้วยกับร่างฉบับนี้ เป็นอย่างยิ่ง และก็เห็นถึงความตั้งใจของท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการจัดการศึกษาเราต้องยอมรับ ณ วันที่ เรา ๓ ปฏิรูป ปฏิรูปการเมือง ปฏิรูประบบราชการและปฏิรูปการศึกษา ซึ่งทั้ง ๓ ส่วนนี้ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของประเทศที่กำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการศึกษา นั้น ผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่า มีอะไรที่ไปกดดันหรือไปบีบบังคับท่านนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เดิมผมเห็นว่าการศึกษาให้เปล่าตามรัฐธรรมนูญ ๑๒ ปีนั้นท่านนายกฯ มีดำริว่า น่าจะให้ตั้งแต่เด็กที่มีอายุตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไปถึงมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ คือมัธยมศึกษาตอนต้น แล้วตอนหลังก็มาเปลี่ยนเป็น ป. ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราคงไม่ได้รังเกียจหรอก แต่ผมคิดถึงว่าเด็กที่อยู่ในต่างจังหวัด เด็กที่อยู่ใน กรุงเทพฯ ที่พ่อแม่หาเช้ากินค่ำ หากค่ากินเช้า พอ ๓ ขวบจะได้มาเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก แล้วเด็กที่อยู่ในต่างจังหวัดก็เหมือนกัน โรงเรียนของสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา แห่งชาติ หลายโรงเรียนต้องปิดไป แล้วก็ไม่ได้ใช้อะไรเลย อาคารสถานที่ถูกทิ้งว่างเปล่า มากมาย ก็ให้เด็ก ๓ ขวบเข้าไปเรียนได้ แต่ถูกกลับมาปรับเปลี่ยนเป็น ป.๑ ถึง ม.๖ ซึ่งนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนั้นเรามีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาให้ แล้วอัตรา

เด็กการเรียนต่อของเมืองไทยช่วงนี้ยังน้อย แต่เราก็ไม่ได้รังเกียจ แต่ก็ยังดีที่รัฐบาลยังให้ความสำคัญของเด็กก่อนวัยเรียน พยายามจะจัดงบประมาณลงไปให้ ซึ่งงบประมาณกระทรวงศึกษาธิการปีนี้เราก็เห็น ๑๕๘,๐๐๐ กว่าล้านบาทก็ไม่ได้เพิ่มขึ้นหรอก แต่อย่างน้อยบางเรื่องในช่วงนี้เป็นวาระที่ ๑ ผมก็พยายามจะให้เวลาตรงนี้ให้สั้นที่สุด ชื่อกระทรวงศึกษาธิการผมเห็นด้วยกับอาจารย์คอกเคอร์บุญเลิศ ไพรินทร์ ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน การปรับเปลี่ยนชื่อกระทรวงไม่ได้แปลว่าต้องไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนได้ แต่การปรับเปลี่ยนชื่อกระทรวงจะทำให้เสียงบประมาณในการไปเปลี่ยนป้ายไปจัดการอะไรทั้งหลาย และอย่างน้อยกระทรวงศึกษาธิการอยู่คู่มืองไทยมานานนับร้อยปี เอาไว้เถอะครับ ชื่อนี้

แล้วอีกส่วนหนึ่งที่ผมอยากฝากท่านประธานฯ ไปถึงรัฐมนตรีว่า คนอีกส่วนหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศไทยมาโดยตลอดนั้น ก็คือภาคเอกชน รัฐธรรมนูญในมาตรา ๔๓ ก็ให้ความสำคัญของการจัดการศึกษาของภาคเอกชน ให้มีส่วนร่วม รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอมามันเหมือนกับถูกละเลยและกั้ทั้งองค์กรเอกชนไป ทั้งภาคเอกชนไป ท่านทราบไหมครับว่า โรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาให้รัฐอยู่ด้วยความศรัทธา อยู่ด้วยความต้องการของประชาชนซึ่งเอาลูกไป และโดยเฉพาะการจัดการศึกษาของภาคเอกชนนั้นช่วยเซฟ (Save) งบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก็ทราบก็พยายามรายงานให้รัฐบาลรับรู้ แต่ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณเราก็ทราบว่ารัฐบาลไม่สามารถจัดให้ได้ โรงเรียนเอกชนที่เขาจัดการศึกษาให้รัฐบาลไม่ต้องไปเป็นห่วงเรื่องที่ดิน รัฐบาลไม่ต้องไปเป็นห่วงในเรื่องของบุคลากร รัฐบาลไม่ต้องไปห่วงเรื่องของครุภัณฑ์ สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งโรงเรียนเอกชนนั้นเขาก็เตรียมให้ แต่สิ่งที่รัฐบาลได้ดูแลกลับไปสู่โรงเรียนเอกชนนั้นน้อยนิดจาก เด็กในระดับประถมศึกษาวันนี้เป็นปีงบประมาณ ๒๕๕๖ ผมดูงบประมาณแล้ว เด็กคนหนึ่งไม่น่าจะได้เกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อหัวต่อคนในระดับประถมศึกษา แล้วถ้าโรงเรียนที่เปิดหลังปี ๒๕๑๗ รัฐก็อย่าไม่มีเงินอุดหนุนให้เลย ถ้าจะให้ก็ให้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ในระดับประถม แล้วก่อนประถมรัฐก็ไม่ได้ให้ทั้งที่ช่วยเซฟงบประมาณ เซฟอะไรต่าง ๆ ให้มากมาย-----

และที่สำคัญไปกว่านั้นท่านทราบไหมครับว่าตรงนี้ช่วยประหยัดงบประมาณให้รัฐ
ในระยะยาวด้วย คนที่จบปริญญาตรีมาเงินเดือน ๖,๐๐๐ กว่าบาท อยู่นอกนอกราชการ
เป็นไปตามขั้นตามตอน อยู่แล้วก็รับบำนาญ รับอะไรไปรัฐต้องจ่ายคนหนึ่งเกือบ
๓๐ ล้านบาท แต่ถ้าเอกชนจัดการศึกษาให้รัฐไม่ต้องไปห่วงในเรื่องเหล่านี้ แล้วคุณภาพ
คนที่เขาเป็นเจ้าของโรงเรียน คนที่เขาเป็นเจ้าของกิจการจัดการศึกษาเขาไม่ทิ้งให้กิจการ
หรือโรงเรียนเขาเจ๊งหรอก เขาต้องทำให้พ่อแม่มีความศรัทธา หลายโรงเรียนปัจจุบัน
ที่เป็นโรงเรียนเอกชน ท่านทราบไหมครับว่าผู้ปกครองเสียเงินมากมายเลยนะครับ
เขาพร้อมเอาไปเรียน เพราะเชื่อมั่นในคุณภาพและศักยภาพ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้
อยากจะฝากท่านประธานฯ ไปถึงรัฐมนตรีว่า โรงเรียนเอกชนมีทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก
ขนาดกลาง ขนาดใหญ่อยู่ในเมืองใหญ่ อยู่ในชนบท อยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ เพราะฉะนั้น
กฎหมายการศึกษาเอกชน หรือ พ.ร.บ. ฉบับนี้อย่างน้อยการมีส่วนร่วมของโรงเรียน
เอกชนหรือภาคเอกชน ก็ขอให้มีส่วนร่วมเต็มที่ เหมือนกับมาตราหนึ่งในมาตรา ๓๘
ใน พ.ร.บ. ที่เสนอเข้ามานี้ตัดคนที่อยู่ในภาคโรงเรียนเอกชนทิ้งไป ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้
ผมคิดว่ามีคนอยู่ ๔ กลุ่ม

กลุ่มแรก คือกลุ่มการศึกษาพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มนี้เกี่ยวข้องกับ
สถานศึกษาของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแล จัดตั้ง ขุด รวม

กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มของการประสานงาน ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา
เอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งอันนี้จะเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาของเอกชนโดยตรง

อีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล
ครอบครัว องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันทางศาสนา โรงเรียนวัด
อะไรทั้งหลาย

ทั้ง ๔ กลุ่มนี้พอมีคณะกรรมการการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จะเห็นว่
บทบาทของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ๔ กลุ่มด้วยกันนั้น
ปรากฏว่าโรงเรียนเอกชนไม่ได้เข้าไปอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย ทั้งที่โรงเรียนเอกชน
ผมได้เรียนเมื่อตอนต้นว่าได้มีส่วนช่วยสนับสนุนและช่วยจัด ช่วยรัฐในการประหยัด
งบประมาณ แต่พอกลับไปอยู่ในคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาปรากฏว่าไม่มี

๑๔๒

๖. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

มยุรี ๖๓/๒

ขาดไปในกลุ่มที่ ๒ คือสถานศึกษาเอกชน ที่นี้การไม่มีตัวแทนการศึกษาเอกชนเข้าไป
ในเขตพื้นที่การศึกษาก็จะก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคมากมาย เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมเห็น
และสิ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้ด้วยนั้น
ผมทราบว่ารัฐมนตรีตั้งใจอยากจะทำอะไรให้สมประโยชน์กับบ้านเมือง กับภาษีอากร
ของราษฎร แต่ผมเข้าใจว่าบางครั้งการเปลี่ยนแปลงก็มีความต้องเสียอำนาจบ้าง บางครั้ง
การเปลี่ยนแปลงก็ต้องมีคนเสียผลประโยชน์บ้าง แต่อย่างน้อยถ้าคนส่วนใหญ่ของประเทศ
ได้รับประโยชน์ ได้รับอำนาจ สิ่งเหล่านี้ก็จะ เป็นเกียรติยศ เป็นสิ่งที่ประชาชน
ทั้งประเทศได้กล่าวกันว่าวันนี้เรามีท่านนายกฯ มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ที่มีความตั้งใจที่จะปฏิรูปการศึกษา แล้วก็จะทำอะไรให้กับลูกหลานของบ้านเมืองเราครับ
ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณครูประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณคะ
ท่านประธานฯ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ก่อนอื่นดิฉันต้องขอขอบพระคุณสำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ได้จัดทำเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ดิฉันรู้สึกว่าการ
ที่สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดทำหนังสือในลักษณะนี้มีประโยชน์
อย่างยิ่ง ได้รวบรวมเอาข้อวิจารณ์และข้อพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรที่มีความคิดเห็น
มีข้อเสนอแนะ มีข้อห่วงกังวลต่อร่างพระราชบัญญัตินี้รวบรวมเอาไว้ได้ดีมาก เพื่อจะทำให้
ทางวุฒิสภาได้อ่าน แล้วก็จะได้ศึกษาต่อยอด อภิปรายต่อยอดต่อไปได้ ต้องขอขอบคุณ
ผ่านท่านประธานฯ นฯ ณ ที่นี้ด้วย ประเด็นที่ดิฉันจะขอถามท่านรัฐมนตรี ซึ่งท่านกรุณา
มานั่งอยู่ที่นี้ด้วย มีอยู่ ๔ ประเด็นด้วยกันต่อร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

- ๖๘/๑

LIART

ประเด็นที่ ๑ ในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้แยกการศึกษาออกจากศาสนาและวัฒนธรรม ได้มีคนเกรงว่าการศึกษาจะไม่มีบูรณาการ คือ จะไม่มีลักษณะของการพัฒนาเด็กได้อย่างรอบด้าน มีมิติที่เหมาะสม ดิฉันเองมีความรู้สึกว่าการศึกษานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ การศึกษาจะต้องคู่ไปกับศาสนาและวัฒนธรรม เพื่อจะให้คนไม่ใคร่มีปัญญาอย่างเดียว แต่มีจิตสำนึกความรับผิดชอบด้วย ดิฉันเห็นว่าศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและมีคุณค่า ไม่ว่าจะศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลามหรือคริสตศาสนา ล้วนแต่เป็นรากฐานในการหล่อหลอมให้คนเป็นคนดีของสังคม เราก็ได้ประสบปัญหามากมายแล้ว เรามีกองแต่ไม่ได้ ขาดจิตสำนึก ขาดหิริโศดตปเป ขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและประเทศชาติ ทำให้เราเกิดปัญหาทุจริตคอร์รัปชันจนเป็นอันดับที่น่าใจหายว่าเรานี้กลายเป็นประเทศที่มีอันดับของการทุจริตคอร์รัปชันอันดับต้น ๆ ดิฉันอยากจะกราบเรียนถามว่าจะเป็นไปได้ไหมที่ทางกระทรวงศึกษา จะเปิดโอกาส จะมีชั่วโมงศาสนาให้กับเด็ก ๆ ไม่ว่าเขาจะนับถือศาสนาอะไร เราเปิดโรงเรียน เราเปิดชั่วโมงให้โรงเรียนต่าง ๆ นั้น ที่มีเด็กจะนับถือศาสนาใด ก็ให้มีครูในศาสนานั้นเข้ามาสอนสัปดาห์ละกี่ชั่วโมงก็ไป จะเป็นไปได้หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของการจัดหลักสูตร เพราะว่าเรื่องหลักสูตรการเรียนนี้ จะมีความสำคัญต่อการพัฒนาสติปัญญาของเยาวชนของชาติ ดิฉันได้รับการร้องเรียนจากเครือข่ายพ่อแม่ บอกว่าลูกเรียนหนังสือหนักมาก เรียนแล้วไม่มีความสุข เด็กก็มานับว่าหนูยังเรียนหนูก็ยังโง่ ทางโรงเรียนจัด Shine center ให้ แต่หนูยังเรียนแล้ว หนูก็ยังคิดว่าหนูกลายเป็นควายเซนเตอร์ ตรงนี้จะทำอย่างไร ดิฉันก็เลยอยากจะกราบเรียนถามว่า ในการร่างหลักสูตรทางกระทรวงได้เชิญแพทย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านพัฒนาสมอง หรือนักจิตวิทยาพัฒนาการ หรือเอ็นจีโอ (NGO) หรือผู้ปกครองเด็กเข้าร่วมด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะแพทย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านพัฒนาสมองเขาได้มาดูหรือเปล่าว่า หลักสูตรที่จะบรรจุเนื้อหาเข้าไปให้กับเด็ก ๆ นั้นเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร เพราะดิฉันได้อ่านหนังสือในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสมองหลายเล่ม ในนั้นได้ระบุว่าถ้าหากเด็กนี้เครียดจะทำให้เส้นใยสมองซึ่งเป็นเส้นใยของการเจริญเติบโต พัฒนาการหยุด จะไม่เกิดความคิดสร้างสรรค์ จะไม่เกิดการพัฒนา ดิฉันอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า ท่านได้เชิญแพทย์

ผู้เชี่ยวชาญทางสมองมาร่วมประชุมปรึกษาหารือในเรื่องของการจัดหลักสูตรให้เหมาะสม สอดคล้อง ให้เด็กของเราเรียนอย่างมีความสุขหรือไม่ อย่างไร

ประกาศที่ ๓ ในเรื่องที่กำหนดเขตพื้นที่ และกรรมการเขตพื้นที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดิฉันดูแล้วก็ไม่ไ้ระบุว่าจะไปดูแลในเรื่องของการจัดอัตรากำลังครูหรือไม่ อย่างไร เพราะว่าในมาตรา ๓๘ นี้ได้ระบุว่า ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบรวมหรือเลิก สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษา เอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถ จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการ ศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในพื้นที่ การศึกษา คณะกรรมการก็เหมือนกัน-----

แต่ไม่ได้ระบุไว้ว่าเรื่องการกำหนดอัตราค่าจ้างครู ซึ่งตอนนี้ครูบ่นกันมากเหลือเกินว่า การปฏิรูประบบราชการส่งผลกระทบต่อพวกเขาอย่างมาก เพราะว่ามีครูคนใดเออร์ลี่รีไทร์ (Early retire) คือลาออกก่อนหรือลาออกไป เขาก็จะไม่ได้อัตราค่าจ้างมาตรฐาน หรือครูบางคนก็ไปช่วยราชการก็เป็นภาระครูที่เหลือจะต้องมาดูแลรับผิดชอบเด็กทั้งหมด เด็กันได้รับการกล่าวขานบ่นกันมาากเหลือเกิน การกำหนดอัตราค่าจ้างต่อหัวต่อเด็กเป็นอำนาจหน้าที่ของกรรมการเขตการศึกษา หรือทางกระทรวงศึกษา ซึ่งเป็นผู้กำหนดหรือจะต้องไปกำหนดโดยองค์กรอะไร แล้วก็ครูนี้จะมีสัดส่วน เช่น ครูบรรณารักษ์ ซึ่งคิดเงินไปโรงเรียนในต่างจังหวัด โรงเรียนในต่างจังหวัดจำนวนมากเลยไม่มีห้องสมุด ไม่มีครูบรรณารักษ์ ไม่มีครู ใสศฯ อีกหลาย ๆ อย่างที่ขาดแคลน ซึ่งคิดเงินเห็นว่าถ้าหากว่าเราปฏิรูปการศึกษาเราทำไป โครงสร้างใหญ่แต่ไปถึงปลายแล้วสิ่งที่สำคัญก็คือแหล่งความรู้ แหล่งข้อมูลที่จะให้กับเด็ก คือห้องสมุดไม่ได้มีอะไรเลย ไม่มีเสียด้วยซ้ำ เป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่เราจัดโครงสร้างเหมือนกับ ทำดีแต่เอาเข้าจริง ๆ แล้วที่เหลว แล้วส่งผลกระทบต่อคุณภาพการพัฒนาเด็กของเรา เป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ ๔ คิดเงินไม่อยากจะใช้เวลายาวนานมากนักจะละ ในเรื่องของ นโยบายของกระทรวงศึกษาฯ ที่มีต่อองค์กรเอ็นจีโอหรือพวกมูลนิธิที่ดูแลเด็ก เด็กที่ยัง ประสบกับปัญหาในเรื่องที่ขาดความพร้อมในการที่จะเข้าเรียนในระบบ เด็กที่มีปัญหา ในเรื่องของการพัฒนาถูกทอดทิ้งถูกทารุณกรรมทางร่างกายและจิตใจ คิดเงินอยากจะ กราบเรียนถามว่า ทางกระทรวงศึกษาฯ นั้นจะให้การสนับสนุนอย่างไรบ้าง เพราะว่า เด็กทุกคนคิดเงินถือว่าเขาคือทรัพยากรของสังคมของประเทศชาติและของโลก ดังนั้น การศึกษาจึงมีความสำคัญในการสร้างคนและคนจึงจะสามารถสร้างชาติ ขอคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณาบุรีรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วัลลภ ดังคณาบุรีรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก่อนที่ผมจะอภิปรายผมคิดว่าขณะนี้เวลา ผ่านมา ๒ วันคือเมื่อวานกับวันนี้ สภาของเราได้มีมาตรฐาน ๒ มาตราฐานเกิดขึ้น เมื่อวาน

มาตรฐานแรกที่เกิดขึ้นก็คือว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาคติตามการปฏิรูประบบราชการไม่ได้รายงานแต่มาตรฐานวันนี้ได้เริ่มต้นจากการรายงาน ผมถือว่าเป็นสิ่งที่อยากจะบรรยายอีกครั้งหนึ่งว่าจารึกไว้ในที่ประชุมว่าเรามีมาตรฐาน ๒ มาตรฐานเกิดขึ้นในเวลาชั่วข้ามคืนเท่านั้น

ประการที่ ๒ ผมขอยืนยันว่าสมาชิกรัฐสภาที่นั่งห้องนี้และข้างนอกนี้ไม่มีใครอยากกลับบ้าน ทุกคนอยากทำหน้าที่ครับ เพราะกฎหมายฉบับนี้สำคัญต่อประชากรของประเทศชาติค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นเรานึกที่จะลุกขึ้นอภิปรายถึงหลักการของกฎหมายฉบับนี้ยิ่งเต็มที่ แล้วผมก็เชื่อมั่นว่าท่านประธานฯ จะให้โอกาสสมาชิกฯ ทั้งหลายได้อภิปรายไม่น้อยไปกว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิรูประบบราชการ ท่านประธานฯ ครับ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติจากปี ๒๕๔๒ มาเป็นฉบับปัจจุบัน ผมขออนุญาตเริ่มต้นว่า ผมไม่เห็นด้วย อาจจะแปลกใจที่ผมจะต้องพูดเสียตั้งแต่เบื้องต้นว่าผมจะไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะผมพิจารณาแล้วว่าจำนวน ๑๕ มาตราที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระหลัก ๕ ประเด็นใหญ่ ๆ นั้นไม่สามารถตอบคำถามได้เลยว่าจะทำให้ดีกว่าฉบับเดิมในปี ๒๕๔๒ แต่ประการใด ซ้ำยังสร้างปัญหาต่อวงการศึกษาและเด็กไทยอย่างมากมายดังที่ผมจะอภิปรายใน ๓ ประเด็นหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

๑๔๓

จ. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

กาวานา ๓๐/๑

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เราอาจจะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เริ่มด้วยหลักการที่บอกว่าจะเปลี่ยนชื่อกระทรวงเสียใหม่จากกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมมาเป็นกระทรวงศึกษาธิการ หรือกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ อย่างที่ว่าครับ อ่านเดิน ๆ เหมือนกับไม่มีอะไร แต่ถ้าท่านประธานฯ พิจารณาให้คิณะครับ เป็นวิธีการเปลี่ยนแนวคิดใหม่เลย ซึ่งเป็นแนวคิดที่ตอขหลังอย่างรุนแรง ถ้าท่านประธานฯ ได้อ่านพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปี ๒๕๔๒ โดยละเอียด แค่นี้ผมขอรบกวนเรื่อง การศึกษา เรื่องศาสนาและวัฒนธรรมไว้ด้วยกัน เพราะมองชีวิตมนุษย์เป็นองค์รวม มองเรื่อง วิถีชีวิตคือวัฒนธรรม มองเรื่องศาสนาคือหลักของจิตใจ และมองเรื่องการศึกษาคือ การพัฒนาองค์ความรู้ นั่นเป็นการมองในแนวราบที่มองมนุษย์อย่างองค์รวม แต่ขณะนี้ ท่านได้นึกมาเป็นแนวตั้งครับ เป็นแท่ง ๆ แท่งว่าด้วยการศึกษาแท่งหนึ่ง และท่านเอาเรื่อง ศาสนาและวัฒนธรรมเป็นเพียงกรอบมิติของศาสนศึกษาและวัฒนธรรมศึกษาเท่านั้น ซึ่งผิดอย่างสิ้นเชิง ประเด็นตรงนี้แหละที่เป็นการสะท้อนความคิดว่าเราเองไม่เหมือนกัน ผมมองการศึกษาเป็นองค์รวมที่มองเรื่องจิตใจ มองเรื่องจิตวิญญาณ มองเรื่องวิถีชีวิตและมอง เรื่ององค์ความรู้นี้ไปพร้อมกัน เพราะฉะนั้นการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมต้องไปด้วยกัน ครับ เมื่อท่านดึงออกมาแล้วท่านมีเหตุผลว่าเนื่องจากไปตั้งกระทรวงใหม่ นั่นเป็นวิธีคิดที่ผิด เพราะมองมนุษย์เป็นส่วน ๆ เป็นแท่ง ๆ นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย และผมรับหลักการแห่งการแก้ไขครั้งนี้ไม่ได้

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานฯ ดูให้ดี ตั้งแต่มาตรา ๔๐ เป็นต้นไปที่ท่านได้แก้ไข ท่านได้เปลี่ยนวิธีคิดจากเดิมที่กฎหมายฉบับเดิม มองเรื่องการกระจายอำนาจไว้อย่างชัดเจนมาก ๆ เลย ทั้งการกระจายอำนาจ ไปสู่ เขตพื้นที่การศึกษา ทั้งการมองการศึกษาเป็นการศึกษาในระบบ นอกระบบ และอรรถาศัย แต่ขณะนี้ท่านได้รวมอำนาจมาไว้ด้วยกันนะครับ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับ ถ้าท่านประธานฯ จะพลิกไปดูในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ถ้าท่านประธานฯ ดูให้ดีเขาแก้ไข มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๘ ของ พ.ร.บ. การศึกษา แห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ท่านยกเลิกครับ คือท่านไปเปลี่ยนนุ่งองใจใหม่ว่า ต่อไปนี้ถ้าเป็นการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานแบบใหม่ ๆ เช่น สำหรับผู้ที่พิการที่ไม่สามารถเรียนร่วมกับ

คนอื่นได้ สำหรับเรื่องอาชีวศึกษา สำหรับการศึกษาอนุกรมคือตามอัยยาคัยนั้นท่านให้สำนักงานปลัดฯ มีอำนาจมากมายมหาศาลในการจัดแทนได้ครับ คือเป็นการดึงอำนาจเข้ามาสำนักงานปลัดฯ เหมือนเดิม ทั้งที่เรบอกว่าจะข้าราชการก็ได้กระทรวง สำนักงานปลัดฯ ก็ใหญ่โตมโหฬารเขาจึงต้องกระจายเรื่องเหล่านี้ไปอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา แต่ท่านก็เปลี่ยนแปลงดึงอำนาจกลับมาสู่สำนักงานปลัดฯ เหมือนเดิม ผมว่านี่เป็นการดึงอำนาจกลับมาคืนครับ และถ้าพูดกันตรง ๆ อย่างไม่เกรงใจก็คือว่าเป็นการเรียกร้องในเชิงของการเคลื่อนไหวเพื่อบีบบังคับให้เกิดสิ่งขึ้นในกระทรวง ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีก็คงตามเหตุการณ์นี้ได้ทัน เพราะฉะนั้นประเด็นเรื่องนี้ผมถือว่าเป็นการดึงอำนาจกลับคืนมาสู่สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งคิดหลักของการกระจายอำนาจครับ ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย

ประเด็นถัดมา ซึ่งเป็นประเด็นใหญ่ครับ สมาชิก บางท่านอาจจะเห็นด้วย แต่กระผม ไม่สามารถจะเห็นด้วยได้ก็คือเมื่อท่าน ไปตัดเอาคณะกรรมการศาสนา วัฒนธรรม ออก ไปก็เนื่องจากว่าเหลือเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น ท่านก็ไปตั้งแห่งอาชีวะขึ้นมา แล้วก็เหลือผล ๒ ประการครับ ที่ท่านลุกขึ้นตอบแบบนี้

๑. มีเด็กเรียนอาชีวะ ๑ ล้านคน

๒. อาชีวะเป็น ไปเพื่อคนยากจน ฉะนั้นควรจะเป็นแห่งเฉพาะของมันขึ้นมา
ทำไมล่ะครับ ท่านประธานฯ เป็นเรื่องตกลงนะครับ ในวงการศึกษาไทย -----

๑๔๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๑/๑

สาเหตุที่กรมอาชีวศึกษาสามารถขึ้นมาเป็นแท่ง ด้วยเหตุผลว่ามี ๑ ล้านคน เพราะคนชกงาน เพราะบังเอิญอธิบดีสนิทกับข้าราชการ สนับสนุนการเมืองในพรรคการเมือง ในพรรคของท่าน สมมุติว่าอธิบดีคนนี้เป็นอธิบดีกรมการศึกษาภายนอกโรงเรียน ผมเชื่อว่า กรมการศึกษาภายนอกโรงเรียนจะเป็นแท่งครับ ไม่ได้มีเหตุผลอื่นเลย ผมถามง่าย ๆ ท่านรัฐมนตรีลองตอบดูนะครับ กรมการศึกษาภายนอกโรงเรียนมีคน ๑ ล้านคน มากกว่า กรมอาชีววะ กรมการศึกษาภายนอกโรงเรียนเป็นไปตามหลักของการศึกษาถือเป็นการศึกษานอกระบบและอัตรายกซ์ ซึ่งเป็นวิธีการจัดการศึกษาคตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เหตุผลเขาคือกรมอาชีวศึกษา

๑. เป็นไปเพราะคนชกงาน เพราะคนชกงานส่วนใหญ่ไม่ได้เรียนในระบบ ทำไม่ได้เป็นแท่ง คำถามนี้ผมว่าท่านตอบไม่ได้ครับ เพราะเนื่องจากคนที่จะไปผลักดันที่ กศน. เป็นแท่งเหมือนอาชีววะ บังเอิญไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับไทยรักไทยท่านนั่นเอง ไม่ได้มีเหตุผลอื่นเลยที่จะมาบอกว่า เป็นความจำเป็นที่กรมอาชีววะจะต้องขึ้นมาเป็นแท่ง มาเป็นส่วนหนึ่ง เพราะเหตุผลที่ท่านอ้างไม่สามารถจะมีเหตุผลรองรับได้เท่ากับ การศึกษานอกระบบโรงเรียน เพราะการศึกษานอกระบบโรงเรียนคลุมประชากรมากกว่า คลุมคนชกงานมากกว่า และมีหน้าข้างยังเป็นไปตามการจัดการศึกษาด้วยที่เป็น การศึกษาในระบบ นอกระบบและอัตรายกซ์ สังคมลงนว่าทำไม่การศึกษาอกระบบ ซึ่งสำคัญกว่าคลุมประชากรมากกว่าทำไมไม่เป็นแท่ง พอมีคนวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น สิ่งที่เกิดขึ้นคืออะไรครับ ท่านก็เกิดความรู้สึกระหันทู้ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็เลยไปใส่ไว้ที่สำนักงานปลัดฯ ให้สำนักงานปลัดฯ เป็นคนจัดการศึกษานอกระบบแทนได้ เป็นการแก้ปัญหาอย่างคิดฝาคิดตัวกันอย่างยิ่งต่อการแก้ไขกฎหมยการศึกษาฉบับนี้ เหตุผลง่าย ๆ ของผมแต่นี้ไม่มีอะไรมากกว่านั้นเลย ไม่มีอะไรซับซ้อนมากกว่านั้นเลย โดยสรุปสั้น ๆ ครับ ท่านประธานฯ ครับ

๑. การแยกเอาศาสนาและวัฒนธรรมออกไปนั้นเป็นการคิดที่ผิด เพราะคิงมนุษย์เป็นส่วน ๆ แล้วมาปะว่าให้เป็นศาสนศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมศึกษา ดีกว่าจะเป็นเรื่องศาสนาหรือวัฒนธรรม อันนี้ผมไม่เห็นด้วย ประการที่ ๑

๒. เป็นการดึงอำนาจกลับไปสู่สำนักงานปลัดฯ เหมือนเดิม ซึ่งเขาพยายามกระจายออก แต่ท่านดึงเข้ามาเพราะความเกรงใจ เพราะครูนี้เป็นทหารใหญ่

๓. คือว่ากรมอาชีวฯ นั้นขึ้นมาเป็นแห่งได้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง ไม่ได้มีเหตุผลอะไรเลย เพราะ กศน. ใหญ่กว่า คูแถมมากกว่ากลับไม่ได้ เป็นแห่ง ท่านตอบได้ไหมครับ นี่คือ ๓ ประเด็นที่สมไม่สามารถจะรับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงฉบับนี้ได้

ประเด็นสุดท้าย ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งพิมพ์โดยสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเล่มนี้ครับ ข้างหลังครับ ข้างหลังนี้มีประโยคสำคัญประโยคหนึ่งเขียนว่าภารกิจของระบบการศึกษาคือการสร้างประชากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติ ก็คือเล่มนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญมาปฏิบัติ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าภารกิจของระบบการศึกษาคือการแก้ไขกฎหมายให้ແ่งลงอย่างนั้นหรือครับ โดยสรุปคือผมไม่สามารถจะรับการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ได้ ด้วยความขอบคุณครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พลเอก ศิริ เรือยศรี

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิชญ์โลก) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิชญ์โลก จากคาร์ ได้ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้เสนอในที่ประชุมแห่งนี้ กระผมเห็นว่าครั้งนี้เป็นครั้งที่ได้มีการกระจายการศึกษาไปสู่ท้องถิ่นมากที่สุดเท่าที่เคยได้มีการปฏิรูปเรื่องการศึกษา มา เราได้เห็นได้ว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดหน้าที่ของสภาการศึกษา คณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษาและคณะกรรมการอุดมศึกษาได้กำหนดหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน และประการสำคัญที่สุดในมาตรา ๑๘ ที่ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ

๑๕๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๑๑/๓

และบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง อันนี้ถือว่าเป็นการกระจาย
อำนาจทางการศึกษาอย่างแท้จริง สิ่งหนึ่งที่กระผมมีข้อห่วงใยในมาตรา ๓๘ ในเรื่องของ
คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนขององค์กรชุมชน ผู้แทน
องค์กรเอกชน ผู้แทนขององค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมประกอบวิชาชีพครู
ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู
และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม-----

- ๑๒/๑

๑๕๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศุขาคา ๑๒/๑

จากการที่ได้สัมผัสกับโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งมีคณะกรรมการพื้นฐานประจำโรงเรียน
ชั้นประถมและชั้นมัธยม แล้วยังมีคณะกรรมการประจำเขตพื้นที่การศึกษา กระผม
เห็นว่าแต่ละพื้นที่นั้นยังขาดแคลนเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในเรื่องการศึกษาอย่าง
แท้จริง จึงทำให้มีความรู้สึกหนักใจ แล้วยังอยากจะฝากเป็นข้อคิดไปทางกระทรวง
ศึกษาธิการในการที่จะได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องปรับศักยภาพของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
ซึ่งจะมาเป็นองค์ประกอบในการที่จะดูแลเรื่องการศึกษาต่อไป สำหรับคณะกรรมการ
ประจำโรงเรียนพื้นฐาน กรรมการพื้นฐานประจำโรงเรียนนั้นจะเป็นผู้ดูแลตั้งแต่เรื่อง
กำหนดหลักสูตร ดูแลในเรื่องงบประมาณและดูแลในเรื่องกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
เหมือนกับเป็นประธานคณะกรรมการการศึกษาของโรงเรียน เพราะฉะนั้นจะมี
อำนาจและมีหน้าที่ในการบริหาร โรงเรียนอย่างมาก ตัวผู้อำนวยการของโรงเรียน
จะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เลขานุการ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้จึงเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่อง
สำคัญ ๆ ทั้งโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งเขตต่าง ๆ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้จึงต้อง
ปรับระดับ แล้วการคัดเลือกทางกระทรวงศึกษาธิการจะต้องกำหนดคุณลักษณะ
แล้วก็แบ่งอย่างใกล้ชิด อย่ให้เป็นการคัดเลือกในลักษณะที่พวกใครก็นำเข้าไป
เพื่อเป็นเกียรติยศหรือว่าเพื่อผลประโยชน์สิ่งใดสิ่งหนึ่งจะครบ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มี
ความสำคัญมาก

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้ ๆ ภาณฯ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการได้รับทราบไว้ เพื่อที่จะได้เป็นข้อคิดในการที่จะเขียน
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนเอกชน ซึ่งท่าน ส.ว. อนันต์ ผลอำนายได้กรุณา
ชี้แจงถึงความสำคัญไว้เรียบร้อยแล้ว แต่เท่าที่ผมได้สัมผัสกับพระราชบัญญัติที่
ร่างโดยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาฯ ปรากฏว่าไม่มีข้อบังคับที่เข้มงวดกับโรงเรียน
เอกชนอย่างมาก ยี่สิบขนาดจะต้องบังคับให้โรงเรียนเอกชนเอาที่ไปจ้างอง
เอาที่ไปยกให้กับคณะกรรมการ ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เพราะเจ้าของหรือผู้บริหาร
โรงเรียนก็มักจะเอาที่ดินไปจ้างเองเพื่อเอาเงินมาบริหาร โรงเรียน หลายสิ่งหลายอย่าง
ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการบริหารของสมาคมของโรงเรียนเอกชนกำลังต่อสู้และกำลัง
ดำเนินการอยู่ แต่เพื่อความเป็นธรรมแล้วผมเป็นคนที่อยู่ใกล้ชิดกับโรงเรียนเหล่านี้

๑๕๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุชาติ ๑๖/๒

ก็อยากจะฝาก ๆ พลัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนำเรื่องนี้ไปพิจารณาด้วย โดยสรุปรวมแล้วผมเห็นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่ได้มอบอำนาจให้กับท้องถิ่นได้มากขึ้น แต่การศึกษาของเราจะเลื่อนจากอันดับที่ ๔๔ ใน ๔๘ ประเทศไปได้แค่นั้นนั้นกระผมคิดว่าความสามารถของคณะกรรมการในพื้นที่ในท้องถิ่นเป็นเรื่องสำคัญที่สุด และการศึกษาขั้นพื้นฐานถือว่าเป็นการศึกษาที่สำคัญอย่างมาก เป็นการศึกษาขั้นต้น แล้วก็เป็นสิ่งที่ตั้งใจที่ว่าถึงแม้จะไม่ได้กำหนดไว้ในเขตพื้นที่การศึกษา แต่ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้กำหนดไว้ในเรื่องของผู้ที่พิการ ผู้ที่ด้อยโอกาสต่าง ๆ ได้มีโอกาสโดยการดำเนินการของสำนักงานปลัดกระทรวง ก็พอไปได้ครับ ผมมีข้อที่จะฝากไว้เพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไชยสง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสันติภาพ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ
แม้ผมจะอยู่ในกระบวนการทางการใช้กฎหมาย บังคับใช้กฎหมาย แต่ว่าในขณะ
เดียวกันผมเองพยายามเฝ้ามองอยู่ว่า เอาละ ในข้อเท็จจริงท่านรัฐมนตรี หลายครั้ง
หลายหนที่ผมมีความรู้สึกว่าการบวนการของการศึกษานี้ ไม่นึกถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น
แต่ผมก็ใจที่มีสภาวะการศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่นนี้สำคัญ ท่านจะเห็นไหมครับว่า
บางคนนี่ที่เราให้เกียรติับครและเกียรติคุณนี้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิก็ตาม แม้กระทั่ง
หลาย ๆ เรื่องที่เราขอรับในภูมิปัญญาท้องถิ่น ผมเรียนท่านอย่างนี้ว่า ภูมิปัญญา
ท้องถิ่นของคนเองนี้ ดีกรีเหมือนกับดอกเตอร์ด้วยซ้ำ

- ๑๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ว่าคุณภาพมาตรฐานการศึกษาเขาใช้ประสบการณ์ แล้วเขาเป็นคอกเตอร์ด้วยซ้ำ เพียงแต่ว่าการรับรองโดยปริญญาบัตรมาเป็นมาตรฐาน และยอมรับตรงนี้เป็นหลัก แต่ความรู้ ความสามารถเขารัฐมนตรีก็เทียบไม่ได้ว่า บางคนความรู้เขาประสบการณ์ ยิ่งแก่มากประสบการณ์มาก เป็นคอกเตอร์ด้วยซ้ำแต่ศิริทางการศึกษา ไม่มีเท่านั้นเอง แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ ถ้าสภาการศึกษาเองได้เน้นว่าเป็นประโยชน์ ผมฝากท่าน รัฐมนตรีไว้ เวลาถ้าสภาการศึกษานักเรื่องใดก็ตาม ภูมิปัญญาท้องถิ่นใช้ศึกษรับ ในหลักสูตร ตรงนั้นเห็นไหมบางที่ช่างทองที่ใช้ฝีมือของท้องถิ่นซึ่งใช้มือทำหายหมดแล้ว คอกเตอร์ ก็ทำไม่ได้ จบจากนอกมีปริญญาทำหรือครับ ฝากสภาไว้ อีกอันหนึ่งครับ พอเราไปดู ผมได้เห็นร่างบอกว่า การอาชีวศึกษามหาความว่ากระบวนการศึกษาและการฝึกอบรม อาชีพ เพื่อผลิตพัฒนากำลังคนระดับกลุ่มฝีมือ ระดับฝีมือและระดับเทคนิค ไม่เกี่ยวข้องไปในมาตรา ๓๑ ถ้าเกี่ยวข้องไปในกระบวนการของการศึกษา เอาละ แม้ผมจะรับหน้าที่และเกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง พอไปดูในกฎหมายมาตรา ๓๑ บอกว่า แท้ที่จริงไม่ใช่ รายละเอียดแต่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการของการพิจารณา ท่านบอกว่าสนับสนุนทรัพยากร เพื่อการศึกษา ส่งเสริมประสานงานการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและการกีฬาเพื่อการศึกษา พอลีกาเพื่อการศึกษาผมนึกทันที เอาละ ถ้าศิลปวัฒนธรรมเรามีกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมก็มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องศิลปะ ศาสนาและวัฒนธรรม ผมโตป่านนี้ เมื่อก่อนตอนผมเรียนโรงเรียนวัด พอดอนเช้าวันนี้ไม่ไปโรงเรียนจิตใจตรงวันพระ ผมนึกถึง ตลอดครับ และผมเห็นหลายคนตอนนี้พอทำงานด้วยกันไม่รู้วันพระวันไหน ยกวันตรง วันเสาร์ แต่เมื่อก่อนถ้าไม่ไปโรงเรียนวันนี้ตรงวันพระได้หยุด แต่ถ้าเมื่อไรวันพระตรง วันเสาร์และวันอาทิตย์ ผมได้หยุด ๒ วัน ผมอยากให้สภาให้ความสำคัญว่า ท่านทำอย่างไร ก็ตามโดยจิตสำนึกของคนที่จะต้องรู้ว่า วันนี้เรามีวัฒนธรรม เรามีศิลปะ เรามีศาสนาว่า วันสำคัญทางศาสนาเราเองได้ยอมรับ แต่ในกฎหมายฉบับนี้ที่จะกำหนดผมฝาก ท่านรัฐมนตรีว่า อะไรให้ความสำคัญแก่วงการศาสนาหน่อยหนึ่งด้วย แต่ที่นี้พอไปมอง ครับว่า การกีฬาเพื่อการศึกษา เอาละ อันนี้เป็นเรื่องจริงปฏิเสธไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีทราบ โรงเรียนกีฬาไซ้ใหม่ครับ การกีฬามี ๑. เพื่อความเป็นเลิศกับสุขภาพ โรงเรียนกีฬามีหลายที่ อุบลราชธานี สุพรรณบุรีมี ที่นครศรีธรรมราชมี แต่ท่านเคยต่อขอคให้โรงเรียนเหล่านี้

ใหม่ครับ การกีฬาเพื่อการศึกษาในหลักการและเหตุผลบอกว่าการอาชีพจะหมายความว่า
กระบวนการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ การกีฬาถ้าเขาหยุดออกไปเป็นโค้ชท่านไม่
ถึงไหน ในขณะที่เดียวกันท่านเรียน ม. ๑ รับครับ จบ ป. ๖ และเรียนหลักสูตรปกติ ม. ๑
พอไปถึง ม. ๖ ท่านทิ้งเขาเลยแล้วงบประมาณ ๖ ปีที่คนเหล่านี้เรียนไปละลายสิ้น
ใช้ประโยชน์ไม่ได้ ผมเสียคยาพอไปดูมาปี่ในข้อเท็จจริงท่านให้เรียน คนนี้เก่งพอจะ
คนนี้เก่งฟุตบอล คนนี้เก่งแบดมินตัน ท่านฝึกอย่างดีพอถึงเวลาปี่พอจบ ม. ๖ ท่านทิ้ง
เขาเลย แล้วให้คนเหล่านี้ไปเสาะแสวงหาเขาต้องมีความก้าวหน้าทางอาชีพเขา เขารับไม่ได้
เพราะไปทิ้งยอดเขาผมฝากท่านรัฐมนตรีว่า ค่อยขอที่เขาได้ไหม ถ้าสภาพการศึกษาจะเอากัน
อย่างนี้จริง ๆ เอาละ เราจะส่งเสริมการศึกษาเพื่อการศึกษาแล้ว ในหลักสูตรท่านว่าไป
กิจกรรมนอกหลักสูตรให้การกีฬาห้รับไป การแข่งขันกีฬาเยาวชนประชาชนว่าไป แต่พอ
กีฬาเพื่อการศึกษาในหลักสูตร กรมพละรับไป แต่ไปอยู่ในกระทรวงไหนนั่นท่านลำดับเอา
ท่านออกเป็นพระราชกฤษฎีกาท่านว่าไป ผมไม่ได้ตั้งใจ แต่กลัวว่า ถ้าค่อยขอตรงไหนแล้ว
ค่อยขอให้จบ อย่างน้อยสมมุติว่า ผมถนัดในเรื่องของเทนนิส ผมเรียน ผมแข่งเทนนิส
ในนามของจังหวัด ผมชนะเลิศระดับจังหวัดไประดับภาค ระดับชาติ ผมเรียนต่อได้
ท่านส่งผมให้จบได้ไหมปริญญา ผมไปเป็นโค้ชเทนนิส ผมกลับไปต่อไปท่านมี
คณะกรรมการการศึกษาจังหวัด เอาละ ท่านมีสมาคมกีฬาจังหวัด มี กกท. จังหวัด ระดับ
อำเภอท่านให้อำเภอละ ๒๐,๐๐๐ บาท ระดับตำบลงบประมาณไป ๑๐,๐๐๐ บาท
งบมูลนิธิเพื่อพัฒนากีฬาจังหวัด ๑๐ ล้านบาท ท่านผู้ฟังฟังอยู่ ในจังหวัดท่านมีมูลนิธิ
เพื่อพัฒนากีฬาจังหวัด ๑๐ ล้านบาท ดอกผลปีหนึ่งเท่าไรใช้ได้นี้ครับ ท่านประธานฯ
คนเหล่านี้แหละถ้าไม่ไปอยู่ระดับจังหวัดไปอยู่ระดับอำเภอ ระดับตำบล ผมเรียนไป
อย่างน้อยที่สุดพอเวลาตำบลตั้งงบประมาณจ้างบุคลากรทางด้านการศึกษาสักคนให้เขา
เป็นอาชีพ เขาจบปริญญาตรีทางด้านอะไรก็แล้วแต่ท่านเอาเขากลับไป คนเหล่านี้ไปทำ
ประโยชน์ให้ท้องถิ่นได้ เห็นภาพใหม่ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ เห็น และผมเห็นว่า
ท่านรัฐมนตรีเห็น แต่ที่ผมเสียคยาบุคลากรของชาติ พอเรียนกีฬาปี่ ม. ๑ รับเข้าปี่เสร็จ
พอถึง ม. ๖ ทั้งเลข อะไรละครับ ผมไม่เห็นว่าคุณในรัฐบาล ผมไม่โทษรัฐบาลไหน แต่เกิด

๑๕๖

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ถัดควาลัย ๗๓/๓

มาตั้งแต่ที่เราอยากเป็นเจ้าของเกมส์แล้วก็พอได้เสร็จทั้งละลาย ผมฝากท่านรัฐมนตรี ถ้าสภา
การศึกษาเกิดมาท่านไปต่อยอดให้ดีแล้วเป็นอนิสงส์ของเด็กว่า ถ้าลูกหลานใครอยากจะ
เรียนให้จบโรงเรียนกีฬา จบ ม. ๖ ค่ะระดับมหาวิทยาลัยให้เขา ให้เขาเอาคุณสมบัติตรงนี้
มาเป็นวิชาชีพ ท่านประธานฯ แลเห็นใหม่ก่อนจบว่า คนถ้าเก่งจริง ๆ เป็น โค้ชก็ได้เงิน
วิชาชีพเขา

- ๗๔/๑

เป็นนักฟุตบอลปีหนึ่ง ๕๐๐ ล้านบาท คนเล่นกอล์ฟ ๓ วัน รับ ๔๐ - ๕๐ ล้านบาท เป็น ๑๐๐ ล้านบาท มีธุรกิจประเภทไหนที่ทำเงินได้เท่ากับวงการกีฬา ผมให้ท่านทั้งหลายได้เห็นภาพ เอาละ ถ้าเป็นมวยไปเป็นโค้ช หมาดอารมณ์ของการค่อย ไปเป็นโค้ชก็ได้เงิน และเราไปจ้างควมามานี้ปีหนึ่งเท่าไร จ้างคนของเราไม่ดีกว่าหรือ ท่านประธานฯ ก็ให้เห็นโค้ชฟุตบอลปีละเท่าไร แต่ถามเรามีโรงเรียนใหม่ โรงเรียนกีฬาที่มีอยู่ทั่วประเทศ แค่นี้พอถึงเวลานั้นโรงเรียนกีฬาหลาย พอ ม. ๖ และที่ทิ้งเขา โครงการข้างเผือกไม่ต้องไปหวังหรอกครับ เป็นโครงการข้างฝั่งเรียบร้อย อยากได้ความเป็นเลิศทางกีฬามหาวิทยาลัย เอาโครงการข้างเผือก เด็กคนไหนได้เหรียญทองกีฬาเยาวชน กีฬาแห่งชาติเอามาเรียน แต่พอถึงเวลานั้นให้เด็ก ไปเรียนเคมี นักกีฬาเรียนเพื่อปฏิบัติครับ ได้ แต่เรียนวิชาการจึงครบ ถึงเวลาจุฬาฯ ธรรมศาสตร์อะไรปล่อยเกลี้ยง ไม่ใช่ปล่อยออก เรียนไม่ได้ครับ แต่ถ้าเรียนแล้วเด็กเรียนไปปฏิบัติว่า เอาละ แคลอรี่ของฉันนี่ วันนี้น้ำกินอ้วนนี่ มีพลังงานเท่านี้ ถึงเวลานั้นออกกำลังกายเท่านี้ อันนี้ทำได้ แต่ถ้าเรียนเพื่อความเป็นเลิศ เรียนทางวิชาการนี่ นะครับ ท่านประธานฯ ก็รู้ ผมถามผมเช็กอยู่เข้าจุฬาฯ ก็กิน โครงการข้างเผือก พอได้เหรียญทองเสร็จเด็กเหล่านี้กลับบ้านหมด แล้วเป็นอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ถ้าเป็นประโยชน์จริง ๆ ท่านประธานฯ การกีฬาเพื่อการศึกษา ๑. เป็นเลิศกับสุขภาพ ถ้าคนเข้าใจแล้วนะครับ ไม่ต้องอธิบายว่า โครงการ ๓๐ บาทท่านนี่นะครับ พระราชบัญญัติฉบับนี้สนองต่อความต้องการในการแก้ปัญหาให้กับบ้านเมืองได้ ที่สำคัญได้จะรู้ไหมครับ ๑. เราได้คนเก่ง การที่จะเป็นเจ้าเหรียญทองในซีเกมส์ ในเอเชียนเกมส์ ไม่ใช่เรื่องยาก แต่กระบวนการตรงนี้ต้องมีครับ ท่านประธานฯ ยิ่งถ้าเรามีโรงเรียนกีฬาทั่วประเทศ ที่มีขณะนี้ผมเห็นด้วย ท่านประธานฯ ถ้าท่านออกหลักสูตรเมื่อไร พอ ม. ๖ และต่อระดับปริญญา ไม่ว่าจะป็นสายพลศึกษาก็ดี ให้หลักสูตร และให้เขามาเป็นโค้ช มาเป็นคนเก่ง และสามารถมาสอนกีฬาทุกประเภทได้นะครับ เมื่อนั้นแหละครับ รายการที่เอาพวกตัวเอง มา สมมุติว่าผมอยู่ต่างจังหวัดและผมเก่งเรื่องนี้ และผมไปอยู่ในจังหวัดนั้น ถ้าเอาแต่เด็กเส้น มาและให้เป็นตัวแทนของจังหวัด ผมบอกผมไม่ได้ในฐานะผมเป็นโค้ช ผมไม่ยอมเสียจรรยาบรรณของวิชาชีพ ในฐานะที่ผมจบทางด้านการศึกษา ผมต้องเอาคนเก่งมาเล่น

พอกคนเก่งมาเล่นบ๊อง บทสุดท้ายท่านประธานฯ เราก็ได้คนดีในระดับชาติไปแข่งในระดับนานาชาติได้ เพราะฉะนั้นถ้าสถานการณ์เห็นตรงนี้แล้ว ในการกำหนดหลักสูตร คบท้ายท่านประธานฯ ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นใส่เสีย อันที่ ๒ ต่อของของโรงเรียนก็หาให้ได้ระดับมหาวิทยาลัยให้ได้ ให้เขาได้ปริญญาบัตรให้ได้ และเมื่อนั้นเด็กพองบ ม. ๖ แล้วเขาจะไม่ทิ้งเขาจะต่อสายของเขาไปได้ แต่ท่านประธานฯ ก็เห็น ท่านรัฐมนตรีก็เห็นว่าปัจจุบันนี้ปล่อยและผมเสียขายงบประมาณ นี่คือข้อเสนอแนะที่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์นะครับ ผมหวังว่าสิ่งที่ผมรอคอยวันนี้ก็คงจะสำเร็จ และจะตามท่านรัฐมนตรีต่อไปว่า สิ่งที่ผมฝากวันนี้สัมฤทธิ์ผลไหม นั่นคือประสิทธิภาพของท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบโดยตรง ผมขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ เวลาเป๊ะพอดี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์ชงค์ เชิญครับ

นายชงค์ วงษ์จันทร์ (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ชงค์ วงษ์จันทร์ ส.ว. จังหวัดลพบุรี ขออนุญาตมีส่วนในการอภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยประเด็นสั้น ๆ เพียง ๒ ประเด็น

ในประเด็นแรก สิ่งซึ่งห่วงใยอยู่ ผมอยากจะเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหมือนการปฏิบัติซ้อนการปฏิรูปการศึกษา เพราะได้เปลี่ยนหลักการสำคัญที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ คล้าย ๆ กับความเห็นของท่านวัลลภ ตังคณานูรักษ์ ซึ่งได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ เพราะแต่ไหนแต่ไรนั้นการจัดการศึกษาของเราเราถือว่าเรื่องของการศึกษา เรื่องของศาสนา เรื่องของวัฒนธรรม ต้องอยู่รวมกันร่วมกัน เพื่อให้เกิดบูรณาการ เพื่อให้สามารถพัฒนาคนของเราให้มีความรู้คู่คุณธรรมเหมือนกับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ-----

๑๕๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ตำรวจ ๑๕/๑

เราจึงได้ร่วมงานวัฒนธรรมและงานศาสนาไว้ในกระทรวงศึกษาธิการตลอดมา มีระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้นระหว่าง พ.ศ. ๒๔๕๕ - ๒๕๐๑ ที่มีกระทรวงวัฒนธรรมเกิดขึ้นแล้วไม่ช้าก็ต้องล้มเลิกไปเพราะมีผลเสียต่อการศึกษา แล้วก็ทำงานด้านวัฒนธรรมก็ไม่เข้มแข็งขึ้น ไม่มีใครหอรอกรับที่จะไม่เห็นความสำคัญของงานวัฒนธรรมและงานศาสนา แล้วก็อยากจะให้ประชากรของเราทุกคนเป็นผู้ที่เก่งและมีคุณงามความดี ประจักษ์วิัตตลอดไป แต่การที่จะทำอย่างนั้นได้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องยาก แล้วก็ไม่ง่ายนัก แม้เราจะร่วมงานศาสนา วัฒนธรรมไว้ในกระทรวงศึกษาธิการ การบูรณาการที่ผ่านมาก็อย่างที่เราเห็น ๆ จะมีเสียบบนอยู่มาบอกว่าความประพฤติของเด็กของเรา ของเยาวชนของเรา หรือคนไทยของเราโดยรวมยังขาดคุณธรรม ยังขาดวัฒนธรรม แต่ด้านแยกส่วนออกไปดังที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้การบูรณาการจะอย่างไร เพราะโดยหลักการแล้ว การศึกษานั้นเป็นเพียงวิธีการ เป็นกระบวนการที่จะให้การศึกษา ตัวของเนื้อหาการศึกษาจริง ๆ คือวัฒนธรรมและศาสนา บางครั้งเราจึงพูดว่าการศึกษาคือการถ่ายทอดวัฒนธรรม แต่ถ้าอยู่กันคนละกระทรวงผมยังคิดว่าการทำงานของคณะกรรมการ จะเป็นคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ดี หรือคณะกรรมการอุดมศึกษาก็ดี หรือแม้แต่สภาการศึกษาที่ดี ถ้าไม่มีผู้ที่ทำงานอยู่ในด้านศาสนา วัฒนธรรมมาอยู่ร่วมด้วย การที่จะเห็นการสนับสนุน ความร่วมมือ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวเราจะหวังได้อย่างไร ความจริงเรื่องนี้ก็คงจะแก้ไขได้ยากเพราะล่วงเลยมาจนถึงบัดนี้แล้ว ผมก็เพียงแต่อยากจะยกประเด็นนี้เพียงว่า ทำอย่างไรจึงจะให้งานของกระทรวงวัฒนธรรม อาจจะเรียกว่า กระทรวงศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กรมการศาสนา และ กรมศิลปากรอยู่ในสังกัดนั้น เป็นงานที่เข้มแข็ง เป็นงานที่ลงไปถึงประชาชน เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง ก็คิดว่าคงจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีหน่วยงานขึ้นในส่วนจังหวัดและต้องมีกรมการที่เข้มแข็งอยู่ที่นั่น และคณะกรรมการของกระทรวงศึกษาธิการทุกชุดจะต้องมีผู้แทนของกระทรวงนี้เข้าร่วมด้วย อันนี้ก็เป็นสิ่งที่หวังอยู่ นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมเองก็ไม่รู้จะเข้าใจ คล้าย ๆ กับท่าน ส.ว. วุฒิสภเหมือนกัน ก็คือทำไมเราจึงต้องตั้งโครงสร้างแห่งอาชีวศึกษาขึ้นมาในระบอบบริหารของกระทรวง

ศึกษาริการ ความจริงอาชีวศึกษานั้นว่าไปแล้วไม่ใช่ไม่สำคัญ สำคัญมากที่สุด
เพราะจุดหมายปลายทางของการเรียนรู้อยู่ที่ไหน ก็อยู่ที่ต้องมีอาชีพ เรียนสูงเท่าไรก็ตาม
แต่ว่างงานประกอบอาชีพไม่ได้ก็เป็นคนไร้ประโยชน์ หรือแม้จะอยู่ได้ด้วยกองมรดกก็ตาม
ไม่ทำประโยชน์อะไรให้แก่สังคมก็เป็นคนรอกสังคมเปล่า ๆ-----

๑๖๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัฐสภา ๓๖/๑

เพราะฉะนั้นเป้าหมายของการเรียนไม่ว่าจะเรียนอยู่ในสถาบันใดในระดับไหน จุดมุ่งหมายปลายทางก็ต้องมีอาชีพ อาชีพก็คืออาชีพศึกษานั้นเองไม่ใช่อะไร การอาชีวศึกษาจึงไม่ควรถูกมองเป็นการศึกษาที่ผูกขาด และแท้ที่จริงก็เป็นเพียงแผนการเรียนเท่านั้นเอง ในอุดมศึกษาก็มีแผนการเรียนที่จะออกไปประกอบอาชีพ ในการศึกษาขั้นพื้นฐานก็มีแผนการเรียนเหล่านี้ด้วย การศึกษาในระดับประถม ในระดับมัธยมต้น ในระดับมัธยมปลายก็จะต้องบูรณาการกับการอาชีพ มีวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ หรือจะเรียนหนักไปในระดับมัธยมปลายเป็นอาชีพ เป็น ปวช. เลยกี่ได้ เพราะฉะนั้นทุกประเภทของการศึกษาก็น่าจะทำการสอนหรือเปิดแผนการเรียนในอาชีวศึกษาได้ ไม่จำเป็นจะต้องอยู่ใต้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาซึ่งจะตั้งขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะตั้งคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้นผมเรียนตามตรง กระผมมองไม่ออกว่าทำไมจำเป็นจะต้องตั้งแบบนี้ขึ้นมา ถ้าหากว่าตั้งแบบนี้ขึ้นมา มีงานอีกหลายงานที่ควรจะเป็นแข่งขันมาเหมือนกันเช่นอะไร เช่นกรรมการการศึกษาเอกชน หรือเรื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่ารัฐบาลต้องส่งเสริมอย่างจริงจังสอนเด็กให้รู้จักเป็นผู้ผลิต สอนเด็กให้รู้จักใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ในชีวิต ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็มีความสำคัญไม่น้อยกว่าอาชีวศึกษา เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าการที่ตั้งแผนอาชีวศึกษาขึ้นมาในกระทรวงศึกษาธิการนั้น อาจจะก่อให้เกิดความสับสนและอาจจะเกิดความหลากหลายในด้านมาตรฐาน เพราะสถานศึกษาที่สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็สามารถเปิดสอนแผนการเรียนอาชีวศึกษาได้มหาวิทยาลัยทุกแห่งเรียนอะไรกันอยู่ก็เรียนอาชีวศึกษาทั้งนั้น วิชาไหนเป็นวิชาอาชีวศึกษาก็ทุกวิชาเป็นอาชีวศึกษาได้ทั้งสิ้น อยู่ที่จุดมุ่งหมายของการเรียน เพราะฉะนั้นการอาชีวศึกษาถือแผนการเรียนและก็เป็นจุดมุ่งหมายของการเรียนเท่านั้น ไม่ใช่เป็นประเภทหรือเป็นระดับการศึกษาที่จะต้องมีการคัดกรองดูแล้วเป็นพิเศษ เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าการที่เรามีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเกิดขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการนั้น น่าจะทำให้เกิดความสับสนทั้งในด้านคุณภาพ ทั้งในด้านมาตรฐาน แต่ด้านแปลงกรมอาชีวศึกษา อาจจะรวมกับกรมวิชาการให้เป็นสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการศึกษาผมจะเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง

๑๖๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

รุจิรา ๗๖/๒

เพราะจะได้ประโยชน์จากสถานศึกษาในทุกระดับและก็จะทำให้การศึกษาของไทย
เราสามารถพัฒนาตามทันนานาอารยประเทศแข่งขันกับสากลเขาได้ กระผมก็ใคร่จะ
ขอกราบเรียนเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้นครับ

- ๗๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านแคล้ว นรปดิ เชิญครับ

นายแคล้ว นรปดิ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แคล้ว นรปดิ สมาชิกวุฒิสภาจากขอนแก่น ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้รัฐบาลได้เสนอการปฏิรูปการศึกษาเข้ามา ในเบื้องต้นชื่อของท่านมีอยู่ว่า ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แล้วเปลี่ยนชื่อกระทรวง จากกระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงการศึกษา ท่านประธานฯ ครับ กระผมจะขอกราบเรียน กระผมไม่สนใจจะต้องแปรญัตติขออย่าให้เปลี่ยน คำว่า “ศึกษาธิการ” นั่นดีแล้วชอบแล้ว ของเก่าเขาติดอยู่แล้วนะครับ ศึกษาธิการ แปลว่า เป็นใหญ่ คือหมายความว่าศึกษานี้เป็นใหญ่ นะครับ สิ่งเหล่านี้ตัวอย่างเคยมีมาในอดีตกระผมจะเล่าให้ฟัง ในสมัยโน้นเป็นสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงคราม เปลี่ยนชื่อจากประเทศสยามเป็นประเทศไทย น่าเสียใจครับ ต้องใช้เงินทุ่มเทหลายล้านบาทโฆษณาเพื่อให้ประชาชนและทั่วโลกรู้จักชื่อที่เปลี่ยนใหม่นะครับ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ก็เป็นประเทศไทยนะครับ ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อจากอำเภอกรุงเก่าเป็นอำเภอพระนครศรีอยุธยา อันนี้ไม่พอใจเลยครับ ถ้าหากว่าเรียกกรุงเก่าคนก็คงจะรู้จักหมดทั่วประเทศทั่วแผ่นดินว่าเป็นกรุงเก่า เป็นเมืองหลวงเก่าของเรา น่าที่จะเป็นอำเภอกรุงเก่าอย่างเดิม เช่นนี้เป็นต้น ท่านประธานฯ ครับ อันนี้ว่าคิ้วชื่อนะครับ ที่นี้ในมาตรา ๓๔ การศึกษาเขาแบ่งร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้ ๑. แบ่งออกเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒. อาชีวศึกษา ๓. อุดมศึกษา พูดถึงการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานคงจะหมายความว่าการศึกษาขั้นประถม ท่านประธานฯ ครับ กระผมจะขอกราบเรียนว่า รัฐบาลนี้เคยดำริที่จะแปรูปการศึกษา โดยให้อำนาจแก่ท้องถิ่น กระจายอำนาจออกไปเป็นว่าให้การศึกษาขั้นประถมนี้ไปสังกัดอยู่กับจังหวัด แต่ก็ปรากฏว่าประชาชนนั่นคือคณะครูแสดงความไม่พอใจ แต่กระผมเห็นว่า น่าจะดีนะครับ การกระจายอำนาจชอบด้วยประการทั้งปวง การที่กระจายอำนาจให้ครูประจำบาล ไปสังกัดอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเช่นนี้เป็นการกระจายอำนาจ และปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริง แม้ว่าจะมีการคัดค้าน และต่อไปขอให้กระทรวงศึกษาพยายามทำความเข้าใจกับคณะครูจะได้ไหมครับ

ต่อไปกระผมขอกราบเรียนการศึกษาชั้นอาชีวศึกษา อันนี้กระผมก็ไม่คิดใจเท่าไร คราวนี้ชั้นอุดมศึกษา ท่านประธานฯ ครับ ในการศึกษาชั้นอุดมศึกษานี้ปรากฏว่าเราานที่ จะใช้การศึกษาชั้นอุดมศึกษา คือชั้นมหาวิทยาลัยเรานี้ให้เป็นประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์และเพื่อนบ้าน ในข้อนี้กระผมก็ขอแสดงความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยหนึ่งกระผมไม่อยากจะออกชื่อ เป็นมหาวิทยาลัยเก่าของผมนั้นแหละ อยู่ตรงข้ามโรงพยาบาลศิริราช ได้เปิดสาขามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ขึ้นที่จังหวัดหนองคาย แต่ทว่าไปเก็บค่าหน่วยกิต ๑,๐๐๐ บาทสำหรับนักศึกษาต่างชาติ แต่สำหรับนักศึกษาไทยเก็บต่ำกว่านั้นมาก ข้อนี้ผมขอกราบเรียนว่า ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาฯ นี้ได้โปรดติดต่อกับมหาวิทยาลัยนั้นซึ่งอยู่ตรงข้ามโรงพยาบาลศิริราช ได้โปรดลดงเราชอบที่จะใช้การศึกษามหาวิทยาลัยนี้เป็นส่วนทวไมตรีให้เพื่อนบ้านของเรา เช่น ประเทศเขมร ประเทศญวน ประเทศลาวเข้ามาศึกษา หรือแม้แต่ประเทศพม่าเข้ามาศึกษาในประเทศของเราได้ จะได้เป็นเครื่องชี้แนะหนึ่งให้เห็นว่า เรานี้เอื้ออาทรต่อประเทศเพื่อนบ้าน และมีไมตรีจิตต่อประเทศเพื่อนบ้านทำให้การทูตดีขึ้น นอกจากนั้นชั้นอุดมศึกษากระผมก็จะขอกราบเรียน ไม่ทราบว่ามีมหาวิทยาลัยเที่ยงคืนเปิดสอนที่จังหวัดเชียงใหม่ ของอาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์ จะเข้าอยู่ในชั้นอุดมศึกษาหรือไม่ขอท่านได้โปรดตอบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกไชย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบุญญา เชิญศรีรับ

นายบุญญา หลีเหลด (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม บุญญา หลีเหลด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมใคร่ตั้งข้อสังเกตอภิปรายในส่วนของมาตรา ๑๑ (๑) ที่มีกรแก้ไขการปฏิรูปการศึกษาพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาต้องคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษาและประชากร ผมมีข้อสังเกตุว่ายังขาดอยู่ตอนหนึ่งก็คือ ไม่ใช่เฉพาะส่วนที่ปริมาณสถานศึกษา ประชากร ผมอยากจะเสนอแนะว่าควรจะประกอบด้วยประเพณีวัฒนธรรมอยู่ด้วย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓ ที่แนวนโยบายแห่งรัฐ รัฐจะต้องอุปถัมภ์พุทธศาสนาและศาสนาอื่นโดยใช้ประเพณีวัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา สิ่งที พ.ร.บ. ฉบับนี้นำไปใช้ จะยกตัวอย่างในเขตพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งขณะนั้นต้องยอมรับว่าการเกิดปัญหาความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวข้องกับเขตพื้นที่อย่างไร เขตพื้นที่ที่เป็นตัวกำหนดผู้บริหารของพื้นที่ ผู้บริหารของพื้นที่ที่ผมบอกว่าจะต้องคำนึงถึงประเพณีวัฒนธรรม ถ้ากลุ่มชาวเขาการกำหนดเขตพื้นที่และผู้อำนวยการเขตพื้นที่จะต้องให้สอดคล้องกันด้วยประเพณีและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้น ๆ เหล่านี้คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับในจังหวัดชายแดนภาคใต้ คนจากจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งไม่มีความรู้เรื่องประเพณีและวัฒนธรรมการบูรณาการ การปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ย่อมมีปัญหา ส่วนที่ ๑ ที่อยากจะตั้งข้อสังเกต

ส่วนที่ ๒ ในเรื่องแห่ง ที่เรียกว่าแห่งอาชีวศึกษา ผมเห็นสอดคล้องกับอาจารย์ชงค์ อาจารย์วัลลภ กฎหมายเดิมเขตพื้นที่การปฏิรูปการศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี เราแยกแห่งอาชีวะออกจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน ถ้ามองในทางปฏิบัติขณะนี้ผมจะยกตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็อีกเหมือนกัน สมมุติว่าผมเป็นผู้อำนวยการเขตพื้นที่ ในอนาคตอาชีวศึกษาไม่รวมกับเขตพื้นที่ของเรา เขตพื้นที่ ก ผมจะตั้งโรงเรียนอาชีวะของผมขึ้นมาเอง ถ้ามว่าใครจะชนะ นักเรียนจะไปอยู่กลุ่มไหน ด้วยเหตุผลขณะนี้โรงเรียนสามัญของกรมสามัญศึกษา นักเรียนราษฎรในโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลาม ต้องยอมรับว่าเด็กส่วนใหญ่จะไปเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม ขณะที่โรงเรียนมัธยมของกรมสามัญศึกษา โดยเฉพาะในอำเภอบนอกมีผลกระทบสรุปว่าเด็กลดลง-----

โยงไปถึงกรมการศาสนาที่อยู่ในกระทรวงศาสนาและวัฒนธรรม เมื่อเข้าผมเองก็ได้มีโอกาสอภิปรายในเรื่องของกรมการศาสนาที่คาดว่าจะตั้งหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานศาสนาพุทธหรือศาสนาอื่นหรือศาสนาอิสลามอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ระดับกองหรือสำนักที่เรียกว่าสำนักพุทธศาสนาในอนาคต มุสลิมประมาณ ๑ ล้านคน ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเทียบกับประเทศสิงคโปร์ ๓ ล้านคน ไม่ใช่กลุ่มน้อย เราสามารถพัฒนาให้เป็นที่เขาเรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ทำไมผมจึงใช้ว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ในประเทศไทยเท่านั้นที่ศาสนาทุกศาสนาสามารถอยู่ได้ด้วยความรักและผูกพัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่ภาพรวมในทางสังคมในประเทศและต่างประเทศทั่วโลกยอมรับว่าเขายอมรับกันว่าประเทศไทยสามารถอยู่ร่วมกันได้ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะเป็นอย่างยิ่งก็คือเมื่อตั้งกรมการศาสนาหรือสำนักพุทธศาสนาจะต้องมีความเท่าเทียมกันในด้านบุคลากร บุคลากรที่ผมบอกเบื้องต้นว่าจะต้องรู้เรื่องศาสนาและวัฒนธรรม ไม่ว่าตั้งหัวหน้าสำนักจะต้องโอนบุคลากรที่มีความชำนาญในศาสนานั้น ๆ ในกรมศาสนาที่เช่นกัน ฝ่ายศาสนาอิสลามก็จะต้องมีบุคลากรในด้านศาสนาอิสลาม ความเสมอภาคในการจัดสรรงบประมาณ ผมมีโอกาสได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๔๖ ในส่วนของกรมการศาสนาจำไม่แม่นว่า ๘๘๘ ล้านบาท ศาสนาอิสลามได้ ๑๕ ล้านบาท ผมไปคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ดู ประมาณ ๑ ล้านคนประมาณ ๑๔ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ ของจำนวน ๖๓ ล้านคน คิดเปอร์เซ็นต์ในการจัดสรรงบประมาณในด้านศาสนาอิสลาม ๑.๕๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยากจะเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ความเสมอภาค ความร่วมมือซึ่งกันและกันจะเป็นผลประโยชน์ของชาติ ท้ายที่สุดนี้ก็ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอดโรง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์อุมาร์และที่ท่านไพบูลย์ถัดไปนะครับ เชิญครับ
ท่านอาจารย์ครับ

นายอุมาร์ คอฮิบ (นราธิวาส) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อุมาร์ คอฮิบ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนราธิวาส เรียนท่านประธานฯ นะครับ เมื่อผมได้อ่านหลักการของการแก้ไขร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ตั้งแต่ข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ปรากฏว่าไม่มีการพูดถึงเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนแต่

๑๖๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๑๕/๒

ประการใด แต่กลับไปพูดถึงเรื่องอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ทั้ง ๆ ที่โรงเรียนเอกชนเป็นจำนวนมากและเป็นที่ยอมรับของประชาชนที่มีฐานะดี โดยเฉพาะในภาคใต้ที่ตั้งที่ขออนุญาตได้เอย่นามคือท่านบุญญาพุดเมื่อสักครู่ที่ว่าประชาชนส่วนใหญ่อยากจะให้ส่งลูกหลานไปเรียนต่อในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่เกือบ ๘๐ เปอร์เซนต์หรือ ๙๐ เปอร์เซนต์ ขณะนี้มีโรงเรียนในประเภทนี้ที่เรียนในโรงเรียนประเภทนี้เกือบ ๒ แสนคนจากภาคใต้ ภาคกลางและภาคเหนือละครับ แต่ว่าหน่วยรับผิดชอบของโรงเรียนเอกชนโดยเฉพาะเอกชนสอนศาสนาอิสลามไม่มีเลย โดยเหตุนี้ผมไม่อาจจะรับหลักการได้ เพราะไม่ได้พูดถึงเรื่องแห่งของโรงเรียนเอกชนแต่ประการใด----

- ๘๐/๑

๑๖๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สฤษฎธ ๘๐/๑

แต่ว่ากลับไปมีแห่งของอาชีพะทุกระดับ ทุกประเภท แต่ว่าเอกชนที่มีทุกประเภท ทุกระดับ ไม่ได้พูดถึงแต่ประการใดเลยนะครับ ในประเด็นนี้ผมคิดว่าไม่เกิดความเป็นธรรมแก่โรงเรียนเอกชนทุกประเภทและมีปัญหามากมายที่ในปัจจุบันนี้ ในขณะที่ในขณะที่โรงเรียนเอกชนมีปัญหามากมายและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมีการต่อรองถึงรัฐมนตรีอาจจะไม่ทราบและถึงคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อแก้ไข พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ ปรากฏว่ายังไม่สำเร็จ ในขณะที่ผมรู้สึกใจที่ได้มีโอกาสพูดต่อประธานฯ ผ่านไปยังรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบ อยากจะให้มีแห่งของโรงเรียนเอกชนต่างหากเหมือนกับอาชีพศึกษาแห่งนี้เพื่อเป็นผู้รับผิดชอบหรือว่าคณะกรรมการผู้รับผิดชอบด้านโรงเรียนเอกชนทุกประเภทดังที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ซึ่ง สช. ในปัจจุบันนี้ และที่ในขณะที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเปิดมหาวิทยาลัยอิสลามในจังหวัดนครราชสีมาหรือว่าในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งในภาคใต้ แต่ว่าโรงเรียนที่จะป้อนข้อมูลหรือว่าจะส่งวัตถุดิบจะส่งนักศึกษาให้กลับเข้าโรงเรียนประเภทนี้ไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ประการใด ผมอยากจะฝากให้ท่านรัฐมนตรีช่วยพิจารณาให้มีแห่งต่างหากสำหรับโรงเรียนเอกชน ไม่ว่าจะป็นระดับสอนศาสนาหรือว่าประเภททั่วไป สามัญทั่วไป ในเขตพื้นที่ปรากฏว่ามีคณะกรรมการ มีตัวแทนขององค์กรปกครอง องค์กรวิชาชีพครู องค์กรผู้บริหารการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ที่มีได้ แต่ว่าคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหรือหน่วยงานรับผิดชอบสำหรับโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่ที่ไม่มีใครพูดถึงเลยเพราะเหตุใดผมคิดว่าหรือเข้าใจคิดว่ารัฐบาลจะพยายามในอนาคตจะขุดเล็กโรงเรียนเอกชนไม่ให้มีอยู่ในประเทศไทยอาจจะเป็นไปได้ ขอประทานโทษที่ได้กล่าวคำพูดในลักษณะนี้ จะเห็นผมขออนุญาตท่านประธานฯ จะเสนอให้รัฐมนตรีพิจารณาว่าควรให้มีแห่งโรงเรียนเอกชนเองต่างหากและควรมีคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไพบูลย์นัะครับ ถัดไปก็เป็นท่านพิชัย เชิญครับ

- ๘๑/๑

LIRT

๑๖๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

นนทพร ๘๑/๑

นายไพบุลย์ อุบัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบุลย์ อุบัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ผมไม่คิดใจนะครับ ที่จะแยกวัฒนธรรมออกจากการศึกษา ผมไม่คิดใจที่ท่านเพิ่มแห่งอาชีวะขึ้นมา แต่สิ่งที่ผมคิดใจและสมาชิกฯ หลายท่านคิดใจว่า ทำไมท่านเปลี่ยนชื่อกระทรวง เมื่อสักครู่นี้สมาชิกฯ หลายท่านถามในวาระของตอนการประชุมระบบราชการ ถามรัฐมนตรีว่าต้องใช้งบประมาณเท่าไร ในการเปลี่ยนจากกระทรวงศึกษาธิการ เป็น กระทรวงการศึกษา แต่รัฐมนตรีไม่ตอบ ผมเลยถามท่านประธานฯ ผ่าน ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าท่านเปลี่ยนทำไม และท่านต้องใช้งบประมาณเท่าไร ในการเปลี่ยนชื่อ เฉพาะชื่ออย่างเดียวนะครับ ประเด็นที่ ๒ ในฐานะที่ผมพบกับครูบาอาจารย์มาก ครูบาอาจารย์ก็ถามว่า ปฏิรูปการศึกษาแล้วท่านได้แก้ปัญหา เรื่องที่ผิดพลาดในอดีตที่ท่านมาได้อย่างไร ปัญหาที่เกิดขึ้นเรื่องของครูไม่เพียงพอ ครู เออร์ลิวิไรไปมาก ครูปัจจุบันทำงานตั้งแต่เช้าต้องวิ่งสอน วันหนึ่งบางที่วิ่งสอน ๕ ห้อง เขาถามว่าจะแก้ปัญหาได้อย่างไร ผมก็ไม่เห็นในกฎหมายฉบับนี้ ผมต้องเรียนถาม ท่านประธานฯ ไปยังรัฐมนตรีนะครับว่า อนาคตของครูจะเป็นอย่างไร ผมสงสารนักเรียน สงสารครู สงสารผู้ปกครอง ผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีก็ทราบดี เพราะท่านแบ่งเขตพื้นที่ ไปทดลองหลายจังหวัดแล้ว ผมถามว่าอีกนานไหมครับว่า ปัญหาเรื่องครูไม่เพียงพอจะได้รับการแก้ไขและจะได้รับการแก้ไขเมื่อไร ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวิชัย ถัดไปท่านอุบล เชิญครับ

นายวิชัย ครอบงุมติ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพอย่างสูง กระผม นายวิชัย ครอบงุมติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อวานนี้วุฒิสภาได้พิจารณาในเรื่องของการปฏิรูประเบียบบริหารราชการแผ่นดินและการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ซึ่งได้มีมติไปแล้ว วันนี้เป็นเรื่องของการที่จะต้องปรับโครงสร้างการบริหารการศึกษา โดยร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่คณะรัฐบาลได้เสนอมาให้วุฒิสภาพิจารณาในวันนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าในเรื่องของสิ่งที่ประชาชนมุ่งหวังตั้งใจที่จะเห็นการปฏิรูปนั้นอยู่หลายประการ

ในประการแรกก็คือการปฏิรูปการเมือง ซึ่งเราได้มีรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน พุทธศักราช ๒๕๔๐ แล้วก็เข้ามาจนในขณะนี้ก็ทำให้การเมืองการปกครองของประเทศนั้นมีความเจริญก้าวหน้าและตอบสนองต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างดี นั่นคือการปฏิรูปอันที่หนึ่ง การปฏิรูปอันที่ ๒ ที่ประชาชนอยากเห็นก็คือการปฏิรูปคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งในรัฐธรรมนูญนั้นก็มีความมุ่งหวังตั้งใจที่จะให้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ที่จะทำให้การศึกษาของประเทศไทยนั้นมีความเท่าเทียมกับการศึกษาของนานาอารยประเทศที่เจริญแล้ว ในทวีปเอเชียก็ตีหรือทวีปอื่นก็ตี นั่นคือที่มาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งได้ตราไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ และได้ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นต้นมาจนถึงขณะนี้ แล้วในวันนี้รัฐบาลได้เสนอร่างปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ในบางมาตรา ในบางประเด็น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมมีความเห็นเป็น ๒ ประการในเรื่องของการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่ ๑ นั้นมีความไม่เห็นด้วยกับการที่เราต้องแยกการจัดการศึกษากับงานด้านศาสนาและวัฒนธรรมออกจากกัน ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านได้กรุณาให้เหตุผลแล้ว ซึ่งกระผมเห็นด้วยจะไม่ขออภิปรายซ้ำกับตรงนั้น อันนี้ในประการที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ ในส่วนที่เห็นด้วย เห็นด้วยที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น เนื่องจากตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ นั้นได้ให้จัดการศึกษาไว้ ๓ ลักษณะก็คือว่า อันที่ ๑ คือ การศึกษาในระบบ ซึ่งการศึกษาในระบบนั้นมีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งต้องจัดไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี และการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งในระดับอุดมศึกษานั้น มีทั้งต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี ซึ่งจัดในสถานศึกษาที่เป็นวิทยาลัย หรือที่ปมมหาวิทยาลัยของรัฐอันนี้คือ ส่วนที่หนึ่ง

๑๗๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศกสถกษณ์ ๘๗/๑

ส่วนที่ ๒ การจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่น เป็นการศึกษาที่หลากหลาย และ

ในประการที่ ๓ เป็นการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย ผมเห็นว่าในส่วนของการจัดการศึกษานั้นมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของการดำเนินการ เพราะในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษา ๒๕๕๒ ได้กำหนดให้จัดในเขตพื้นที่การศึกษา ในขณะที่เดียวกันเราเห็นว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่เหมือนโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยทั่วไป ซึ่งในบางจังหวัดนั้นก็ไม่มีเหมือนกัน ไม่เท่ากัน มีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นการจะให้มาอยู่ในลักษณะของเขตพื้นที่การศึกษานั้น จึงเป็นเรื่องที่ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และอาจจะทำให้การศึกษานั้นไม่มีประสิทธิภาพพอ อันนั้นคือในส่วนของการศึกษา ซึ่งผมเห็นด้วยว่าการที่รัฐบาลได้จัดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๕๒ แล้วก็เพิ่มในส่วนของการอาชีวศึกษาเข้าไป ผมเห็นว่า เป็นแนวทางที่ถูกต้อง เพราะการอาชีวศึกษานั้นเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชาติบ้านเมืองของเราในการที่จะสร้างให้คนมีงานทำ ให้มีความรู้ ในขณะเดียวกันก็สามารถจะให้บุคคลเหล่านั้นไปทำงานในต่างประเทศ เพื่อให้มีรายได้เข้ามาสู่ครอบครัวและประเทศเรา แล้วก็จะมีเหตุผลหลายประการในส่วนนี้

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในส่วนที่อยากจะเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีนั้น ผมมีคำถามซึ่งเป็นคำถามที่อยากจะให้มีคำตอบว่า เมื่อเราได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ซึ่งเราเห็นว่าพระราชบัญญัติศึกษาลบวันนี้เป็นฉบับที่ประชาชน ข้าราชการทุกหมู่เหล่าได้มีส่วนร่วมในการจัดทำขึ้น แล้วตอนนี้ก็เข้ามาได้แค่ปีเศษ ๆ ๒ ปีแค่นั้นเองยังไม่สมบูรณ์ทีเดียว แต่วันนี้ก็จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้่อีกแล้ว มีคำถามที่เรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในหลายประการ

ประการที่หนึ่ง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมมีความสับสนในชื่อกระทรวง ที่สับสนนั้นเนื่องจากว่าในเอกสารที่ส่งให้เราพิจารณาในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่าง ร่างหลักการบอกว่า แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้ (๑) แก้ไขชื่อกระทรวงศึกษาธิการ แก้ไขชื่อกระทรวง

๑๓๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศกฉกษณ์ ๘/๒/๒

การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น กระทรวงศึกษาธิการ อันนี้คือในบันทึก
หลักการ แต่ในขณะที่เดียวกันในร่างพระราชบัญญัติ ในมาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า
“กระทรวง” ในมาตรา ๔ แล้วก็บอกว่า “กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงการศึกษา
ผมไม่ทราบว่าวันนี้เราพิจารณา ๒ กระทรวงได้อย่างไรในขณะนี้หรือว่าเป็นเพราะความ
ผิดพลาดในการพิมพ์ อันนี้เป็นคำถามที่อยากจะทราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่า เป็น ๒ กระทรวงที่ผมว่าใหม่ กระทรวงหนึ่งคือกระทรวงศึกษาธิการ
อีกกระทรวงหนึ่งขอแก้ไขให้เป็นกระทรวงการศึกษา ซึ่งเป็นร่างฉบับเดียวกัน แต่แก้ไข
ให้มี ๒ กระทรวง หมายความว่าอย่างไร ผมสับสนในตรงนี้ อันนี้คือประเด็นที่หนึ่ง

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อจัดโครงสร้างหรือมีการแก้ไข
พระราชบัญญัติการศึกษา ๒๕๔๒ แล้วจะสามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้หรือไม่ หรือจะ
สามารถแก้ไขปัญหาต่อไปนี้ได้หรือไม่ เป็นคำตอบ เป็นคำถามที่อยากจะได้คำตอบจาก
ท่านรัฐมนตรี ประการที่ ๑ การขาดแคลนครู เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ
ท่านไพฑูริย์และหลายท่านได้อภิปรายว่าเป็นเรื่องใหญ่ กระผมเองเคยตั้งกระทู้ถามว่า
จะแก้ปัญหาการขาดแคลนครูได้อย่างไร ในขณะนี้ยังไม่มีการตอบ เพราะผมเชื่อว่า
การขาดแคลนครูนั้นเป็นปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาอย่างยิ่งใหญ่ และในวันนี้
กระทรวงศึกษาธิการหลายกรมขาดแคลนครูไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ คน นี่คือ
ปัญหาใหญ่ที่จะต้องตอบว่า เมื่อปรับปรุงแล้วแก้ไขได้ไหมตรงนี้ แล้วจะแก้ไขอย่างไร
ภายในกี่ปี ประการที่ ๒ ขวัญกำลังใจของครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา
นั้นหมายความว่า รายได้ก็ดี สวัสดิการก็ดี ปัญหาหนี้สินก็ดี จะแก้ไขไหมครับตรงนี้
หรือจะให้ลดลงได้ไหม ถ้าทำตรงนี้ได้ ผมคิดว่าจะปรับอย่างไร คุณภาพการศึกษาก็
คงจะไม่มีทางที่จะมีคุณภาพขึ้นได้ ประการที่ ๓ ที่เรากำลังหรือเราต้องการจะเห็นก็คือ
ในเรื่องคุณภาพการศึกษา เมื่อมีโครงสร้างกระทรวงใหม่ ซึ่งในขณะนี้ไม่ชัดเจน แต่ว่า
เมื่อมีโครงสร้างกระทรวงใหม่ แล้วคุณภาพการศึกษาที่เราหวังที่จะให้เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร

- ๘/๓/๑

๑๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สรุจฉา ๘๓/๑

และที่สำคัญประการสุดท้ายท่านประธานฯ ในขณะที่การจัดการศึกษาไม่เป็นเอกภาพ ส่วนหนึ่งนั้นกระจายไปยังเขตพื้นที่การศึกษา กระจายไปยังองค์การบริหารส่วนตำบล และในขณะที่เดียวกันก็กระจุกหรือรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เช่น การอาชีวศึกษา ซึ่งในขณะที่อยู่ที่ส่วนกลางไม่กระจายแต่ไปรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการศึกษานอกโรงเรียนนั้นก็ยังอยู่ที่ส่วนกลาง เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ผมเห็นว่าเป็นการจัดการศึกษาที่เหลื่อมล้ำไม่เสมอภาค ตรงนี้ขอมีคำตอบว่ามีเหตุผลประการใดจึงไม่กระจายอำนาจการจัดการอาชีวศึกษา หรือการจัดการศึกษานอกระบบไปให้เขตพื้นที่หรือส่วนอื่นดำเนินการ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรามีผู้แจ้งความจำนงมาถึง ๘ ท่านเหลืออยู่ซึ่ง ๗ ท่านฯ รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการจะต้องชี้แจงด้วย เพราะฉะนั้นขอให้ท่านกระชั้นและถ้าเป็นไปได้ เรียนเชิญท่านอุบลแล้วก็ถัดไปท่านเดือนใจครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี ครับ ส.ว. จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ สั้น ๆ ครับ ก่อนมีการปฏิรูปไม่ว่าจะเป็นปฏิรูปการเมือง ปฏิรูปการปกครอง การบริหาร บัดนี้ได้มาถึงการปฏิรูปสังคมแท้ ๆ ก็คือการปฏิรูปการศึกษาซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ประการครับ

ประการแรก ท่านดูมาตรา ๓๑ ครับ มาตรา ๓๑ นี้ครับ เป็นการรวมอำนาจทางการศึกษารั้งมโหฬารนะครับ เราเคยพูดกันว่าการศึกษาขาดความเป็นเอกภาพ ท่านดูมาตรา ๓๑ ครับว่า มาตรา ๓๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริม กำกับ ดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท แต่ก่อนมหาวิทยาลัยแยกไปนะครับ :เวลานี้รวมหมดครับ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้หมายความว่าอย่างไร รวมอำนาจครับ โดยอ้างว่าเพื่อความเป็นเอกภาพ การกำหนดแผนนโยบายต่าง ๆ อยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด นี่ก็ข้อสังเกต ผลจากนี้ก็จะกระทบไปถึงเรื่องคุณภาพการศึกษาคับ เมื่อมารวมนโยบายรวมอะไรต่ออะไรอยู่ที่นี้หมด โดยไม่กระจายไปยังส่วนต่าง ๆ นี่ก็ปัญหาซึ่งจะเกิดขึ้นอีกจากการรวมอำนาจ ดูต่อไปครับ ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓๕ ครับ

๑๓๔

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สัญญา ๘๓/๒

มาตรา ๓๘ นอกว่าอย่างนี้ครับ ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคลและการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ข้อสำคัญ อยู่ตรงนี้ ท่านประธานฯ หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หมายความว่าอย่างไร ท่านประธานฯ นี่คืออำนาจอันเบ็ดเสร็จ จะกระจายอะไรไปบ้าง จะกระจายเงินไปเท่าไรไม่ได้บอกไว้ แต่บอกมาให้กำหนด โดยกฎกระทรวง ผู้ที่มีอำนาจที่สุดคือกระทรวง รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงกับเจ้าหน้าที่ใน กระทรวงนั้น อันนี้อันตรายนะครับ ไม่ได้บอกว่าจะกระจายไปมากน้อยแค่ไหนครับ ในมาตรา ๓๑ ก็มีอำนาจมากอยู่แล้ว แล้วยังมาเขียนไว้ในมาตรา ๓๘ อีกครับ ผมเห็นว่าการปฏิรูปการศึกษานี้ถ้าหากว่ายังรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางนี้ ท่านเชื่ออะผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษานี้จะไม่เป็นไปตามที่เราหวังนะครับ

- ๘๔/๑

ในประการที่ ๒ ท่านคูมาตรา ๓๘ คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา มีผู้แทนองค์กรชุมชน องค์กรเอกชนอะไรต่าง ๆ สมว่ามาตรานี้ขาดตัวแทนหรือคณะกรรมการที่สำคัญคือ ตัวแทนของภูมิภาค มีแต่ตัวแทนขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เอกชน ผู้แทนผู้ปกครอง ครู ผมคิดว่าไม่สมบูรณ์คณะกรรมการนี้ จะต้องแก้ไขเพิ่มเติม โดยให้มีผู้แทนของข้าราชการที่รับผิดชอบในเรื่องของการศึกษาในระดับภูมิภาคด้วย ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัดเอาไปทิ้งไว้ไหน พวกนี้เรียนทางด้านการศึกษาอย่างมากมาย แต่ว่าทำดาปรับ ๆ ไม่มีส่วนร่วม ถ้าจะให้ดีจะต้องมีส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคองค์กรประชาชน ถึงจะเกิดการสมบูรณคานอำนาจซึ่งกันและกัน ผมก็คิดว่าเมื่อมีการรวมอำนาจไว้อย่างนี้ มีปัญหาที่ท่านสมาชิก บางท่านพูดถึงเรื่องการแยกกระทรวงวัฒนธรรม กับแยกกระทรวงการศึกษาครับ ท่านประธานฯ เวลากระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจอย่างมากมายมหาศาล แถมยังอยากได้วัฒนธรรมเข้าไปอีก ศาสนา และวัฒนธรรมเข้าไปอีก ผมคิดว่าคงจะเดินไม่ได้แล้ว หนักเกินไปครับ เดินไม่ได้ ขยับไม่ได้แล้ว ถ้ายังเอาการศึกษาไปไว้ในกระทรวงศึกษาฯ อีกครับ ยิ่งหนักครับ หนักเข้าไปอีกครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่รัฐบาลแยกกระทรวงศาสนา วัฒนธรรม และการกีฬาออกไปจากกระทรวงศึกษาฯ นั้นถือว่าถูกต้องแล้ว เป็นการกระจายความรับผิดชอบหน้าที่การงานออกไป จะช่วยให้การบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการดีขึ้น แทนที่จะไปอึดไว้ ทั้งการศึกษา ทั้งการศาสนา วัฒนธรรม ทั้งการกีฬา อึดไม่ไหวหรือครับ ดายแน่ ๆ เพราะฉะนั้นก็ขอฝากเป็นข้อสังเกตว่า การปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการบริหารการศึกษาผมคิดว่าถ้าอย่างนี้แล้ว ถ้าไม่เพิ่มเติมแก้ไข ปรับปรุง ผมคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษายังไม่เกิดขึ้นครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเตือนใจ ถัดไป! ท่านคำพันธ์ เชื้อครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (เชิงทราย) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ดิฉันเตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ขอแสดงความ
ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการศึกษามแห่งชาติใน ๕ ประเด็นค่ะ

ข้อที่ ๑ คิดกันไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับหลักการข้อที่ ๑ เรื่องของการแก้ไขข้อกระทวง โดยโอนงานด้านศิลปวัฒนธรรมไปอยู่กระทวงวัฒนธรรม แล้วก็มีได้ระบุเรื่องศาสนาไว้เลย ซึ่งเห็นด้วยกับ ส.ว. หลายท่านที่อภิปรายในหลักการนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓ ก็ได้ระบุเอาไว้ว่า รัฐต้องอุปถัมภ์ ค้ำครองพระพุทธศาสนา และศาสนาอื่น ส่งเสริมความสมานฉันท์ ความเข้าใจอันดีของศาสนิกทุกศาสนา สนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนาเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การแยกกระทวงวัฒนธรรมและศาสนาออกไปจะทำให้หลักการของรัฐธรรมนูญข้อนี้หายไป แล้วก็หลักของพุทธศาสนาที่ว่า จิตเป็นนาย กายเป็นบ่าว ก็จะมาบูรณาการได้ยากมาก ในส่วนของวัฒนธรรมซึ่งโอนไปอีกกระทวงหนึ่ง ตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๒๘๘ ของรัฐธรรมนูญ ระบุให้ชุมชนท้องถิ่นและองค์กรปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แล้วก็หลักการเรื่องของบ้าน วัด โรงเรียนที่จะร่วมมือกันพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ถ้าแยกกระทวงออกไปและเปลี่ยนชื่อแล้วนี้ หลักการนี้จะยังดำรงอยู่หรือไม่ ก็ขอเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีค่ะ

ข้อที่ ๒ คิดกันไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๑๗ เรื่องของการบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษาและประชากรเป็นหลัก เนื่องจากว่าจะต้องคำนึงถึงสภาพพื้นที่ที่ห่างไกลคมนาคม หรือสภาพทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน เช่น เขตภูเขา หรือเขตเกาะต่าง ๆ ซึ่งห่างไกล ซึ่งในปัจจุบันนี้นักเรียนต้องเดินไปหาครู บางหมู่บ้านนักเรียนมี ๕๐ - ๖๐ คนต้องเดินไปโรงเรียนซึ่งอยู่ห่างไกลกว่า หรือบางหมู่บ้านอาจจะเดินไกลถึง ๒ - ๓ ชั่วโมง แม้ว่าจะมีเด็กแค่ ๑๐ คนหรือ ๒๐ คน ครูหรือการบริการด้านการศึกษา น่าจะไปสู่ชุมชน ไปสู่เด็กให้ทั่วถึง

๑๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วิมล ๘๕/๑

ในส่วนของข้อที่ ๓ คลื่นห่วงใยในมาตรา ๓๘ เรื่องคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งกำหนดไว้เป็นหลักการที่ดีให้ผู้แทนองค์กรชุมชนเข้ามาเป็นคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาด้วย แต่เป็นห่วงใยว่าจะมีกระบวนการสรรหาอย่างไรที่จะให้ผู้รู้และผู้อาวุโสในชุมชนซึ่งเป็นผู้ที่รู้วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของท้องถิ่นอย่างแท้จริง รู้จักรบบนิเวศวิทยา รู้จักป่า รู้จักพันธุ์พืช รู้จักวิถีชีวิตและสามารถที่จะสืบทอดองค์ความรู้นี้ให้กับเด็กรุ่นใหม่ ให้เขาได้เข้ามาเป็นคณะกรรมการ แม้ว่าเขาจะไม่รู้ภาษาไทย อ่านภาษาไทย อ่านเขียนไม่ได้ หรือไม่เคยเข้ารับการศึกษาในระบบมาก่อน ซึ่งจะเป็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการได้เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของตนเองจริง ๆ

ในข้อที่ ๔ การพัฒนาวิชาชีพครูตามมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัตินี้จะส่งเสริมและเตรียมการ มีกระบวนการให้คนรุ่นใหม่ที่เป็นคนเก่งและเป็นคิมิคำนิยมใหม่ มีจิตใจที่รักความเป็นครู เพื่อร่วมกันสร้างคนไทยที่มีคุณภาพในอนาคตได้อย่างไร คิดกันเป็นห่วงข้อนี้มาก เพราะไม่เคยไปเป็นวิทยากรในหลายโรงเรียนถามนักเรียนมัธยมปลายว่าอยากจะทำอาชีพอะไร ไม่มีสักคนเคียวที่ตอบว่าอยากจะเป็นครู เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติจะต้องเตรียมการให้ชัดเจนค่ะ

ในข้อสุดท้าย ประเด็นที่ ๕ มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญกำหนดเรื่อง ~~๘๘~~คลื่นความถี่วิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ พ.ร.บ. นี้จะนำคลื่นวิทยุโทรทัศน์และโทรคมนาคมมาใช้ประโยชน์เพื่อ พ.ร.บ. การศึกษานี้จะทำให้ประชาชนทุกหนทุกแห่งได้รับประโยชน์จาก พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติได้อย่างไร ข้อที่ ๕ นี้เป็นคำถามค่ะ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอาจารย์คำพันธ์ ถัดไปเป็น พลอากาศเอก กานตนะศรี

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ป็องปาน ส.ว. อุบลราชธานี กระผมขอเรียกร้องความเป็นธรรมคือการพิจารณากฎหมาย ๒ ฉบับเมื่อวานนี้ ๒ วันเศษ ๆ การพิจารณาร่างกฎหมายการศึกษาแห่งชาติให้เวลาคนละ ๑๐ นาทีนี้ไม่เป็นธรรม แม้แต่ในสภาแห่งนี้ก็ไม่เป็นธรรม

๑๓๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วิมล ๘๕/๒

เพราะฉะนั้นผมก็บอกว่าอาจจะเลยเวลาไปบ้าง แต่ไม่มากหรอกครับ จะพยายามรวบรัดให้อยู่ในเวลา กระผมไม่เห็นด้วยบางประการใน พ.ร.บ. ที่แก้ไข ร่างพ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ และก็มีข้อสงสัยอยู่ กราบเรียนข้อสงสัยก็คือว่าทำไมไม่ออกไปยกเว้นกระทรวงศึกษาธิการ ในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นายกรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการกับกระทรวงกลาโหม ทำไมไม่ทำตรงนั้นให้เสร็จเรียบร้อยไปเลย จะได้บริหารการศึกษาให้รวดเร็วยิ่งขึ้น นี่สงสัยเป็นประเด็นแรก ที่นี้เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย กระผมอยากจะชี้ว่า ความล้มเหลวของการศึกษาที่จัดมา ๑๑๐ ปีถึงปีนี้พลเมืองของเราไม่มีคุณภาพที่จะสู้กับพลเมืองหรือในเวทีของโลกได้ และการแข่งขันอะไรต่าง ๆ ทางด้านการศึกษาเราก็อยู่ที่อันดับสุดท้าย ความล้มเหลวต่าง ๆ กระผมอยากจะกราบเรียน

ประการแรก ก็คือการแยกส่วนบริหาร เรามีหน่วยบริหารการศึกษาอยู่

๑ กระทรวงศึกษาธิการ ๓ ทบวงมหาวิทยาลัย ๔ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทั้ง ๓ หน่วยงานแทบจะเรียกว่าไม่ประสานสัมพันธ์กัน แยกกันบริหาร-----

- ๘๖/๑

๑๓๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

มยุรี ๘๖/๑

นอกจากนี้ยังมีกรมอีก ๑๔ กรมในกระทรวงศึกษาธิการ แต่ละกรมก็เป็นนิติบุคคล ต่างคนต่างบริหาร เป็นระบบนายเซ็นเตอร์ (Center) น-า-ย นายเซ็นเตอร์ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นเด็กคนเดียวถูกหน่วยงาน ๓ หน่วย ๔ หน่วย รวมทั้งกรมมากมายมาบริหาร ส่วนหัวคืออุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนกลางคือมัธยมศึกษา ส่วนพื้นฐาน ส่วนแขน ส่วนขา คือการศึกษาพื้นฐาน ประถมศึกษา เด็กคนเดียวคนบริหารมากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นการศึกษาเราจึงไม่ไปถึงไหน เต่าล้านปี นี่ประการแรก คือแยกส่วนบริหาร

ประการที่ ๒ รวบอำนาจ รวบอำนาจในกระทรวงนี้มา ๑๐๐ ปี การศึกษาเป็นอย่างไรยังไม่คิดอีกหรือ ยังคิดจะรวบอำนาจค่อไปใช้ใหม่ ๑๐๐ ปีในการบริหาร การศึกษาโดยรวบอำนาจไว้ที่กระทรวงได้ผลแค่ไหน อย่างไร ไม่ต้องไปวิเคราะห์วิจารณ์หรือใคร ๆ ก็รู้ว่าการศึกษาเรายังอ่อนด้อยอยู่มาก ยังล่าหลังอยู่มาก

ประการที่ ๓ คือบริหารโดยเอกบุคคล บริหารโดยรัฐมนตรีหรืออธิบดี เพิ่งมามีคณะบุคคลมาไม่กี่ปีนี่เอง คนคนเดียวมาบริหารการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ปรินญาตรี ปรินญาโท ปรินญานอกทั่วประเทศมากมายหลายแสนคน ไปเรียนมาหมดจินมากมาย แต่ไม่ได้ใช้ความรู้ความสามารถอะไร คอยรับแต่คำสั่ง สั่งมาฉันทึ่งทำ แล้วทำตามแบบนี้ ๑๐๐ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นประเทศไทยจึงไม่มีคนกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ มีเป็นส่วนน้อย เป็นคนนอกระบบ แต่คนอยู่ในระบบงอเข้าไปหมดแหละครับ บริหารแบบนี้มา ๑๐๐ ปีแล้ว ยังคิดจะทำค่อไปอีกใช้ใหม่

แล้วประการสุดท้ายคือการไม่มีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนก็บอกว่าโรงเรียนของหลวงว่ากันไป มหาวิทยาลัยของหลวง วิทยาลัยของหลวง การมีส่วนร่วมของประชาชนขาดตอนมาตลอด

ข้อบกพร่องทั้ง ๔ ประการนี้ทำให้การศึกษาของไทยล่าหลัง การถึงทั้งหลายมารวมอยู่ที่กระทรวง เงิน บุคลากร มารวมอยู่ที่กระทรวงหมด รวมทั้งวิชาการและบริหารทั่วไปด้วย จึงให้เกิดการระมากมาย ที่เกิดขึ้นที่กระทรวง เพราะฉะนั้นกระทรวงก็บริหารงานธุรการชิตรับ แทนที่จะคิดกำหนดนโยบาย กำหนดมาตรฐาน กำหนดมาตรการ สนับสนุนงบประมาณ ทำแค่ ๔ อย่างก็จะมีเวลาคิดวางแผนการศึกษา บริหารอนาคต ๑๐ ปี ๒๐ ปีข้างหน้า ลูกหลานไทยจะทำอะไรกัน จะไปประกอบอาชีพอะไร จะจัดหลักสูตร

และอีก^๑หนึ่งในการจัดประเภทการศึกษา การจัดระดับการศึกษามีระดับพื้นฐาน ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ มีระดับพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ๒ ระดับ พออาชีวศึกษาเป็นแห่งหนึ่งต่างหาก พื้นฐานจะเป็นพื้นฐานสามัญ พื้นฐานอาชีวศึกษา ใหม่ๆ สมขอฝากไปคิด และอุดมฯ ก็จะเป็นอุดมฯ สามัญหรืออุดมฯ อาชีพใหม่ๆ เพราะโดยแนวความคิดของคนในกระทรวง โดยเฉพาะกรมอาชีวฯ พื้นฐานก็ไม่เข้า อุดมฯ ก็ไม่เข้า จะไม่เข้ากับใคร จะอยู่เป็นแห่งใดคด ๆ ก็ตามต่อไปชั่วคราวธรรมดา ๔๓ หรือเปล่า ชัด พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติที่จะกำหนดระดับการศึกษาหรือเปล่า ^{๑๗}นั้นต้องไปคิดให้ดี ให้รอบคอบ นี่คือส่วนที่เห็นด้วย ส่วนที่ไม่เห็นด้วย คือ การเปลี่ยนชื่อกระทรวง น่าจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ เพราะกระทรวงนี้เดิมเมื่อ ๒๔๑๕ เรียกว่า กระทรวงธรรมการ ก็ควรจะเป็นกระทรวงศึกษาธิการซึ่งหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ผมก็เห็นด้วยในเรื่องนี้ ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ก็คือ พยายามจะรวบอำนาจ ในมาตรา ๖ ที่แก้ไขมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา ตามร่างเดิมนั้นกระทรวงมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการศึกษา ใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ เขียนว่า กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท แบบฟอร์มเป็น^{๑๗}นี้ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ความหมายต่างกันนะครับ กำกับดูแลกับอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ก็หมายความว่า มีความพยายามที่จะดึงการศึกษาให้กระทรวงมีอำนาจในการจัดทุกอย่างทุกประการเหมือนเดิม พยายามจะดึงอำนาจเข้ามา ส่วนกลางเหมือนเดิม มาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๑๑ อำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ ^{๑๖}นี้^{๑๗}นี้อาจจะฝากไว้ ตามที่ผมกราบเรียนว่า บริหารโดยการรวมอำนาจไว้ที่กระทรวง ๑๑ ปียังไม่พออีกหรืออย่างไร ถึงอยากจะได้มาอีก และมาตรา ๑ (๑) (๒) ก็สรุปว่า ถ้าเขตพื้นที่การศึกษาไม่สามารถจัดการศึกษาได้ ให้กระทรวงจัดการศึกษาพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สังคม^{๑๗}สื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีความบกพร่องพิการ ทูพพลภาพ มี (๑) ก็คือให้กระทรวงจัด กระทรวงก็หมายถึงสำนักงานปลัดกระทรวงนั้นแหละ เพราะอื่น ๆ เขามีหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว (๒) การจัดการศึกษาพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ๒ ประเด็นนี้

๑๘๒

ว. ๓ (ก.) เป็นพิเศษ

อรสา ๘๗/๒

คือให้กระทรวงจัดผ้าเช็ดพื้นที่จัดไม่ได้ ผมมองว่าจะพยายามดึงอำนาจมาไว้ที่สำนักงาน ปลัดกระทรวง ให้สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นคนจัด กระทรวงการศึกษาหรือกระทรวง ศึกษาธิการที่จะตั้งใหม่นี้ บริหารโดยองค์คณะบุคคลทั้งหมด มีคณะกรรมการทั้งหมด และ สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นเอกบุคคผลเพียงหน่วยงานเดียวในกระทรวงนี้ แล้วเหตุไฉน จึงอยากมาจัดการศึกษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์สรุปนะครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุครธานี) : สำนักงานปลัดกระทรวงตั้งโรงเรียนเองได้หรือไม่ สอนโรงเรียนเองได้หรือไม่ ไม่ได้ ก็ไปให้เขตพื้นที่เขาทำ ทำไมเขาจึงจะทำไม่ได้ เขาทำได้อยู่แล้ว คนในกระทรวงและคนในโรงเรียนมีความรู้ไม่แตกต่างกัน ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก เหมือนกันทั้งหมด เพียงแต่แบ่งอำนาจหน้าที่กันทำเท่านั้น เพราะฉะนั้นขอให้ใช้บุคลากร ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั่วประเทศให้เกิดคุณค่าที่สุด ต่อการศึกษาของชาติ ไม่ควรจะมารวม รวบหัวรวบหาง รวบอำนาจไว้ที่กระทรวง เหมือนเดิม นี่ประการหนึ่ง

- ๘๘/๑

๑๘๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

รัฐธรรมนูญ ๘๘/๑

ประการสุดท้าย ก็อยากจะขอกราบเรียนว่าผมรับหลักการใน พ.ร.บ. การศึกษาที่แก้ไขฉบับนี้ เพราะอยากให้การปฏิรูปการศึกษาเดินหน้า ถ้าวางข้างหน้าให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก และที่สำคัญเดี๋ยวนี้ก็มีกรเรียกร้องให้ครูปฏิรูปการเรียนรู้ ไปพูดที่ไหนโฆษณาที่ไหนครูต้องปฏิรูปการเรียนรู้ ร้องอยู่ไหนไหนโดยไม่ได้คิดว่าครูขาด ครูลำบาก ครูขาดสื่อ ขาดห้องสมุด ขาดห้องปฏิบัติการ ขาดทุกสิ่งทุกอย่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เวลาท่านอาจารย์หมดแล้วนะครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (สุครธานี) : กระผมขอความเป็นธรรมท่านประธานฯ แล้วอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอนิดหน่อยให้ครั้งหน้าที่แล้วกัน เชิญครับ

นายคำพันธ์ ป็องปาน (สุครธานี) : ครูขาด ท่านอย่าเรียกร้อง แต่ครูให้เขาทำงานโดยไม่ให้เขาเลย มาตรา ๕๕ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ เราออกมาว่าให้ครูมีเงินเดือนต่างหาก ท่านเคยทำหรือเปล่า ท่านเคยคิดหรือเปล่าวางจะให้ครูมีเงินเดือนต่างหาก เขาเดือดร้อนแค่ไหน สอนจนปากเปียกปากแฉะตลอดสัปดาห์ สอนหลายชั้นและที่สำคัญมีครูอัตราจ้าง มีประเทศไหนในโลกมีครูอัตราจ้าง ครูอัตราจ้างนั้นความมั่นคงของชีวิต ผู้การโรงก็ไม่ได้ ผู้ลูกจ้างประจำก็ไม่ได้ เขาอยู่ไปวัน ๆ เงินเดือนก็ไม่ได้รับ ๒ เดือน ๓ เดือน ได้รับที และจะเอาคุณภาพการศึกษามาจากไหน คราบไคที่มีครูอัตราจ้างอย่างหวังว่าจะปฏิรูปการศึกษาให้สำเร็จ คราบไคที่ครูเกษียณแล้วปลดออกโดยไม่มีตำแหน่งทดแทนอย่างหวังว่าจะปฏิรูปการศึกษาสำเร็จ ขอกราบเรียนท่านประธานฯ แค่นี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ให้ความเป็นธรรมท่านแล้วนะครับ เชิญท่านพลอากาศเอก กานต์ นะครับ และถัดไปเป็นนายแพทย์ นรินทร์ เชิญครับ

พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล (ตริง) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดศรีสะเกษ ครับ กระผมได้ฟังเพื่อน ๆ สมาชิกได้อภิปรายกันหลากหลาย หลายเรื่องที่ผมจะพูดแล้วสมาชิกฯ ได้พูด

กันแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการเปลี่ยนชื่อ ผมสรุปแล้วว่าผมก็ไม่เห็นด้วย เพราะว่ามันเปลี่ยนแปลงประมาณมาก เรื่องที่ ๒ ที่กระผมจะพูดก็คือ เรื่องที่จะตั้งหน่วยงานใหม่ขึ้นมาตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นมา วัฒนธรรมและศาสนาอะไรนั้นะครับ เดิมนั้นเราต้องรู้ว่าปรัชญาการศึกษาคืออะไร วุฒิสึกษา จริยธรรม พลศึกษาก็ต้องไปด้วยกันนะครับ คือวุฒิสึกษาก็ด้านวิชาความรู้ พลศึกษาก็ต้องมีพละนามัยดี แล้วก็จริยศึกษาต้องไปด้วยกันไม่อย่างนั้นไปไม่ได้นะครับ คนรู้อย่างเดียวแต่ว่าจริยธรรมไม่มีก็ขุ่นวายดูๆเหมือนปัจจุบันนี้ แต่ความคิด^{นั้น}นั้นผมคิดว่าก็เป็นจริงอยู่ในช่วงหนึ่งเขาเรียกว่า ธรรมสังจะ ไม่ใช่สังธรรมสังธรรมนี่จริงตลอด แต่ธรรมสังจะจริงอยู่ช่วงหนึ่งตามเวลาจะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเมื่อมาถึงปัจจุบันนี้โลกอะไร ๆ เปลี่ยนแปลงไปมากมาย ประชาชนก็มากขึ้น การที่จะแยกออกมาให้เห็นความสำคัญของวัฒนธรรม ที่จะแยกออกมาเป็นกระทรวง ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยนะครับ แต่ว่ายังไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะอะไร ผมคิดว่าวัฒนธรรมมีความสำคัญเพราะอะไร เพราะว่าปัจจุบันนี้หรือหลาย ๆ ประเทศที่วัฒนธรรมเสื่อมหมายถึงสันชาติ ประเทศไทยเราทำนรู้หรือเปล่าว่ากำลังจะสันชาติในด้านนี้ ไปดูที่ภูเก็ต ที่พัทลุงอะไรต่ออะไรเลย ไม่มีภาษาไทย มีแต่ภาษาฝรั่ง เพื่อนผมจากต่างประเทศ เขามากลามว่าประเทศยูใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติแล้วหรือ ผมอายุเขาอายุเขาจริง ๆ ผมบอกว่าไม่ใช่ เราใช้เพื่อสื่อเท่านั้นเอง ไปดูเถอะอะไรในรถยนต์ทั้งหลายเหล่าท้ายรถยนต์ รถทัวร์ติดภาษาอังกฤษหมด เราไปดูประเทศที่เขาเจริญรุ่งเรืองหรือได้ล่มสลายเมื่อคราวสงครามโลกญี่ปุ่น อินโดนีเซียอะไรด้วย ภาษาชาติของเขาอยู่ก่อนข้างบน แล้วภาษาอังกฤษไว้เล็ก ๆ ข้างใต้ นี่เป็นเรื่องที่ต้องคิดนะครับ นี่คือวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีนี้ต่างกันตรงไหนนะครับ ที่นี้ก็วกกลับมาถึงว่าการพัฒนาบุคลากรทาง
 วิทยาศาสตร์ต้องเริ่มต้นจากเด็ก ๆ ก่อน เริ่มต้นจากครูประถม ครูมัธยมแล้วผู้ที่จะครู
 มหาวิทยาลัย แต่ท่านประธานฯ ครับ ขอฝากไปยังท่านรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาฯ คนเก่ง ๆ
 นี่ะครับไม่มีใครเรียนครู เพราะอะไรรู้ไหมครับ ไปเรียนหมอบ ไปเรียนวิศวะได้เงินเดือน
 มากกว่าไปเรียนครูโดยเฉพาะครูวิทยาศาสตร์นี้ขาดแคลนมาก เรียนวิทยาศาสตร์เรียนยาก
 ครับ เทียบกับสายอื่นแล้วออกมารับราชการเป็นครูเงินเดือนเท่ากันแล้วใครจะไปเรียน
 ในเมื่อเราขาดแม่พิมพ์ทางวิทยาศาสตร์ ครูวิทยาศาสตร์แล้วเราจะสอนเด็กให้รักวิทยาศาสตร์
 ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเด็กตั้งแต่เล็ก ๆ ขึ้นมาตั้งแต่อนุบาล ประถมอะไรขึ้นมาไม่ชอบ
 วิทยาศาสตร์เสียแล้ว แล้วเราจะสร้างบุคลากรทางวิทยาศาสตร์เพื่อจะไปพัฒนาด้าน
 วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเพื่อจะไปพัฒนาประเทศได้อย่างไร ผมขอฝากด้วยนี้ไม่เกี่ยวกับ
 พ.ร.บ. การศึกษา แต่ว่าที่ผมพูดในภาพกว้างการจะจัดแห่งอาชีวะ หรืออะไรต่ออะไร
 อยู่นั้นหลายคนพูดไปแล้วผมไม่พูด ผมจะพูดเรื่องนี้นะครับ ยกตัวอย่าง ยุทธศาสตร์
 ในการสร้างคน บุคลากรทางวิทยาศาสตร์ มาเลเซียไม่ต้องไปที่ไหนไกล คูบ้านเรา ผมเห็น
 มากับตาเกาะลังกาวีตั้งโรงเรียนสำหรับนักเรียนเกรดเอขึ้นมา เกรด ๔ เขาเตรียมบุคลากร
 ไว้เลยว่าต่อไปนี้พวกนี้จะต้องเป็นบุคลากรทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ทำอย่างนั้น ๆ นี่เขาเตรียม
 แล้วนะครับ มหาเธร์เขามอง ๒๐ ปีนะครับ ของเราทำหรือเปล่าไม่ทราบ ถ้าทำแล้วก็
 โมทนาสาธุ ถ้ายังไม่ทำก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยครับ เพราะว่าเป็นเรื่องจำเป็นนะครับ
 ไม่มีทางที่ประเทศเราจะไปสู้เขาได้ ถ้าไม่พัฒนาทางวิทยาศาสตร์เริ่มจากสร้างบุคลากรก่อน
 อย่างมาเอาเรื่องเพลงเก่า ๆ เกษตรกรแข่งขันเป็นกระดูกสันหลังของชาติ ไทยจะเรื่องอำนาจ
 เพราะเราเป็นชาติศิวิล อยู่นั้นสมัยหลวงวิจิตรฯ ครับ เลิกได้นะครับ ต้องพัฒนา
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วยกัน เริ่มพัฒนาตั้งแต่เด็กเล็ก ๆ แล้วก็พัฒนาครูวิทยาศาสตร์
 ให้เงินเดือนครูวิทยาศาสตร์มากกว่าครูปกติเป็นการจูงใจอินเซนทิฟ (Incentive) ให้คน
 มาเรียนครูวิทยาศาสตร์แล้วเราจะได้ผลในระยะยาวอีก ๒๐ ปี นี้คือยุทธศาสตร์ทางด้าน
 การศึกษาคครับ ขอฝากแต่นี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบัญญัติ คงไธสง
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนายแพทย์นิรันดร์นครรับ ถัดไปที่ท่านสมบุรณ์
เชิญครับ

นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ ผม นายแพทย์นิรันดร์ พิทักษ์วัชระ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานีครับ
ขออนุญาตที่จะให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องของร่างพระราชบัญญัติการศึกษาที่ได้นำเสนอ
เข้าวุฒิสภาในครั้งนี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา
จะต้องมีหลักการที่ชัดเจนในการที่จะนำเสนอ เพราะว่าจะจุดประสงค์เพื่อต้องการที่จะ
เป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม ความคิดในเรื่องการปฏิรูปการศึกษาไม่ว่า
จะเป็นตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ นั้นก็มีหลักการในเรื่องของการที่จะต้องการการศึกษา
เพื่อความทันสมัยต่อสถานการณ์ของประเทศ หรือแม้ว่าใน พ.ศ. ๒๕๑๖ นั้น เราจะเน้น
เรื่องการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม และท้ายที่สุดเมื่อเรามีรัฐธรรมนูญ
เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ผมคิดว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น คือการต้องการ
ปฏิรูปการศึกษาเพื่อปัญญาและการเรียนรู้ และที่จุดนั้นเราก็มี พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา
เมื่อปี ๒๕๕๒ ซึ่งผมคิดว่ามีหลักการหัวใจที่ชัดเจนที่ทำให้การศึกษานั้นสามารถ
สอดคล้องต่อเจตนารมณ์ของการที่สามารถกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่ท้องถิ่น
ขณะเดียวกันนั้นมุ่งเน้นในเรื่องการศึกษาที่จะทำให้ความรู้คู่คุณธรรม แต่ประเด็น
ที่มีการนำเสนอในเรื่องของการแก้ไข พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษาปี ๒๕๕๒ ที่เราพิจารณากัน
วันนี้วันนี้ผมมีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอยู่ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ก็คือว่าในมาตรา ๓๓ ที่มีการแยกหรือตัดในเรื่องของ
การศึกษาที่จะดำเนินไปกับเรื่องการศึกษาและวัฒนธรรม ผมมีความคิดเห็นที่ตรงนี้
เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญในเรื่องของการที่ต้องการให้การศึกษานั้นเป็น
ความรู้คู่คุณธรรมในมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ต้องเข้าใจว่าในปรัชญา
การศึกษานั้นในอดีตที่ผ่านมา วัฒนธรรมเป็นศูนย์กลางทั้งการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การศึกษาในอดีตที่ผ่านมาเราสามารถที่จะทำ

๑๘๘

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

จิตติมา ๕๐/๒

คนนั้นมีความรู้คู่คุณธรรมและมีปัญญาของการเรียนรู้ แต่ถ้าเมื่อไรก็ตามการปฏิรูป การศึกษาดมร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แยกการศึกษาออกจากศาสนาและวัฒนธรรม ถึงแม้ว่าจะมีการเขียนว่าจะเอาเรื่องการศาสนาและวัฒนธรรมมาบูรณาการต่อกัน แต่เป็นคำพูด เพียงบรรทัดเดียว แต่วิธีการในการทำงานที่จะทำให้การศึกษาที่ควบคู่ปัญญานั้นจะต้องมี วิธีการในการสร้างองค์กร กระบวนการในการศึกษา แต่ถ้าเราแยกการศึกษาออกไปจาก ศาสนา วัฒนธรรม โดยแยกออกไปอีกกระทรวงหนึ่ง ผมคิดว่าการทำงานตรงนั้นในการ ที่จะเชื่อมทำให้เกิดมีบูรณาการต่อกันนั้นคงเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก เพราะฉะนั้นกระบวนการ ที่เป็นผลผลิตทางการศึกษาที่เรามุ่งเน้นนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการให้มีคุณภาพ มีความรู้ คู่คุณธรรมนั้นคงเป็นสิ่งที่จะไม่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นปัญหาทางด้านสังคมที่เกิดขึ้น ในนักเรียนหรือวัยรุ่นต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นโรคเอดส์ หรือเรื่อง ของการที่นักเรียนวัยรุ่นละทิ้งความเป็นไทยเป็นทาสของวัฒนธรรมต่างชาติก็จะเป็น สิ่งที่น่าประหลาดใจในปัญหาของสังคมปัจจุบัน

- ๕๑/๑

๑๘๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สุชาติ ๕๑/๑

ประการที่ ๒ นั้นผมไม่เห็นด้วยในมาตรา ๓๑ ในประเด็นในเรื่องของการที่ยังมีการรวมศูนย์อำนาจของการกระจายอำนาจทางการศึกษา หลักการของการปฏิรูปการศึกษาใน พ.ร.บ. ที่เราประกาศใช้ ๒๕๔๒ นั้น เราต้องการกระจายอำนาจการศึกษาสู่พื้นที่ นั่นคือการศึกษาระดับพื้นฐาน แต่ไว้ในมาตรา ๓๑ นั้นมีการกักอำนาจในเรื่องของการที่กระจายอำนาจทางการศึกษา เพื่อผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพแล้วที่สำคัญที่ผมอยากจะเน้นก็คือ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และอาชีวศึกษา ผมเองนั้นถือว่าเป็นคนที่อยู่ภูมิภาคอยู่ในชนบท ผมคิดว่าการศึกษา นอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยและอาชีวศึกษานั้น ควรจะมุ่งเน้นในเรื่องของหลักสูตรชุมชนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นถ้าทราบใจคิดผมสักการศึกษายังกักไว้ที่ โดยอำนาจทางส่วนกลาง การที่จะทำให้กระบวนการทางการศึกษาที่มีหลักสูตรที่เน้นในเรื่องชุมชนท้องถิ่นที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในชุมชนท้องถิ่นนั้น ในตัวนักเรียนนักศึกษาช่วยไม่เกิดขึ้น

อีกประการหนึ่งก็คือว่า เรามีหลักการตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญในการที่ต้องการกระจายการศึกษา ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นและเอกชน ในมาตรา ๓๑ นี้ ถ้ายังมีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจของการดูแลการศึกษานอกระบบหรือตามอัธยาศัย หรือแม้กระทั่งอาชีวศึกษาก็ตาม เจตนารมณ์ของการที่ต้องการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมขององค์กรท้องถิ่นและเอกชนจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

ประการที่ ๓ ก็คือในมาตรา ๓๔ ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขึ้นมาแทนคณะกรรมการในเรื่องการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ครบนี้ก็อีกอันผลก็คือเนื่องในการที่แยกในส่วนของการศึกษาออกจากศาสนา วัฒนธรรมก็คือโอกาสในการที่จะนำในส่วนของบล็อกรวม (Block) ของกรมอาชีวศึกษาขึ้นมา ซึ่งหลายท่านก็ได้อภิปรายมาแล้ว แต่ในประเด็นของผม นั่นคือการที่ต่อเจตนารมณ์ของการที่ต้องการรักษาอำนาจมากกว่าในเรื่องของลักษณะการของกลุ่มวิชาชีพ ในกระทรวงศึกษาธิการ ผมมองว่าหลักการของกระทรวงศึกษาธิการนั้น จะต้องทำในเรื่องของวิชาการที่ควบคู่กับคุณธรรม แต่ถ้ามีหลักการในการที่จะเอากรมอาชีวศึกษาขึ้นมา ซึ่งข้อบ่งชี้

ในการที่จะขึ้นมาเป็นกรมนั้น ผมคิดว่ายังไม่สมบูรณ์เพียงพอ แต่ข้อบ่งชี้ในการที่จะมองในเรื่องของการรักษาอำนาจและผลประโยชน์มากกว่า นั่นเท่ากับเป็นการที่ตอกย้ำให้เห็นว่า หลักการพื้นฐานของการที่ทำให้เกิดมีกรมอาชีวศึกษาขึ้นไปเป็นบล็อกหนึ่ง นั้นเป็นหลักการพื้นฐานของการที่ต้องการยึดอำนาจในลักษณะของทางการเมือง เพราะฉะนั้นในทั้ง ๓ ประการที่ผมได้นำเสนอ ผมเองอยากจะเรียนว่าผมไม่เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. แก่ไขฉบับนี้ แล้วผมอยากจะเรียนในที่ประชุมแห่งนี้ว่า ผมเองจะไม่ขอรับหลักการ ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่สามารถจะตอบในข้อสงสัยทั้ง ๓ ประการนี้ได้ เพราะผมคิดว่าในการแก้ไข พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษาในปี ๒๕๔๒ โดยร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ถือว่าเป็นการยึดอำนาจทางการบริหารทางการศึกษาโดยนักการเมือง ให้อยู่ในอำนาจของรัฐมนตรี ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญรัฐธรรมนูญครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ กว่าจะได้ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติขึ้นมา ปรากฏว่าเราใช้รัฐมนตรีเปลี่ยนไปถึง ๔ ^{คน} ท่านประธานฯ ครับ ยกตัวอย่างจะเห็นท่านเกษมไปแล้ว ต่อมาก็ได้ ท่านพันตำรวจโท ทักษิณก็ไปแล้วเหมือนกัน หลังจากนั้นท่านสุธรรม แล้วล่าสุดก็ท่านจำลอง รัฐมนตรี แปลกนะครับกระทรวงนี้เป็นกระทรวงที่สร้างคน สร้างมันสมอง แต่รัฐมนตรีมาอยู่ประเดี๋ยวเดียวก็ไปแล้วครับ ท่านสุวิทย์ก็เป็นลูกผีลูกคน แต่ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสังเกตเห็นเขาขึ้นอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล ปรากฏว่าเขาขึ้นต่อท่านประธานฯ ^{อันนี้} ตัวท่านประธานฯ บอกว่า ขอให้ถอดถอนท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ จากนั้นปรากฏว่ามีกระบวนการล่าช้าขึ้นกันทั้งประเทศ เพราะพฤติกรรมอย่างนี้ถูกต้องหรือครับ น่าจะปฏิสังขรณ์ปฏิรูปได้แล้ว ท่านประธานฯ

๑๕๑

ว.๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ตุลาคม ๕๑/๓

ทราบไหม หัวหน้ากลางไปถึง อาจารย์ใหญ่ไปล่าตยเซ็นมานะ ครูน้อยก็บอก ส.ว. ชิดรับ
ส.ว. สมบูรณ์ที่เซ็นไปนะครูใหญ่บังคับนะ

- ๕๒/๑

๑๕๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ลำดับที่ สส๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบุญศรี ครับ คงไม่เกี่ยวกับประเด็นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

นายสมบุญศรี ทองนุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานฯ เกี่ยวกันแหละครับ ไม่เกี่ยวได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอให้เกี่ยวในเนื้อหาว่าเราจะรับหรือไม่รับร่างที่รัฐบาลเสนอแก้ไขมา

นายสมบุญศรี ทองนุราณ (ยโสธร) : คือท่านประธานฯ ต้องทศเวลาให้ผมนะ คืออย่างนี้ ที่พูดอย่างนี้ขอถามรัฐมนตรีผ่านไปยังท่านประธานฯ ว่า หลังจากที่ผ่าน พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไปเสนอหน้าอาทิวรรณคดีความชอบทั้ง ๆ ที่รัฐมนตรีท่านสุวิทย์ท่านไม่เกี่ยวข้องหรือครับ แต่พวกเหล่านั้นทั้งเด็กมาทั้งโรงเรียนมาถูกต้องไหม ไม่น่าจะถูกต้องใช้ใหม่ครับ ไม่เกี่ยวกับรัฐมนตรีนะครับ แต่พฤติกรรมของครูไม่ถูกต้องน่าจะปฏิรูปตรงนั้นด้วย ท่านประธานฯ ครับ ถ้ามี ๔ แห่งขึ้นมา ผมเห็นด้วย ๔ แห่งนี้จะถามต่อว่า ปัจจุบันผมถาม ๕ ข้อ ข้อละครั้งนาที่ เมื่อสักครู่มเห็นท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ท่านส่งเสริมให้มีบัณฑิตกองทุน เป็นอีกกองทุนมีทั้งหมด ๑๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ ผมว่าดีครับดีอย่างไร ปรากฏว่าท่านสุวิทย์ต้องไปให้รัฐมนตรี ให้ราชภัฏสอนปริญญาโท ผมเห็นด้วยแต่ปรากฏว่าผมอ่านข่าวเมื่อ ๒ อาทิตย์ที่แล้วปรากฏว่า จะมีการใช้ทุนค่าบลดหนึ่งให้ ๑ คนก็ ๑๐,๐๐๐ คน ก็ได้ ๑,๐๐๐ คนเท่านั้น ก็ฝากท่านประธานฯ ว่าเรื่องให้ทุนอย่าให้เลยครับ ถ้าจะจ้างต่อก็เป็นพระคุณนะครับ ให้จบทั้ง ๑๐,๐๐๐ คนเถอะ อย่างน้อยถ้าตักงานที่ตักงานปริญญาโทนะครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ จบแล้วก็สบายใจได้ใช่ไหมครับ

ต่อมาประเด็นที่ ๒ เรื่องหนึ่งเขาร้องผ่านผมมาที่ ผอ. กานดา และที่เงินโบนัสด้วยนะครับ ปรากฏว่าหลายจังหวัดได้แล้ว บางหน่วยงานก็ได้แล้ว แต่ครูทำไม่อย่างงั้นเลยท่านประธานฯ ไม่ได้กับเขาหรือครับ ซ้ำมาก ขอฝากรัฐมนตรี ไปถามท่านอธิบดี

๑๕๓

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๕๒/๒

ท่านด้วยนะครับว่า ทำไมข้างเงินตรงนี้ และที่สำคัญต่อจากอาจารย์สมควร ครูอัครข้าง
ท่านประธานฯ ที่ที่แล้วผมเรียนถามท่านประธานฯ ปรากฏว่าเด็กยังไม่สอบ ครูอัครข้าง
หมดการจ้างแล้ว ผมว่าจ้างเขาเถอะ ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ ไม่พอก็คงต้องมาให้
ซิครับ ไปปลดกระทรวงอื่น แต่ครูก็แพทย์ต้องให้เขาจะครับ ท่านประธานฯ

ประการที่ ๓ กองทุนอิมเรียนผู้ปกครองเขาก็ฟ้องมาบอกว่าเป็นคาบสองคม
สังเกตวันที่ ๑๖ เด็กไปปาร์ตี้เกี่ยวกับเขาเลยครับ เพราะเงินของท่านสุวิทย์ออกวันนั้น
ท่านประธานฯ จะประท้วงผมใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้คุณสมบูรณ์ครับ ผมเกรงใจสมาชิกฯ ในการอภิปราย
แต่ละเรื่องเราต้องรู้อภิปรายเรื่องอะไร แล้วท่านก็ประสพการณ์มากนะครับ ท่านสมบูรณ์
คือตรงนี้เราพิจารณาเรื่องกฎหมายที่รัฐบาลขอแก้ไข อยากให้อยู่ในตรงนั้นจริง ๆ
เรื่องกองทุนหรือเรื่องอื่นนั้นเป็นเรื่องนโยบายรัฐบาลอีกเรื่องหนึ่ง เพราะว่าผมคิดว่า
ถ้าท่านอภิปรายอยู่ในตรงนี้รัฐมนตรีเขาก็สามารถตอบได้ แล้วสมาชิกฯ เราก็จะฟังเหตุ
ฟังผลว่าจะรับหรือไม่รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติ ขอให้อยู่ตรงนั้นจริง ๆ ท่านสมบูรณ์

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ครับ ผมว่ายังอยู่ในประเด็นนะครับ
คือวาระรับหลักการเราไม่ได้เจาะรามาตราใช่ไหมครับ ผมจะไม่ลงรามาตราเด็ดขาด
เพราะสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ก็ลงไปแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คือไม่ได้ลงไปใบรามาตรา แต่ว่าต้องลงในเนื้อหาในหลักการ
เหตุผลที่เขาเสนอมาเพื่อการแก้ไข ขอให้อยู่ในนั้นนะครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ก็คิดว่าอยู่ครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ เชิญอภิปรายต่อ แต่ว่าอยากให้อยู่ในนั้นจริง ๆ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : คือท่านประธานฯ อยากจะฝาก
ต่อไปว่า ถ้าตรงนี้ผ่านไปแล้วมีส่วนหนึ่งเรื่องสถาบันราชภัฏ คือเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย
ให้เขาเถอะ และสุดท้ายผมไม่ถึง ๑๐ นาทีหรอก สุดท้ายท่านประธานฯ สังเกตใหม่ว่า

๑๕๔

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ลี้ดคำวัลย์ ๕๒/๓

มีการขยายการศึกษาไม่ว่าจะเป็นแคนาดาก็ตามนะครับ ไม่ว่าจะป็นออสเตรเลียก็ตาม เขามาแข่งตลาดเมืองไทยไปมากแล้ว แต่วันนี้เขาถามว่า สถาบันของประเทศไทยมีใคร คิดบ้างก็มีรามคำแหงแห่งเดียวครับที่คิดจะไปตั้งที่อเมริกา ตรงนี้ก็เลยฝากท่านประธานฯ ถึงรัฐมนตรีว่า ถึงกรรมการ ๔ แห่ง ๔ ชุด ให้คำนึงตรงนั้นด้วย และที่สำคัญเทียบกับ มาเลเซียปรากฏว่าโรงเรียนเด็วตอนเช้าอาจารย์ใหญ่อีกท่านหนึ่งนะครับ แต่ตอนบ่าย อาจารย์ใหญ่อีกชุดหนึ่ง และหลักสูตรปริญญาตรีเขาก็เรียนแค่ ๓ ปีนะครับ ท่านรัฐมนตรี สุวิทย์ เพราะฉะนั้นมาถึงวันนี้เทียบกับมาเลเซียก็น่าจะปรับปรุงได้แล้วและก็หวังอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ครับ ผมจบแล้ว คืออย่างไรผมก็ให้ท่านผ่าน แต่ขอฝากว่ากระทรวงนี้เป็น กระทรวงหลัก เป็นกระทรวงใหญ่ จากนั้นไปก็คิดว่าครูบาอาจารย์สบายใจนะครับ แต่ก่อน ก็ถามว่าเขาจะไปอยู่ที่ไหน อันนี้ผ่านไปแล้วเขามีที่ลงแล้ว สุดท้ายว่างประมาณไม่พอ อย่างไรก็ครูอัตราจ้างบรรจุเถอะครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๕๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์สมเกียรติศรี

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี ท่านประธานฯ
ครับ เนื่องจากว่าผมเป็น ๑ ใน ๒ คะแนนที่ลงมติไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพราะฉะนั้นผมก็ต้องไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติฉบับแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ด้วย เพราะผมไม่เห็นด้วยกับการแยกสิ่งที่
บูรณาการไว้ดีแล้วเป็นเวลายาวนานและสมบูรณ์อยู่แล้ว ถ้ากระทรวงก็เพิ่มเติมให้แข่งขัน
ขึ้น ไม่ใช่แยกออกมาจนขาดกระท่อนกระแท่น คือการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม กีฬา
เยาวชน นี่คือความสมบูรณ์ขององค์ประกอบของชีวิตในสังคมของประเทศไทย
หรือจุดกำเนิดของชีวิตที่จะสมบูรณ์ต่อไปคือเด็กและเยาวชน หลายท่านได้ชี้ให้เห็นแล้ว
นะครับว่า เป็นเรื่องที่ต้องรวมอยู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะพูดถึงเรื่องศาสนา อย่างเช่นที่คุณหมอบ
นิรันดร์ได้อภิปรายไปแล้วนะครับ คือแหล่งประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ
ตั้งแต่อดีต แม้กระทั่งปัจจุบันนี้วัดยังเป็นที่ตั้งของโรงเรียน แล้วทุกวันนี้ยังมีโรงเรียนศึกษา
การศึกษาด้าไม่มีเยาวชน ไม่มีกิจการเยาวชนอยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ แล้วจะไปให้
การศึกษากับใคร เพราะฉะนั้นไม่เป็นที่สงสัย ไม่เป็นข้อกังขาที่จะต้องยืนยันความถูกต้อง
สมบูรณ์อีกครั้งหนึ่งว่า การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมกีฬาและเยาวชนนั้นเป็นบูรณาการ
แห่งกระบวนการเรียนรู้และสร้างสรรค์สังคม แยกกันไม่ได้ เขาจึงไม่แยกกันออกมา
ผมรู้สึกเหมือนกับการร่างรัฐธรรมนูญ แม้ว่าจะเพียง ๘ เดือน ไม่ใช่เหมือนกับกร่าง
เหมือนกับการที่อุตสาหกรรมเห็นของครูอาจารย์ทั่วประเทศทั้ง ๑๖ จังหวัด
รวมกรุงเทพมหานคร ออกมาเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการศึกษา ศาสนา
ศิลปวัฒนธรรม เสร็จแล้วมีการประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับที่
ใช้อยู่นี้ครับ ที่ท่านกำลังจะทำลายให้คิดเพี้ยนไปนี้ ด้วยความแข่งขันของนักวิชาการ
ในกระทรวงศึกษาธิการและทบวงมหาวิทยาลัยและต่างจังหวัดทั่วไป ขนาดกระทรวง
หรือกระทรวงหรือวงการศึกษานี้ครับ แย่งกันประชาพิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น

๑๕๓

ว. ๑ (วิ) เป็นพิเศษ

สำรวม ๘๔/๑

ส่วนจะไปเป็นมืออาชีพ จะไปได้ดิบได้ดีได้รางวัลมากมายนั้นไม่ถึคนหรือครอบครัว และถ้าท่านแยกไปอย่างนี้โรงเรียนก็หาของผมจะไปไหน ไม่ใช่ของผมอย่างเดียวจะครับ หลายจังหวัดมีโรงเรียนกีฬา ในมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ สภากาการศึกษาที่มีหน้าที่ (๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬา กับการศึกษาทุกระดับ เห็นใหม่ครับว่าท่านอยากจะแยก แต่ก็ยังต้องหาจุดเชื่อมโยง เพราะเป็นเรื่องสำคัญพื้นฐาน ผมจึงขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าผู้ครับเพราะท่านแยก นอกจากจะยุ่งแล้วในอนาคตคงจะ ขอบพระทานโทษ ที่ใช้คำที่อาจจะตรงไปตรงมาสักหน่อย คงจะ เพราะว่าส่งเสริมการศึกษาที่ออกไปหากระทรวงศึกษา วัฒนธรรมกับศาสนาอยู่ทีเดียวกัน เสร็จแล้วต้องมาสอนวิชาการศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนที่อยู่กับพระ อยู่ที่วัด ทำอย่างไรครับ ใช้ที่ดินวัด เดียววัดก็เกิดไม่สบายใจขึ้นมาว่าอยู่คนละพวกกัน แยกพื้นที่กันอีก ซึ่งมีจริงครับหลายจังหวัดในขณะนี้ หลายจังหวัดหลายวัดนับนอกว่าเมื่อก่อนอาจมาช่วยให้เป็นที่การศึกษา ช่วยสอน เดียวนี้ต้องวิ่งไปขอสอน เพราะโรงเรียนเขาแยกออกจากวัด หิ้ง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน สรุปรครับ ท่านประธานฯ ไม่ได้หรือครับ ทำอย่างนี้ ก็ยุ่งยิ่งไปกว่าเดิม ทุกอย่างนี้บูรณาการกันหมด การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม กีฬา เขียวชน ถ้าแยกออกจากกันแล้วก็เป็นเสี่ยง ๆ ผมเสียใจครับ ที่อุทิศส่าห์ฟังความเห็นของ นักวิชาการ ครู อาจารย์ทั่วประเทศมาตลอด ๘ เดือนในปี ๒๕๔๐ แล้วหลังจากนั้นอีก เป็นแรมปี หลายจังหวัด อุดหลังอดนอน เอาจริงเอาจังกัน แล้วเดี๋ยวนี้หายไปไหนหมด ทุกคนครับผมกับรัฐบาลชุดนี้กันหมดเลย ลืมหลักการ ลืมเวลาที่เรากุญประชาชนพิจารณณ์ อย่างหามรุ่งหามค่ำ แล้วก็จะเอาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมของลงมติ ลงคะแนนเหมือน เมื่อสักครู่นี้ ไม่รับครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านชุมพลครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ผม ชุมพล ศิลปอาชา กรุงเทพมหานคร ในชั้นรับหลักการนี้ ผมคงไม่ไปลงรายละเอียด ก็จะพูดเฉพาะในหลักการในระยะเวลา ๑๐ นาทีที่ได้ให้ไว้

ก็เข้าใจว่าในรายละเอียดนั้นเพื่อนสมาชิกฯ ได้พูดไปเกือบหมดแล้ว มีทั้งชายทั้งชวา มีทั้งเห็นด้วยไม่เห็นด้วย สิ่งที่ผมจะพูดนั้นก็คือที่เรากำลังพูดเวลานี้ไม่ใช่เรื่องปฏิรูปการศึกษา เนื้อหาสาระปฏิรูปการศึกษาไม่ใช่ เราไม่ต้องมาพูดกันเรื่องนี้แล้ว เพราะปฏิรูปการศึกษา เล่าโครงทำไว้เรียบร้อยหมดแล้วเป็นระยะเวลาเกือบ ๔ - ๕ ปี ทำออกมาจนกระทั่งเป็น พ.ร.บ. การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเรียบร้อยแล้ว แต่สิ่งที่วันนี้เรากำลังพูดก็คือว่า มีความพยายามที่จะมาแก้ไขสิ่งที่สมบูรณ์ให้มันไม่สมบูรณ์ มาแก้ไขที่จะปฏิรูปการศึกษา เดินหน้าต่อให้หยุดชะงักลงไป นี่คือการเดิน สิ่งที่ผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ก็คือว่าเหตุผล ที่เข้ามาในการแก้ไขร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นอ้างเรื่องกระทรวงวัฒนธรรมเป็นตัวหลักเลย อ้างกระทรวงวัฒนธรรมว่าจะมีการตั้งกระทรวงวัฒนธรรมจึงขอแก้ พ.ร.บ. การศึกษา ที่รับไม่ได้ก็คือว่ากระทรวงวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ยังไม่เกิด จน ณ บัดนี้ วันนี้กระทรวง วัฒนธรรมก็ยังไม่เกิด ถือเป็นนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น และกฎหมายยังไม่ใช้เลย เป็นกฎหมายแล้วผ่านกระบวนการนิติบัญญัติสภาผู้แทนฯ วุฒิสภาประชาชนพิจารณา เรียบร้อยแล้ว และอยู่ ๆ เอาสิ่งที่ป็นนโยบายไปแก้กฎหมาย สักดีศรีไม่เท่ากัน เอาความต้องการของรัฐบาล ไปแก้กฎหมาย กฎหมายนั้นเขาบัญญัติมาแล้ว ผ่านกระบวนการ ทุกอย่างเป็นกฎหมายแล้ว นโยบายหรือมติ ครม. สักดีศรีเล็กกว่ากฎหมาย พ.ร.บ. การศึกษา เป็นกฎหมาย นี่คือการหนึ่งที่จะนำไปสู่ว่ามีภาระใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เอาสิ่งที่ ไม่เป็นกฎหมายมาล้มล้างสิ่งที่เป็นกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่กฎหมายฉบับนั้นยังไม่ได้ใช้เลย จะมาใช้ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม นี่คือการที่ผมไม่เห็นด้วยว่าทำไมกฎหมายยังไม่ได้ใช้เลย รู้ได้อย่างไรว่าคิดพลาด รู้ได้อย่างไรว่าจะบอกพร้อม

ประการที่ ๒ ได้มีสมาชิกฯ หลายท่านได้พูดไว้แล้วว่าที่มาของการแก้ไขกฎหมาย ไม่ใช่เรื่องปฏิรูปศึกษานะครับ ที่มาของการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เป็นความร่วมมือกันระหว่างนักการเมืองกับข้าราชการประจำบางคนเท่านั้นเอง อันนี้ผมขอยืนยันว่าเป็นความจริง ผลจะได้ออกมาเป็นพรวนเลย ปฏิรูปการศึกษาคอนนี้และคุ้มเฝ้าไปเลย ขอแก้ไข กรมการศาสนาที่แยกไป กรมศิลปาก็ออกไป วัฒนธรรมก็ออกไป อังคณา ๑๔

๑๕๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สำรวม ๕๔/๓

องค์หญิง ๑๔ ที่เราเคยมี เดียวนี้สุดท้ายก็ยังคงอยู่ เป็นแต่เพียงไม่ได้อยู่กระทรวงศึกษาธิการ ไปอยู่กระทรวงอื่น สิ่งที่เราจะพยายามทำให้การศึกษานุกรณาการและมีเอกภาพ เวลานี้ก็เลยค่อนข้างจะรีบหรีไปเสี้ยนะครับ

- ๕๕/๑

ประการที่ ๓ ก็คือว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้สะท้อนเป็นใบเสร็จอย่างดีที่สุดสำหรับกรณี
 ที่ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือว่ากระทำการขัดรัฐธรรมนูญ ยกตัวอย่างเหตุผลประการ
 ที่ ๒ ที่อ้างขึ้นมาใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็คือ แต่งอาชีวศึกษา ลักษณะของแต่งอาชีวศึกษา
 ก็คือการเพิ่มระบบราชการในส่วนกลางขึ้นมา แล้วก็กระจายสาขาเป็นสถาบันอาชีวะรอง ๆ
 ลงไปอีกตามเขตต่าง ๆ โดยดึงออกจากเขตพื้นที่ จะสอนปริญญาโท ปริญญาเอกด้วย และ
 ไม่ขึ้นอยู่กับอุดมศึกษา นี่ก็รับถ้าไม่เรียกว่าเป็นการรวมศูนย์อำนาจ สิ่งอำนาจจากเขตพื้นที่
 เข้ามาสู่สำนักงานปลัดกระทรวง แล้วจะให้เรียกว่าอะไร ถ้ามว่างานอาชีวศึกษาสำคัญใหม่
 สำคัญแต่เรื่องที่เราทำสิ่งผิดนี้คือวิธีบริหารจัดการของอาชีวศึกษา ไม่ใช่ตัวองค์อาชีวศึกษา
 ของมันเองไม่ใช่ เราพูดกันในทางวิชาการตลอดเวลาว่า อาชีวศึกษานั้นเอกชนนั้นเขามี
 ความเจริญก้าวหน้าดีกว่า แล้วถึงธนาคารโลกเขาก็บอกกว่า รัฐบทบาทในเรื่องอาชีวศึกษา
 ควรจะลดลงไปให้เอกชนเป็นคนไปทำ เพราะมีฝีมือดีกว่า แต่ที่เรากลับจะมาสร้าง
 ระบบราชการขึ้นมาอยู่ส่วนกลาง อยู่ที่สำนักงานปลัดอีก ๑ แห่ง เพื่อสนองความต้องการ
 ทางการเมืองบวกข้าราชการประจำเท่านั้น ฐานเสียงนั้นในทางพรรคการเมืองเขาต้องการ
 มาก ผมไม่ปฏิเสธ ผมเองก็เคยอยู่มา ๒๐ กว่าปี แต่บางครั้งนะครับ เสียงหรือคะแนนนั้น
 ต้องเป็นรองประโยชน์ของเยาวชนประเทศชาติและความถูกต้อง ต้องเป็นรองครับ จะนำ
 ไม่ได้ครับ ทั้งหมดนี้ถ้าไปดูเบื้องหลังเบื้องลึกแล้ว การเมืองเป็นตัวนำทั้งสิ้นเลย เมื่อเป็น
 อย่างนั้นแล้วจะให้ผมรับได้อย่างไร รับไม่ได้ กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้ใช้เลยแต่มาแก้ไข
 ทำไม รู้ได้อย่างไรว่าคิดพลาดตรงไหน ยังไม่รู้ ทำในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ให้ใช้ไปก่อน
 ไม่ได้ใช้อย่างนั้นหรือ แล้วค่อยไปแก้ไขเอาตอนหลัง สิ่งที่ผมเห็นว่าควรจะแก้ไขมีครับ
 หลังจากวันที่ ๒๐ สิงหาคมแล้วนี้จะแก้ไขอะไรบ้างนั้น ผมได้เตรียมกันไว้เรียบร้อยแล้ว
 แต่ไม่อยากเห็นปฏิรูปการศึกษาต้องมาหยุดชะงักเพราะการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ และ
 เหตุผลที่ขกแก้ไขไปอ้างเอาระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งยังไม่เป็นกฎหมายเลยเพื่อมาลบล้าง
 กฎหมาย อย่างนี้คือการกระทำผิดแล้ว ดังนั้นผมจึงอยากจะทำเรียนท่านประธานฯ ว่า
 ก็น่าเสียดายรัฐบาลชุดนี้เข้มแข็งมาก ผลผลิตทางปฏิรูปการเมืองใหม่หลังทางการเมือง
 เข้มแข็ง น่าจะใช้ความเข้มแข็งทางการเมืองขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษา ซึ่งพวกเรารอกัน

มานาน เราพยายามหาทางบูรณาการการศึกษาที่กระจัดจางออกไปตามต่าง ๆ ทรวง มหาวิทยาลัยบ้าง สภาการศึกษาบ้าง ท้องถิ่นบ้าง เอกชนบ้าง กระทรวงศึกษาธิการบ้าง พยายามบูรณาการเข้ามารวมที่เดียวกันแล้ว แล้วจู่ ๆ ยังไม่ทันได้ใช้บังคับเลยมาแก้ไข โดยกฎหมายฉบับนี้ จุดอยู่ตรงนี้ครับ แต่จุดจะอยู่ที่ปฏิรูปการศึกษาหรือไม่ปฏิรูปการศึกษา ไม่ใช่ครับ อยู่ตรงที่ว่าของที่เราบูรณาการทำกันมาแล้ว ประชาพิจารณ์แล้วมาแก้ไขเขาทำไม่รู้อย่างไรว่าเสียหายตรงไหน ทำไมไม่ให้ใช้วันที่ ๒๐ สิงหาคมก่อน พ้นไปแล้วก็ค่อยมาแก้ไขทีหลัง แล้วเหตุผลที่หยิบยกมานั้นก็ฟังไม่ขึ้น เรื่องวัฒนธรรมก็เป็นเรื่องที่ยังไม่เป็นกฎหมาย เรื่องแห่งอาชีพจะเป็นการรวมศูนย์อำนาจขึ้นมาในสำนักงานปลัดกระทรวง ชาติรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ไปดูหลายมาตราเกือบ ๑๐ มาตรา ๑๐ รัฐธรรมนูญ ถัดกันการมีส่วนร่วมของเอกชน ถัดกันการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ผมจึงเห็นด้วยกับท่าน สมาชิก ผู้ทรงเกียรติหลายท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว ผมก็อยากจะเอาคำอภิปราย โดยเฉพาะของท่านวัลลภ ของท่านชงค์ วงษ์จันทร์ อภิปรายได้ตรงเนื้อหาสาระอย่างมาก ผมก็อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า บางครั้งการเมืองเราก็ต้องเอา การบ้านก็ต้องเอา บ้านเมืองก็ต้องเอา แต่ต้องเป็นรองครับ ต้องเป็นรองผลประโยชน์ของบ้านเมืองและประเทศชาติเวลานี้ปฏิรูปศึกษานี้ว่าแห้วตาม ๆ กันแล้ว รัฐบาลไม่มียุทธศาสตร์อะไรจะเอาอย่างไรขนาดเราได้นายกรัฐมนตรีมาเป็นรัฐมนตรีศึกษาที่ยังต้องถอยจากออกไป ๑ ปีเต็ม ๆ เราไม่ได้อะไรขึ้นมาเลย พอมาแก้ไขอันนี้อีกรั้งฝั่งแตกเลย แตกเลยกระบวนการที่ทำไว้หมดแตกกันเลย ต่างคนต่างขอขายเป็นองค์ชาย องค์หญิงขึ้นมาอีกมากมายเลย แล้วอย่างนี้ปฏิรูปการศึกษาในอนาคตลูกหลานของเราที่จะเกิดมาจะทำอย่างไรครับ ผมก็ขอฝากไว้เท่านี้ และก็จะไม่เห็นด้วยกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเป็นท่านสุดท้ายขอรับ ท่าน พันเอก สมคิด แล้วที่รัฐมนตรีชี้แจง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ที่กระผมขออภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ทางรัฐบาลเสนอมานี้ก็เพราะเห็นว่ากระผมไม่เห็นด้วยหลายประการ แต่โดยที่ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว กระผมก็จะไม่อภิปรายซ้ำน่ะครับ กระผมคิดว่าการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้เข้ามา ก็เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่เราได้พิจารณาเสร็จสิ้นกันไปแล้วเมื่อเข้ามานี้ครับ

ประการแรก ที่กระผมที่ขอแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วยอย่างจริงจังนั้นก็คือการเปลี่ยนชื่อ อันนี้กระผมไม่ให้เหตุผลนะครับ เพราะว่าสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทั้งหลายท่านได้ให้เหตุผลไปแล้ว เดี่ยวจะซ้ำกัน คำว่า “ศึกษาธิการ” เอา การศึกษา เข้ามาแทนนี้กระผมไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยันและขอใช้คำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” ตามเดิม ที่นี้การที่รัฐบาลปฏิรูประบบราชการแล้วก็มาปฏิรูปการศึกษา แล้วมาเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาให้สอดคล้องกันนี้ เป็นการฝ่าอำนาจหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการนี้ออกเป็นเสี่ยง ๆ ไม่ประสานงานกัน ไม่บูรณาการ อันนี้มันเด่ะก่อให้เกิดผลร้าย อันนี้ก็มีเหตุผลหลายอย่างหลายประการนั้นท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติก็ได้กล่าวไปมากแล้วนะครับ กระผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ครับ การศึกษานี้ความหมายอันแท้จริงนั้นก็คือ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แล้วความอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการเดิมมีความสำคัญมากนะครับ หลายประเทศที่มองว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนี้หรือว่ารัฐมนตรีช่วยฯ ที่รับผิดชอบการศึกษาแห่งชาติ มีความสำคัญกว่าตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเสียอีกครับ ทำไมล่ะครับ ก็เพราะว่าการศึกษานี้รวมทั้งศาสนา วัฒนธรรม รวมคุณธรรม ศิลปธรรม จริยธรรม รวมเข้ามาอยู่แห่งเดียวกัน กระทรวงศึกษาฯ นี้

๒๐๓

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

สุภาภรณ์ สห/๒

โดยมีอำนาจหน้าที่ที่กำหนดเอาไว้ในกฎหมายนะครีบ มีหน้าที่ป็นทรัพย์สินกรรมนุษย์ และหล่อหลอมให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ให้เป็นคนที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีศีลธรรม เมื่อบุคคลเหล่านี้ผู้ที่จะออกจากสถานศึกษาจะไปประจวบอยู่ในสวาทันของรัฐ ตั้งแต่ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีไล่ลงมา ปลัดกระทรวงลงไปถึงหมู่บ้าน ตำบล ศ.ศ. ศ.ว. เราที่นั่งอยู่ี่รวมอยู่ในนี้ทั้งนั้น มาจากนี้ทั้งนั้น มาจากสถานศึกษานี้ครีบ เดียวจะขอ กล่าวข้าตอนสุดท้ายว่า จะมีสถาบันอะไรเกี่ยวข้องบ้าง เพราะฉะนั้นการที่มาผ่า กระทรวงศึกษาธิการออกเป็นเสี่ยง ๆ นี้ แล้วบอกว่า อำนาจหน้าที่ใหม่ ขอประทานโทษ นะครีบ ขออ้างเกี่ยวกับความมุ่งหมายในหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สักนิดหนึ่งเพื่อข้าให้เห็นว่า -----

- ๕๗/๑

การที่ผ่าออกไปนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายและหลักการของกฎหมายพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ความมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญที่กำหนดไว้ ผมจะกล่าวเฉพาะมาตรา ๖ เท่านั้นครับ บอกว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม วิคุณธรรมในการดำรงชีวิตสามารถร่วมอยู่กับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข ก็อย่างที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ปั้นและหล่อหลอมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่แท้จริง มนุษย์ที่แท้จริงนั้นก็คือมีคุณภาพ มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีศีลธรรม นี่แหละครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าแยกเป็นเสี่ยง ๆ แล้วท่านบอกว่าอำนาจหน้าที่กระทรวงศึกษาใหม่ของท่านในร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มาตรา ๑๖ ท่านบอกว่า มีอำนาจเกี่ยวกับศึกษา ส่งเสริม กำกับ ดูแล อะไรต่าง ๆ และก็บอกว่าส่งเสริมและประสาน แยกกันแล้วต้องไปนั่งประสานกันตั้ง ๔ - ๕ กระทรวง กระทรวงกีฬา กิจการเยาวชนก็มาประสาน กระทรวงวัฒนธรรมก็ประสาน และเราก็จะต้องไปประสานอะไรอื่น ๆ อีกมากมาย แล้ววัฒนธรรมของคนไทยในการประสานงานดีหรือเปล่า แทบจะไม่มีเลยครับ ต่างคนต่างแยกกันทำ กระทรวงแต่ละกระทรวงต่างทำกัน ตลอดหมู่บ้าน ตำบล มีการประสานงานกันหรือเปล่า ท่านทราบดีท่านที่นั่งอยู่ที่นี่แหละครับ เพราะฉะนั้นอันนี้แหละครับ ไปประสานนี่แหละที่แตกเป็นเสี่ยง ๆ มันจะลำบาก มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติแล้วก็ความมุ่งหมายหลักการทั่วไปก็จะล้ม เพราะฉะนั้นอันนี้แหละครับ ถึงอย่างไรพูดไปก็ ๒ ฉบับนั้นผ่านไปแล้วครับ ทำอะไรไม่ได้หรอกครับแยกออกไปแล้ว และวันนี้ก็ทำอะไรไม่ได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมขอฝากเถอะนะครับ ตั้งข้อสังเกตฝากชั่วคราวเวลาไม่กี่นาทีนี้ ฝากอย่างนี้ครับ ฝากเรื่องทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เมื่อเขานี้ผมก็พูดมาแล้วครับว่า ทรัพยากรมนุษย์ของเราที่ทุกสิ่งทุกอย่างเดี๋ยวนี้ การคอร์รัปชันก็คือความล้มเหลวในการปฏิบัติงานของกระทรวง ทบวง กรม ก็ดี หรือการอะไรต่าง ๆ ภาคเอกชน ภาครัฐบาลที่มันล้มเหลว บ้านเมืองของเราต้องยุ่งุ่นวาย การศึกษาก็ล้มเหลว การแข่งขันกับต่างชาติก็สู้เขาไม่ไหว อะไรต่าง ๆ พวกนี้ท่านรู้จักกันอยู่แล้ว ก็เพราะทรัพยากรมนุษย์ไม่ได้รับการพัฒนาให้ถูกทาง ขอลเวลาเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งนะครับ สถาบันที่รับผิดชอบ

๒๐๕

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

ละโม ๕๑/๒

ในการป็นมนุษย์ หล่อหลอมมนุษย์ให้มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรม อันแรกก็คือ ครอบครัว ทุกคนมาจากครอบครัว จากพ่อแม่ ไปนั่งอยู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมาจาก ครอบครัวทั้งสิ้น นั่งอยู่ที่นี้ทุกคนมาจากครอบครัวทั้งสิ้น ภาคเอกชนอะไรต่าง ๆ ก็มาจาก ครอบครัวทั้งสิ้น มาจากไหนที่อื่นไม่มี ครอบครัวนี่เป็นสถาบันสำคัญที่จะช่วยกัน หล่อหลอมปั้นเขาวงกตของเขา ทุกคนทั่วประเทศเอาแค่นั้นก่อน สำคัญแค่ไหน-----

- ๕๘/๑

ตัดไปอะไรละครับ ตัดไปก็คือกระทรวงศึกษาฯ นี่แหละครับ ศึกษาธิการนี่ที่ผมขอชื่อเอาไว้
 นี้ศึกษาธิการนี่ที่อยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการ
 นี้มีหน้าที่ที่จะปั้นและหล่อหลอมคนให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ศิลธรรมไปด้วย
 และก็ไปร่วมกับศาสนา ฝ่ายศาสนาก็คือวัด เอาศาสนาก็แล้วกันเพราะว่าศาสนาอื่นไม่เรียก
 ว่าวัด เดี่ยวจะผิดไปนะครับ เพราะฉะนั้นทั้ง ๓ สถาบันนี้ ขออีกนิดหนึ่งครับ เพิ่งจะหมด
 เวลาครับ อืดใจเดียวครับ ๓ สถาบันนี้นะครับจะต้องมาผนึกกำลังกันอย่างที่เรียกศัพท์
 ใหม่ ๆ ที่ว่าบูรณาการนั่นแหละจึงจะสามารถปั้นคนไทยทั้งชาติ ๖๒ ล้านคนเศษนี้ครับ ให้
 เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม แต่ถ้าท่านมาเดือนกระทรวงศึกษาธิการออกเป็น
 เชิง ๆ อย่างที่ทุกท่านได้อภิปรายไปแล้วนี้การบูรณาการก็ล่มสลาย แล้วความมุ่งหมายและ
 หลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ นี้จะบรรลุเป้าหมายอย่างไร
 ละครับ แล้วการปฏิรูประบบราชการของท่าน การปฏิรูปการศึกษาของท่านจะบรรลุ
 เป้าหมายอย่างไร แล้วการปฏิรูปการเมืองที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นที่ต้องการให้การเมือง
 ของเราดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ปราศจากการเมืองน้ำเน่าจะบรรลุเป้าหมายไปอย่างไร
 เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอฝาก ขอรบกวนเรียนท่านประธานฯ ฝากไปยังรัฐบาลโดยเฉพาะ
 ท่านรัฐมนตรีครับ ทำอย่างไรท่านถึงจะปั้นและหล่อหลอมบุตรหลานของเราทั้ง
 ๖๐ กว่าล้านคนนี้ให้ดีขึ้นในอนาคตนะครับ ตอนนี้จะผ่าน มันผ่านมาแล้วละครับ
 คงหล่อหลอมกันไม่ได้แล้วต้องหล่อหลอมคนรุ่นต่อไปอนาคตให้เป็นนายกรัฐมนตรี
 อนาคตรัฐมนตรี อนาคตประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ส.ส. ส.ว.
 ผู้จัดการใหญ่อะไรทั่วทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนี้ให้มีคุณภาพ มีคุณธรรม มีศีลธรรม
 มีจริยธรรมแล้วที่น้องประชาชนของเราจะได้อยู่เย็นเป็นสุข ไม่ต้องเดือดร้อนรับกรรม
 นั่งทำตาดำ ๆ ไม่รู้จะหันหน้าไปหาใครที่เป็นอย่างทุกวันนี้ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ได้กลับมาขึ้น
 บัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ขอขอบคุณครับ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ศึกษาธิการครับ

LIRT

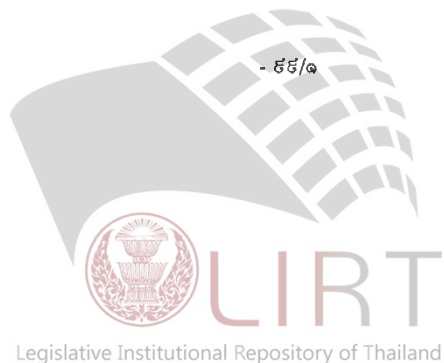
๒๐๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สมบูรณ์ ๕๘/๒

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :

ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ผมต้อง
ขอกราบขอบคุณเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ ที่ได้กรุณาได้ให้ความคิดเห็น
และก็ได้นำมาเอาปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านได้ประสบพบเห็นอยู่ในพื้นที่และที่ท่านได้ไปเยี่ยมชม
โรงเรียนต่าง ๆ พบปะพูดคุยกับครูบาอาจารย์มาเล่าให้ฟังนะครับ เพราะว่าปัญหาต่าง ๆ
เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นปัญหาที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าทางกระทรวง
ศึกษาธิการนี้มีโรงเรียนทั่วประเทศกว่า ๔๐,๐๐๐ โรงเรียน มีครูบาอาจารย์อยู่กว่า ๖ แสนคน
นะครับ มีหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย ฉะนั้นการที่จะลงไปดูแลให้ทั่วถึงทุกแห่งแล้วก็
รับทราบปัญหาให้ครบถ้วนทุกขงนั้นคงเป็นไปได้ยากครับ เพราะฉะนั้นการที่ท่าน
ทั้งหลายได้กรุณาสะท้อนปัญหาให้เห็นนั้นก็นับว่าเป็นประโยชน์ในการที่ผมและกระทรวง
ศึกษาธิการจะนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นต่อไป ในส่วนของการแก้ไขพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติปี ๒๕๔๒ นี้ถ้าท่านทั้งหลายได้กรุณาดูกฎหมายนี้ท่านจะเห็นได้ว่า
การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้แต่ต้องหลักการสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาเลย
นะครับ เพราะว่าความมุ่งหมายและหลักการที่สำคัญนี้ใน พ.ร.บ. การศึกษาปี ๒๕๔๒ นั้น
ยังคงอยู่เหมือนเดิมทุกอย่าง แล้วการดำเนินการจัดการศึกษา การบริหารการศึกษา
ของเรานั้นต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายฉบับนี้นะครับ-----

โดยเฉพะอย่างยิ่งในส่วนของมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๕ ซึ่งพูดถึงการจัดการศึกษาต้องยึดหลัก ๓ ประการนะครับ การศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน การให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การพัฒนาสาระและขอบนการเรียนรู้ให้เป็นที่ไปอย่างต่อเนื่อง และมาตรา ๕ ก็พูดถึงการจัดระบบ โครงสร้างและขอบนการจัดการศึกษาโดยให้ยึดหลักดังนี้ ๑. เอกภาพ ด้านนโยบาย นโยบายต้องเป็นเอกภาพนะครับ มีความหลากหลายในการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นการปฏิบัตินั้นย่อมมีความหลากหลายและก็สามารถที่จะมีความหลากหลายได้ แต่บนความหลากหลายนั้นจะต้องมีมาตรฐานด้วยเช่นเดียวกัน การกระจายอำนาจไปสู่ เขตพื้นที่การศึกษาใน (๒) สถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันนี้คืออง ดำเนินการตามนะครับ ฉะนั้นประเด็นในเรื่องของความเป็นห่วงของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติในเรื่องของการรวบอำนาจนั้นผมเรียนว่าการปรับปรุงแก้ไขในร่างกฎหมาย ฉบับนี้ไม่ได้มีประเด็นใดเลยนะครับ ที่แตกต่างจากพระราชบัญญัติการศึกษาปี ๒๕๔๒ แต่การแก้ไขนั้นอาจจะทำให้ท่านได้เห็นว่ทำไมการศึกษาบางประเภทนะครับ ในร่าง กฎหมายฉบับนี้ถึงให้กระทรวงเป็นผู้จัด เดี่ยวผมจะขอเวลาอธิบายในเรื่องนี้ต่อไปนะครับ ส่วนในเรื่องอื่น ๆ นั้นก็เป็นที่ไปตามหลักการของ พ.ร.บ. การศึกษาปี ๒๕๔๒ ทุกอย่างครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากให้ท่านสบายใจนะครับว่า เราไม่ได้มีการไป แก้ไขหลักการและกัปรัชญาของการศึกษาเลย

ประเด็นที่ท่านเป็นห่วงประเด็นแรกก็คือเรื่องของการแยกกระทรวง วัฒนธรรมออกไปจากกระทรวงศึกษาฯ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่าจริง ๆ แล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการแยกกระทรวงวัฒนธรรมออกไปนั้นะครับ ก็ไม่ได้ทำให้เกิดผลกระทบเลย ต่อความตั้งใจหรือความปรารถนาของพวกเราที่จะให้คุณหรือว่าเด็กของเรานั้นเจริญเติบโต มาเป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรม เพราะว่าขอบนการในการที่จะสร้างคน ไม่ใช่ให้เป็นคนเก่ง อย่างเดียว เพราะคนเก่งแล้วถ้าไม่มีคุณธรรมนะครับ ไม่คำนึงถึงศีลธรรม จริยธรรมแล้ว สังคมก็อยู่ไม่ได้นะครับ แต่ว่าถ้าเป็นคนดีมีความรู้คู่คุณธรรมนั้นอยู่ที่ขอบนการเรียนรู้ ขอบนการในการที่จะปลูกฝังเด็กของเรา ขอบนการเรียนรู้ นั้นไม่ได้มาจากกรมศิลปากร ไม่ได้มาจากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือไม่ได้มาจากกรมศาสนา อย่างเดียวหรือครับ จริง ๆ แล้วนี่มาจากขอบนการในเรื่องของหลักสูตรในเรื่องของ

๒๐๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

สฤษฎธ ๕๕/๒

ขบวนการปลูกฝัง ขบวนการในการที่จะสร้างความเข้าใจ ไม่ใช่เฉพาะแต่ในโรงเรียนเท่านั้น
ยังคงต้องมองลงไปถึงครอบครัวเหมือนอย่างที่ท่านสมคิด ศรีสังคม พูดถึงนะครับว่าต้อง
เริ่มจากที่บ้านนะครับ มาที่โรงเรียนแล้วก็จะเกิดขึ้นในสังคมของเรา เพราะฉะนั้น
ขบวนการในเรื่องของการเรียนรู้ในเรื่องของหลักสูตรที่จะปลูกฝัง เรื่องของการบูรณาการ
นั้นแน่นอนที่สุดครับเราองข้ามไม่ได้นะครับ วันนี้ในเรื่องของขบวนการในเรื่องของ
การส่งเสริมคุณธรรม ศีลธรรม จริยธรรมนั้นมีหลายรูปแบบด้วยกัน การให้การศึกษา
ในเรื่องของศาสนาที่เพื่อนสมาชิก ไม่ว่าจะป็นท่านสมาชิก ที่นับถือศาสนาพุทธหรือ
ท่านสมาชิก ที่นับถือศาสนาอิสลามก็ดี ได้ตั้งข้อสังเกตไว้วัน ท่านอุมาว์ ตอฮิบ ทราบดีว่า
วันนี้เราส่งเสริมสนับสนุนเรื่องอิสลามศึกษานะครับ ท่านก็ไปมีบทบาทมีส่วนร่วม
ด้วยนะครับ-----

- ๑๐๐/๑

ในเรื่องของพุทธศึกษา ในเรื่องของการศึกษาศาสนานั้นเราก็ได้กราบนมัสการ พระเทพโสภณมาเป็นประธาน เขาพระธรรมปิฎก พระผู้ใหญ่ซึ่งมีความรู้ความชำนาญในเรื่องนี้ และผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ เข้ามารวมกันยกร่างหลักสูตรกำหนดแนวทางในการที่จะนำเอาสิ่งเหล่านี้ไปสู่กระบวนการบูรณาการเรื่องการการเงินในการที่จะอบรมบ่มนิสัยลูกหลานของเรา การบูรณาการไม่ใช่อยู่เฉพาะในเรื่องของคุณธรรม ศิลปวัฒนธรรมอย่างเดียว รวมไปถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เหมือนอย่างที่ท่านพลอากาศเอก กานต์ ได้พูดถึงไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของการประกอบสัมมาชีวะอย่างอื่น เรื่องสุภาพลานามัย เรื่องของการเกษตร เรื่องของการพาณิชย์ เรื่องของธุรกิจ เรื่องของการอาชีพต่าง ๆ มากมาย กระผมว่าเราไปมองการบูรณาการในด้านนี้ ในลักษณะที่เราต้องมีหน่วยงานองค์กรอยู่ด้วยกันแล้ว กระทรวงศึกษาธิการคงจะใหญ่มากนะครับ แต่ผมยังเรียนยืนยันกับท่านว่า ตรงนี้เราไม่ได้มองข้าม เราให้ความสำคัญและเราก็เป็นเหมือนเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย เพราะวันนี้สังคมเราเสื่อมทรามลงมาก คุณธรรม ศิลปธรรม จริยธรรมลดลงอย่างน่าใจหายทีเดียว วันนี้หลายคนบอกว่า เป็นพุทธศาสนิกชน แต่ถามว่าหลักของพุทธศาสนานั้นมีอะไรบ้าง ทุกคนก็ตอบไม่ได้เหมือนกัน อย่างท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติพูดถึงว่าวันพระยังไม่รู้เลยว่าวันไหนนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ทางกระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญและก็ต้องขออน้อมรับข้อสังเกตและความเป็นห่วงของท่านทั้งหลายนำไปดำเนินการ เพื่อที่จะทำให้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นรูปธรรมขึ้นมาและเป็นความจริงให้ได้ ประเด็นต่อมาในเรื่องของการกระจายอำนาจ การกระจายอำนาจนั้นจริง ๆ แล้ว ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ กฎหมายการศึกษาได้มีการกระจายอำนาจ แต่เรามุ่งเน้นไปที่โรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษา ผมก็อยากจะให้มีการกระจายไปที่สุดก็ต้องลงไปถึงท้องถิ่น แต่ว่าตามกฎหมายนี้ปรากฏว่าองค์กรทั้ง ๓ ส่วนที่กำหนดไว้เขาจะกำหนดแบ่งระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นการแบ่งส่วนราชการที่แตกต่างกับระเบียบบริหารราชการส่วนอื่น เพราะว่าในส่วนอื่นนั้นจะแบ่งเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น แต่ของการศึกษาร่างกฎหมายที่นำเสนอมาที่กระทรวงหรือที่รัฐบาลนั้น ปรากฏว่าจะแยกส่วนราชการการศึกษาเป็นการศึกษาส่วนกลาง ส่วนเขตพื้นที่การศึกษาและส่วนสถานศึกษา ซึ่งถามว่าจริง ๆ แล้วเป็นการกระจายอำนาจลงไปสู่ท้องถิ่น

๒๑๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

นนทพร ๑๐๐/๒

หรือไม่ ไม่ใช่จนกระทั่ง เป็นราชการส่วนกลางทั้ง ๓ ส่วนเลย ผมเองก็มีความเป็นห่วงในเรื่องนี้เหมือนกัน ก็บอกว่าในที่สุดแล้วต่อไปเราก็คงต้องวางแผนการเงินว่า เราจะกระจายอำนาจลงไปจริง ๆ เราจะกระจายอำนาจลงไปอย่างไร วันนี้เราจะกระจายอำนาจลงไปที่โรงเรียนก่อนก็ได้คงไม่มีปัญหาอะไร เอาจริงก็รอสเปซ โฮลเดอร์ (Space holder) ทั้งหลายเข้ามามีส่วนร่วมกระบวนการในการควบคุมดูแลกำกับกำหนดมาตรฐานนโยบาย รวมทั้งสาระหลักสูตรที่จะต้องให้ลูกหลานเขาได้เรียนในโรงเรียนของเขา ตรงนี้เราก็กระจายอำนาจกันไปนะครับ รวมทั้งการบริหารจัดการในเรื่องงบประมาณก็มีการดำเนินการในส่วนนี้แต่การกระจายอำนาจทั้งหมดในส่วนของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่เสนอมาทูติสภาในวันนี้จริง ๆ แล้วไม่ได้แก้ไขเลขที่ท่านสมาชิกฯ เป็นห่วงนั้น อย่างในมาตรา ๑๘ ในเรื่องของการที่ให้ทางกระทรวงจัดให้มีการศึกษาเพื่อเสริมบริการ เสริมการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษาที่ท่านพูดถึงก็คือในเรื่องของการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ การศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ทั้ง ๒ ส่วนนี้จริง ๆ แล้วถ้าท่านลูกก็ได้มีการเขียนให้ชัดเจนขึ้น บอกว่าในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้เท่านั้น -----

- ๑๐๑/๑

๒๑๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศกส. ๑๐๑/๑

ที่เขียนไว้แบบนี้ก็เพราะว่าการศึกษาเรื่องสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน บางทีจัดไม่ได้หรือครบ อย่างอยู่บนเขา ชาวเขาอยู่ในเขตพื้นที่ห่างไกล ใครจะเอาการศึกษาเข้าไปถึงเขาได้ โรงเรียน สถานศึกษาภายใต้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ทำไม่ได้ ถ้าเราไม่มีหน่วยงานขึ้นมารองรับคนเหล่านั้นก็ไม่มีโอกาส เพราะไม่มีคนรับผิดชอบ แต่ถ้าเมื่อใดสถานศึกษาขั้นพื้นฐานหรือเขตพื้นที่การศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้เข้าไปถึงทุกกลุ่มได้หมดแล้วความจำเป็นตรงนี้ก็ไม่มี เช่นเดียวกับการจัดการศึกษา ในส่วนของการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัยก็เช่นเดียวกัน เพราะรูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าวแล้ววันนี้เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า การศึกษาในสถานศึกษา ในระบบ การศึกษาสอนเด็กวัยรุ่นกับการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ก็แตกต่างกัน หมายความว่าแตกต่างกันกระบวนกร วิธีการ แต่สาระความรู้อาจจะไม่แตกต่างกัน เพราะว่ามี การเทียบความรู้กัน แต่กระบวนกรต้องแตกต่างกัน ความชำนาญ ความพร้อมของหน่วยงาน ที่จะรับผิดชอบก็แตกต่างกันไปด้วย แม้กระทั่งการส่งเสริมงานอาชีพต่าง ๆ ที่สถานศึกษา ไม่สามารถเข้าไปได้ การศึกษาเฉพาะทาง ซึ่งจำเป็นต้องมีหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบไป ดำเนินการ เพราะฉะนั้นการที่ระบุไว้แบบนี้ไม่ได้เป็นการรวบอำนาจกลับมาหรือดึงอำนาจ กลับมาส่วนกลาง แต่เป็นการดำเนินการในลักษณะการเสริมสนับสนุนให้บริการเพิ่มเติม เท่านั้น เพราะฉะนั้นอย่าจะกราบเรียนว่า ที่ท่านเป็นห่วงนี้ไม่มีการรวบอำนาจกลับมา แน่นนอนในส่วนนี้ ในส่วนของอาชีพศึกษานั้นก็อาจจะเรียนว่าเรื่องนี้ได้มีการพูดถึงมาก แล้วในที่สุดทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่าจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะเน้นคณะ กรรมการปฏิรูปการศึกษา หรือสำนักงานการศึกษาแห่งชาติก็ตามมีการพูดคุยกันแล้วบอกว่า มีความจำเป็น เพราะถ้าเรามองว่าเราเอาอาชีพศึกษาไปไว้กับการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนหนึ่ง เอาไปไว้กับการอุดมศึกษาส่วนหนึ่ง ท่านผู้มีเกียรติครับ เราเคยทำ โรงเรียนมัธยมพัฒนา ชนบทที่เราพยายามจะเอาการศึกษาด้านอาชีพเข้าไปไว้ใน โรงเรียนสามัญ ปรากฏว่าไม่ได้ผล นะครับ เพราะครูที่สอนโรงเรียนสามัญท่านไม่มีความชำนาญในเรื่องของการสอนทางด้าน วิชาชีพ ท่านเรียนมาทางด้านมัธยมศึกษา ท่านเรียนมาทางด้านประถมศึกษา แต่ท่านไม่ได้ เรียนมาทางด้านวิชาชีพ เพราะฉะนั้นจะให้ท่านไปสอนวิชาชีพก็ไม่ได้ เพราะเป็นการ

๒๑๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศุภฤกษ์ ๑๐๑/๒

ศึกษาที่มุ่งเน้นในเรื่องของการอาชีพพัฒนาทักษะฝีมือ เพื่อให้เขาออกไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งต่างจากการศึกษาสายสามัญอยู่แล้ว

ประการที่ ๒ ที่เพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้พูดถึงเรื่องว่าเรียนมาตรฐานที่ต่างกัน ถ้าเขาไปได้ด้วยกันแล้วจะมีปัญหากับอุดมศึกษานั้นก็เป็นความจริงอยู่ เพราะว่าจริง ๆ แล้วเมื่อถึงระดับอุดมศึกษาแล้วก็เช่นเดียวกัน วันนี้เราต้องยอมรับว่าคนของการศึกษาได้ปริญญามาแล้วไปสมัครงาน ไปทำงานต้องไปฝึกงานอีก ฝึกงานเพราะไม่มีประสบการณ์ ไม่เคยได้ฝึกทางด้านทักษะฝีมือมาก่อน เพราะฉะนั้นก็ต้องเข้าไปเรียนรู้งานใหม่เสียเวลาอีก ๖ เดือน ปีหนึ่งที่จะสามารถพร้อมทำงาน แต่ถ้าเป็นอาชีวศึกษาแล้วเราก็นั่นเน้นความเป็นเลิศทางวิชาชีพฝึกเขาให้เขาพร้อมที่จะออกมาทำงาน เน้นทางด้านทักษะฝีมือ เน้นทางด้านการเรียนรู้ในเรื่องของการปฏิบัติมากกว่าการเรียนรู้ทางด้านวิชาการ แต่เพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นความเป็นวิชาการของการเรียนระดับอาชีวศึกษานี้ก็จะน้อยกว่าการเรียนปกติในระดับอุดมศึกษา เพราะเน้นทางด้านวิชาการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็มีความจำเป็นและทุกคนทุกฝ่ายก็เห็นด้วยและอยากที่จะให้มีการแยกออกมาตั้งเป็นแห่งอาชีวศึกษาอย่างเดียว ส่วน กสน. นั้นที่จริงแล้วหลายท่านก็อยากให้อีกเป็นอีกแห่งหนึ่ง ----

- ๑๐๒/๑

แต่ว่าอย่างไรก็ตามจริง ๆ แล้วผมเองก็รับฟังความคิดเห็นทุกคนผ่านละครับทางกระทรวงเอง ทาง กศน. เองก็ได้พยายามเสนอเรื่องนี้ แต่ว่าที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองและที่ประชุมคณะอนุกรรมการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาของสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งท่านรองนายก ปองพล เป็นประธานนี้ไม่เห็นด้วยในส่วนนี้ ในส่วนของเอกชน การศึกษาเอกชนที่ท่านเป็นหัวหน้าจริง ๆ แล้วไม่ได้เป็นแท่งก็จริง แต่ว่าใน พ.ร.บ. การศึกษานี้เขียนไว้ชัดเจนในเรื่องการจัดการศึกษาภาคเอกชนในมาตรา ๔๓ ถึงมาตรา ๔๖ และจะมีกฎหมายเฉพาะสำหรับการศึกษาเอกชนขึ้นมาอีกก็เป็นการให้ความสำคัญในการศึกษาเอกชนซึ่งแตกต่างกับการจัดการศึกษาในภาครัฐนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องการศึกษาเอกชนเอง เราก็ให้ความสำคัญอยู่นะครับ

ในส่วนที่ท่านให้ความสำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องความขาดแคลนในเรื่องของครูและการพัฒนาวิชาชีพครูนั้นก็อยากจะเรียนว่าในส่วนนี้ทางกระทรวงเองก็ไม่ได้นั่งนอนใจเราก็ทำเรื่องของการพัฒนาและการปฏิรูปครูแล้วก็พยายามที่จะดำเนินการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในส่วนนี้ก็คงต้องใช้เวลายาว เพราะว่าครูของเรามีประมาณ ๖ แสนคน เฉพาะในระบบอยู่แล้ว ส่วนการพัฒนาในเรื่องของวิชาชีพครูตามกระบวนการปฏิรูปการศึกษาที่จะให้มีการศึกษาวิชาชีพครูถึง ๖ ปีนั้น ทางสถาบันผลิตครูก็ได้ดำเนินการเตรียมความพร้อมในเรื่องนี้ นะครับ แล้วก็พร้อมที่จะดำเนินการในปีการศึกษา ๒๕๔๖ นี้ด้วย ส่วนในเรื่องของความขาดแคลนในเรื่องของครูนั้นก็ เป็นปัญหาที่ถกเถียงกันไม่รู้จักจบสิ้นนะครับ เป็นปัญหาความต่อเนื่องมาจากนโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาในเรื่องของการลดอัตรากำลังลงมานี้ปรากฏว่าครูของกระทรวงศึกษาธิการเออร์ลิรีไทร์ไปประมาณเกือบ ๔๐,๐๐๐ คน เราไม่ได้อัตรากำลังคืนมาครับ เพราะว่าตามเงื่อนไขแล้วพอเออร์ลิรีไทร์แล้วอัตรากำลังในส่วนนั้นก็ต้องตัดคืนให้กับส่วนกลางไปนะครับ แล้วในแต่ละปีได้คืนมามากน้อยมา แล้วเราก็พยายามแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องนี้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามนี้ประเด็นที่นอกเหนือจากที่เราพยายามแก้ไขในเรื่องนี้คืออัตรากำลังคืนมาแล้วการเคลียร์อัตรากำลังในกระทรวงศึกษาธิการเองวันนี้ครูที่ไปช่วยราชการเราก็พยายามดึงกลับมา นะครับ ให้กลับไปโรงเรียนที่ขาดแคลนอยู่ แต่ก็มีปัญหาค่อนข้างมากในเรื่องนี้เหมือนกัน เพราะว่าบางที่ครูช่วยราชการก็ไปช่วยราชการเพราะโรงเรียนนั้นขาดแคลนเช่นเดียวกันนะครับ ส่วนครู

๒๑๕

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

สัทธิฎา ๑๐๒/๒

อัตราร้างนั้นก็เป็นการจำเป็นที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แล้วก็มีความเป็นห่วงในเรื่องของคุณภาพเช่นเดียวกัน ตอนนี้ทำเรื่องขอความเห็นชอบไปว่าถ้าไม่เพิ่มอัตรากำลังให้ขอใช้การจ้างครูอัตราร้างนี้ขอเป็นระยะเวลาดังหนึ่งได้ไหม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และก็เพื่อลดผลกระทบในเรื่องของคุณภาพอีกทางหนึ่งด้วย ผมพูดมาถึงเรื่องของคุณภาพนี้ก็อยากจะทราบเรียนว่า ทางกระทรวงเองก็เป็นห่วงในเรื่องของคุณภาพ เพราะว่าเป็นเรื่องของคุณภาพนั้นเป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้ เพราะฉะนั้นทางกระทรวงศึกษาธิการก็ทำโครงการที่เรียกว่า ทศวรรษแห่งคุณภาพและความเสมอภาคทางการศึกษาขึ้นมาจนครบ เพื่อที่จะทำให้กระบวนการในการปฏิรูปนั้นมีความต่อเนื่องในระยะ ๑๐ ปีจากนี้ไป การปฏิรูปการศึกษาต้องเน้นในเรื่องของการพัฒนาในเรื่องของคุณภาพ การยกสถานภาพของโรงเรียนที่มีคุณภาพต่ำ ความแตกต่างในเรื่องคุณภาพของโรงเรียนในโรงเรียนในชนบท โรงเรียนในเมือง ต่างจังหวัด โรงเรียนในกรุงเทพฯ จะต้องยกฐานะให้มีคุณภาพที่ใกล้เคียงกันเพื่อสร้างความเสมอภาคไม่ใช่เฉพาะแต่ในทางโอกาสเท่านั้น แต่ความเสมอภาคในการที่จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง แล้วก็อยากจะเรียนว่าจริง ๆ แล้วในเรื่องของ พ.ร.บ. การศึกษานับนี้การปรับปรุงแก้ไขนี้ก็เป็นการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ผมเรียนไปแล้วว่าไม่ได้กระทบต่อหลักการปรัชญาของการปฏิรูปการศึกษาเลย ก็อยากจะทราบเรียนท่านสมาชิก ว่า รัฐบาลสนใจแล้วก็ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะของท่านนั้น ผมยินดีรับไป แล้วก็พิจารณาดำเนินการในส่วนที่สามารถดำเนินการต่อไปครับ กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านจะอภิปรายหรือครับ

นายภิญญา ชั่วปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ครับ ขอ ๕ นาที

ประธานวุฒิสภา : คือท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือว่าท่าน

จะเอาก่อน

นายภิญญา ชั่วปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ขอบกัปรายสัก ๕ นาทีครับผม

ประธานวุฒิสภา : โอ.เค. ครับ

LIRT

- ๑๐๓/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม ภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมได้ฟัง
เพื่อนสมาชิกฯ แล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบแล้วก็มีลวามหวังไปว่า สิ่งหนึ่งที่ผมจะฝาก
รัฐมนตรี เอาเรื่องจริงมาพูดว่า การปฏิรูปการศึกษาอะไรก็ตาม ต้องเน้นที่เด็ก
ว่ามีจริยธรรม มีศีลธรรม วัฒนธรรมที่ดี เข้าถึงศาสนา มีความรู้วิชาการ มี ๒ เรื่อง
วันนี้จะพูดกับรัฐมนตรี

เรื่องแรก ท่านประธานฯ ครับ ผมเคยเป็นผู้บริหาร ผมไม่อยากเห็น
แต่ละปี กระทรวงศึกษาฯ ไปเสนอค่าขวัญวันเด็กให้กับคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้มีการ
ประกาศ ประกวดค่าขวัญวันเด็ก ไม่ได้ประโยชน์เลขครับ ค่าขวัญวันเด็กอย่างนั้น ๆ
ยาวเป็นว่า ลามว่าเลยติดตามใหม่ เคยโฟลโลว์ (Follow up) ใหม่ว่า ปีนี้เด็กได้อะไร
ผู้ใหญ่ทำตามเด็ก ทำตามแล้วเด็กเขาอย่าง ไม่มีครับ เป็นเมืองศรีนครนุชย์ครับ เรื่องนี้
จริง ๆ ต้องฝากท่านรัฐมนตรีว่า พอกันทีครับ ไปบอกท่าน ขอมติคณะรัฐมนตรี
ให้มีการประกวดค่าขวัญวันเด็ก กระผมถามว่าได้ผลบ้างไหม วันเดียวแล้วลืมครับ
วันเด็กไทยต้องอย่างนั้น ๆ วิเศษวิโสชาวเหยียด สุดท้ายไม่ได้อะไรเลย นี่ฝากท่านไว้
เอาสักปี วันเด็กมีวินัย มีหน้าที่ ทำเลขครับ แล้วติดตาม ๒ ปี ๑ ปี เอาสักอย่างก็ได้
นี่ ๑๐ อย่าง ไม่ได้สักอย่างนี่ขอฝาก อุดหนุนครับ ต่อไปอย่าให้เห็นเลขครับ

เรื่องที่ ๒ วัฒนธรรม ท่านประธานฯ ที่เคารพ เรื่องนี้ผมอัดอั้นมา
พอสมควร ออกเรียนท่านผู้เป็นผู้ใหญ่ของกระทรวงทราบ ว่า วัฒนธรรม
ต่างชาติ บางอย่างเขากระทำในสิ่งที่เขาเหมาะสมกับวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมเขา
วันวาเลนไทน์ (Valentine) กระผมอยากเห็นกระทรวงศึกษาฯ ได้ดำเนินการอย่างนี้
จริง ๆ สักครั้งวันวาเลนไทน์ของไทยกลายเป็นวันเซกส์ (Sex) ผมเห็นเด็ก ๆ นักเรียน
มาเล่าให้ฟังวันนี้ถ้าไม่มีรักกันนะ ต้องมี ดอกไม้เป็นดอกละ ๑๐ บาท ๒๐ บาท
๒๕ บาทจริงไหมครับ เด็กโรงเรียนมาเล่าให้ฟัง เด็กบอกยกมือเที่ยงวันเต็มแล้วโรงเรียน
สื่อมวลชนลงข่าวเลขครับ ครึ่งวันเต็มแล้ว โรงเรียนบ้านรุคเต็มหมด จริงไหมครับ

๒๑๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ศิริวรรณ ๑๐๓/๒

ตรงนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ วันนี้ขอเรียนว่านี่คือสิ่งที่หนักใจว่า วัฒนธรรมอย่างนี้ทำไมเราไม่ปกป้อง กระทรวงศึกษา ต้องเป็นแม่แรง ให้ความเข้าใจว่าวันนี้วันวาเลนไทน์ ไม่ใช่รักเรื่องเซกส์ เป็นรักที่ รักน้อง รักเพื่อน รักสูง รักสิ่งแวดล้อม รักสัตว์ รักทุกอย่าง รักเพื่อนบ้าน นั่นคือวันที่จริง ๆ เขาทำ เราเอามาบอกเป็นวันแห่งความรัก ตรงนี้ท่านประธานฯ ครับ สื่อก็ลงจ้องแล้วครับ วันนี้เที่ยงวันเต็มแล้ว ต้องขอฝากนะครับ

เรื่องที่ ๓ ผมอยากให้กระทรวงศึกษา ให้เด็กเข้าวัดให้มาก ท่านนิมนต์พระให้เป็นประโยชน์ ผมขอชมเชยตรงนี้ สถานาอิสลาม ผมเป็นผู้แทนราษฎร ท่านก็เป็นผู้แทนราษฎร หลายท่าน ผมเคยไปแจกรางวัลให้กับเด็กตัวเล็ก ๆ เขาสามารถอ่านเชิญคัมภีร์อัลกุรอานได้ทุกคนท่านครับ ผมไปแจกรางวัล ชื่นชมครับ ทุกศาสนาสอนเด็กเป็นคนดี เด็กเป็นไม้อ่อนดัดง่าย เขาเข้าวัด เข้าศาสนา ดีทั้งนั้นครับ จะเป็นศาสนาใดก็ตาม เราชื่นชมว่า ท่านต้องทำครับ ศาสนาอิสลามเขาทำด้วยประเพณี วัฒนธรรม ด้วยศาสนาของเขาเอง ทุกวันศุกร์เด็กต้องเข้ามัสยิด เป็นหน้าที่เลยครับ ของเรามีไหม ไม่มี วัฒนธรรมต่าง ๆ เหล่านี้ผมฝากกระทรวงศึกษา ว่าท่านเป็นผู้หล่อหลอม เป็นผู้กลั่นกลองเด็กอ่อน ๆ จะดัดทางไหน ท่านต้องผู้ต้องจริงครับ ผมเข้าข้างท่านครับ บางครั้งครูลงโทษ เดียวนี้ผู้ปกครองก็ไม่ได้ ครูอาจจะด้วยความถูกต้องก็ไม่ได้ ครูขึ้นสถานีตำรวจเลย เราต้องมองหลายมุมครับ อย่างเอาแต่เข้าข้างว่านี่วัฒนธรรมที่เจริญแล้วนะ ลูกเตะต้องไม่ได้ บางครั้งเวลานี้ ปัญหาอาชญากรรม อาชญากรมากมายนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองบางครั้งโทษครูก็มี ผมพูดเป็นกลางว่า ครูก็มีส่วนที่จะทำให้เด็กนั้นเป็นเด็กดีได้ แต่บางทีพ่อแม่ก็ทำให้เด็กนั้นไม่กลัวครูบาอาจารย์ ทำให้ทุกอย่างอยู่ในวังวนที่น่าวังเวงใจ ฉะนั้น ๒ ข้อที่ผมฝากท่านตรงนี้ว่า อยากให้เด็กเข้าใกล้ศาสนาให้มากที่สุด ทุกศาสนาครับ ๒. อยากให้ท่านทำความเข้าใจให้กับวัฒนธรรมของไทย วัฒนธรรมเราดี ๆ มากมาย วันวาเลนไทน์เล็กเถอะ ผมไม่ขอเห็นเด็กตัวน้อย ๆ เอาสตางค์พอ ดอกละ ๑๐ บาท ไปแจกกัน แล้วก็นี่เป็นวันอย่างว่า ไม่ใช่ ไม่ใช่ครับ เสียหายหมดเลยครับ

๒๑๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ตีพิมพ์ ๑๐๓/๓

ท่านประธานฯ ลูกหลานใครไม่ใคร่ไม่รู้ เด็กบ้านนอกมาอยู่กรุงเทพฯ มาอยู่ในเมืองไม่รู้เรื่องเลยครับ เขาบอกว่าวันวาเลนไทน์ไม่รู้จักก็บอกรัง เป็นคนล้ำสมัย ผุดทำยี่ก็กลายเป็นสิ่งที่สังคมเขาไม่พึงกระทำ ขอฝากท่านทั้งสองช่วยดูตรงนี้วัฒนธรรมเราดี แต่อย่าเอาของเขามาใช้ในทางที่ผิด ขอฝากตรงนี้ วันเด็กอย่าให้มีอีกเลย ถ้าขวัญเอาสักอย่างเถอะครับ ผมเห็น ๑๐ ปี ผมนั่งอยู่ ๒ ปีก็อย่างนี้ครับ แล้วตั้งต้นกันใหม่ ไม่ได้อะไรเลย ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เรากิปรายพอสมควรแล้วนะครับ

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สิริกร มณีรินทร์

- ๑๐๔/๑

๒๑๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๐๔/๑

นางสิริกร มณีรินทร์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน สิริกร มณีรินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการ โกรธขอเสริมประเด็น ๒ ประเด็นจากที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการได้ชี้แจงไป

ประเด็นแรก จะเป็นประเด็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ซึ่งใน
มาตรา ๓๗ นั้นทางคณะกรรมการตลอดจนคณะรัฐมนตรีนั้นได้เสนอแก้ไขให้ชะลอ
การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการจากเขตพื้นที่การศึกษาไปอยู่ที่ส่วนกลาง ประเด็นนี้เป็น
ไปตามการเรียกร้องของกลุ่มคนพิการ โดยเป็นมติของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา
เพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษซึ่งได้ประชุมกันเป็นประจำที่
กระทรวงศึกษาธิการ ไม่ใช่การเรียกร้องจากฝ่ายการเมืองแต่อย่างใด ในการเรียกร้องของ
คนพิการ ในครั้งนี้เป็นการเรียกร้องในลักษณะขององค์กรเป็นกลุ่มก้อน โดยที่สังเกตเห็นว่า
เขตพื้นที่การศึกษาในขณะนี้ซึ่งจะเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนสิงหาคมเป็นต้นไปนั้นยังไม่มี
ความพร้อมที่จะจัดการศึกษาเพื่อคนพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเอื้ออำนวยต่อการจัดการ
ศึกษาเพื่อคนพิการได้ในทุกเขต โดยเหตุที่อุปกรณ์ก็ดี หรือความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการซึ่งมีหลากหลายประเภทนั้นยังไม่มีความพร้อม เพราะ
ว่าอุปกรณ์ตลอดจนสื่อเพื่อคนพิการนั้นราคาค่อนข้างแพงและยังขาดแคลนอยู่ในประเทศ
ของเรา ดังนั้นส่วนกลางของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานจะทำหน้าที่ดูแลการจัดการ
ศึกษาในด้านนี้โดยมีสำนักงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งจะครอบคลุมโรงเรียนการศึกษาพิเศษ
ซึ่งขณะนี้ในส่วนของกรมสามัญฯ ก็มีอยู่ ๔๒ โรงเรียน และจะดูแลศูนย์การศึกษาพิเศษซึ่ง
รัฐบาลก็ได้สนับสนุนให้มีขึ้นในทุกจังหวัดและศูนย์สารสนเทศเพื่อคนพิการ ซึ่งเมื่อเขต
พื้นที่การศึกษามีความพร้อมในระยะต่อไป สำนักงานการศึกษาพิเศษนี้ก็จะเป็นและจะ
โอนการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการ ไปอยู่ที่เขตพื้นที่การศึกษา มิได้เป็นความประสงค์ที่จะ
รวมอำนาจอยู่ที่ส่วนกลางดังที่อาจจะก่อให้เกิดมีความเข้าใจผิด

ประเด็นที่ ๒ คือประเด็นข้อห่วงใยของท่านสมาชิก ซึ่งเป็นข้อห่วงใย
ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการน้อมรับมาทำให้ดีขึ้น ประเด็นนี้ก็คือประเด็นของการแยก

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ออกจากกระทรวงศึกษาธิการและไปเป็นกระทรวงวัฒนธรรม
จึงใคร่ขอชี้แจงเพิ่มเติมดังนี้

ในการแยกกระทรวงศึกษาธิการออกจากศาสนาและวัฒนธรรมนั้น อันที่จริง
การเรียนการสอนทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ตลอดจนศาสนานั้นยังคงแนบสนิทอยู่กับ
โรงเรียน ผ่านทางกระบวนการดังนี้

กระบวนการแรก ก็คือคณะกรรมการสถานศึกษาจะมีองค์ประกอบของ
องค์กรศาสนาเข้ามาด้วย โรงเรียนใดอยู่ใกล้วัด มัสยิดหรือโบสถ์ใดก็สามารถที่จะนิมนต์
พระ นักบวชเข้ามาจัดการเรียนการสอนได้ ตลอดจนเงินเป็นคณะกรรมการสถานศึกษา
และโดยเช่นเดียวกันนั้นคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษานั้น พระภิกษุ นักบวชก็สามารถ
ที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาได้

ข้อที่ ๒ คือวิชาสังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมนี้เป็นหนึ่งใน
สาระการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสาระนี้มีคณะกรรมการพัฒนาสาระ
การเรียนรู้ในทางด้านวิทยาศาสตร์ฯ ซึ่งใน ๔ เดือนที่ผ่านมาจนถึงที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
ได้กล่าวไปแล้วได้พัฒนาสาระใหม่จนกระทั่งเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยที่สาระนี้จะมีคาม
เชื่อมโยงกับชีวิต จนกระทั่งเด็ก ไทยที่นับถือพระพุทธศาสนานั้นสามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้
ในชีวิตจริง และคณะกรรมการก็ได้พิจารณาให้เนื้อหานั้นสอดคล้องสมกับวัย วุฒิภาวะของ
เด็ก โดยถือหลักสูตรให้มีความง่ายไปจนกระทั่งถึงยาก ในส่วนของมัธยมปลายนั้น
แม้กระทั่งสัมมนาพระพุทธศาสนาเป็นครั้งแรก หลักสูตรนี้จะเป็นหลักสูตรที่มีมิติของ
การปฏิบัติได้ มีมิติของการมีส่วนร่วมของสังคม โดยสะท้อนจากองค์ประกอบของ
คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรวิชาพระพุทธศาสนาฯ ซึ่งประกอบด้วยฝ่ายฆราวาส
ฝ่ายสงฆ์ เป็นครั้งแรกที่กระทรวงศึกษาธิการเปิดโอกาสให้ฝ่ายสงฆ์เข้ามามีส่วนร่วม
ในการจัดทำหลักสูตร ซึ่งในประเด็นนี้ข้อห่วงใยของท่านสมาชิกฯ หลายท่านก็คงจะได้รับการ
ดูแลอย่างดี โดยที่คณะกรรมการพัฒนาสาระทางด้านพระพุทธศาสนาฯนี้จะทำในอีก
ภารกิจหนึ่งหลังจากที่ทำเสร็จ ๓ ภารกิจ ก็คือภารกิจของการพัฒนาสาระจาก ป. ๑ ถึง ม. ๖
ดังที่ดิฉันได้กราบเรียนไป.....

๒๒๑

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

มยุรี ๑๐๕๘/๑

ภารกิจที่ ๒ ที่ได้ทำก็คือรวบรวมสื่อและคู่มือการเรียนการสอน ภารกิจที่กำลังจะทำก็คือการอบรมครูและถวายความรู้แก่พระวิทยากร เพื่อให้พระวิทยากรและครูสามารถที่จะจัดการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาได้ในแนวปฏิรูปการศึกษา นอกจากวิชาพระพุทธศาสนาแล้ว ทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้จัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาสาระทางด้านอิสลามศึกษาอีกด้วย ซึ่งได้ประชุมกันไป ๑ ครั้ง โดยที่คุณวินัย สะมะฮุน โดยได้รับการมอบหมายจากท่านจุฬาราชมนตรีนั้นเป็นประธานให้ และมีคณะกรรมการไม่ต่ำกว่า ๖๐ ท่าน เป็นมติของการทำงาน โดยเชิญให้ผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขานั้น เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ในข้อที่ ๓ ซึ่งจะช่วยในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ก็คือลักษณะของการบูรณาการในวิชาและระหว่างวิชา

ข้อที่ ๔ ก็คือการเป็นแบบอย่างของครู ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการนั้นเน้นอย่างมาก ให้ครูและผู้บริหาร ตลอดจนผู้บริหารระดับกรมและระดับกระทรวงนั้น เป็นแบบอย่างที่ดีของเขารวมต่อไป

ใน ๔ ลักษณะนี้ฉันคิดว่า การจัดการเรียนการสอนทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมยังคงแนบแน่นอยู่กับกระทรวงศึกษาธิการ โดยที่กระทรวงวัฒนธรรมนั้นจะมีบทบาทหลักทางด้านการบริหารจัดการทรัพย์สินทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของประชาชนทุกหมู่เหล่าในทุกจังหวัด ในทุกระดับ ไม่ว่าจะประชาชนนั้นจะเป็นประชาชนในระดับฐานะใดก็ตาม

ในเรื่องต่อมาที่ฉันใคร่ขอชี้แจงก็คือในการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานครั้งนี้มีลักษณะที่จะเชื่อมโยงกับอุดมศึกษา โดยที่เราได้จัดให้มีกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมสำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งแต่ ม. ๔ ถึง ม. ๖ เพื่อที่จะมีกิจกรรมที่จะได้รับการบันทึกอย่างเป็นระบบ เชื่อมถือได้ และมีน้ำหนักในการพิจารณาเข้ามหาวิทยาลัยต่อไป ซึ่งฉันเชื่อมั่นว่าการที่จะส่งเสริมให้เยาวชนของเรานั้นมีกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมใน ๓ รูปแบบ

รูปแบบแรก ก็คือการบำเพ็ญประโยชน์ทางวัฒนธรรม การเป็นผู้ให้การดูแลคนชรา ผู้อ่อนด้อยในสังคม ไม่ว่าจะเป็นคนพิการหรือคนยากจนก็ดี

รูปแบบที่ ๒ ก็คือการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเ็นทางด้าน
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบที่ ๓ ก็คือกิจกรรมส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม เล็กในวัยมัธยม
ศึกษาตอนปลายนั้นจะได้รับการส่งเสริมให้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมและบันทึก
อย่างเป็นระบบ คณะกรรมการชุดนี้ได้พัฒนาระบบบันทึกกิจกรรมนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว
ขณะนี้อยู่ในมือของผู้ทรงคุณวุฒิ และพร้อมที่จะให้นำร่องในการทดลองหลักสูตรครั้งนี้
อีกด้วย เพราะฉะนั้นประเด็นที่คิดนั้นได้ชี้แจงเพิ่มจากท่านรัฐมนตรีว่าการมาทั้งหมดนี้
คงจะคลายความห่วงใยของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ แต่อย่างไรก็ตาม ข้อห่วงใย
ของท่านนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการน้อมรับที่จะมาทำให้กระบวนการต่าง ๆ นั้นเข้มแข็ง
ยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ตลอดจนท่านประธานฯ ค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว
นะครับ ผมขอปรึกษาปิดอภิปรายนะครับ ท่านอูมาร์มีอะไรปรึกษาหรือเปล่าครับ

นายอูมาร์ คอฮิน (นราธิวาส) : ขออนุญาตสักนิดหนึ่ง กราบเรียน
ท่านประธานฯ นะครับ เมื่อสักครู่ที่ผมได้ฟังรัฐมนตรีชี้แจง ถ้าผมจำไม่ผิด ในไม่ช้านี้
จะมี พ.ร.บ. เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน ผมอยากจะทำทราบว่า พ.ร.บ. นี้เมื่อไรจะออกมา
เพื่อเราจะได้ตอบผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนที่มีทั่วประเทศ ขอขอบพระคุณนะครับ

ประธานวุฒิสภา : อันนี้ผมว่าไม่ต้องตอบก็ได้ครับ เพราะว่าคณะ
ประเด็นกับการที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เรากำลังพิจารณาพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการปฏิรูประบบราชการนะครับ
เอาไว้รายละเอียดเพิ่มเติมที่หลังกัน หรือท่านรัฐมนตรีจะตอบสั้น ๆ ครับ เอาไว้ทีหลังครับ
ท่านอาจารย์นิพัทธามีอะไร สั้น ๆ นะครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน นิพัทธา อมรรัตนเมธา ปทุมธานีค่ะ อยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี
ผ่านท่านประธานฯ ๑ คำถามเท่านั้นเองค่ะ คือจากการที่รับฟังท่านตอบปัญหาเรื่องปฏิรูป
การศึกษา รวมทั้งเรามี พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เกี่ยวกับกระทรวงศึกษา

๒๒๓

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

มยู่รี ๑๐๕/๓

อยากจะเรียนถามว่าสถานะของโรงเรียนในสังกัดท้องถิ่น คือโรงเรียนที่เทศบาล
ดำเนินการอยู่ยังเป็นอำนาจของท้องถิ่นในการดำเนินการอยู่ โดยทางกระทรวงศึกษาฯ
ดูแลด้านหลักสูตรและวิชาการอย่างนั้นใช่ไหมคะ หรือว่าอย่างไรคะ ขอบคุณค่ะ
ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบ ต่อมาทั้ง ๒ คำถาม
ได้ก็คิดเลยครับ

- ๑๐๖/๑

๒๒๔

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

อรสา ๑๐๖/๑

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : เรียน
ท่านประธานฯ ครั้น เรื่อง พ.ร.บ. การศึกษาเอกชน คอนนีอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ก็ต้องรอคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วก็นำเสนอผู้ทรงพิจารณาของ
สภาผู้แทนราษฎร แล้วก็นำสู่วุฒิสภาต่อไปนะครับ อันแรก อันที่ ๒ สำหรับการศึกษ
ท้องถิ่นซึ่งท้องถิ่นจัดอยู่แล้ว ท้องถิ่นคงจัดต่อไปนะครับ ในส่วนของหลักสูตรก็คงใช้
หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แต่ว่าการจัดทำสาระหลักสูตรนี้ เป็นไปตามสาระ
หลักสูตรที่โรงเรียนจะมีการจัดทำเพิ่มเติมจากสาระหลักสูตรแกนกลางซึ่งได้กำหนดไว้
เพราะฉะนั้นอันนี้ก็คง ไม่มีปัญหาอะไร แต่ต่อไปในอนาคตนี้ เมื่อโรงเรียนไหน
มีความพร้อม ท้องถิ่นมีความพร้อมแล้วการถ่ายโอนก็คงจะมีการดำเนินการในขั้นตอน
ต่อไป

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราอภิปรายกันมาพอสมควร
นะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้
พิจารณาหรือจะไม่เห็นชอบด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา
ขอให้ยกมือ เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรให้ยกมือ
ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอก เชิญครับ
ท่านผู้ใดยังไม่พร้อมครับ ลงคะแนนหมดเรียบร้อยแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญ
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๐๒ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน ขอดอกเสียง ๒ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่าที่ประชุม
มีมติรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาครับ ต่อไปผมจะเรียนถามที่ประชุมว่า จะให้
คณะกรรมการใดพิจารณา เชิญท่านนิเวศครับ

ท่านนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา นะครับ ผมขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่านครับ

๒๒๕

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

อรสา ๑๐๖/๒

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ ท่านนิเวศเสนอ
วิสามัญ ๓๕ ท่านครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ต่อไปขอท่านเสนอชื่อกรรมการครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ผมขอเสนอรายนาม
กรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ ท่านดังนี้ครับ

๑. นายห้อง เล่งอี
๒. นายสมควร จิตแสง
๓. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๔. นายวิบูลย์ แหม่ชื่น
๕. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์
๖. นายคำพันธ์ ป็องปาน
๗. นายรงค์ วงษ์จันทร์
๘. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๙. นายอุมากร ทยอภิน
๑๐. นายลำพอง พิลาสมบัติ
๑๑. นายวิรัช ครองยุติ
๑๒. นายอำนาจ เขียรประมุข
๑๓. นายสหัส พันทุเสณีย์
๑๔. นายพา อักษรเสื่อ
๑๕. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๑๖. นายพิกรุดดิน บอตอ

๒๒๖

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

อรสา ๑๐๖/๓

๑๗. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล
 ๑๘. นายทวีป ขวัญบุรี
 ๑๙. พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเคย
 ๒๐. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
 ๒๑. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
 ๒๒. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
 ๒๓. นายบุญญา หลีเหล็ก
 ๒๔. นายวิทยา มะเสนา
 ๒๕. นายสม คีษศ
 ๒๖. นางมลิลักษณ์ เงินหมั่น
 ๒๗. นายพิชัย จำเพชร
 ๒๘. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล
 ๒๙. นายสมชัย สมแสน
 ๓๐. นายสนิท กุลเจริญ
 ๓๑. พลโท โอภาส รัตนบุรี
 ๓๒. นายจำลอง กรุทขุนทด
 ๓๓. นายสุวิทย์ คุณกิตติ
 ๓๔. นายไพบุลย์ เสียงก้อง
 ๓๕. นายวัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์
- ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะเสนอชื่อเพิ่มเติมไหมครับ ไม่มีนะครับ
ถือว่ามีการมาธิการวิสามัญ เชิญท่านสนิท จันทรวงศ์ ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒๒๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

อรสา ๑๐๖/๔

นายสนธิ จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม สนธิ จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอแปรญัตติ ๑๔ วันครบ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวขอให้ผมถามก่อนนะครับ เพราะว่าจะให้
ท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อกรรมการก่อนนะครับ ขอโทษนะครับ ขอบคุณมากที่มึความคิด
ไว้ดี มีท่านผู้ใดจะเสนอชื่อเพิ่มเติมนอกจาก ๓๕ ท่าน ที่ได้กรุณาพูดไปแล้วไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ เสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี นะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ
กรรมการวิสามันท์ทั้ง ๓๕ ท่านครับ

- ๑๐๗/๑

๒๒๘

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ธีรบรรณ ๑๐๗/๑

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการ วุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑๕ ท่าน

๑. นายผ่อง เล่งอี้
๒. นายสมควร จิตแสง
๓. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๔. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น
๕. นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์
๖. นายคำพันธ์ ป็องปาน
๗. นายชงค์ วงษ์จันทร์
๘. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๙. นายอุมาร์ ดอฮิบ
๑๐. นายคำพอง พิลาสมบัติ
๑๑. นายวิชัย ครอบงุมติ
๑๒. นายอำนาจ เขียรประมุข
๑๓. นายสหัส พินทุเสนีย์
๑๔. นายพา อักษรเสื่อ
๑๕. นายณรงค์สิทธิ์ เกรือรัตน์
๑๖. นายพีกรุดดิน บอดอ
๑๗. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล
๑๘. นายทวีป ขวัญบุรี
๑๙. พลตรี อินทรรัตน์ ยอดบางเตย
๒๐. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
๒๑. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๒๒. พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไผ่นวล
๒๓. นายบุญญา หลีเหล็ก

๒๒๕

ว. ๓ (ว.) เก็บในพิเศษ

ธีรวารวณ ๑๐๗/๒

๒๔. นายวิชา มะเสนา

๒๕. นายสม ต๊ะยศ

๒๖. นางมลวิมลย์ เงินหมื่น

๒๗. นายพิชัย จำเพชร

๒๘. นายสมเกียรติ อ่อนวิมล

๒๙. นายสมัย สมแสน

๓๐. นายสนิท กุลเจริญ

๓๑. พลโท โอภาส รัตนบุรี

๓๒. นายจำลอง คุรุฑนุทท

๓๓. นายสุวิทย์ กุณิกิติ

๓๔. นายไพบูลย์ เสียงก้อง

๓๕. นายวัลลภ ตังคณาบุรีรักษ์

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันถูกต้องนะครับ ขอเชิญท่านสนิท

จันทร์วงศ์ ครับ

นายสนิท จันทร์วงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สนิท จันทร์วงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อสักครู่นี้รับเสนอนี้กว่า
ใช้เวลานานมากแล้ว แล้วท่านเลขาฯ ก็คิดว่าคง ไม่ต้องอ่านนะครับ เพราะว่าชัดเจนแล้ว
ผมขอเสนอแปรญัตติ ๑๔ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่น

ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ากำหนดเวลาแปรญัตติ ๑๔ วัน
นะครับ ต่อไปเชิญท่านอาจารย์แก้วสรร เชิญครับ

LIRT

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมขอหารือนะครับ คือร่างซึ่งผ่านไปนี้มีทั้งส่วนที่เป็นนโยบาย การให้ความสำคัญ
แก่งานอาชีพอะไรต่าง ๆ ขณะเดียวกันก็มีทั้งส่วนที่เป็นการจัดราชการนะครับ เราก็
ดึงเรื่องศาสนา เรื่องวัฒนธรรมอะไรออกไป ที่นี้ผมสงสัยว่าสมมุติว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
เราทำได้เร็ว แล้วก็ออกมาถึงมติเห็นพ้องด้วยตามร่างรัฐบาล ตกลงกระทรวงศึกษา
ก็ไม่ต้องมาดูแลเรื่องวัฒนธรรม เสร็จแล้วพอต่อมาภายหลังมีร่างพระราชบัญญัติจัดกระทรวง
ทบวง กรม ตามมาภายหลัง ลงเอามากระทรวงศึกษาธิการเหมือนเดิม โจทย์ท่านองนี้จะทำ
กันอย่างไรครับ จะให้อะไรอะไร ที่จริงทั้งหมดนี้วันนี้สิ่งที่ผมถามสะท้อน เราต้องพูด
เรื่องการศึกษาให้หมดแล้วเราก็อยกไปแก่กระทรวง ทบวง กรม ให้สอดคล้อง เราต้องพูด
เรื่องการจัดการทรัพยากรให้หมดแล้วเราก็อยกไปตั้งกระทรวงทรัพยากร สมมุติเราให้มี
กระทรวงทรัพยากร แต่พอรัฐบาลเสนอเรื่องกฎหมายว่าด้วยการจัดการลุ่มน้ำ การจัดการ
ทรัพยากร สภาไม่ให้แล้วกระทรวงนั้นทำอะไร กระทรวง ทบวง กรม เป็นเครื่องมือ
ของนโยบายและของงาน แล้วโจทย์แบบนี้จะเกิดขึ้นอีกมากมาย เรื่องเร่ไปผ่ากรมทรัพยากร
แล้วพระราชบัญญัติแร่คลุมทั้งนโยบายแร่ คลุมทั้งการให้ประทานบัตร คลุมน้ำบาดาล
แล้วอย่างไรครับ จะต้องเสนอแก่พระราชบัญญัติแร่มาให้เรากหรือเปล่า ถ้าเราไม่ให้
แต่ผ่ากรมทรัพยากร เสร็จแล้ว แล้วบอกว่าจะออกพระราชกฤษฎีกา พระราชกฤษฎีกา
อย่างเก่งก็เปลี่ยนส่วนงานครับ ในพระราชบัญญัติแร่ส่วนนี้ให้เป็นของกรมโน้น ๆ แต่หลาย
เรื่องเป็นเนื้อหาด้วย เนื้อผ้าด้วยแยกไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะต้องสั่งสกัดตรงนี้ครับ
ว่าเฉพาะเรื่อง ๒ เรื่องที่ผ่านวันนี้ ผมงงครับไม่รู้จะอะไรจะอะไรแต่ภาพใหญ่ของภาพหน้า
เรียนท่านผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง การที่เอาส่วนงานไปก่อนแล้วก็
ไปแก้หน้าที่ขอบเขตตามหลังนี้ ดูแลให้ครับ รับรองเสียหายแน่ ๆ ท่านได้แต่บรรเทา
ความเสียหายเท่านั้นเอง ผมเตือนไว้ตรงนี้ เฉพาะพวกผมเองก็จะต้องดู ๒ ร่างนี้ให้คู่กัน
โหวตอีกอย่าง ๒ ร่างนี้โหวตอย่างไรก็ต้องโหวตเหมือนกันครับ ไม่อย่างนั้นยุ่งแน่
ขอบพระคุณครับ

๒๓๑

ว. ๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

ภาวณา ๑๐๘/๑

ประธานวุฒิสภา : ครับ อันนี้ฝากที่ประชุมไว้เนะครับ ต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องกระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ มีอยู่ ๒ เรื่องแต่ว่าขอเลื่อนไปก่อน

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ทางกรรมาธิการต่างประเทศขอตั้งแทน

ตำแหน่งที่ว่างลง เชิญท่านสมบุรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่า
คุณหมอรองกาญจน์ วิสมหมาย จากคณะเกษตรฯ ท่านได้ลาออกไปและท่านโอกาส
รองเงิน ประสงค์ที่จะมาอยู่ในคณะนี้ กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านภิญญา ช่วยปลอด ครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานฯ ครับ

ในคณะกรรมการเปรูรูปฏิวัติสาทกนี้เนื่องจากคุณสวัสดิภาพลาออก ก็เลขขอเสนอ
ท่านพลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ แทนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านโอกาสก่อนครับ

พลโท โอกาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ คณะกรรมาธิการการทหาร มีท่านพิชิต ชัยวิรัตน์ฯ ขอลาออกจากกรรมาธิการ
การทหาร คณะกรรมาธิการการทหารจึงได้มีมติให้ท่านวีรวร สิทธิธรรม เข้าเป็น
กรรมาธิการการทหารแทน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

๒๓๒

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ภาวณา ๑๐๘/๒

พลโท โอภาส รัตนบุรี (นครศรีธรรมราช) : ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ
ไม่มี เชิญพลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ครับ

พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ เนื่องด้วยท่านอุมาร์ ตอยิบ ได้ลาออกจากคณะกรรมการการต่างประเทศ
คณะกรรมการการต่างประเทศได้มีมติให้คุณมาลีรัตน์ แก้วก่า เข้ารับหน้าที่แทน
เรียนท่านประธานฯ ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

นายปราโมทย์ ไพชนม์ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ปราโมทย์ ไพชนม์ ส.ว. ราชบุรี ในนามกรรมการรณรงค์กฤษะ มีผู้ลาออก
๒ ท่านคือ ๑. พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ๒. นายโอภาส รองเงิน
คณะกรรมการรณรงค์กฤษะขอเสนอผู้แทนดังนี้ ๑. นายประสงค์ โฉมยิดานนท์
๒. นายประโกชน์ สภาฯ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ใหม่ครับ เชิญท่านลำพอง พิลาสมบัติ ครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สมาชิกคณะกรรมการ
คือท่านวิชา มะเสนา เป็นประธานคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ ทำให้หมดคุณภาพไป
และทางคณะกรรมการได้มีมติให้ พลตรี อินทร์ดีнь ยอดบางเคย เป็นกรรมการ
แทนครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ใหม่ครับ ไม่มีนะครับ เชิญอาจารย์ประทีป ครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ค่ะ
เนื่องจากว่าคณะกรรมการวิสามัญการบำบัดยาเสพติด ได้มีดอกเตอร์ที่ แก้วคง

๒๓๓

ว. ๓ (วิ.) เป็นพิเศษ

ภavana ๑๐๘/๓

ซึ่งได้เสียชีวิตไป จึงขอเสนอท่านพลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติศิริกิจ ให้เป็นกรรมการ
แทนกะ ขอผู้รับรองด้วยกะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ ไม่มีแล้วนะครับ

ท่านผู้มีเกียรติครับ ท่านสมาชิกครับ บัดนี้ ได้มีพระบรมราชโองการประกาศ
พระราชกฤษฎีกาเปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว ขอเชิญท่าน
สมาชิกฯ โปรดขึ้นขึ้นครับ เพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ ขอเชิญท่านเลขาฯ อ่าน
พระบรมราชโองการครับ

- ๑๐๘/๑

๒๓๔

ว. ๓ (ว.) เป็นพิเศษ

จัดพิมพ์ ๑๐๘/๑

นายสุระพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

รับ สำเนาการประชุม

เลขที่เอกสาร	4204
วันที่รับ	4 มิ.ย. 2555
ชื่อหน่วยงาน	

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๖๐๐

ที่ นร ๐๒๐๔/ว(ล) ๘๒๑๔

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔

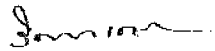
เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยได้มีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามสำเนาพระราชกฤษฎีกาที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชาญ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานทะเบียนและการประชาสัมพันธ์

วันที่ ๑๓/๖/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิ.ย. ๕๕

๐๒๐๔

๐๒๐๔

Legislative Institutional Repository of Thailand

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

วันที่ ๑๓/๖/๒๕๕๕

๐๒๐๔/ว(ล) ๘๒๑๔

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๖๕

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปรี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม

สมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ นั้น

บัดนี้สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ของ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมสมัยวิสามัญแห่งรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับสนอง พระบรมราชโองการ

พระเจ้าวรวงศ์เธอ ทักษิณ ชินวัตร

๒๓๕

ว. ๑ (วิ.) เป็นพิเศษ

จัดต่อมา ๑๐๘/๒

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ เชิญนั่งครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ
ผมขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่มาประชุมวันนี้ แล้วก็เห็นคําเห็นชอบกับพระราชกำหนด
พระราชบัญญัติต่าง ๆ และทุกเรื่อง ผมขอขอบคุณอีกครั้ง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกท่านครับ
และขอปิดประชุมครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๐ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

สุภาภรณ์	มาลัยทัต	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
นันทพร	แก้วมะเร็ง	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
สรัญญา	ศตะกัก	สิริวรรณ	โชติพันธุ์
วิมล	แจ้จ้อดละ	มยุรี	แก่นสาร
อรสา	เจียมเจริญ	ธีรวรรณ	นราพงษ์
ภาวนา	ภักดิ์ศรทัน	จิตติมา	แก้วงาม
สุชาดา	ภมระราภา	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	ตำรวจ	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรบุตรี		

กลุ่มงานขเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสุรารุท นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย ฮมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญถิ่น สุขสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง ฬิลาสมวิติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อ่ำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สยาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเสริมฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและความคิดเห็นของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสรวิฑ์ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมชัย สมนแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน สุกลสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษากฎหมาย	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร์ ที่ปรึกษากฎหมาย	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษากฎหมาย	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เตื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๒๘ (สมัยวิสามัญวุฒิสภา)

วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

ประธานวุฒิสภา

LIRT